

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	1145
Bejelentés volt országgyűlési képviselő haláláról (Hasznos Miklós).....	1145
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	1145
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	1147
<i>Tóth Csaba</i> (MSZP)	1149
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	1151
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik).....	1153
<i>Dr. Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	1154
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	1156
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	1158
<i>Varga Mihály</i> nemzetgazdasági miniszter	1160
Bejelentés napirenden kívüli felszólalókról.....	1162
Új képviselők mandátumának igazolása: <i>Lukács László György</i> (Jobbik), <i>Varju László</i> (független)	
Felszólaló:	
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a Mentelmi bizottság elnöke	1162
Határozathozatal	1162
Eskütétel	1163
Bejelentés az Országgyűlés rendkívüli ülése összehívásának kezdeményezéséről	1164
Döntés Házsabálytól való eltérések tárgyában	1165
<i>Gúr Nándor</i> jegyző	1165
Határozathozatal	1166
<i>Móring József Attila</i> jegyző	1166
Határozathozatal	1166
<i>Gúr Nándor</i> jegyző	1167
Határozathozatal	1167
<i>Móring József Attila</i> jegyző	1167
Határozathozatal	1168
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról	1168
Az ülés napirendjének elfogadása	1168
Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya között a diplomata, szolgálati és speciális útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	1169
Magyarország Kormánya és a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya között Magyarország fegyveres erői és a Németországi Szövetségi Köztársaság fegyveres erői tagjainak a másik állam területén történő ideiglenes tartózkodásról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	1169
A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	1169
<i>Fuzik János</i>, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, szlovák szószóló, a napirendi pont előadója.....	1169

Felszólalók:

Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1172
Dr. Vas Imre (Fidesz)	1173
Teleki László (MSZP)	1174
Szávay István (Jobbik)	1176
Ikotity István (LMP)	1178
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának tagja, német szószóló	1178
Fuzik János , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, szlovák szószóló válasza.....	1180
Határozathozatal	1181

Személyi ügy:

Új bizottsági tag megválasztása	1181
--	------

Interpellációk

Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mit gondolnak rólunk lengyel barátaink? Mit gondolnak rólunk a világban?” címmel ..... 1182 |

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza..... 1183 |

Viszonzválasz:

Dr. Tóth Bertalan (MSZP)..... 1184 |

Határozathozatal ..... 1185 |

Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi lesz a magyarországi bányászat sorsa?” címmel..... 1185 |

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 1186 |

Viszonzválasz:

Kepli Lajos (Jobbik) ..... 1187 |

Határozathozatal ..... 1188 |

Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Helyzetbe akarja-e hozni a kormány a vidékfejlesztési forrásokkal azokat, akik erre rászorulnak?” címmel..... 1188 |

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza ..... 1189 |

Viszonzválasz:

Sallai R. Benedek (LMP) ..... 1191 |

Határozathozatal ..... 1192 |

Németh Zsolt (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Hogyan járul hozzá a visegrádi országok együttműködése Magyarország energiafüggetlenségéhez?” címmel ..... 1192 |

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza..... 1193 |

Viszonzválasz:

Németh Zsolt (Fidesz) ..... 1194 |

Hiszékeny Dezső (MSZP) – a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért ilyen drága, ha nemzeti?” címmel ..... 1195 |

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 1195 |

Viszonzválasz:

Hiszékeny Dezső (MSZP)..... 1197 |

Határozathozatal ..... 1197 |

Szávay István (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan követelheti a NAV zárolt jövedelmek adójának megfizetését a ScienNet károsultjaitól, és rendelhet el végrehajtást ennek kapcsán?” címmel..... 1197 |

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 1199 |

Viszonzválasz:

Szávay István (Jobbik) ..... 1200 |

Határozathozatal ..... 1200 |

Tóth Csaba (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magyarország tényleg jobban teljesít? Miért nem megbízható a Szerencsejáték Zrt.?” címmel	1200
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	1201
Viszontválasz:	
Tóth Csaba (MSZP)	1203
Határozathozatal	1204

Azonnali kérdések és válaszok órája

Lukács Zoltán (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor akar lemondani, miniszter úr?” címmel	1204
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	1205
Viszontválasz:	
Lukács Zoltán (MSZP)	1205
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	1206

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról..... 1207

Egyed Zsolt (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „A magyar föld végnapjai” címmel	1207
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	1208
Viszontválasz:	
Egyed Zsolt (Jobbik)	1208
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	1209

Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Eredményes volt-e a 'földet a gazdáknak' program Mészáros Lőrinc vagyonebevallásának tükrében?” címmel.....	1209
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	1210
Viszontválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	1211
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	1212

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen lehetőségeket lát a családpolitika területén, mik a tervek a családtámogatás területén?” címmel	1212
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1214
Viszontválasz:	
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	1215
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1215

Szabó Sándor (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „260 millió forint egy szegedi játszótérre uniós támogatással. De vajon szabályosan?” címmel.....	1216
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	1217
Viszontválasz:	
Szabó Sándor (MSZP)	1218
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	1218

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról..... 1219

Novák Előd (Jobbik) - a legfőbb ügyészhez - „Miért védi az ügyészség az MSZP politikusbűnözőjét?” címmel.....	1219
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettesének válasza	1220
Viszontválasz:	
Novák Előd (Jobbik).....	1221
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettese	1221

Dr. Vejkey Imre (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mit kíván tenni a kormány, hogy az RTL Klub ne bújjon ki az adófizetési kötelezettség alól?” címmel	1222
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	1223
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	1223
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	1224
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a földmívelésügyi miniszterhez - „Akarnak-e Liget helyett múzeumfalansztert a budapestiek?” címmel	1224
Dr. Nagy István földmívelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	1225
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	1226
Dr. Nagy István földmívelésügyi minisztériumi államtitkár	1227
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a földmívelésügyi miniszterhez - „Meg tudja-e akadályozni a Földmívelésügyi Minisztérium Lázár Jánosnak a hazai tejtermelőket is tönkretévő ámokfutását?” címmel	1227
Dr. Nagy István földmívelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	1228
Viszonzválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	1229
Dr. Nagy István földmívelésügyi minisztériumi államtitkár	1229

Kérdések

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Hol van a gyermekek mindenekfelett álló érdeke és védelme?”.....	1230
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	1231
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig hitegetik még a közsféra dolgozóit?”	1232
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	1233
Volner János (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért kell a tranzakciós illetéket a magyar embereknek fizetniük a bankok helyett? Miért nem tesz semmit a banki terhek áthárításának megakadályozása érdekében a kormány?” címmel	1234
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	1234
Csizi Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mikor lesz a pécsieknek új tűzoltóórsük?” címmel.....	1235
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	1236
Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kellenek-e a Fidesznek a nemzetiségi önkormányzatok?” címmel	1237
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1238
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földmívelésügyi miniszterhez - „Hogy kívánnak úgy harcolni az áfacsalók ellen, ha a csalók motivációját európai szinten is a legmagasabban tartják?” címmel.....	1239
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	1240
Heringes Anita (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Gondok vannak a diákmunka körül is” címmel.....	1240
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	1241
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz a Vajdahunyadvár sorsa?” címmel.....	1242
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1243

A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló

törvényjavaslat általános vitája..... 1244
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója 1244

Felszólalók:

Bánki Erik, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 1248

Burány Sándor, az MSZP képviselőcsoportja részéről 1252

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 1254

Dr. Schiffer András, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 1260

Fodor Gábor (független)..... 1265

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 1270

Dr. Schiffer András (LMP)..... 1271

Cseresnyés Péter (Fidesz).....1271

Szilágyi György (Jobbik).....1275

Dr. Józsa István (MSZP)..... 1276

Cseresnyés Péter (Fidesz).....1277

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....1277

Egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban

történő összevont vitája..... 1278

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 1278

Felszólalók:

Kucsák László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 1282

Fodor Gábor, a kisebbségi vélemény ismertetője 1283

Dr. Pósnán László, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 1286

Dr. Hiller István, az MSZP képviselőcsoportja részéről 1290

Dúró Dóra, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 1294

Ikotity István, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 1299

Szabó Szabolcs (független) 1303

Kiss László (MSZP) 1305

Korózs Lajos (MSZP)..... 1307

Dr. Pósnán László (Fidesz)..... 1309

Kara Ákos (Fidesz) 1311

Ikotity István (LMP) 1312

Dúró Dóra (Jobbik) 1312

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 1313

Csizi Péter (Fidesz) 1315

Szávay István (Jobbik) 1316

Ikotity István (LMP) 1316

Szávay István (Jobbik) 1317

Ikotity István (LMP) 1318

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 1318

Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott

bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 1321

Felszólalók:

Dr. Szűcs Lajos, a Törvényalkotási bizottság előadója 1321

Dr. Józsa István (MSZP)..... 1322

Szilágyi György (Jobbik)..... 1323

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 1325

Egyes törvényeknek a sportfogadással összefüggő módosításáról szóló

törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 1327

Felszólalók:

Salacz László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 1327

Sallai R. Benedek (LMP) 1328

Szilágyi György (Jobbik).....	1330
Kiss László (MSZP)	1332
Szilágyi György (Jobbik).....	1334
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	1335

A pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	1337
Felszólalók:	

Dr. Szűcs Lajos , a Törvényalkotási bizottság előadója	1337
Dr. Józsa István (MSZP).....	1338

Egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetalkítással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	1340
Felszólalók:	

B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	1340
Dr. Bárándy Gergely , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	1341
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	1343
Dr. Vas Imre , az Igazságügyi bizottság előadója	1344
Szabó Sándor , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	1345
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	1346
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	1348

Napirenden kívüli felszólalók:

Kiss László (MSZP)	1349
Csizi Péter (Fidesz)	1351
Sallai R. Benedek (LMP)	1352
Ikotity István (LMP)	1354
Demeter Márta (MSZP)	1355
Novák Előd (Jobbik).....	1357

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	1360
--	------

Az ülés bezárása	1360
-------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter és DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS és DR. NAGY ISTVÁN államtitkárok, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter és TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE, SOLTÉSZ MIKLÓS és VERESNÉ NOVÁK KATALIN emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülészakának
3. ülése
2014. június 30-án, hétfőn

(13.05 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Gúr Nándor és Moring József Attila)

(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülését megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Moring József Attila és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést **Hasznos Miklós volt képviselőtársunk haláláról**. Hasznos Miklós 1988-tól volt tagja a Magyar Demokrata Fórumnak, majd a párt budai szervezetének elnökségi tagja lett. 1989-ben részt vett a Kereszténydemokrata Néppárt megszervezésében, a párt választási irodájának vezetője, majd főügyésze lett. 1990-ben a KDNP Pest megyei listájáról jutott be az Országgyűlésbe. Két cikluson át országgyűlési képviselő, 1997 júliusáig a KDNP színeiben, ezt követően független képviselő volt. Az első ciklusban a környezetvédelmi bizottság elnöke, később alelnöke lett. Az önkormányzati, a szociális, valamint a mentelmi bizottságban is dolgozott. Hasznos Miklós 1991-től három éven át, majd 1996 végétől 1999-ig a KDNP alelnöke volt. 2000-től a Politikai Foglyok Országos Szövetségének elnökségi tagja, majd haláláig a Jobbik Magyarországért Mozgalomban politizált.

A keresztény-konzervatív politizálás elismert képviselőjére emlékezünk. Kérem képviselőtársaimat, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP részéről: „Hátrányban a hazai kis- és középvállalkozók” címmel. Képviselő úré a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Házelnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormány! Ellenzéki politikusként részben feladatom az, hogy folyamatosan figyelemmel kísérem a kormányzati megszólalásokat, és felhívjam a figyelmet azokra, amelyek esetleg a kormányzat ígértétől, eddigi mondandójától némileg eltérnek.

Meglepetéssel hallottam a múlt hét folyamán Szijjártó Péter úr megszólalását a Gazdasági Rádióban, amelyben elmondta, hogy Magyarország újraiparosításához komoly külföldi beruházásokra van szükség. Ennek érdekében leegyszerűsítik a külföldi

vállalatok számára biztosítható kedvezmények rendszerét. Eddig 14-16 aláírással volt szükség 2-3 különböző minisztériumból ahhoz, hogy egy vállalatnak ki tudják adni az egyedi kormánydöntéssel alapuló készpénztámogatást, ezt most már csak két lépcsőben lehet megtenni. És új stratégiai megállapodásokat kívánnak kötni külföldi befektetőkkel még a nyár folyamán.

Azért aggaszt engem kifejezetten ez a megnyilatkozás és a kormányzat ezen szándéka, mert az összes eddigi kormányzati megszólalástól és a korábbi célkitűzésektől eltérően ez teljes mértékben már szakít azzal a hagyománnyal a kommunikációban is, hogy megemlítsse azt, hogy milyen lehetőségek, milyen esélyek lennének a kis- és középvállalkozások megerősítésére. Ez megszólalásában már elszakad attól a korábbi tervtől, hogy a magyarországi vállalkozások helyzetbe hozása legyen kiemelt kormányzati célkitűzés. Ezt sok szempontból, gazdaságilag, politikailag nagy problémának érzem.

Elsőként is arra szeretném felhívni a figyelmet ebben a témában, hogy ez nagyjából ugyanaz a gazdaságpolitika, mint amit a Gyurcsány-kabinet és a Bajnai-kabinet képviselt, és az előző kormányok folytattak. Önök mindig azt mondják, hogy a magyar nép véleményét mondott arról a kormányzásról és arról az irányról azáltal, hogy önöket ilyen megtisztelően magas támogatással juttatta a parlamentbe, és most úgy tűnik, hogy ezzel a megszólalással teljes mértékben ennek a hagyományait követik.

A külföldi tőke beengedése, a külföldi tőke térnyerésének az elősegítése gazdaságilag egy teljesen hibás irányzat, ezt az elmúlt 25 év bizonyította. A rendszerváltás egyik legnagyobb tévedése volt talán ez a sokszerű privatizáció, aminek következtében nemcsak másfél millió munkahely tűnt el Magyarországon pár év alatt, hanem az egyik legnyitottabb, globális piactól leginkább függő ország is lettünk a régióban. Jelen pillanatban a régiót elemző gazdasági kutatások azt bizonyítják, hogy a külföldi tőkebefektetések aránya messze nálunk a legmagasabb az egész régióban. Ez nem pusztán azért fontos, mert valaki szíven viseli egy nemzetnek a sorsát, hanem azért fontos, mert gazdaságilag a legrosszabb irány, amit politikailag képviselni lehet.

Jelen pillanatban a GDP csaknem fele származik ilyen jellegű vállalkozásoktól, miközben az ilyen jellegű multinacionális cégek, illetve külföldi befektetők alig egytized mértékben járulnak hozzá a magyar foglalkoztatáshoz. Ugyanakkor a kis- és középvállalkozások - kiemelten a 6-tól 50 főig terjedő foglalkoztatási méretek - kiemelkedő potenciállal rendelkeznének, kiemelt lehetőséget teremtenének, és ezeknek a támogatási helyzete egyre szomorúbb és egyre aggasztóbb.

Összességében egy-egy ilyen kiemelt külföldi beruházás iránya egy koncentrált, centralizált gazdaságfejlesztést teremt meg, és szerte az országban

okozza azt a problémát, hogy igényli a mobilizációt, a munkaerő mobil mozgását, és csak egy-egy kistérségben tud pár száz fős vagy annál nagyobb munkahely létrejönni, miközben lemond a kormányzat ezzel a döntésével sok-sok kistérség kis- és középvállalkozásáról.

Továbbra is meggyőződésünk az, hogy a kis- és középvállalkozások építése és fejlesztése egy helyes irány. Az Orbán-kabinet második ciklusában beismerte azt, hogy a belső tőkeképzés egy kiemelten fontos feladat, és a gazdaság saját lábára állítása egy kiemelt nemzeti cél. Ez a lépés, amivel újra arra akarjuk vinni a foglalkoztatás és a gazdaságfejlesztés irányát, hogy külföldieket hozunk be, teljes mértékben beismerése és annak a kudarnak az elismerése, hogy ez nem sikerült, ezt nem sikerült megvalósítani. Nagyon-nagyon aggasztó az az irány, hogy gyakorlatilag olyan gazdaságfejlesztési irányok jöhetnek be az országba, amelyek nemcsak környezetszennyezőek, hanem teljes mértékben egy kínai típusú gazdaságot fejlesztenek Magyarországon, ami gyakorlatilag kihasználja a humán erőforrásokat.

Eközben a kis- és középvállalkozások nem kapnak könnyítéseket, nem kapnak egyszerűsítéseket, közel két tucat címen szednek be tőlük adókat, és őket sanyargatja leginkább a NAV is. Nagyon-nagyon hibásnak érezzük ezt az irányt, és nagyon szívesen látnánk, ha az ettől való eltérésnek bármi tanúbizonyságát adná a kormány, és örülnék, ha erre kapnánk egy megnyugtató választ. Arra kérem a választadót, megköszönném, ha nem azzal jönne, hogy az LMP-nek milyen a támogatottsága meg mit csinált a másik kormány 2002-től 2010-ig, mert nem erre vagyunk kíváncsiak, hanem arra, hogy ezt a helyzetet hogyan lehet kezelni.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

(13.10)

ELNÖK: Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha megengedi, mégiscsak az LMP-vel kezdem, hiszen aggodása a kis- és középvállalkozásokért kissé hiteltelennek tűnik számomra. Bár ön nem volt képviselő az elmúlt négyéves ciklusban, mondok néhány módosító javaslatot, amelyet az LMP tett például a 2013-as költségvetési törvényhez. Így például a társasági adót szerette volna a kvv-szektorban 10 százalékról 19 százalékra visszaemelni, emelte volna a gépjárműadót *(Dr. Schiffer András: Nagyon helyes!)*, és megszüntette volna a kereskedelmi gázolaj árkedvezményét, ezzel nehéz helyzetbe hozva a fuvarozókat, de emelte volna a termékdíjakat, bevezette

volna a zöldadót, a vagyoadót *(Dr. Schiffer András: Így van!)*, és bevezette volna a háromkulcsos szja-t, aminek a legfelsőbb kulcsa 45 százalék lenne. *(Taps az LMP soraiból. - Dr. Szél Bernadett: Hajrá, LMP!)* Ez lett volna az önkis- és középvállalkozói szektort támogató politikája.

Ehelyett a Fidesz a következőket csinálta - a mocsolyuk ellenére. 2010-ben a kis- és középvállalkozások számára a legnagyobb probléma a hiányzó tőke volt. A Széchenyi-kártyaprogram bevezetésével a felhasználhatóságát és kedvezményeit gyorsítottuk, a pályázatok elbírálási és kifizetési folyamatát elősegítettük, előmozdítottuk az európai uniós és hazai forrásokhoz való gyorsabb hozzáférést, exportösztönzési intézkedéseket vezettünk be, például az Eximbank exportfinanszírozási forrásait bővítettük, könnyítettük. 2013-ban a Magyar Nemzeti Bank meghirdette a növekedési hitelprogramot, amelynek első körében 750 milliárdot, 2014. év végéig pedig 2 ezer milliárd forintos keretet adott át vagy fog átadni a kis- és középvállalkozói szektornak annak érdekében, hogy a fejlődésüket gyorsítsa, hogy a munkahelyeket bővíteni tudja. Ezen túl a Nemzetgazdasági Minisztérium 2011-től évente meghirdette a mikro-, kis- és középvállalkozások számára a munkahelyteremtési beruházásaik támogatását. A támogatásra fordított összeg 2013-ban a 2011. év hat és félszerese, 13 milliárd forint volt, és ugyanekkora összeg áll rendelkezésre 2014-ben is.

Bár nem teljes a siker, de előreléptünk az adminisztráció csökkentésében is, hiszen például a tíz kisadó eltörlése egy lépés volt ebben az irányban. De a munkahelyvédelmi akcióterv keretében is a kedvezményes adózási formák bevezetése, valamint a munkaerő-piaci szempontok, a hátrányos helyzetű személyek bérterheinek csökkentése is a kis- és középvállalkozói szektort segítették. Az „egyszerű állam” program keretében 25 százalékkal csökkentettük a vállalkozók adminisztratív terheit.

Ez nem azt jelenti, hogy nem maradt feladat 2020-ig. Ezek az alábbi területeken fognak majd megjelenni. A szektor növekedési potenciálját szeretnénk erősíteni, az üzleti környezetet fejleszteni és a külső finanszírozási források elérhetőségét javítani. A 2014-20 közötti európai uniós források tekintetében több operatív programot hoztunk létre, a gazdaságfejlesztési és innovációs, a versenyképes Közép-Magyarorszáért operatív programot, a terület- és településfejlesztési operatív programot; mind-mind azt a célt szolgálja, hogy a kvv-k beruházásainak finanszírozása, munkahelyteremtő és -megtartó képessége javuljon. Ezek közül is ki fog emelkedni a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program első prioritása, amely a kvv-k versenyképességét fogja javítani.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, mind a kormány elmúlt négyéves tevékenysége és döntései, mind pedig az előttünk álló négy év, különösen az

európai uniós források felhasználásának elősegítése, gyorsítása és hatékonyabbá tétele mind-mind azt fogja szolgálni, hogy a magyar gazdaság erősödjön és ezen belül a kis- és középvállalkozói szektor meghatározó szerepe növekedjen. A kormány a következő négy évben is ezen fog dolgozni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP részéről: „Volt egyszer egy Városliget” címmel.

Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Van a Városligetnek egy régi, titokzatos emléke, egy sír. A sírkőre egyetlenegy feliratot írtak latinul, egyetlenegy szót írtak latinul, azt, hogy „Fuit”, magyarul azt jelenti, hogy volt. A sírban Toporczy Horváth Jakab néhai ügyvéd nyugszik. Az az ember, aki kétszáz évvel ezelőtt egész vagyonát jótékony célra hagyta, és csupán azt kérte Pest város tanácsától, hogy a Városligetben, a mai Városligetben, az akkori városerdőcskében temessék el, és a sírhelyét „Fuit” feliratú sírkővel jelöljék meg.

A Városligetet kétszáz évvel ezelőtt a világ első tervezett közparkjának építették, olyan tervezett közparknak, ami nyilvános, mindenki számára látogatható. Ez a közel százhektáros terület a mai napig nemcsak a fővárosiaknak, hanem az idelátogatóknak is a kedvenc parkja, ahova naponta több tízezer ember jár sportolni, kikapcsolódni, sétálni vagy csak kutyát sétáltatni. Ennek a közparknak, úgy tűnik, vége.

Az elmúlt év végén a kerület polgármestere benyújtott egy törvényjavaslatot, amelyet aztán a parlament rekordgyorsasággal néhány nap alatt el is fogadott. Ennek a törvényjavaslatnak az a lényege, hogy a Városligetet 99 évre ingyenes vagyonkezelésbe adják egy vagyonkezelő cégnek. Ennek a cégnek olyan jogosítványai lettek, mint amilyenek senki másnak ebben az országban. Ez a cég azt épít, amit csak akar, akkorát, ahova éppen akarja, annyi fát vág ki vagy annyi zöldfelületet szüntet meg, amennyit csak akar. Nem igaz, amit állítanak, hogy a beépítéssel a zöldfelület nagysága növekedni fog. A liget nem egy rétestészta, amit lehet nyújtani, amikor elkezdődik az építkezés. Sajnálatos, hogy senkit nem kérdeztek meg, sem a zuglóiakat, sem a fővárosiakat, mielőtt a döntést meghozták volna. Nem véletlen, hogy azóta is a civilek és a szakmai szervezetek tiltakozásától hangos ez az ügy.

Akkor, amikor ez a törvényjavaslat bekerült a parlament elé, még nem láttuk, hogy mi a cél ezzel. Azóta világos lett, hogy a tervezett múzeumi negyedet kívánják ott elhelyezni. A nyilvánosságra került elképzelésekből az látszik, hogy a Városligetben 120 ezer négyzetméternyi nettó területet szeretnének beépíteni épülettel.

(13.20)

Csak hogy össze tudjuk hasonlítani, ez a 120 ezer négyzetméter pontosan akkora, mint az Aréna Plaza, tehát egy akkora területű épülettömb kerülne összességében a Ligetbe. A tervek szerint akár még 40 méter magas épület is kerülhet oda, amelyik 10 emeletes háznak felel meg. Ha elindul az építkezés, akkor a Liget megszűnik közparknak lenni. Hiszen mindenhol felvonulási utak, közműárkok fogják szabdalni.

Természetesen nem véletlen a felháborodás. Április 5-én volt egy nagy megmozdulás a Városligetben, ahol több mint 5 ezren tettek hitet a Liget megmentése mellett. Ez a sok ezer ember aztán másnap a szavazatával is megerősítette ezt, hiszen nem véletlen az, hogy a Ligetet körül vevő egyéni országgyűlési képviselői körzetekben mindenhol ellenzéki képviselő nyert, ahogy én Zuglóban.

Néhány hete úgy gondoltam, adjuk meg az új parlamentnek azt a lehetőséget, hogy ezt a rossz döntést felülbírálja, legyen lehetőségük a képviselőknak a Liget ügyével ismét foglalkozni. Ezért egy országgyűlési határozati javaslatot nyújtottam be, azonban ezt még csak tárgysorozatba sem vették. A határozati javaslatnak az volt a célja, hogy maradjon meg a Városliget kiemelt közparknak, mert Budapestnek inkább több zöldfelületre van szüksége, mintsem hogy még a meglévőket is tönkretegyék. Azt is szerettük volna elérni, hogy a kormány vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a tervezett múzeumi negyedtel mely más, használaton kívüli helyeken lehetne megvalósítani, a zöldfelület és a parkok tönkretétele nélkül. Ott van például a Rákosrendező pályaudvar vagy a Nyugati pályaudvar mögötti kihasználatlan rész, és lehetne sorolni még a fővárosban sok-sok olyan területet, ami erre alkalmasabb lenne.

Azt is szerettük volna elérni, hogy a kormány dolgozzon ki egy olyan koncepciót az érdekeltek bevonásával, hogy hogyan lehetne még vonzóbbá, zölddebbé, tisztábbá és biztonságosabbá tenni a Városligetet. A Fővárosi Közgyűlés a mai napon, lehet, hogy éppen ezekben a percekben dönt a Városliget sorsáról, 108 napirendi pont közé beeröltetve, néhány perc alatt számolják fel a Városligetet. Azt a Városligetet, amelyet kétszáz évvel ezelőtt közadakozásból közcélra hoztak létre elődeink. Azt a Városligetet, amelyet nekünk kötelességünk megőrizni az utókorunk. Még nem késő, védjük meg, hogy utódainkat ne csak egy tábla emlékeztesse majd a Városligetre annak helyén, amelyen csak egy latin szól lesz, az, hogy fuit, magyarul: volt.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azzal szemben, amit ön állított itt az elmúlt öt percben, a Városliget meg fog újulni, sokkal több zöldfelület lesz rajta, az eddigi 60 százalék helyett 65 százaléknyi zöldfelület lesz minden budapesti számára a Városligetben. És nem egy rossz állapotú, elhanyagolt közparkja lesz Budapestnek, hanem egy fejlődő városnak egy igencsak jó színvonalú, sok zöldfelülettel megáldott zöld parkja, ami mellett az épületek is megújulnak, és olyan új funkciókat kapnak, amelyek korábban sok esetben hiányoztak Budapesten.

Nem igaz tehát sem önöknek, sem másoknak az az állítása, hogy csökkenne a zöldfelületek aránya, ezt a számok, a tervekben, a jogszabályokban, a szabályozási tervben rögzített számok cáfolják, 60-ról 65 százalékra fog nőni a zöldfelületek aránya itt a Városligetben is. Tehát sokkal több helyük lesz mindazoknak, akik fűbe, zöldbe, parkba szeretnének kimenni Budapesten és környékén.

Ha csak azt nézzük a környezetterheléssel kapcsolatban, hogy mennyi autó megy át ma a Városligeten, ott a Kós Károly sétányon, 15 ezer autó pőfékeli végig, néha gyorsabban, néha lassabban haladva, a Városligetnek keresztbe az átlóját. Ha ez megszűnik, már önmagában érzékelhető környezetterhelés-csökkenést fog jelenteni a Városliget számára. Tehát sokkal inkább természetes lesz a környezet.

Amikor ezt az utat megépítették, lehet, hogy akkor kellett volna igazából tiltakozni, amikor az egész Városliget természetes egységét egy ilyen, eléggé zsúfolt úttal kettészabdalták, mind az egysége megszűnt, mind pedig a környezetterhelés megnőtt a Városligeten belül. Ezt a hibát is igyekszünk kiküszöbölni, ezzel is igyekszünk természetesebbé, egészségesebbé tenni a környezetet.

Persze lehet, hogy önnek és szocialista párttársainak más jut eszükbe a különböző fejlesztésekről, lehet, hogy inkább a Hunvald György-féle ingatlanpanamák azok, amelyek eszükbe jutnak akkor, amikor fejlesztésről van szó (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Hogy jön ez ide?*), amelyek valóban nem közcélú érdeket szolgáltak. De az is lehet, hogy az önök budapesti portfóliója inkább a kudarcba fulladt kormányzatinegyed-beruházásból indul, ahol nagyon sok pénzt elköltöttünk, aztán végül nem lett belőle semmi.

Önök ott semmiféle kézzelfogható eredményt felmutatni nem tudtak. Szemben ezzel, ahol egy európai szintű múzeumi negyed fog kialakulni, sokféle múzeummal és nagyon sok kapcsolódó beruházása lesz, akár a Cirkusz környékén, akár az Állatkert környékén, akár a komáromi erődnél vagy a Szabolcs utcában raktárak, restaurálóműhelyek kialakításával. És valóban, bízunk benne, hogy büszkesége lesz Magyarországnak, nemcsak az új Nemzeti

Galéria, hanem a teljes múzeumi negyed, ami ott létrejön.

Hogy mennyire sikeres ez, ha egy kicsit objektívebben nézzük, az is mutatja, hogy mennyi pályázat érkezett arra a nemzetközi tervpályázati kiírásra, amiben keressük azt az építész, építészcsapatot, akik kialakíthatják ennek a múzeumi negyednek az építészeti küllemét. Ön is tudja, több mint 500 pályamű érkezett, ezekből lehet a második körre válogatni. Azt mondhatjuk, hogy ez nemzetközi téren is csúcs közeli, ha ezt a nagyságrendet vagy a közép-európai régiót nézzük, hogy valaha is egy magyarországi épületegyüttesre ilyen sok nemzetközi pályamű érkezett volna. Úgy látszik, a nemzetközi építészirodák jobban bíznak ebben a projektben, jobban látják ebben a jövőt, jobban látják ebben a progresszivitást, mint az MSZP, amely magát amúgy nagyon progresszív pártnak tartja.

De ha ön körbenéz, tisztelt képviselő úr, vagy csak kinéz a parlament épületéből, és meglátja, hogy a Néprajzi Múzeum ma hol működik, egy egykori bírósági épületben, amelyben egy nagy aula van, és kis bírói dolgozószobák, egy-két tárgyalóteremmel: nem egy ideális környezet például egy Néprajzi Múzeumnak. Szükségmegoldásként született, hogy ide költöztették be. Sokkal inkább jó lenne, ha méltó körülmények között, egy múzeumnak épült épületegyüttesben helyezhetnénk el az itteni gyűjteményeket, vagy rendezhetnénk meg az időszak kiállításokat. Nem jó az a helyszín, ahol most van, és biztosak vagyunk benne, hogy ha egy múzeum egy múzeumnak épült épületbe költözik, nem pedig egy bírósági épületbe, akkor az odalátogatók is sokkal inkább érezni fogják a színvonal emelkedését.

Nem tudom, hogy önök pontosan mit védenek, hiszen egy nagy lebetonozott parkoló az, aminek a helyére nagyrészt ezek az épületek kerülni fognak. Nem igazán városfejlesztési szempontú sem a zuglóiaknak, sem a budapestieknek, ha az MSZP azt őrizné meg, hogy a város közepén, egy park szélén, egy volt felvonulási területen egy nagy parkoló maradjon mindösszesen, és ezen a bebetonozott felületen, nem tudom, miért érzik önök jobban magukat, mint egy nemzetközi szintű olyan múzeumi negyedben, amelyben számtalan funkció található majd meg. Engedje meg, hogy felsoroljam ezeket. Ahogy már mondtam, a Néprajzi Múzeum költözne oda, sokkal inkább olyan környezetbe, amelyik alkalmas a tárgyak bemutatására, Fotómúzeum újként jelenik meg itt Budapesten (*Az elnök csenget.*), bár igény bőven volt rá az elmúlt években, és még sorolhatnám az építészeti vagy zeneház kapcsán a további új funkciókat.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselője, Mirkóczi Ádám úr következik: „A miniszterelnök úr álma az országnak rémálom” címmel. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát idén, az év elején Pintér Sándor kijelentette, hogy jelentem, rend van. És nagyon úgy fest, hogy a miniszterelnök úr ezt mindenfajta tapasztalat nélkül elhitte. Ugyanis a tegnapi napon a Községi Egylet tisztavetésén elég érdekes dolgokról beszélt és elég meglepetéskeltő megnyilatkozásokat tett Orbán Viktor miniszterelnök. Többek között egy olyan mondatot is mondott, hogy „erről a rendről álmodtunk 25 éve”. Hát, tisztelt hölgyeim és uraim, ennek a kijelentésnek a fényében, a mindennapi tapasztalatokat figyelembe véve, azért két megállapítást tehetünk, illetve azt mondom, hogy két verzió létezik.

Az egyik verzió az, hogy a miniszterelnök úrnak halvány fogalma sincs arról, hogy a nagy magyar valóság ténylegesen micsoda, halvány fogalma sincs arról, hogy a vidéki emberek mitől, kiktől és hogyan szenvednek az év minden napján. A másik verzió pedig az, hogy a miniszterelnök úr nagyon is tisztában van azzal, hogy mik a problémák a közbiztonság területén Magyarországon, de tudatosan csúsztat, sőt tudatosan hazudik. Mondanom sem kell, hogy egyik verzió rosszabb, mint a másik. Nem lehet ilyen megállapításokat tenni, hogy 25 éve erre vártunk.

Lehet, hogy a Belügyminisztérium különböző irodáiban és a Miniszterelnökség különböző irodáiban az íróasztalon rend van, de a magyar társadalomban, a magyar vidéken aligha. Azt gondolom, ezzel mindenki tisztában van. Persze, abból is kiindulhatunk, hogy a miniszterelnök úr joggal mond ilyeneket, hiszen ahol sok millió forint jut arra, hogy egy hozzátartozóm vagy egy vélhetően hozzám közeli ember mobiltelefonja eltűnik, és sok millió forintot áldozunk DNS-vizsgálatokra, és a Nemzeti Nyomozó Iroda életvédelmi osztálya kezd mobiltelefonok ügyében nyomozni, ahol külön terrorelhárító központot hozunk létre a politikai apparátus védelmére, nagyon sokféle verzió elképzelhető, akkor azt mondhatjuk, hogy igaza van. De a helyzet az, hogy a vidék Magyarországon nem ez a helyzet.

(13.30)

Egészen konkrétan arról van szó, hogy ezek mindennaposak. Elég, ha csak az elmúlt napok, az elmúlt hetek történéseit vesszük figyelembe, ahol pedagógusokat bántalmaznak; ahol egy nap három különböző településen mentősöket, orvosokat, egészségügyi dolgozókat bántalmaznak; ahol nőket erőszakolnak meg; gyermekeket rabolnak ki naponta - országos szinten, naponta beszélünk erről a jelenségről -; ahol idős emberek otthonaiba naponta törnek be, és jó esetben nem lesz tragédia a vége; ahol arról beszélhetünk, hogy a személy és vagyon elleni bűncselekmények soha nem látott mértékben tetet öltöttek.

Elhiszem, hogy az önök statisztikája egészen mást mutat, köszönhetően a szabálysértési értékhatár soha nem látott mértékű megemelésének, de mi szeretnénk itt is és ezúton is leszögezni, hogy nem statisztikát kell javítani, hanem közbiztonságot.

Arra kellene törekedni, hogy az átlagember szubjektív biztonságérzete emelkedjen. A szubjektív biztonságérzete! Hogy ha meglátok egy rendőrt, ne az jusson eszembe pavlovi reflexként, hogy miért fog megbüntetni és miért veszi elő a sárga csekket, hanem az jusson eszembe, hogy de jó, hogy itt van, mert ezáltal is biztonságban vagyok.

Kijelenthető-e, hogy 25 éve erre a rendre vártunk, vagy miniszterelnök úr ezt meg merné-e kérdezni, ki merné-e jelteni Magyarország 3200 településének bármelyikén egy idős, egyedül élő embernél, bármelyik kis faluban? Most nem akarok konkrétumokat mondani, csak a hasamra ütök: bármerre eldobjuk a követ, és a képzeletbeli térképen amelyik falut eltalálja, meg merem kockáztatni, hogy ott senki nem írná alá azt, hogy a miniszterelnök úrnak igaza van.

Mert beszélhetnénk arról, hogy mitől lenne rend Magyarországon. Ha zéró toleranciát hirdetnénk a közlekedéshez hasonlóan a személy és vagyon elleni bűncselekmények tekintetében, ha új rendőrségi törvényt hoznánk létre, amely a mai nap kihívásainak megfelel, ha a rendőrök képzését emelnénk, színvonalát javítanánk, és nem arról kellene olvasni, mint néhány héttel ezelőtt, hogy a Józsefvárosban rendőröket vernek; ha a szabálysértési értékhatárt 50 ezer forintról 5 ezer forintra csökkentenénk, és akkor garantáltan lehetne arról beszélni, hogy nem marad megtorlatlanul semmilyen vagyon elleni bűncselekmény, akkor lehetne beszélni arról, hogy 25 éve erre vártunk.

Most viszont arról lehet beszélni, hogy körülbelül a 80 évvel ezelőtti közbiztonságot sírja vissza ma Magyarországon mindenki, nem pedig arról kell beszélni és nem azt kellene hallgatnunk, hogy a miniszterelnök úr szerint 25 éve soha nem látott rend van.

Lehet játszani a szavakkal, lehet elmondani századjára is, hogy 3500 rendőrt avattunk. Tegyük mellé, hogy hányan hagyták ott a pályát és hányan szereltek le, és tegyük mellé azt is, hogy a rendőrség keretein belül hányan foglalkoznak pénzbehajtással és hányan bűnmegelőzéssel, bűnüldözéssel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.*); ez utóbbival kellene.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Kontrát Károly államtitkár úrnak adom meg a szót, parancsoljon!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A tegnapi nap délelőttjén a budai Vár-

ban tett esküt a Nemzeti Községi Alapítványi Egyetem Rendészettudományi Karának 116 végzős hallgatója. A hallgatók előtt Orbán Viktor miniszterelnök úr beszédet mondott, és a következőt mondta: „Önök ma esküt tettek az új Alaptörvényünkre, arra az Alaptörvényre, amellyel egyszer s mindenkorra lezártuk a kommunizmus utáni, túlságosan is hosszú nyúló átmeneti időszakot. Rögzítettük benne mindazokat az értékeket és elveket, amelyekben hiszünk, és amelyekre legjobb meggyőződésünk szerint alapozva elérhető és emberhez méltó jövőt tudunk biztosítani a magyarok számára. Alaptörvényünk emberi méltóságunk és nemzeti szabadságunk fundamentuma. Önök ezt a szabadságot hivatottak megővni. Ebből a szabadságból születik az a rend, amelynek védelmére önök ma felesküdték. Önök fiatalok, nem élték át, de szeretném, ha tudnák: erről a rendről álmodtunk 25 évvel ezelőtt. 25 évig dolgoztunk, 25 évig dolgoztak az önök szülei, amíg sikerült Magyarországot ide eljuttatnunk, ide felemelnünk. Kérem önöket, védjék hát meg mindazt, amiért szüleik megdolgoztak.”

Tisztelt Képviselő Úr! A miniszterelnök úr elmondta, hogy 2010-ben mi azokat az elvárásokat vittük át a rendvédelmi reform során a gyakorlatba, amelyeket az emberek megfogalmaztak. Ezek a követelések voltak. Egyrészt azt kérték az emberek, hogy a rendőri jelenlétet az ország legkisebb településén is növeljük, javítsuk. Ehhez volt szükség 3500 új rendőrrre, a rendőrség technikai állománya színvonalának javítására.

Azt is kérték tőlünk az emberek, hogy még a látogatást is kerüljük el annak, hogy a rendőrség, a rendőrök nem az áldozatok, hanem az elkövetők oldalán állnak. A rendőrséget megtisztítottuk. A rendőrség ma ezektől a helyzetektől mentes, és erről a Nemzeti Védelmi Szolgálat gondoskodik. Gondolkodtunk és megvalósítottuk az önfenntartó büntetés-végrehajtási intézeteket. Ma a büntetés-végrehajtási intézetekben az elítéltek 75 százaléka dolgozik.

Azt is elvárták tőlünk, és megfogalmazták ezt az elvárást az emberek, hogy a rendvédelmi szervek között hibátlan legyen az együttműködés (*Folyamatos zaj a Jobbik padsoraiban. - Az elnök csenget.*) akár természeti, akár ipari katasztrófák során. Úgy gondolom, hogy az elmúlt években mind a dunai árvíz, mind a korábbi, akár a devecser-kolontári katasztrófa során ezt a hibátlan együttműködést a rendvédelmi szervek nap mint nap bizonyították, és ezúton is köszönetet mondok ezért.

Tisztelt Képviselő Úr! Önnek a miniszterelnök úrra vonatkozó kijelentéseit visszautasítom, azok teljes mértékben megalapozatlanok, és azt is szeretném elmondani, hogy ma már ott tartunk, és 2010-től kezdve, ahogy május 29-én megalakult a második Orbán-kormány, azt tapasztaltuk, hogy az emberek, az önkormányzatok azt kérik a Belügyminisztériumtól, azt kérik a rendőrség vezetőitől, hogy növeljük a

rendőri létszámot. (*Mirkóczki Ádám közbeszól.*) Igényelték ezt. Ön is eljárt a belügyminiszter úrnál, úgy tudom, hogy több településen is növeljük a rendőri létszámot. Ha igaz lenne, amit ön mond, hogy félnek a rendőröktől, hogy a pavlovi reflex alapján félnek a rendőröktől (*Mirkóczki Ádám: Így van!*), akkor ön sem kérte volna és az önkormányzati vezetők sem kérték volna azt, hogy növeljük a rendőri jelenlétet.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem igazak az ön szavai. Ön nem először hazudott ebben a Házban. (*Moraj a Jobbik padsoraiban.*) Sajnálatos, hogy ön és a Jobbik-frakció rendért kiált rendszeresen, de soha nem szavazza meg, soha nem támogatja azokat a törvényeket, amelyeket ennek a rendnek az elérése érdekében fogadott el a Ház. (*Közbekiáltás a Jobbik padsoraiból: Salátatörvény!*) Utalok itt a szabálysértési törvényre, képviselő úr, utalok a rendőrségi törvényre, az egyes rendészeti tárgyú törvényekre - önök ezeket nem szavazták meg. (*Egy hang a Jobbik padsoraiból: Saláta!*) Nem szavazták meg a költségvetési törvényeket sem, amelyek a rendőrség működéséhez szükséges forrásokat biztosították.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi elszántak vagyunk annak érdekében, hogy a rendet továbbra is fönntartsuk. Még többet kell tenni, tudjuk azt, hogy még többet kell tenni ennek érdekében mind a személyi állománnyal kapcsolatos követelmények megfogalmazása, mind a technikai feltételek javítása érdekében, és bízom benne és hiszek abban, hogy a tegnap esküt tett 166 végzős tiszt - akik tegnap esküt tettek a budai Várban - tevékenysége hozzájárul ahhoz, hogy a rend fönntmaradjon és tovább erősödjön Magyarországon.

Kérem a tisztelt képviselő urat, hogy ha komolyan gondolja, hogy ön rendért kiált, akkor a jövőt illetően támogassa a kormánynak a rendet elősegítő törvényjavaslatát.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Most Vejkey Imre képviselő úr következik, a KDNP részéről: „Gondolatok egy meghívás margójára” címmel. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt elnöke, Semjén Zsolt a minap kapott egy írásbeli meghívást a Szivárvány Alapítvány elnökétől a Budapest Pride 2014. június végi hivatalos megnyitőünnepségére.

Az elnök által a KDNP annak ellenére lett címezve az eseménynek, hogy már több alkalommal kifejtettük, miszerint a szexualitás magánügy, abból nem kell közügyet csinálni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Akkor mégis mi lehet az oka ennek az invitálásnak? Nyilván az, hogy a KDNP évtizedek óta felvállalja a trianoni békediktá-

tum okán az anyaországtól elszakított, határon túl élő magyarság ügyét. Kérdezhetik, hogy ez miképpen függ össze a melegkérdéssel. Nos, ehhez már európai kontextusban kell nézni a dolgokat, amely szerint az Európai Unióban a nemzeti kisebbségekben élő emberek jogait és jogainak védelmét szándékosan összekeverik egy újonnan kreált, LGBTI - lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex - bizottság érdekeltségi körébe tartozó személyek jogaival.

A Council of Europe-ban, vagyis Strasbourgban ez konkrétan azt jelenti, hogy az Európa Tanács felszámolta az őshonos kisebbségekkel, így a határon túl élő magyarok jogaival foglalkozó főbizottságot, és helyébe az LGBTI főbizottságot hozta létre, kifejezetten az LGBTI-személyek jogainak védelmére oly módon, hogy ennek a főbizottságnak lett csak egy albizottsága az őshonos nemzeti kisebbségek jogainak védelmét szolgáló szervezet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezen európai kitekintő után térjünk vissza Budapestre, a KDNP-nek a Pride-hoz való viszonyára. Mielőtt bárki homofóbiával vádolná a KDNP-t, le kell szögezmem, hogy a KDNP következetesen tartja magát azon kereszténydemokrata alapelvekhez, amelyek az egyén szabadságát és magánélete háborítatlanságát biztosítják, függetlenül attól, hogy milyen szexuális irányultsága van az egyéneknek.

(13.40)

A KDNP álláspontja a Budapest Pride kapcsán továbbá az is, hogy mindenkit megillet a jog arra, hogy ezen a rendezvényen részt vegyen, de természetesen arra is, hogy attól és annak hatásaitól magát távol tartsa. A KDNP ezúton is felhívja a Pride-on részt vevőket arra, hogy jogaikat addig a határig gyakorolhatják, míg nem sértik mások jogait, mások emberi méltóságát.

Ferenc pápa a homoszexualitás kérdésében azt nyilatkozta, miszerint: ha valaki meleg, és az Urat keresi, és a jó szándék vezérli, akkor ki vagyok én, hogy ítélkezzek felette? Sokan értelmezik a Szentatya fenti mondatát a melegházasság propagálása irányába tett első vatikáni lépésnek, azonban ez az interpretáció a tények súlyos félremagyarázása, ugyanis a mondat nem az azonos neműek kapcsolatának az elfogadására irányul, hanem arra, hogy a felebaráti szeretet abszolút érvényre kell hogy jusson.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Exupéry mondta, az ember jól csak a szívével lát, a lényeges az ember számára láthatatlan, mert a láthatatlan a lényeg, maga az Isten. Úgy tűnik, hogy az emberiség a XX. századra megvakult, elveszítette a lelki világát, lelkiileg vak lett, mert elsikkadt számára a lényeg. Mindezek okán az embert olyan szomjúság gyötri, amelyet a kút friss vizével nem lehet oltani. Az embernek

tehát van egy olyan szomjúsága, amely biológiai tartományon túli.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A világban napjainkra mégis a biológiai életszemlélet hatalmasodott el, a lelki kultúra elsorvadt. Hová vezet mindez? A primer biológiai igények kielégítéséhez, a lélek nélküli kultúra elhatalmasodásához. Az embereket felszabadították a lélek súlya alól, vagy másképpen fogalmazva, elvették az emberektől a lelket, azt a lelket, amelytől korábban az arcuk fénylett, amely emberi méltóságukat korábban bearanyozta, és csak a test és a matéria maradt. Így jutottunk el a szexkultuszhoz és annak különféle tobzódásaihoz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Felteszem én is a több ezer éves bibliai kérdést: nem több az élet az eledelnél? Különösen fontos ez a kérdés akkor, ha tudjuk, hogy a teremtett világ, amelyben élünk, külső értékei szempontjából napról napra devalválódik, veszít értékéből, de az emberi lelkünk, amelynek belső értéke van, napról napra gyarapodik, illetve gyarapítható. A lélekben gyűjthető értékek azok, amelyekért érdemes embernek lennünk. Ha pedig megszűnnek ezek az értékek, vagyis az utolsó embert is felszabadították a lélek alól, akkor vége a világnak, mert az eledel több lett az életnél.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A teremtett világot ne hagyjuk így lealacsonyodni, ne hagyjuk így megsemmisülni!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz részéről: „Igazságot kell szolgáltatni a devizahiteleseknek” címmel. Képviselő úré a szó.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Többedik alkalommal beszélünk már a Ház napirendjén a Kúria legutóbbi döntéséről. Most ez azzal az aktualitással is bír, hogy immár a mai napon az Országgyűlés elé kerül a kormány törvényjavaslata a devizahitelesek számára történő igazságtételről, annak az első lépéséről.

A Kúria mint a legfőbb bírói fórum egy nagyon fontos döntést hozott két héttel ezelőtt, amikor kimondta, hogy a bankok tisztességtelenül jártak el a devizahitelesekkel szemben. Ez volt az a fordulópont, ami világossá tette, hogy innentől kezdve nem arról beszélünk, hogy mi volt méltányos, és mi az, ami nem volt méltányos. Nem arról beszélünk, hogy a devizahitelesek tudták-e, hogy milyen kockázatot vállalnak, innentől kezdve arról beszélünk, hogy a bankok egyértelműen becsapták a devizahiteleseket, visszaéltek az erőfölényükkel, és igazságtalanul, tisztességtelenül, ezáltal jogtalanul pénzt vettek el tőlük. Ezt pedig minden devizahitelesnek vissza kell kapnia.

Ne felejtjük el, ez annak volt köszönhető, hogy Magyarországon hosszú-hosszú éveken keresztül olyan kormányok voltak 2002 és 2010 között, akik megengedték azt, hogy a bankok visszaéljenek az erőfölényükkel. Akik, amikor látták, hogy kockázatos helyzet alakul ki, nem tiltották be a devizahiteleket, akik, amikor látták, hogy a bankok az egyoldalú szerződés módosítással iparszerűen visszaélnak, akkor nem tiltották meg az egyoldalú szerződés módosítást.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, rendkívül fontos, hogy amikor az igazságtételről beszélünk, akkor értelemszerűen minden olyan helyzetben igazságot tudjunk szolgáltatni a devizahiteleseknek és a forintHITELESEKNEK is, amikor nem volt a hátuk mögött ott a parlament vagy a kormány, hogy megvédje őket az igazságtalan döntésekkel szemben.

2006 és 2010 között, amikor a legtöbb egyoldalú szerződés módosításra sor került, a parlament és az akkori kormány nem adott védelmet sem a devizahiteleseknek, sem a forintHITELESEKNEK. Éppen ezért támogatva a kormány által most benyújtott törvényjavaslatot, a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja a KDNP-vel egyeztetve egy nagyon fontos és szigorú módosítást fog benyújtani ehhez a törvényhez, és ehhez kérjük a kormány támogatását.

Ez a javaslat arról szól, hogy elévülésről, a 2009 előtti időszak számon kérhetőségéről mindenképpen úgy kell beszélnünk, hogy az a devizahitelesek, pontosabban minden hiteles számára kedvező helyzetet jelentsen. Azaz, szó sem lehet olyan elévülésről, amelyik azt mondja, hogy a bankok a 2009 előtti követeléseket nem adják vissza. Sem a devizahiteleseknek, sem a forintHITELESEKNEK. Olyan módosító indítványt fogunk benyújtani, amelyik világossá teszi: a meglévő szerződések esetében akár forintHITELRŐL beszélünk, akár devizahITELRŐL beszélünk, mindenképpen az elévülés csak akkor kezdődhet el, ha a szerződést lezárták. Ha a szerződés ma is él, ha annak alapján a hiteles fizet, vagy a bank vele szemben követelést támaszt, akkor semmilyen elévülésről nem lehet beszélni. Azaz a több mint félmillió devizahiteles a 2009 előtt velük szemben tisztességtelen elbánásban tőlük elvett pénzeket is visszakövetelheti, és ez vonatkozik azokra a forintHITELESEKRE is, akikkel szemben tisztességtelenül, egyoldalú döntéssel emeltek kamatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A lezárt szerződések esetében is azt gondoljuk, hogy csak akkor beszélhetünk elévülésről, ha az az elévülés úgy kezdődik, hogy legalább öt esztendő eltelt a szerződés lezárása óta. Ami tehát azt jelenti, tisztelt képviselőtársaink, hogy minden egyes devizahitelesnek és forintHITELESEKNEK a teljes időtartamra vonatkozóan a tőlük igazságtalanul, tisztességtelenül elvett pénzeket vissza kell adni.

Támogatva a kormány mostani törvényjavaslatát, szeretném ösztönözni a kormányzatot arra is, hogy dolgozzanak a további lépcsőkön, a devizahite-

lesek számára legfontosabb további lépéseken, azaz dolgozzák ki, hogy milyen formában kapják vissza a devizahitelesek azt a pénzt, amit tisztességtelenül vettek el tőlük, és ez a törvény kerüljön szeptemberben a parlament elé, és arra kérjük a kormányt, hogy lásson hozzá a jelzálogalapú devizahitelek forintHITELLÉ történő átalakításához. Azt szeretnénk, hogy karácsonyra Magyarországon ne maradjon devizahITEL, és arra kérjük a kormányt, hogy olyan megoldáson dolgozzon, ahol az árfolyamkockázat ügyében megosztja a kockázatot a bank és a hitelfelvevő között. Mert való igaz, a Kúria nem ad nekünk felhatalmazást arra, hogy az árfolyamkockázat ügyében tisztességtelenséggel vádoljunk a bankokat, de azt gondoljuk, hogy a bankoknak részt kell vállalni az árfolyamkockázatból.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Varga Mihály miniszter úrnak adom meg a szót.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ahogy azt korábban ígértük, a Kúria jogegységi döntését követően a kormány június 27-én benyújtotta a devizahitelek rendezésére tett törvényjavaslatát. Ez a törvényjavaslat első lépése annak, hogy megvalósítsuk közös célunkat, miszerint a devizahiteleket kivezetjük a fogyasztói kölcsön szerződések közül, és ezzel elhárítjuk azt a veszélyt, ami a meglévő vagy a jövőben hitelt használók feje fölött volt.

Tisztelt Ház! Hadd emlékeztessenek arra, hogy a probléma kialakulásának oka a 2004 és 2010 közötti kormányok, valamint pénzügyi és monetáris hatóságok felelőtlen, átgondolatlan döntései voltak. A szomszéd országoktól eltérően Magyarország nem szabott gátat a devizahitelek tömeges elterjedésének. 2010-re 800 ezer háztartásnak volt olyan devizahitele, amelyek fedezete lakás vagy családi ház volt. A tömegessé váló fizetési problémák világosan bebizonyították, hogy a devizaalapú jelzáloghitelek rossz termékek voltak, a hitelfelvevők nem voltak tisztában a kockázatok teljes körével, a bankok pedig visszaéltek az erőfölényükkel a szerződések megkötése során.

(13.50)

A problémák megoldására, a családok megsegítésére a 2010-et megelőző kormányok érdemi lépést nem tettek. Emlékeztetnék arra, hogy az előző, 2010 előtti kormány, Bajnai Gordon vezetésével, pusztán egy etikai kódex kidolgozását várta el, ami nem volt kötelező, így azt a bankok nem is tartották be.

2010 után a kormány számtalan lépésben nyújtott segítséget a bajba jutott családoknak: végtörlesztés, árfolyamgát rendszerének a bevezetése, valamint

a legnehezebb helyzetben lévő családoknál a Nemzeti Eszközkezelővel a ház, a lakás megvásárlása. Összeségében ez 370 ezer embernek adott segítséget.

Világossá vált azonban, hogy a probléma teljes körű rendezése nem nélkülözheti azt a jogegységi döntést, amire a törvényhozás a szükséges lépéseket alapozhatja. Miután a Kúria ezt a döntést meghozta, lehetővé vált, hogy a kormány jogszabálytervezet nyújtson be. A Kúria ebben a jogegységi döntésben kimondta, hogy a bankok tisztességtelenek voltak, az árfolyamrés, az egyoldalú szerződésmódosítás, a kamat kiszámítása során tisztességtelen módon jártak el.

A kormány álláspontja, hogy a tisztességtelenül elvett pénzt vissza kell fizetni a becsapott ügyfeleknek. Több lépcsőben javasoljuk a megoldást. Első lépésben a Kúria döntésének az átvezetése történik meg a magyar jogrendszerbe. Ebben a törvényjavaslatban a jogegységi döntést javasoljuk általános érvényűvé és mindenki számára kötelezővé tenni. Ez a javaslat elsősorban a bankok feladatává teszi, hogy az általuk alkalmazott általános szerződési feltételekből kiiktassák a tisztességtelen kikötéseket. A törvény hatálybalépése után 90 napon belül kell a bankoknak átszámolniuk a folyósítás és a törlesztés összegét visszamenőlegesen.

A javaslat egyes rendelkezései a forintHITELEKRE is vonatkoznak, a végtörlesztett hitelekre azonban nem. A végtörlesztésre ugyanis a piaci és az eredeti szerződés kötelezettségénél kedvezőbb feltételekkel került sor. Az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó rendelkezések ugyanakkor a forintalapú hitel- és kölcsönszerződésekre, valamint pénzügyi lízingszerződésekre is érvényesek lesznek.

A kormány arra törekszik, hogy az Európai Bíróság gyakorlata alapján a devizahitel-szerződések tisztességtelen feltételeinek kiküszöbölésével tartsa fenn a megkötött szerződéseket.

Második lépésben majd javasoljuk, hogy a tisztességtelenül szerzett előnnyel való elszámolás szabályait alakítsuk ki, ezek meghatározására kerüljön sor, az egyéb anyagi és jogi elszámolásokat, kérdéseket rendezzük.

Ezt követné a harmadik lépés még ennek az évnek a során. Ez év végéig beterjesztjük a devizahitelek kivezetéséről szóló jogszabályt, és ez a kölcsönök bizonyos feltételek melletti kötelező forintra váltásával jelent majd teljes körű megoldást a devizahiteleknek. Itt kell majd mérlegelni üzleti, bankstabilitási szempontokat, itt kerülhet elő az állami szerepvállalás kérdése is.

Tisztelt Ház! Szeretnénk mielőbb igazságot szolgáltatni a bajban lévő családoknak, ezért a kormány megnyugtató, végleges megoldást fog kidolgozni a még bajban lévő devizahitelek számára. Célunk, hogy végleges és megnyugtató megoldást találjunk, igazságot szolgáltatassunk a megkárosított, becsapott devizahiteleknek, és teljes egészében kivezzük a

piacról a lakáscélú, jelzálogalapú devizahitel-szerződéseket.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. A mai napon **napirend utáni** felszólalásra jelentkezett Kiss László MSZP-s, Csizi Péter fideszes, Sallai R. Benedek és Ikotity István LMP-s, Demeter Márta MSZP-s, Novák Előd jobbikos képviselő.

Tisztelt Országgyűlés! Most **mandátumigazolások** és a képviselői eskütelek következnek.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Balczó Zoltán képviselő úr lemondásával megüresedett helyre a Jobbik Magyarországért Mozgalom jelölő szervezet országos listájáról Lukács László Györgyöt jelölte; a Molnár Csaba képviselő úr lemondásával megüresedett helyre a Magyar Szocialista Párt, az Együtt–A Korszakváltók Pártja, a Demokratikus Koalíció, a Párbeszéd Magyarországért Párt és a Magyar Liberális Párt jelölő szervezet közös pártlistájának országos listájáról Varju Lászlót jelölte.

A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Lukács László György és Varju László megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Most megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Balczó Zoltán országgyűlési képviselő 2014. június 20-án lemondott a Jobbik Magyarországért Mozgalom pártlistáján szerzett mandátumáról. A megüresedett mandátumot a Nemzeti Választási Bizottság 1126/2014. számú, 2014. június 23-án kelt határozatával Lukács László György részére kiadta. A határozat 2014. június 26-án 16 órakor jogerőre emelkedett. A képviselő részére a megbízólevelet dr. Patyi András, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke 2014. június 26-án adta át. Az Országgyűlés működésére vonatkozó 2012. évi XXXVI. törvény alapján az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 9. § (2) bekezdése szerint a Mentelmi bizottság a mai ülésén megvizsgálta a Lukács László György mandátumigazolásához szükséges iratokat, amelyek alapján egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a következő határozatot hozta: a Mentelmi bizottság javasolja a Magyar Országgyűlésnek, hogy igazolja Lukács László György mandátumát.

Molnár Csaba képviselő 2014. június 20-án lemondott az MSZP-Együtt-DK-PM-MLP jelölő szervezetek közös pártlistáján szerzett parlamenti man-

dátumáról. A megüresedett mandátumot a Nemzeti Választási Bizottság 1125/2014. számú, 2014. június 23-án kelt határozatával Varju László részére kiadta. A határozat 2014. június 26-án 16 órakor jogerőre emelkedett. A képviselő részére a megbízólevelet dr. Patyi András, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke 2014. június 26-án kiadta. A korábban hivatkozott házszabályi rendelkezés szerint a Mentelmi bizottság a mai ülésén megvizsgálta a Varju László mandátumigazolásához szükséges iratokat, amelyek alapján egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a következő határozatot hozta: a Mentelmi bizottság javasolja a Magyar Országgyűlésnek, hogy igazolja Varju László mandátumát.

Lukács László György és Varju László urak nyilatkozatukban jelezték, hogy összeférhetlenségi ok velük szemben nem áll fenn, tehát képviselői jogukat gyakorolhatják.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a mandátumigazolások következnek, amelyekről egyenként döntünk.

Felhívom figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslat nem nyújtható be, a mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja.

Kérdezem tehát a tisztelt Házat, hogy igazolja-e Lukács László György mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 162 igen szavazattal, egyhangúlag igazolta Lukács László György mandátumát.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy igazolja-e Varju László mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 160 igen szavazattal Varju László mandátumát igazolta.

Most megkérem Lukács László György és Varju László képviselő urakat, fáradjanak a terem közepére, és tegyék le az esküt.

Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, olvassa elő az eskü szövegét, a tisztelt Házat pedig kérem, álljon fel. *(A teremben lévőek felállnak. - Dr. Lukács László György és Varju László a terem közepére lépnek. - Gúr Nándor előolvassa az eskü szövegét.)*

(A jegyzői székben Móring József Attilát dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik)/VARJU LÁSZLÓ (független): Én, dr. Lukács László György/Varju László fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez híj leszek; jogszabályait megtartom és másokkal megtartatom; ország-

gyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorlom.

(Dr. Lukács László György hozzászólása: Isten engem úgy segítse! - Varju László hozzászólása: Fogadom, hogy mindent megteszek a köztársaság újbóli megvalósításáért. Minden erőmmel azon leszek, hogy népszavazással új alkotmánya legyen az országnak. - Felzúdulás, derűltég a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyellj magad! - Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)

(14.00)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az eskütételt követően kérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott képviselő urakat pedig, hogy kézjegyükkel lássák el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál dr. Lukács László Györgynek és Varju Lászlónak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Dr. Lukács László Györgynek elsőként Vona Gábor, majd dr. Schiffer András, Rogán Antal, dr. Vejkey Imre és dr. Tóth Bertalan, Varju Lászlónak elsőként Vona Gábor, majd Rogán Antal, dr. Schiffer András, dr. Vejkey Imre és dr. Tóth Bertalan gratulál.)*

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Móring József Attila váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés új képviselőinek eredményes munkát és sok sikert kívánjak az Országgyűlés és a magam nevében.

Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma 199 fő. *(Taps.)*

Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy a kormány nevében Semjén Zsolt miniszter úr az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés **rendkívüli ülésének összehívását** kezdeményezte a mai napra. Levelének mellékletében megjelölte mindazokat az előterjesztéseket, amelyeknek megtárgyalását kezdeményezi. Ezt a honlapon megismerhetik.

Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre a Házbizottság terjesztette elő javaslatát.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság csütörtöki ülésén a T/460. számú törvényjavaslat, mai ülésén pedig a T/465. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala kapcsán **házzabálytól való eltérésre** tett javaslatot.

A kormány, valamint a Fidesz képviselője a Házbizottság ülésén kezdeményezte, hogy a T/262., valamint a T/311. számú törvényjavaslatok tárgyalása során is házsabálytól eltérésre kerüljön sor. Ezekben nem született megállapodás, így a két javaslatot elnöki jogkörömben terjesztem elő. Most ezek határozathozatalára kerül sor.

Tisztelt Ház!

Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, ismertesse a T/465/1. számú javaslatot.

GÚR NÁNDOR jegyző: A Házbizottság javaslata a határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérésre. A Házbizottság az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II.24.) országgyűlési határozat - a továbbiakban: HHSZ - 65. § (1) bekezdésében foglalt jogköre alapján az alábbiakat javasolja az Országgyűlésnek:

Az Országgyűlés a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló T/465. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy a HHSZ 34. § (1) bekezdésében foglalt határidőre ne kelljen tekintettel lenni; általános vitára a lezárásig 2014. június 30-ig kerüljön sor; képviselői módosító javaslatot 2014. július 2-án, szerdán 9 óráig nyújthasson be, tárgyaló bizottság megjelölése nélkül; a törvényjavaslat részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytassa le a HHSZ 44. § (1) és (3), (4) bekezdése, valamint a HHSZ 45. § (1)-(3) bekezdése alkalmazásával, és azzal, hogy a HHSZ 45. § (3) bekezdése szerinti módosításokat az összegző módosító javaslatba foglalva nyújtja be; ha túlterjeszkedő módosító javaslat benyújtására irányuló szándékot is megfogalmaz, illetve ilyen módosító javaslatot támogat vagy fenntart, akkor azt az összegző módosító javaslattól elkülönítve, azzal azonos időpontban nyújtja be; a részletes vita lezárásának tényéről és a HHSZ 44. § (1) és (3) bekezdése szerinti megállapításairól összegző jelentésben ad tájékoztatást; az összegző jelentését és összegző módosító javaslatát legkésőbb annak az ülésnapnak a megnyitása előtt egy órával nyújthatja be, amely ülésnap tervezett napirendjén az összegző jelentés és az összegző módosító javaslat vitája szerepel; az előterjesztő a Törvényalkotási bizottság ülésén szóban adjon tájékoztatást arról, hogy a képviselői módosító javaslatokba foglalt mely módosításokkal ért egyet; a HHSZ 46. § (10)-(12) bekezdésében foglalt rendelkezéseket ne kelljen alkalmazni; a HHSZ 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti szavazási kérésre ne kerülhessen sor; az összegző jelentés és az összegző módosító javaslat vitájára, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről tartott zárószavazásra 2014. július 4-én kerüljön sor, túlter-

jeszkedő módosító javaslat esetén figyelemmel a HHSZ 64. § (2) bekezdésében foglaltakra is; ha a Törvényalkotási bizottság olyan összegző módosító javaslatot nyújt be, amely a 65. § (2) vagy (3) bekezdésében foglaltak valamelyikére irányul, a további eljárásra a törvényjavaslat tárgyalásának általános szabályait kelljen alkalmazni; a HHSZ 108. § (4) bekezdését a Törvényalkotási bizottság ülésére ne kelljen alkalmazni.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a Házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez a T/465/1. számú javaslat alapján.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 168 igen szavazattal, 1 nem ellenében a házsabálytól való eltérésre vonatkozó javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Az általános vitára ma a kérdéseket követően kerül sor.

Most felkérem Móring József Attila jegyző urat, ismertesse a T/460/1. számú javaslatot.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló T/460. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy a határozati házsabály 34. § (1) bekezdését ne kelljen alkalmazni, a törvényjavaslatához módosító javaslat és bizottsági jelentés benyújtására ne legyen lehetőség; az általános vitára ma kerüljön sor azzal, hogy a vitában elsőként a törvényjavaslat előterjesztője szólal fel - nyitóbeszéd - akként, hogy felszólalására a zárszóval együtt összesen 10 perc áll rendelkezésre, majd a kormány képviselője szólal fel 5 perces időtartamban, a képviselőcsoportok álláspontjukat 5-5 percen fejthetik ki, a független képviselők és a nemzetiségi szószólók összesen 2-2 percen szólhatnak fel, az előterjesztő zárót mondhat a nyitóbeszédre és a záróra rendelkezésre álló 10 percből fennmaradó időtartamban; a zárószavazásra a mai napon kerüljön sor.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez a T/460/1. számú javaslat alapján. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 142 igen szavazattal, 26 nem ellenében, tartózkodás nélkül a házsabálytól való eltéréshez a hozzájárulását megadta.

Most felkérem Gúr Nándor jegyző urat, ismertesse a T/262/8. számú javaslatot.

(14.10)

GÚR NÁNDOR jegyző: Az Országgyűlés elnökének javaslata a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérésre. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 13. § (6) bekezdésében biztosított jogkörömben eljárva - tekintettel arra, hogy a Házbizottságban nem alakult ki teljes egyetértés a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés kérdésében - az alábbiakat javaslom az Országgyűlésnek:

Az Országgyűlés a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló T/262. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy a Törvényalkotási bizottság a HHSZ 46. § (8) bekezdésétől eltérően a T/262/5. számú összegző módosító javaslatot kiegészítve újra benyújthassa; a Törvényalkotási bizottság a kiegészített összegző módosító javaslat tárgyalásának befejezéséről a kiegészített összegző módosító javaslat benyújtásával egyidejűleg, legkésőbb 2014. július 3-án, csütörtökön 14 óráig újabb összegző jelentést nyújthasson be; a HHSZ 46. § (10)-(12) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásával a Törvényalkotási bizottság elnöke a törvényjavaslat és a kiegészített összegző módosító javaslat egybeszerkesztett szövegét - kiegészített egységes javaslatot - legkésőbb annak az ülésnapnak a megnyitása előtt egy órával nyújtsa be, amely ülésnap tervezett napirendjén az összegző módosító javaslatról történő határozathozatal szerepel; a kiegészített összegző módosító javaslatra vonatkozóan a HHSZ 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti szavazási kérésre legkésőbb azt az ülést megelőző munkanapon kerülhessen sor, amely ülés tervezett napirendjén az összegző módosító javaslatról történő határozathozatal szerepel; az Országgyűlés a kiegészített összegző módosító javaslatról 2014. július 4-én vita nélkül, egyetlen szavazással határozon, a T/262/5. számú összegző módosító javaslatról nem kell szavazni; az Országgyűlés a kiegészített összegző módosító javaslat elfogadása esetén a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés alapján benyújtott kiegészített egységes javaslatról tartson zárószavazást.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem önöket, hozzájárulnak-e a házszabálytól való eltéréshez a T/262/8. számú javaslat alapján. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 139 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül fogadta el a házszabálytól való eltérést.

Tisztelt Ház! Felkérem Móring József Attila jegyzőt, ismertesse a T/311/33. számú javaslatot.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Az Országgyűlés elnökének javaslata a határozati házszabályi

rendelkezésektől való eltérésre. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 13. § (6) bekezdésében biztosított jogkörömben eljárva - tekintettel arra, hogy a Házbizottságban nem alakult ki teljes egyetértés a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés kérdésében - az alábbiakat javaslom az Országgyűlésnek:

Az Országgyűlés az egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/311. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy a 2014. június 19-én - a HHSZ 62. §-a alapján - elfogadott T/311/3. számú kivételességi javaslattól eltérően a törvényjavaslat összegző módosító javaslatáról való határozathozatalra és a zárószavazásra 2014. július 4-én kerüljön sor.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem önöket, hozzájárulnak-e a házszabálytól való eltéréshez a T/311/33. számú javaslat alapján. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 138 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül a házszabálytól való eltérést elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! L. Simon László képviselő a szükséges számú támogató aláírás benyújtásával kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárásban tárgyalja** meg a reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről és azzal összefüggő egyes adótörvények módosításáról szóló T/467. számú előterjesztést.

A képviselő úr azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására július 2-án, szerdán 9 óráig legyen lehetőség, az összevont vitára, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra július 4-én, pénteken kerüljön sor.

A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Felhívom a figyelmüket arra, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazatára van szükség.

Most a határozathozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/467. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

A Ház 118 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül az indítványt elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Házbizottság csütörtökön kiadott **napirendi ajánlásáról** döntünk az iménti módosításokkal együtt.

Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Ház! Most határozathozatalokkal folytatjuk a munkánkat.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya között a diplomata-, szolgálati és speciális útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Az előterjesztés T/56. számon a honlapon elérhető. Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, a Törvényalkotási bizottság eljárására nem került sor. Most a törvényjavaslat eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/56. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Bejelentem, hogy a Ház 167 igen szavazattal, egyhangúlag a javaslatot elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya között Magyarország fegyveres erői és a Németországi Szövetségi Köztársaság fegyveres erői tagjainak a másik állam területén történő ideiglenes tartózkodásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Az előterjesztés T/169. számon a honlapon elérhető. Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, a Törvényalkotási bizottság eljárására nem került sor. Most a törvényjavaslat eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a T/169. számú javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 148 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett a törvényjavaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Az imént elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően soron következik a **nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** és a zárószavazás. A Magyarországi nemzetiségek bizottságának önálló indítványa T/460. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság az országgyűlési törvény 29. § (2) bekezdése értelmében úgy ítélte meg, hogy a napirendi pont a nemzetiségek érdekeit és jogait érinti.

Tisztelt Ház! A vitában elsőként megadom a szót Fuzik János úrnak, a bizottság elnökének.

FUZIK JÁNOS, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, szlovák szószóló, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Pozdravujem Vás v mene parlamentného Výboru národnosti v Maďarsku a prajem Vám úspešnú zákonodarnú prácu! *(Zaj. - Az elnök csejget.)*

Köszöntöm önöket az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, és eredményes törvényalkotói munkát kívánok.

Magyarország törvényhozásának első önálló nemzetiségi bizottsága, a bizottságunkat alkotó 13 nemzetiségi szószóló nevében mintegy jelképesen szlovák anyanyelvemen is szerettem volna köszönteni önöket első hivatalos megszólalásunk alkalmával a tisztelt Országgyűlés plenáris ülésén és - ami számunkra még fontosabb - bizottságunk első törvénymódosító javaslata általános vitájának nyitóbeszédében.

(14.20)

Bár az Országgyűlés munkájával még csak ismerkedünk, a hazai nemzetiségi politika elméleti és gyakorlati területén gazdag tapasztalatokra tettünk szert. Bizottságunk 8 tagja ma is valamelyik országos nemzetiségi önkormányzat elnöki tisztét tölti be, szószólótársaink pedig egyéb tisztségviselői ezeknek a testületeknek. Ezért véltük úgy, hogy a hazai nemzetiségek életét és munkáját immár alapvetően meghatározó, az intézményfenntartó és kulturális autonómiát építő nemzetiségi önkormányzatok közelgő őszi választásához a mi új országgyűlési nemzetiségi bizottságunknak is hozzá kell járulnia segítő, jobbító szándékkal.

Az idő sajnos nem nekünk dolgozott. Kiemelt fontosságúnak tartottuk, hogy a nemzetiségi választók, akik korábban már áttestek egy regisztrációs procedúrán, ugyanabban a szavazóköri adhatásuk le a nemzetiségi önkormányzatokra szavazataikat, ahol a lakóhelyük szerint a települési testületre és a polgármesterre voksolnak, ahogyan ez legutóbb április 6-án, az országgyűlési képviselők és nemzetiségi szószólók megválasztásán történt. Eddig ugyanis, és sajnos majd októberben is, a nemzetiségi választóknak még egy további, településenként külön kijelölt nemzetiségi szavazóköri kellett és kell majd elmenniük, gyakran jelentős távolságra. Vigasztaló lehet számukra, hogy ha a törvénymódosító javaslatunkat a tisztelt Országgyűlés elfogadja, az idején lesz az utolsó ilyen kétlaki önkormányzati választásuk. Kodifikált javaslatunk alapján 2019-ben már a lakóhelyük szerinti szavazóköri adhatják le az összes helyi és nemzetiségi önkormányzati szavazatukat. Ugyancsak a 2019. évi nemzetiségi önkormányzati választások idején lépne hatályba az a javaslatunk, amely a korábbi szabályozást visszaállítva, a választási visszaélések megakadályozása érdekében a nemzetiségi jelölő szervezetek részére hároméves működési kötelezettséget ír elő.

Az ideai, októberi nemzetiségi önkormányzati választások kiírása hamarosan megtörténik. Ennek nyomán ismét megkezdődik a nemzetiségi választókat toborzó regisztrációs kampány felerősödése. Hála a korábbi pozitív törvénymódosító lépéseknek, az ideai országgyűlési választások kapcsán regisztrált és az ezután jelentkező nemzetiségi választópolgárok névjegyzékbe vétele állandósul, akarattuktól függően végérvényessé válik.

A következő választásokra már nem kell ismételt regisztrálniuk. Ugyanakkor a regisztráció lehetősége az újonnan jelentkezők számára folyamatossá vált. Ez a momentum tehát kulcsfontosságú és a jövőben is az marad. Ezért javasoljuk, hogy a nemzetiségi választói névjegyzékbe való felvételi kérelmek eddigi, esetenként meglehetősen merev és adminisztratív elbírálása helyett egy emberközelibb és megértőbb, a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgárok kérelmeinek elbírásával meg egyező megközelítés és döntési mechanizmus érvényesüljön. Ha pedig mindezek ellenére a nemzetiségi választási regisztrációra irányuló kérelmet el kell utasítani, a választási szervek az eddigi gyakorlattól eltérően jelöljék meg elutasító határozatukban negatív döntésük pontos okát.

Így megkönnyítik a javítás lehetőségét, és elejét veszik az öntudatos nemzetiségi választópolgárok ismételt meddő próbálkozásainak.

Mint az eddigiekből is kiderült, a nemzetiségi választási névjegyzékre való jelentkezés lehetősége folyamatos, tehát ez az adatbázis állandó változást, reményeink szerint növekedést mutat, különösen a választási kampányok időszakában. Ezért javasoljuk, hogy a nemzetiségi jelölő szervezetek három alkalommal kaphassanak adatszolgáltatást azokról a szavazókról, akik a központi névjegyzékben nemzetiségi választópolgárként vannak nyilvántartva. Először az ajánlóívek átadásával egyidejűleg, kötelezően. A második és harmadik adatszolgáltatás a jelölő szervezetek kérésére szintén kötelezően történik a jelöltek és listák bejelentésének, illetve a regisztráció határidejének letelte időpontjában. A két utóbbi adatszolgáltatás, mivel már nem ajánlásgyűjtést, hanem kampánycélokat szolgál, a jogszabályi előírások szerint nem tartalmazza az adataik kiadásának letiltásával élő választópolgárok adatait. Javaslatunk az önkormányzati és országgyűlési választásokra egyaránt vonatkozik.

Utolsó javaslatunk nem választástechnikai jellegű, de a nemzetiségi önkormányzati választásokkal, a jelöltek állításával és indulásával szorosan összefügg. A nemzetiségi önkormányzatok által alapított és fenntartott, túlnyomórészt kulturális és köznevelési intézmények kiemelkedő szerepet töltenek be nemzetiségi közösségeink életében.

A hatályos szabályozással ellentétben a javaslat ezért lehetővé teszi, hogy ezeknek az intézményeknek a vezetői, ha az adott nemzetiségi közösség azt

szükségesnek tartja, tagjai lehessenek fenntartó önkormányzatuknak. Így szakmai rátermettségükkel erősíthetik önkormányzatukat és annak kapcsolatát nemzetiségi közösségükkel.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kérem támogatásukat törvénymódosító javaslatunk elfogadásához.

Köszönöm a figyelmüket, köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az előterjesztő bizottsági elnök úr felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására körülbelül két és fél perce maradt.

Tisztelt Ház! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni ötperces időkeretben. *(Soltész Miklós jelentkezik.)* Igen, Soltész Miklós államtitkár úr következik. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Nemzetiségi Szószóló Hölgyek és Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Történelmi pillanatnak lehetünk szemtanúi, hiszen az Országgyűlésben először nyújt be törvényjavaslatot a Magyarországi nemzetiségek bizottsága. Történelmi, mert eddig nem volt rá lehetőség, és ezért engedjék meg, hogy most felsoroljam azt a 13 nemzetiséget, akik ezt a munkát elvégezték: szerb, lengyel, roma, szlovák, ruszin, ukrán, horvát, szlovén, görög, román, német, örmény és bolgár. Köszönöm szépen a munkájukat.

Köszönöm, hogy lehetővé tette az Országgyűlés nagy többsége, hogy ezt a bár rövidnek tűnő, mégis az őszi választások szempontjából fontos törvényt megtárgyalhassuk annak ellenére, hogy hirtelen kellett benyújtani. Számomra érthetetlen volt, hogy a szocialisták frakciója miért nem szavazta meg ezt a tárgyalási lehetőséget.

Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat értelmében 2009-től szigorodik a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvényben a nemzetiségi szervezet fogalma. Előírja, hogy csak legalább három éve ilyenként nyilvántartásba vett nemzetiségi szervezet járhat el jelölő szervezetként a nemzetiségi önkormányzati választásokon. Módosítja a javaslat a nemzetiségi törvény összeférhetlenségi szabályait, módosul továbbá a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVII. törvény néhány rendelkezése is. A kormány mindenképp támogatja ezeket a törekvéseket, köszönöm, hogy elvégezték ezt a munkát, hiszen több területen pontosítást, illetve nagyon fontos lépéseket tettek be. A nemzetiségi jelölő szervezetekre vonatkozó szabályok szigorításával tovább csökkenthetők az esetleges választási visszaélések lehetőségei. Az összeférhetlenségi szabályok módosítása révén a nemzetiségek jogairól szóló törvény össze-

férhetetlenségi szabályai igazodnak az önkormányzati törvény összeférhetlenségi szabályaihoz, de nem korlátozza olyan nemzetiségi vezetők munkáját, akik akár kulturális, akár oktatási intézményben vezetők, ők is választhatók lehetnek. Illetve harmadikként kiemelném a választási eljárásról szóló törvény módosítását, amely a nemzetiségi önkormányzati képviselők választásának eljárási szabályait, mondhatni úgy is, ügyfélbarát módon pontosítja, egyszerűsíti.

(14.30)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Köszönöm munkájukat. Köszönöm, hogy aktívan már rögtön az Országgyűlés kezdetekor elvégeztek egy olyan munkát, ami mind a tizenhárom nemzetiségnek a további munkáját segíteni fogja.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok és a nemzetiségi szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői, illetve a szószólói felszólalások következnek az elfogadott időkeretekben; képviselőcsoportonként öt-öt perc, a független képviselők összesen két perc, a nemzetiségi szószólók összesen két perc időtartamban szólalhatnak hozzá.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót; Vas Imre képviselő úr következik, a Fidesz részéről. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Néhány mondatban kívánok szólni a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott azon törvényjavaslatról, amely a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosítását kezdeményezi. A javaslat célja egyrészt a magyarországi nemzetiségek jogainak erősítése, másrészt a választási eljárásban előírt szabályok olyan módon történő pontosítása, ami a nemzetiségi önkormányzati választások tisztaságát, az eljárás gördülékenységét hivatott biztosítani.

Engedjék meg, hogy a javaslat néhány pontját kiemeljem, először azon fogalmi pontosítást, amely előrelépést tesz a visszaélések elkerülése, a nemzetiségek választásának tisztaságának érdekében: 2019-től helyreállítja a korábbi szabályozást a nemzetiségi jelölő szervezetek legalább hároméves működési kötelezettségének előírásával. Fontos és előremutató változás, hogy a jelölő szervezetek a választási kampány lefolytatása érdekében - a korábbi szabályozással ellentétben - a jövőben három alkalommal kérhetnek adatszolgáltatást a nemzetiségi választópolgárokról.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény másik módosítása, hogy a nemzetiségi önkormányzatok

által létrehozott és általuk fenntartott, főként kulturális és oktatási intézmények vezetői tagjai lehessenek a nemzetiségi önkormányzatnak, így erősítve a nemzetiségek kapcsolatát a nemzetiségi közösségek tagjaival. A fölösleges többletterhelés elkerülése érdekében a javaslat lehetőséget biztosít a nemzetiségi választópolgárok számára, hogy egy helyen szavazhassanak, mint ahogy az elnök úr is elmondta.

Az előző ciklusban elfogadott új választójogi törvény alapján immáron minden nemzetiség nemzetiségi szószólóval képviseltetheti magát az Országgyűlésben. Az országgyűlési törvény e szószólókból álló állandó bizottság létrehozását teszi kötelezővé, amely testületnek joga van törvényjavaslatot kezdeményezni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A nemzetiségi bizottság élve ezzel az újonnan biztosított lehetőséggel, az előttünk fekvő indítvánnyal kezdeményezte a nemzetiségek jogairól szóló törvény módosítását. Úgy vélem, nekünk, országgyűlési képviselőknek pártállástól függetlenül kötelességünk támogatni ezt a javaslatot, amelyet a nemzetiségek képviselői - saját tapasztalataikra alapozva - egyértelműen jobbító szándékkal nyújtottak be, elfogadása esetén pedig hatása elsősorban a nemzetiségek életében lesz érzékelhető.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok és a nemzetiségi szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló Teleki László képviselő úr, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja a törvénytervezetet azért is, mert azt gondolom, nagyon fontos szempontokat vett figyelembe a bizottság, amikor ezt a munkát elvégezte, hogy a Magyarországon élő nemzeti kisebbségeknek adjon egy olyan lehetőséget a választói törvényben, ami fontos lehet számukra.

Mégis a másik oldalról pedig dilemma volt a frakciónkban, hogy hogyan tudjuk úgy támogatni ezt a törvénytervezetet, ha láthatjuk azt, hogy több tervezete a 2019-es évhez nyúl csak hozzá, holott nagyon fontosnak tartanánk azt, hogy az őszi önkormányzati választásokkal egy időben is már alkalmazni lehessen ezeket a törvényeket. Például arra gondolok, amikor a hároméves bejegyzett szervezeteket kifogásolja a bizottság, hogy be kéne vezetni már most; én azt gondolom, hogy teljesen jogosan,

mert tudjuk és látjuk, hogy a történelemben hány-szor lehetett érzékelni és tapasztalni azokat a visszaéléseket, hogy azok a nemzetiséghez nem tartozók is felvetették magukat a névjegyzékbe, akik igazán megtehették ezt, mert nem volt semmilyen kontroll.

Tehát ezért azt gondolom, nagyon fontos a kontrollszabály, hogy a szervezetek bejegyzése kapcsán tudjuk kiszűrni azokat, akik esetleg nem az adott kisebbséghez tartoznak, és mégis el tudnak indulni. Ma nem látjuk ennek a korlátnak a fékjét, tehát inentől kezdve ezért aggályosnak tartjuk, hogy csak 2019-ről szól ez a törvényjavaslat, de ennek ellenére ezt is támogatjuk.

Azonkívül nagyon fontosnak tartanánk azt is és tartjuk is, és már most ősszel is fontosnak tartanánk például a szavazókörökben való megjelenítést, tehát egy szavazókör helyett minden szavazókörben ott legyenek azok, akik szavazhatnak a nemzetiségekre, mert akkor nem kéne két szavazókörbe elmenniük. Ez nagyon fontos lenne, azt gondolom, és meggyorsítaná egyszer ezt az eseményt, illetve nemcsak meggyorsítaná, hanem sokkal többen vállalnák magukat a kisebbséghez tartozónak, akik odatartoznak, mert akkor nem azt mondanák, hogy két irányba nem akarunk elmenni, ezért inkább csak az egyiket választjuk. Ezért a részvételi arány sokkal magasabb lenne abban az esetben, ha ezt a törvényt már most is tudnánk alkalmazni. De persze - ahogy említettem - 2019-től sem riadunk vissza, csak azt nem értjük meg, hogy ha már törvényhez nyúlunk, akkor miért nem olyan jogszabályokat módosítunk, amelyekkel azonnali intézkedést lehet elérni, és a törvényt azonnal el lehet kezdeni a kihirdetés napjától alkalmazni.

A másik hasonlóan fontos dolog - és ez nagyon fontos, hogy most már ettől az évtől is lehet ezt elkezdeni -, hogy az összeférhetlenség kérdését feloldja. Nagyon sok oktatási és kulturális intézmény van a nemzeti kisebbségek köreiben, ezért tehát azt gondolom, hogy akár a szlovák, akár a német - legkevésbé a roma kisebbségnél tapasztalható, hogy sok intézménye van, a többinél viszont van, és az nagyon fontos - önkormányzatokban dolgozó személyeknek, illetve intézményvezetőknek nem lesz összeférhetlensége a törvény elfogadását követően. Ezt mi nagyon fontosnak tartjuk, és azt gondolom, előremutató; azért is, mert egyébként, ha egy kicsit csak ugrunk, akkor a jelen parlamenti képviselő kisebbségeknek is összeférhetlensége van, hogy önkormányzati képviselőként elinduljanak. Mi ezt tudomásul vettük, viszont nagyon-nagyon elszakítja a kisebbségektől akár az országgyűlési képviselőket, akár pedig, ha ezt a törvényt nem módosítanánk, az intézményvezetőket elszakítaná az adott kisebbségtől. Ezért nagyon fontosnak tartjuk, hogy ezt a törvényt módosítani tudjuk.

Ebből adódóan tehát maga a törvénytervezet összességében, azt gondolom, mindenképpen előre-

mutató, de hozzá kell tenni azt is, hogy a Magyar Szocialista Párt sokkal több mindent szeretne még elérni a 2019-es választásokig, módosító javaslatokkal fog élni annak érdekében, hogy a nemzetiségi szervezetek és a nemzetiségi lakosság otthon érezze magát Magyarországon. Ezért tehát nagyon fontosnak tartjuk, hogy pluszkiegészítéseket is tegyünk.

Hozzá szeretném tenni - ami nem közvetlenül a tárgyhoz tartozik -, hogy a feladat- és hatáskörét is kell majd rendezni a nemzeti kisebbségeknek, mert nem tisztázott. A mai napi kérdések között erről fogok majd kérdezni, hogy a feladat- és hatáskörök hogyan tudnának bővülni, mert nagyon fontosnak tartjuk. Tehát a magunk részéről a Magyar Szocialista Párt nagyon fontosnak tartja, hogy a bizottság e törvény módosítását a Ház elé tűzte, és a magunk részéről mindent megteszünk, hogy át is menjen ma a Ház szavazásán.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP és a nemzetiségi szószólók padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Szávay István képviselő úr, Jobbik.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Szószóló Hölgyek és Urak! Tisztelt Elnök Urak, Elnök Asszonyok! Először is engedjék meg, hogy elsőként is a Jobbik nevében tisztelettel köszöntsem önöket e Ház falai között, jó munkát kívánjak önöknek, és biztassam önöket arra, hogy minél több kérdésben bátran nyilvánítsanak véleményt, és fogalmazzák meg azon közösségek elvárásait, óhajait, hozzák ide azoknak a problémáit, akiket önök képviselni hivatottak.

(14.40)

A nemzetiségi szószólók intézménye ha nem is nyújtotta teljesen azt a megoldást, ami a kormánynak, a kormánypártoknak lett volna a szándéka vagy lett volna a mi szándékunk is, és ha nem is teljes egészében küszöböli ki azt az alkotmányos mulasztást, ami 1993 óta fennállt, úgy gondolom, hogy mégis egy nagyon komoly előrelépés az, hogy önök itt lehetnek, és a képviselőkhöz képest némileg korlátozottabb jogokkal is, de e parlamentben felszólalhatnak, és nemzeti közösségük kérdései ügyében véleményt nyilváníthatnak, illetve adott esetben - mint ahogy most történik - törvényjavaslattal is élhetnek.

A Jobbik a maga részéről mindig is fontosnak tartotta kihangsúlyozni - és ezt programjába is vette -, hogy elismeri, támogatja és fontosnak tartja a nemzeti kisebbségek jogainak gyakorlását, és a maga részéről megad minden támogatást ahhoz, hogy a nemzeti közösségek otthonuknak érezhessék Magyarországot, és azokban a törekvésekben partnerként lép fel, amely a közösségek képviselői részéről

megfogalmazódnak. Így tettünk a nemzetiségek jogairól szóló törvénytervezet kapcsán is, amelybe a mi javaslatunkra kerültek be anyanyelvhasználatot kitágító, anyanyelvhasználat lehetőségeit szélesítő és ezáltal talán a Kárpát-medence más országai számára is példaként, mintaként szolgáló rendelkezések.

Ami a mostani konkrét javaslatot illeti, ennek egyrészt a napirendvételét természetesen támogattuk annak érdekében, hogy a megfelelő rendelkezések már most, az idei önkormányzati választásokon is alkalmazhatók legyenek, másrészt pedig végigtekintve ezt a törvényjavaslatot, úgy gondolom, hogy semmilyen olyan pont nincsen benne, amit ne tudnánk támogatni, amely ne szolgálna ennek a választásnak a jobb, tisztább, gördülékenyebb lebonyolítását, illetve a jogszabályi környezet pontosítását.

Szerepel itt egy olyan passzus, ami a visszaélések lehetőségét szűkíti. Ezt annál is inkább szeretném üdvözölni, mert már 2010-ben mi magunk több alkalommal is felhívtuk a figyelmet arra az etnobiznisz néven elhíresült jelenségre, miszerint magukat az adott kisebbséghez tartozónak valló, de valójában oda nem tartozó személyek éltek vissza a nemzetiségi önkormányzatok adta lehetőségekkel, főleg az ezzel járó anyagi támogatásokkal. Több kiskaput sikerült ez ügyben bezárni. Én úgy gondolom, hogy még mindig van tennivaló ezen a területen. Mi továbbra is fontosnak tartjuk, hogy a nemzetiséghez tartozást igazoló nyilatkozatot okirattá minősítsük, de úgy gondolom, hogy ez a fajta szűkítés, a nemzetiségi szervezetek hároméves munkájára vonatkozó javaslat is ebbe az irányba hat és újabb biztosítékok jelenthet. Ugyanez vonatkozik akár az adatszolgáltatásra, akár bizonyos eljárásjogi pontosításokra, amelyek, úgy gondolom, hogy mind olyan javaslatok, amit egyrészt az Országgyűlésnek támogatni kell, másrészt pedig ez a választások jobb és szervezettebb lebonyolítását jelentheti.

Szintén fontos megjegyezni, azt hiszem - és erre szeretném felhívni képviselőtársaimnak is a figyelmét -, hogy ez a javaslat a bizottság részéről egyhangú támogatással érkezett be, tehát e mögött a javaslatsomag mögött mind a 13, alkotmányba, Alaptörvénybe foglalt nemzetiség képviselőjének a véleménye ott van.

Mi a magunk részéről tehát jó szívvel támogatjuk ezt a javaslatot, de mindenképpen érdemesnek tartanánk erre a törvényre vagy az ezekkel kapcsolatos jogszabályokra az őszi önkormányzati választást követően is visszatérni. Bizonyára lesznek olyan tapasztalatok, amelyeket a későbbiekben még be lehet a megfelelő jogszabályokba építeni. Egyrészt a jogszabályi környezet harmonizációját, azt a kérdést, hogy a választás, a kisebbségi önkormányzatok és a rendes önkormányzatok megválasztása között minél kevesebb különbség legyen, minél kevesebb jogszabálybeli akadály legyen, másrészt, amire szeretném ismét felhívni a figyelmet - és ennek továbbra is

szeretnénk élharcosai lenni -, hogy minél több olyan kiskaput csukjunk be, ami arra ad lehetőséget (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy a nemzetiséghez tartozással és azokkal a bizonyos előnyökkel adott esetben bárki is visszaéljen.

Köszönöm szépen, elnök úr, támogatjuk a javaslatot. (*Taps a Jobbik és a nemzetiségi szószólók soraiból. - Szórványos taps a Fidesz padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika is üdvözli a kezdeményezést, nagyon örülünk annak, hogy egységesen a bizottság mind a 13 tagja ezt támogatta. Nagyon örülünk annak, hogy egyáltalán erre ilyen keretek között végre lehetőség van.

Ugyanakkor néhány pontban szeretném kifejezni az aggodalmunkat. Az egyik ezek közül az, hogy általában az összeférhetetlenségi szabályok szigorításával az LMP nem ért egyet. Viszont az adott esetben, lévén, hogy kis létszámú közösségekről van sok esetben szó, ezt teljes egészében elfogadhatónak tartjuk.

Ugyanakkor a hároméves szabályozás általában jónak tekinthető, hiszen a működést igazolja, és az látható belőle, hogy valóban működő szervezetekről van szó. De arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy korlátokat jelenthet olyan esetekben, amikor új nemzetiség befogadására kerülhet sor, hiszen hároméves korlátot jelent az indulásban, lévén szó arról, hogy az elmúlt időszakban kétszer is sorra került a bunyevác kisebbség a parlament előtt.

Örülünk annak, hogy ez elindul, és támogatjuk természetesen a kezdeményezést. (*Taps az LMP és a nemzetiségi szószólók soraiból. - Szórványos taps a Fidesz padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az országgyűlési törvény 29. § (2) bekezdése, valamint 38/B. § (1) bekezdése értelmében a szószóló az Országgyűlés ülésén felszólalhat, ha a Házbizottság megítélése szerint a napirendi pont a nemzetiségek jogait érinti.

Most elsőként Ritter Imre szószóló úr nemzetiségi nyelven, tehát németül kívánja ismertetni felszólalását. Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a nemzetiségi nyelvű felszólalás egyes elemeit követően a páholyban helyet foglaló tolmács ismerteti a magyar nyelvű fordítást.

Kérem Ritter Imre szószóló urat, fáradjon a szónoki emelvényre. (*Ritter Imre a szónoki emelvényre lép.*) Oné a szó, Ritter Imre szószóló úr.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának tagja, német szószóló (*Hozzászólását német nyelven mondja el, amelynek szövege és an-*

nak OFFI által készített hiteles magyar fordítása a következő): Sehr geehrter Herr Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Ház!

Die in Ungarn lebenden Nationalitäten haben zuletzt im Jahre 1933 einen Vertreter in einem demokratisch gewählten Ungarischen Parlament gehabt. Er war Jakob Bleyer, der als erster und bisher letzter Minister für die in Ungarn lebenden Nationalitäten verantwortlich war.

A magyarországi nemzetiségeknek utoljára 1933-ban volt képviselőjük demokratikusan választott magyar parlamentben Jakob Bleyer személyében, aki a magyarországi nemzetiségekért felelős első és mindmáig utolsó miniszter volt.

81 Jahre nach Bleyer hat das Ungarische Parlament mit der Wahl in diesem Jahr die bisher zugesperrten Türen vor den Nationalitäten wieder aufgemacht, so haben alle 13 in Ungarn lebenden Nationalitäten Fürsprecher, Vertreter im Ungarischen Parlament. Dafür möchte ich mich bedanken.

81 évvel Jakob Bleyer után az idej parlamenti választással a magyar parlament újra kinyitotta a nemzetiségek előtt az eddig bezárt kaput, így mind a 13 nemzetiségnek van szószólója, képviselője a magyar parlamentben, amelyért fogadják köszönetünket.

Ich hoffe vom Herzen, dass die Öffnung der Türen nicht nur Formalität, sondern auch eine reale Absicht der ungarischen Politik ist. Das ist für die ungarischen Nationalitäten eine historische Möglichkeit, die das ungarische Parlament, also Sie, mit Inhalt ausfüllen können.

Őszintén bízom benne, hogy ez nemcsak formális, hanem valódi ajtónyitás a magyar politika részéről. A magyarországi nemzetiségek számára ez egy történelmi lehetőség, amelyet a magyar parlament, önök válhatnak valóra.

(14.50)

Die Demokratie ist zweifellos die entwickeltste politische Form, aber sie alleine gibt keine automatische Lösung für das Wohl der Nationalitäten. In der Demokratie können die - in der Minderheit lebenden Nationalitäten - direkt, mit ihrer Stimme ihren Willen nie geltend machen. Das Wohl der Nationalitäten hängt davon ab, wie tolerant und sensibel die Mehrheit der Gesellschaft ist, was für positive Diskriminierung sie im Interesse der Minderheiten anwendet.

A demokrácia kétségkívül a legfejlettebb politikai forma, de önmagában nem nyújt automatikus megoldást a nemzetiségek boldogulásához. A demokráciában a kisebbségben lévő nemzetiségek közvetlenül, szavazataikkal soha nem érvényesíthetik akarataikat. A nemzetiségek boldogulása attól függ, hogy a többségi társadalom mennyire toleráns, érzékeny, milyen pozitív diszkriminációt alkalmaz a kisebbségek javára.

In dieser Hinsicht werden die nächsten vier Jahre die Probe von der Reife der ungarischen Demokratie sein. Wir, als Fürsprecher der Nationalitäten werden unsere Stimme hören lassen, wir werden unsere Meinung äussern, wir werden die Gesetzesmodifizierungen, die für uns Nationalitäten so wichtig sind, vorlegen. Die erste gerade jetzt! Es hängt vom ungarischen Parlament von Ihnen ab, ob Sie unsere Gesetzesvorschläge annehmen, ob Sie diesen zustimmen. Das ist Ihre historische Verantwortung!

A következő négy év ebből a szempontból a magyarországi demokrácia érettségének próbája lesz. Mi, a nemzetiségi szószólók hallatni fogjuk a hangunkat, el fogjuk mondani a véleményünket, elő fogjuk terjeszteni a nemzetiségek számára fontos törvénymódosításokat. Az elsőt éppen most. A magyar parlamenten, tehát önökön fog múlni, hogy a törvényjavaslatainkat elfogadják-e, megszavazzák-e. Ez az önök történelmi felelőssége.

Es ist an der Zeit, dass die ungarische Politik versteht: Mit der Schaffung, der Verwirklichung der nationalen Zusammengehörigkeit, der nationalen Einheit muss hier zu Hause, in Ungarn begonnen werden, nämlich mit der Unterstützung der in Ungarn lebenden Nationalitäten, mit der Gewährung von realen Nationalitäten rechten. Nur das kann eine stabile Grundlage, Authentizität und positive Ergebnisse für die - gerechten und von uns unterstützten - Bestrebung bezüglich der ungarischen Nationalität jenseits der Grenzen sichern. Das ist unser gemeinsames Interesse!

Itt az ideje, hogy a magyar politika is megértse: a nemzeti összetartozást, a nemzeti egység megteremtését itthon kell megalapozni a magyarországi nemzetiségek felkarolásával, valódi, garantált nemzetiségi jogok biztosításával. Csak ez adhat stabil alapot, hitelességet és eredményességet a határon kívüli magyar nemzetiséggel kapcsolatos, általunk támogatott és teljesen jogosnak tartott törekvéseknek. Ez mindannyiunk közös érdeke.

Ich danke für Ihre Aufmerksamkeit.

Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen Ritter Imre szószóló úr felszólalását. Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalási lehetőséggel élni. (Nincs jelzés.) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót, amennyiben igényli, Fuzik János elnök úrnak (Jelzésre:), aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Kettő és fél perces időkerete maradt. Öné a szó.

FUZIK JÁNOS, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, szlovák szószóló: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi magunk ugrottunk egy kicsit a mélyvízbe, hiszen egy hónapos a bizottságunk, de fontosnak tartottuk,

hogy az őszi választások előtt, amit lehet, javítsunk a hatályos törvényeken.

Szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki ebben a munkában segítette a bizottságunkat, elsősorban a házelnök úrnak és munkatársainak, alelnök úrnak, a Törvényalkotási bizottság elnökének, az Országgyűlés Hivatalának, főként a bizottsági és koordinációs főosztálynak, illetve azoknak az állami szervezeteknek, amelyek az egyeztetés során fontos tanácsokkal láttak el bennünket, az Emberi Erőforrások Minisztériumának, az Igazságügyi Minisztériumnak és a Nemzeti Választási Irodának.

Meggyőződésünk, hogy a javaslatunk az őszi nemzeti önkormányzati választások javítását szolgálja, egyébként sajátos, közvetlen választások lesznek, amilyenek még eddig Magyarországon nem voltak, hiszen minden regisztrált nemzeti választópolgár nemcsak saját települési nemzeti önkormányzatára, hanem a területi és országos nemzeti önkormányzatára is leadhatja a voksát. Amint elhangzott, mi is úgy véljük, hogy ez az első próbatétel a jövőben ránk váró munkának is a főpróbája volt. Természetesen ősszel hasonló módon nemzeti ségeink érdekében dolgozva fogjuk folytatni a munkát.

Köszönöm minden frakciónak a támogatást, és bízunk benne, hogy javaslatunkból törvénymódosítás lesz.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Fuzik János elnök úr vitázó gondolatait. Kérem, foglalják el helyüket, mert határozathozatal következik.

Az elfogadott házszabálytól való eltérésre figyelemmel a törvényjavaslatához módosító javaslat és bizottsági jelentés benyújtására nincsen lehetőség, így tehát most a zárószavazás következik. Felhívom figyelmüket, hogy a törvényjavaslat elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e T/460. sorszámú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 155 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most bizottsági taggá választásra tett javaslatról döntünk. Az Országgyűlés elnöke **személyi javaslatot** terjesztett elő S/478. sorszámon. Ebben azt kezdeményezi, hogy a Törvényalkotási bizottságba Balczó Zoltán megüresedett helyére Lukács László György országgyűlési képviselőt válassza meg bizottsági taggá az Országgyűlés.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 159 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül

Lukács László Györgyöt a bizottság tagjává megválasztotta.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig 14 óra 59 perc van, áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Mit gondolnak rólunk lengyel barátaink? Mit gondolnak rólunk a világban?”** címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napok egyik legnagyobb vihart kavart botránya az úgynevezett lengyel lehallgatási ügy, amely sajnos magyar vonatkozásokat, magyar szálakat is tartalmaz. A nyilvánosságra került hírek ugyanis beszámolnak a lengyel pénzügyminiszter és a lengyel olajipari társaság elnöke között lefolytatott beszélgetésről, amelyek Orbán Viktor miniszterelnök oroszbarátságáról, valamint a MOL és Hernádi Zsolt MOL-elnök-vezérigazgató ügyeiről szólnak. A beszélgetésekből az rajzolódott ki, hogy a lengyel politikai és gazdasági elit igen lesújtó véleménnyel van a magyar-orosz viszonyról és személyesen Orbán Viktorról is.

Orbán Viktor miniszterelnök oroszbarátságáról Krawiec azt mondta, hogy a kormányfő az oroszokkal építteti meg a két újabb magyar atomreaktort, tízmilliárd euró hitelt vesz fel az oroszoktól, és természetesen megcsinálja a Déli Áramlat gázvezetékét is, annak ellenére, hogy az Európai Unió ezzel nem ért egyet. Ezenkívül egyéb megjegyzéseket is tett.

(15.00)

Hernádi Zsolt büntetőügyével kapcsolatban pedig lényegében megkérdőjelezi a magyar jogállamiságot. A lengyel állami olajcég vezére a hírek szerint azt mondta, hivatkozva Hernádi Zsoltra, aki övele ezt közölte: „Figyelj, a jogászaim találtak valamit, hogy ha ebben a témában az ügyet bármelyik EU-s országban folytatják le és az ítélet felmentő lesz, akkor azt minden EU-országnak el kell ismernie, és utazhatok Európában.” Mindez megerősíti azt a gyanút, hogy itt Hernádi Zsolt büntetőügye kapcsán egy színjátékról van szó, amelyben Hernádi Zsolt mozgatja a szálakat. Elérte, hogy az ügyészség ne foglalkozzon érdemben az ügyével, ugyanakkor egy, általa irányított emberrel lefolytat egy ál-büntetőeljárást, amelynek végén felmentő ítélet születik.

Tisztelt Államtitkár Úr! Így vélekednek a lengyel baráti kormányzati szereplők Magyarországról. Ezek a hírek, amelyek valódiságát még nem cáfolták, alapjaiban ássák alá Magyarország hírnevét, tekintélyét a világban. Ezek a hírek befolyásolhatják Magyarországot Európai Unió belüli megítélését és az egyes

tagállamokkal fennálló gazdasági és igazságügyi kapcsolatokat. A probléma az, hogy ezek az állítások Magyarországról nem egy jogállam képét, hanem egy banánköztársaság képét festik le, ahol az alapvető demokratikus értékek háttérbe szorulnak. De ennél még nagyobb probléma, hogy ezek a vélekedések alaposnak is tekinthetők, hiszen ezt a képet az Orbán-kormány alakította ki Magyarországról.

Tisztelt Államtitkár Úr! A miniszter úr felelt korábban a kormány igazságügyi politikájáért, és azért, hogy Magyarországról ez a kép alakult ki, ő is felelős. Kérdezem, hogyan kíván javítani Magyarország külföldi megítélésén. Reagált-e a kormány a lengyel médiában megjelent hírekre, és hogyan befolyásolja a magyar-lengyel, valamint a magyar-horvát kapcsolatok további sorsát ez a lehallgatási botrány? Mit kíván tenni azért, hogy Magyarország partnerei ne egy banánköztársaság képviselőiként tekintsenek a magyar kormány tagjaira?

Várom válaszát, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Szijjártó Péter államtitkár úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Önnek pedig, tisztelt képviselőtársam, köszönöm az interpellációt, tekintettel arra, hogy mindez lehetőséget ad arra, hogy fontos kérdésekről itt a parlamentben szót váltsunk. De mielőtt ezekre a fontos kérdésekre rátérek, engedje meg nekem azt, hogy néhány tényt leszögezzek.

Ön lengyel kormányzati szereplők, Lengyelország, lengyel barátaink, a lengyel politikai elit véleményéről beszél, miközben amit idéz, azok egy lengyel olajtársaság vezetőjének meglehetősen zavaros körülmények között lehallgatott mondatai. Ráadásul azt sem tudjuk egészen pontosan, hogy ezek az inkriminált mondatok úgy hangzottak-e el, hogy a szóban forgó beszélgetésben részt vevő urak azt az alapszabályt betartották volna, legalább részben, hogy „ha beszélsz, akkor ne alkoholizálj, vagy ha alkoholizálsz, akkor ne nagyon beszélj”. Na most, ön ilyen mondatokból szűr le sommás véleményt arról, hogy vajon Lengyelországban a lengyel kormány, a lengyel politikai elit vagy maga Lengyelország mit gondol Magyarországról, még egyszer mondom, egy lengyel olajvállalat vezetőjének gyanús és limitált beszámíthatósággal elmondott mondatai nyomán. Azt gondolom, képviselő úr, abban itt megegyezhetünk, hogy ez így meglehetősen komolytalan.

Ami Hernádi Zsoltot illeti, tisztelt képviselőtársam, az is nyilvánvaló, hogy egy önmagát komolyan vevő képviselő úr, mint minden bizonnyal ön, egy önmagát komolyan vevő parlamenti párt nem épít interpellációt, de legalábbis nem foglal el álláspontot vagy nem hoz értékítéletet egy, az előbb lefestett

körülmények között lehallgatott és minden bizonynyal meglehetősen kiszínezett mondatok nyomán. Ezért aztán, tisztelt képviselő úr, azt is feltételeznem kell, ön pontosan jól ismeri, hogy Hernádi Zsolt ügyében az ügyészségi eljárás milyen eredménnyel végződött, és azt is biztosan jól tudja, hogy a független magyar bíróság milyen döntést hozott Hernádi Zsolt ügyében. Én magam inkább ezekhez a döntésekhez és végzésekhöz tartanám magam, semmint a meglehetősen kiszínezett és furcsa körülmények között elhangzott és lehallgatott mondatokhoz.

Ami viszont a fontos kérdéseket illeti, tisztelt képviselő úr, azt gondolom, hogy Magyarország energiabiztonsága rendkívül fontos kérdés, és ezt a közelmúlt régióbeli eseményei még inkább alátámasztják. Az persze szomorú lenne, ha egy parlamenti párt egy ilyen limitált beszámíthatóságú beszélgetésben elhangzott lengyel üzletemberi véleményhez mérné a magyar energiabiztonság kérdéseit. Azt gondolom, a magyar energiabiztonság ügyében a magyar emberek érdeke kell hogy közös zsinórmértékül szolgáljon, és nagyon remélem, hogy így van ez a Magyar Szocialista Párt vonatkozásában is.

Márpedig az ön által említett, pontosabban a lengyel üzletember által említett konkrét példák esetében szeretném önnek elmondani, hogy a Déli Áramlat megépítése igenis stratégiai érdeke Magyarországnak, hiszen jelenleg az Európai Unió nem rendelkezik olyan közös energiapolitikával, amely a tettek mezején akár az Európai Unió tagországai közötti megállapodásokat is ki tudná kényszeríteni, lásd az interkonnektorok kétirányúsítását Horvátországgal vagy Romániával. És az is egészen világos, hogy Magyarország gázellátása nem függhet attól, hogy egy szomszédos országnak milyen belpolitikai vagy külpolitikai viszonyai vannak. Ezért Magyarországnak igenis érdeke, hogy diverzifikálja a gázbeszerzési útvonalait, tehát megépítse a Déli Áramlatot.

A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával és fejlesztésével kapcsolatban pedig itt is engedje meg, hogy leszögezzem, Magyarország jó üzletet kötött, hiszen előre tudunk lépni a villamosenergia-termelés területén, kedvező hitelt kapunk, a 40 százalékos lokalizáció pedig egyértelművé teszi, hogy magyar vállalatok itt komoly lehetőséghez juthatnak. Számunkra az elkövetkezendő évtizedek legfontosabb gazdaságfejlesztési programjában sokkal inkább a magyar emberek érdeke a zsinórmérték, mint egy lehallgatott lengyel beszélgetés.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

Öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, én is hallottam, amit Orbán

Viktor Brüsszelben mondott, hogy ha valaki iszik, akkor az ne beszéljen, és ha iszik is és beszél is, az maga a tragédia. De lássuk be, azért mégsem egy osztálytalálkozóról volt szó, hanem egy pénzügyminiszter és egy nagy társaság vezetője beszélgetett egymással.

A másik pedig, amire államtitkár úr utalt, Hernádi Zsolt ügye, ott pedig az elmondottak kísértetiesen hasonlítanak a bíróságon és az ügyészségen lezajlott folyamatokhoz.

Tehát azt gondolom, igenis van tennivalója a magyar Külügyminisztériumnak, a diplomáciának; hogyha ilyeneket gondolnak rólunk, az egész Magyarországra nézve problémás.

A válaszát nem fogadom el. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 115 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mi lesz a magyarországi bányászat sorsa?**” címmel. Kepli Lajos képviselő urat illeti a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt 24 év kormányai csendben végignézték a magyarországi bányák bezárását, a bányászvárosok elszegényedését. A bányászat Magyarországon több tízezer embernek jelentett munkahelyet, több tízezer családnak megélhetést. 1990-ben a bányászat Magyarországon több mint 60 ezer embert foglalkoztatott. A korábbi időszakban jóval nagyobb volt a létszám, a szénbányászatban például az 1964-es csúcson, amikor a termelés a csúcspontját érte el, 124 ezer ember dolgozott.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom választási programjában, a munkahelyteremtő intézkedések sorában kiemelt helyen szerepelt a hazai bányászat újraélesztése. A földtani vagyon felmért és tényszerű adatai alapján kijelenthető, hogy a lignit, a kőolaj, a földgáz, a nemfémes ásványok és az építőipari nyersanyagok kitermelése világpiaci árakkal mérve is versenyképes.

A legnagyobb lehetőség természetesen a szénbányászat újbóli fellendítésében van. Két dolgot hadd szögezzek le, még mielőtt itt államtitkár úr válaszában holmi szocialista nosztalgiával vádolná meg a Jobbikot, hogy a magyarországi bányászatnak több száz éves hagyománya van. És természetesen Magyarország ásványkincseinek ésszel történő hasznosítását támogatjuk, nem pedig a föld vagyónának esetlen kirablását. Természetesen az ökológiai ér-

deket és a helyben élők érdekeit maximálisan figyelembe véve.

Orbán Viktor miniszterelnök úr a kampányban Ózdon kijelentette a városi televíziónak: „A kormány dolgozik azon, hogy újraindítsa a vājárképzést, a modern bányászatot létrehozva.” Illetve volt egy másik kijelentése is, amely szerint „ma már szinte szégyellni kell, ha egy országnak szene van, és ki akarja bányászni”. Ezek a miniszterelnök úr szavai, amellyel a Jobbik Magyarországért Mozgalom és jómagam is egyetértünk, ezek azonban egyelőre csupán szavak voltak, és várjuk, hogy mikor követik tettek.

Annak a kormánynak a miniszterelnöke mondta ezeket a szavakat, amely 2014. év végével be kívánja zárni Magyarország utolsó mélyművelésű szénbányáját, a márkushegyi szénbányát és a hozzá tartozó oroszországi szénérművet, amellyel összesen 675 ember munkahelyét veszélyezteti vagy szünteti meg egészen konkrétan.

(15.10)

S természetesen a beszállítókon keresztül még további több száz család, tehát mintegy ezer család megélhetését sodorja veszélybe.

Tisztelt Miniszter Úr! Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a bányászat újbóli fellendítésével lehetőséget adjon több ezer családnak a megélhetésre, hogy a szakmához kapcsolódó oktatás fejlesztésével jövőképet adjon a fiataloknak? Mit tesz a márkushegyi szénbánya megmentéséért? Szeretném, ha tisztázná, hogy csak üres kampányígéret volt a bányászat helyreállítása, vagy pedig valóban tenni is kívánnak érte valamit.

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, több mint három évtized után, 2010-ben egy jelentős változás állt be a magyar bányászat és ezen belül a magyar szénbányászat megítélésében. Ennek az egyik legelső és talán legmarkánsabb része, hogy 2011-ben az Országgyűlés által elfogadott nemzeti energiastratégiának a magyar szénvagyon már szerves részét képezi. A kormány számol a hazai lignit, feketeszen és barnaszen jelentős földtani készletek felhasználásával. Ez a mintegy 8,5 milliárd tonnát kitevő készlet Magyarország stratégiai tartalékát képezi. A bányászati tevékenység megvalósíthatóságát a műszaki és természeti kockázatok együttese határozza meg, hozzáteszem mindjárt, a gazdaságosság kérdését is. A bányászati technológiák, tehát

hogy külszíni vagy mélyművelésű, illetve maga a szén felhasználása, legyen az akár eróművi, tehát energetikai szén, legyen lakossági szén vagy akár a tisztaszén, az ön által is említett tisztaszén, tehát a vegyipari felhasználású cél mind-mind meghatározója ennek a folyamatnak.

Engedje meg, hogy külön foglalkozzam az ön által említett Vértesi Erőmű kérdésével. A Vértesi Erőmű oroszlanói eróművének határfoka az országban a második legalacsonyabb, nem egészen 26 százalékos. Ennek bezárását évtizedes, másfél évtizedes vita előzte meg. Működtetése egyértelműen gazdaságtalan, éppen ezért a kormány kérte az Európai Tanácstól a versenyképtelen szénbányák bezárását elősegítő állami támogatás folyósításának lehetővé tételét, ez pedig megtörtént. Ennek eredményeképpen a 2013 januárjában jóváhagyott kérelem alapján a társaság részére közel 43 milliárd forintot fizetünk ki a teljes, 2018-ig tartó támogatási időszakban. Egyébként a Vértesi Erőmű több mint 10 milliárd forintot használ fel arra, hogy az ön által is említett több mint 600 bányász számára a megfelelő elhelyezkedési, újrakezdesi, átképzési és egyéb lehetőséget elősegítse.

Ami a szénbányászat jövőbeni fejlődéseit és az ön által is említett miniszterelnöki ígéretet illeti, engedje meg a konkrétumokat. Létrejött a Borsod megyei szénklaszter 2013-ban. Farkaslyukban újranyitottuk a tanbányát, a felnőttképzésben 2013-14-ben, tehát már tavaly megindult 32 fő vājárképzés folytatása. A magyar-japán együttműködés keretében előrehaladtak az úgynevezett tisztaszén-program, tehát a szén vegyipari felhasználását segítő kutatások és együttműködések. Mindezekre meggyőződésem szerint - a magyar bányamérnök és vājár és egyéb bányász szakmák képzésének a fenntartása és ennek beindítása mellett, a magyar bányászat reneszánszát éli -, mind a bányászatra általában, mind a szénbányászatra Magyarország közeljövőjében és távolabbi jövőjében szükség van, hasonlóan egyébként Nyugat-Európa ezen az úton folytatott gyakorlatához. Ezt kérem, hogy támogassa.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, ha egy kormánytag nem megfelelően végzi a munkáját, egy államtitkár vagy egy miniszter, abban az esetben nem a minisztériumot zárják be, hanem lecserélik az adott kormánytagot. Tehát ha egy erómű nem megfelelő határfokkal működik, az nem azt jelenti, hogy a mögötte álló bányát kell bezárni, hanem talán a technológiát kell modernizálni. Azt gondolom, a bányában, ahol több száz ember dolgozik, és ahol az az egyedüli lehetőség van, hogy a mélyművelésű szénbányászati technológiát megőriz-

zük az utókor számára és fejlesszük esetleg tovább, azt nem szabad bezárni, az egy nemzeti kincs, és a Jobbik továbbra is kiáll az ott élőkért, az ott dolgozókért, hiszen a környék egyik legfontosabb munkaadója, még egyszer mondom.

Szép szavakból eddig sem volt hiány, de ezek szerint ígéretetek vagy tettek továbbra sem követik azt. Mi azt gondoljuk, hogy bizony csak egy üres kampányfogás volt, és nem áll mögötte valós tartalom. Mi kiállunk a hazai bányászat újraindításáért. Úgy tűnik, hogy ez majd egy leendő Jobbik-kormányra vár. *(Moraj és derűtség a kormánypárti padsorokból.)*

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 97 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Helyzetbe akarja-e hozni a kormány a vidékfejlesztési forrásokkal azokat, akik erre rászorulnak?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A miniszter úr céltábla lett azzal, hogy a vidékfejlesztési forrásokat megkapta, mert ebben merül fel a legtöbb kérdés. Visszatekintve az elmúlt öt esztendőre, azt látjuk, hogy megközelítőleg 8800 milliárd forintnyi fejlesztési forrás érkezett európai uniós büdzséből Magyarországra, ugyanakkor látjuk azt is, hogy a dél-alföldi régió, az észak-alföldi régió és az észak-magyarországi régió az Európai Unió legelmaradottabb térségei között maradtak. Nyilvánvalóan felmerülhet a kérdés, hogy ha ilyen nagy összegű pénzeket használtunk fel, akkor hogyan lehet, hogy mindennek nem hasznosul a hatása. Leginkább arra szeretném felhívni a miniszter úr figyelmét a kérdésemmel, hogy átgondolja a kormány azt a struktúrát, ami jelen formájában a pályázati rendszereket megalapozza. Alapvetően azok a pályázati források, amelyek előfinanszírozást igényelnek a pályázók részéről, nagyon-nagyon leszűkítik a pályázói kört. Alapvetően bármilyen kis gazdaságfejlesztési pályázat, bármilyen közösségépítő pályázat, amit elő kell finanszírozni egy civil szervezetnek, egy kisvállalkozásnak, főleg ha célzott, 1-5 fős vállalkozásról van szó, vagy 6-50 fős vállalkozásról van szó, azoknak nagy terheket jelent, és nagyon-nagyon sokan nem tudják ezt megtenni, és ez leszűkíti ezeknek a célcsoportját, hogy kik tudják ezt megtenni. Vannak olyan pályázók, akik esetében az el-

múlt öt évben látható volt az, hogy áldozatokat hoztak azért, hogy fejleszteni tudjanak, és ennek érdekében a meglévő vagyonukra hitelt vettek fel, és ezzel próbálták előfinanszírozni a rendszereket. Ezeket a hiteleket sajnos, attól eltérően, mint ahogy az önkormányzati konszolidáció megtörtént, soha senki nem térítette meg a vállalkozásoknak és beruházóknak, mert mikor elő kellett finanszírozni, ott gyakorlatilag egy 10 százalékos átlagos hitellel számolva többletköltsége keletkezett minden egyes pályázónak. Ez egy nagyon nagy probléma. Azért probléma, mert azok, akiknek nincs, nem tudnak pályázni. Akiknek nincs vagyonuk és nem tudnak hitelt felvenni, kizárják magukat a pályázati rendszerből, illetve nem kizárják, hanem a rendszer kizárja őket. Azok, akiknek nincs meg a tőkájük, hogy előfinanszírozzanak, ugyanígy nem tudnak hozzájutni ezekhez a forrásokhoz, és ez eleve egy kontraszelektív hatásként azt teremti meg, hogy ezek a pályázati források leginkább oda jutnak el, ahol már van, és ahol pedig a legtöbbet kellene segíteni, a legtöbbet kellene teremteni, oda nem tud eljutni.

Ez irányban tettem fel a miniszter úr részére a kérdésemet, hogy a kormányban milyen elképzelései, milyen tervei vannak azzal kapcsolatban, hogy ezt a kontraszelektív hatást megszüntessék. Hogyan tudja elérni a kormány, hogy azok a támogatások, amelyek a következő öt évben fognak érkezni, valóban a célcsoportokhoz jussanak el, ne pedig egy helytelen struktúrát tartsanak fenn? Ez az, ami leginkább láthatóan foglalkoztatja a vidéket, mert hiába van sok-sok pénz olyan beruházásokra, amelyek nem teremtenek fenntartható munkahelyeket, csak egy-egy időszakban fejlesztéseket, mindezek nem oldják meg a vidék problémáját.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Képviselő Úr! A legutóbb is jeleztem önnek, amikor múlt héten azonnali kérdést tett fel a vidékfejlesztési források arányát, illetve finanszírozhatóságát illetően, hogy Kis Miklós államtitkár kollégám, vidékfejlesztésért felelős államtitkár áll az ön rendelkezésére, tudomásom szerint kereste is önrel azóta a kapcsolatot, és remélem, hogy szakmai konzultációra alkalom és lehetőség nyílik.

(15.20)

Köszönöm, hogy a mostani kérdését feltette, amely most már nem a tartalomra, hanem a megva-

lósíthatóságra és a fenntarthatóságra, a finanszírozhatóságra vonatkozik. Ha megengedi, mégis megragadnám az alkalmat, hogy a tartalmat is néhány mondat erejéig érintsem.

Magyarország 2014 és 2020 között 1014-1050 milliárd forintot fordíthat vidékfejlesztésre - ebbe természetesen nem értendő bele a földalapú támogatásnak vagy az alanyi jogú támogatásoknak a rendszere. Ebben a pályázati rendszerben, amit nem is hívnék igazából pályázati rendszernek, azt a célt tűzzük ki, hogy sokkal élhetőbb legyen a vidék, mint manapság, próbáljuk a vidék helymegtartó képességét növelni, az oda születő emberek életlehetőségeit bővíteni annak érdekében, hogy ne kelljen elvándorolniuk, illetve az ottani természeti erőforrások, valamint a munkaerejük, képességük, tehetségük és szorgalmuk alapján képesek legyenek boldogulni. Ma ez nincs így. Ha megnézi a vidéki településeket, azoknak a lakosságárányát, demográfiai folyamatait, akkor tapasztalhatja, hogy jelentős mértékben csökken az ország leghátrányosabb településeinek a lakossága, sőt az ország északi, keleti peremén, sőt még a délnyugati részén is lakosságelvándorlás van azért, mert a kis közösségek nem tudják a megélhetést biztosítani.

A mi legfontosabb célunk az, hogy ezt a pénzt ennek a megélhetésnek a feltételeivé tegyük, azzal támogatni próbáljuk, amit az Európai Uniótól kapunk. Mi úgy gondoljuk, hogy leginkább, a leggyorsabban és a leghatékonyabban akkor tudjuk ezt megtenni, ha gazdasági támogatás lesz belőle, alapvetően agrártámogatás, tehát a vidékfejlesztés fogalma az agrártámogatással, az agrárfejlesztéssel szinonim fogalom lehet a vállalkozókat illetően.

Ez a vita még zajlik az Európai Bizottsággal. Az operatív programnak, amelyet ön jól ismer az előző időszakból, a belső tartalmát a kollégáim most véglegesítik, de jó reményünk van arra, hogy a forrásokat a nagyoktól a kicsik felé képesek legyünk csoportosítani. Én kudarcnak tekintem azt, hogy az elmúlt hét esztendőben a vidékfejlesztési források vagy a földalapú támogatás 70-80 százaléka a nagyokhoz került és nem a kicsikhez. Szerintem ez a dolog ok-okozati összefüggésben van a vidék megtartó képességének a romlásával és azokkal a társadalmi tendenciákkal, amelyekkel kénytelenek vagyunk mindannyian vidéki parlamenti képviselőként szembesülni.

Ami az eszközöket illeti, a kormány július, augusztus, szeptember hónapokban kell hogy kidolgozza a források kiosztásának módszertanát. A miniszterelnök úr azt irányozta elő a kormány számára, hogy az első pályázatoknak augusztus végén meg kell jelenniük, ezek elsősorban gazdaságfejlesztési és a Gazdasági Minisztérium által kezelt pályázatok lehetnek majd, de a vidékfejlesztésre is ugyanez vonatkozik: átláthatóság, egyszerűség, lehetőség szerint azoknak a szervezeteknek és azoknak a szervezeteknek a leépítése, amelyek a pályázati pénzek

szivattyúzásához értettek, de a megvalósításhoz kevésbé. Ez a célja az új intézményrendszer struktúrájának.

A finanszírozás fő kérdés, hiszen az előfinanszírozandó pályázatok esetében a pályázók nagy része, sőt azok, akikre a pénz vonatkozna vagy ahova a pénzt kellene küldeni, nem voltak erre képesek. Ezért indítottuk be 2012 novemberében az előfinanszírozási alapot, amelyben 10 milliárdot fizettek ki a kollégák a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumban, ezért tervezzük egy maximum 50 millió forint erejéig igénybe vehető, 15 éves lejáratú, állami pénzügyi szervezet által biztosított hitelt, mert a piaci bankrendszer nem szeretnének ráengedni az európai uniós források közvetítésére. A Magyar Fejlesztési Bankon keresztül szeretnénk forrásokat biztosítani *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az előlegek lehívásához és megvalósításához. Tehát lesz pénzügyi eszköz, amely megkönnyítheti a pályázatát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Miniszter úr, köszönöm szépen a választát, és köszönöm, hogy személyesen volt jelen.

Egy héttel ezelőtt leginkább az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap két pillére közötti csoportokról, illetve az egységes kérelemmel kapcsolatos progresszív támogatási rendszerről kérdeztem, most egy kicsit kibővítettem ezt a kérdést, mert arra akartam rámutatni, hogy mennyire szükség lenne arra, hogy a pályázati rendszerek sokkal többet segítsenek a pályázóknak.

Örülök a hitellehetőségeknek, de igazából akkor nyugodnék meg, és akkor fogadnám el a választát, ha ennek a kamatmentes gyakorlati megvalósítását egy-egy pályázati ciklusban láthatnám, ha láthatnám azt, hogy mindazok a szervezetek, amelyek arra méltók, illetve tudnak fedezetet biztosítani, előfinanszírozásban megkaphatnák a pályázatot. Ezek nyugtatnának meg igazán, és ekkor tudnám elfogadni igazából a választát.

Annyival hadd egészítsem ki az elmondottakat, hogy a vidékfejlesztési forrásokon kívül egy kicsivel tágabban is értelmezem, hiszen az összes regionális fejlesztési alap is ugyanezt a célt szolgálja, és ugyanezt a mechanizmust igényelné.

Tehát köszönöm szépen a választát, azt most nem tudom elfogadni, de köszönöm. *(Derült ség. - Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 100 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Németh Zsolt, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Hogyan járul hozzá a visegrádi országok együttműködése Magyarország energiatartótlanságához?”** címmel. Németh Zsolt képviselő urat illeti a szó.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A mai nappal véget ér a magyar visegrádi elnökségnek az elmúlt egy esztendője, és véget ér az a másfél esztendő is, amit közép-európai évek nevezünk el. A közép-európai kezdeményezés, illetőleg a visegrádi együttműködés elnöki időszaka volt ez a másfél esztendő, ez a hosszú közép-európai év.

Úgy gondolom, hogy a visegrádi együttműködésnek és a közép-európai kezdeményezésnek is az energia kérdése volt talán a leggyümölcsözőbb együttműködési területe. Nagyon komoly eredményeket tudtunk elérni, ez a közép-európai energetikai diverzifikáció jelentős eredményeket könyvelhet el. Hadd utaljak a magyar-szlovák összeköttetésre, de talán utalhatunk a magyar-román, illetőleg a magyar-horvát összeköttetés megteremtésére is. Ha elkészülnek majd azok a bizonyos LNG-terminálok, akkor ez az összeköttetés egy valós diverzifikációs lehetőséget fog Magyarország és a térség számára jelenteni, mint ahogy nem enyészett el egyáltalán az úgynevezett déli folyosóhoz való kapcsolódásunknak a lehetősége sem. Hiszen a görög, bolgár, román és magyar gázfolyosónak a tervezése nagyon látványosan, gyorsan elindult, és ez végül is egy nagyon kiváló pótlása lehet annak a bizonyos Nabucco-gázvezetéknek.

De nemcsak az energiadiverzifikáció területén értünk el eredményeket, hanem a szolidaritás, a keleti partnerség tagállamai iránti szolidaritás is az energia területén a visegrádi együttműködésnek egy gyümölcsöző ágazata volt - hadd utaljak Ukrajna gázzal való ellátására. Magyarország a legjelentősebb nyugati ellátója ma Ukrajnának az úgynevezett reverz szállításokkal, de hasonló megállapodást kötött most Szlovákia is, és Lengyelország is juttat a jelenlegi válságos helyzetben Ukrajnának nagy mennyiségű gázt.

Sőt, a jövő tervezésével kapcsolatban is eredményekről számolhatunk be, hiszen a lengyel javaslatra körvonalazódó európai energiaunió élvezi az összes visegrádi ország támogatását, végső soron az egységes piac kiterjesztése az energia területére a javaslat lényege.

Van mire büszkének lennünk, tisztelt államtitkár úr. Az ünnepi esemény, azt gondolom, ugyanakkor egy kiváló alkalom, hogy értékeljük, hol tartunk,

mit értünk el és mi következik az elkövetkezendő időszakban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Azt kérdezem az államtitkár úrtól, hogy a V4-ek energia-együtműködése hogyan szolgálja Magyarország külpolitikai céljainak, illetőleg országunk energiafüggetlenségének a megvalósítását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Szijjártó Péter államtitkár úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr, bizottsági Elnök Úr! Köszönöm szépen az interpellációt, hiszen újra lehetőséget kaptunk arra, hogy fontos kérdésekről beszéljünk itt az Országgyűlésben, tekintettel arra, hogy a mai napon valóban véget ér a magyar visegrádi elnökségi időszak, amelynek legfontosabb prioritása a térség energiabiztonságának javítása volt.

(15.30)

Nem véletlen ez, hiszen a magyar kormányunk már korábban, 2010 óta az egyik legfontosabb, mondhatnám talán azt is, hogy nemzetstratégiai célkitűzése az, hogy az energiafüggőségünket csökkentjük, és az energiafüggetlenség területén előre tudjunk lépni.

A visegrádi elnökségünk alatt három szempontból igyekeztünk az energiafüggetlenségünk növelését biztosítani. Ez a három szempont a jövőben is fennmarad abban a tekintetben, hogy amikor az energiafüggőségünk felszámolásáról gondolkodunk, illetve hozunk döntéseket, akkor ezen szempontok alapján tesszük ezeket.

Az első a regionális energiapiaci integráció, amely egyrészt jelenti az infrastrukturális kapcsolatok fejlesztését, másodrészt pedig a szabályozási környezet harmonizációját, vagyis ez utóbbi lehetővé teszi az energiahordozók piacának hatékony működését, ezáltal a verseny erősödését, végső soron pedig a fogyasztói árak csökkenését. Ebben a tekintetben engedje meg, elnök úr, hogy felhívjam a figyelmét két lépésre.

Az egyik, hogy a magyar és a szlovák földgázvezeték-hálózatot valóban össze tudtuk kötni. A jelenlegi tervek alapján a jövő esztendő legelejétől ez már kereskedelmi forgalmat szolgálhat. S ha már az interkonnektorokról beszélünk, ne felejtjük el, hogy ugyan 2010-ben átadtunk egy interkonnektort Románia, egyet pedig Horvátország irányába, de a partnereink mind ez ideig adósak azokkal a beruházásokkal, amelyek révén ezeken az interkonnektorokon az érdemi kétirányú forgalmazás lehetővé válna.

Emellett elindítottuk a V4 gázpiaci fórumot, amelynek célja a piacintegráció előmozdítása; a gázvezetékrendszerek összekötése mellett a villamosenergia-hálózatok összekapcsolása területén is előre tudunk lépni. Jelenleg Közép-Európában működik egy magyar-szlovák-cseh integrált árampiac. A lengyelek a visegrádi elnökségünk ideje alatt jelezték az ehhez való csatlakozás igényét, és emellett Románia, valamint Szerbia irányába is ennek az integrált piacnak a kiépítése, annak előkészítése megkezdődik, tehát a jövőben az árampiacok összekapcsolása fontos feladat lesz.

Második szempontként a visegrádi elnökség alatt fenntartottuk a visegrádi négyeknek azt az álláspontját, hogy az Európai Unión belül minden egyes tagország saját maga határozhassa meg az energiamixét, azt az energiamixet, amelyet gazdasági, természeti és társadalmi adottságai alapján a lehető legkedvezőbbnek tart. Itt a hazai erőforrások hasznosításának fontos szerepet szánunk, legyen szó nukleáris energiáról vagy a palagáz kitermeléséről.

Harmadrészt pedig Magyarország komoly lépéseket tett annak érdekében, hogy a visegrádi négyek külső szereplőkkel is szorosra fűzzék az együtműködést a beszerzési források diverzifikálása tekintetében. Ön említette a román, bolgár és görög partnerekkel folyó megbeszéléseket a Kaszpi-térségből az Európai Unióba érkező földgázhoz szükséges infrastruktúra kiépítésében, de ugyanígy ide szeretném hozni önnek, tisztelt elnök úr, hogy Washingtonban sikeresen fejtettünk ki lobbitevékenységet annak érdekében, hogy a cseppfolyósított földgáz formájában lehetővé váló amerikai földgázexport *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* engedélyezése felgyorsuljon. Az ehhez szüksége jogszabály elfogadása első lépésben meg is történt a Kongresszusban.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő urat, bizottsági elnök urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Az energetika kérdéseiben láthatjuk, hogy egyik pillanatról a másikra eljutottunk Ukrajnától Amerikáig, és a visegrádi együtműködés szerepe megkerülhetetlen; megkerülhetetlen ebben és számos egyéb külpolitikai kérdés sikeres megvalósításában. Fontos tudatosítanunk azt, hogy legalább 100 rendezvényt sikerült a visegrádi elnökség éve alatt megvalósítanunk itt Magyarországon, és további 150 rendezvényt a nagyvilágban, amelyek alapvetően kulturális rendezvények voltak. Van miért dolgozni a visegrádi együtműködésen.

Fontosnak tartanám, hogy az elmúlt egy esztendő eredményeit lássuk, foglaljuk össze, tegyük a ma-

gyar közvélemény és a nemzetközi közvélemény számára elérhetővé.

Köszönöm szépen. A választ elfogadom. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Hiszékeny Dezső, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Miért ilyen drága, ha nemzeti?**” címmel. Hiszékeny Dezső képviselő urat illeti a szó.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A fővárosban használt parkolással kapcsolatos szolgáltatások közül kiemelkedik a mobiltelefonnal lebonyolítható fizetés lehetősége. Évről évre nő a szolgáltatást igénybe vevők száma, nem véletlenül. A szolgáltatás megbízhatóan működik, könnyen, gyorsan használható. A lakosság megszokta, ismeri és kedveli.

A parkolási rendszert működtető önkormányzatok előnyös szerződéseket kötöttek a mobilfizetési szolgáltatások igénybevételére. A város XIII. kerületében - választókerületemben - az önkormányzat évente 5 millió forintot fizetett a szolgáltatásért. A rendszer tehát ennyiből színvonalasan működtethető. Gyakorlatilag nincs ügyfélpanasz, határozottan, dinamikus fejlődött a rendszer - máig.

Július 1-jétől - egy 2011-es törvény alapján - csak a Nemzeti Mobilfizetési Zrt.-vel lehet szerződni a szolgáltatásra, 87 millióért. Azért, ami a piac szerint 5 milliót ér! Ami 5 millió forintból színvonalasan megoldható, azért tizenhétszer többet kell fizetni.

Miért is? Csak azért, mert egy magát nemzetinek nevező cég a kedvezményezett? Akkor lenne nemzeti, ha a nemzet, az emberek, az őket képviselő önkormányzatok számára olcsóbb, biztonságosabb lenne, de nem az. Még egy nap, és a megbízhatót a bizonytalanra, az olcsót a drágára, a megszokottat az ismeretlenre cserélik.

Egy nap van hátra, de még nem hallani semmit, hogy hogyan fog működni az új rendszer, miben lesz jobb, korszerűbb az eddiginél, ezért a fentiekre tekintettel kérdezem a tisztelt államtitkár urat, miért kerül egyes üzemeltetőknek a korábbiak tizenhétzerezésébe ugyanaz a szolgáltatás a Nemzeti Mobilfizetési Zrt.-nél. S tudják-e garantálni a mobilparkolás zavartalan működését július 1-jétől?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem értek egyet azon megállapításával, hogy a július 1-jével induló

rendszer indokolatlanul drágább lenne, illetve nem képes a jelenleginél magasabb színvonalat biztosítani.

A mobilparkolás jelenlegi rendszere Magyarországon nem egységes. Az önkormányzati tulajdonú parkolási társaságok külön-külön szerződnek a mobilfizetési partnerükkel, egy társaságban általában egy, néhány nagyobb kerület, nagyobb város vagy néhány kerület esetében esetleg két céget bíz meg ezzel.

Ugyanakkor a parkolási társaságok többsége ugyanazzal a mobilfizetési céggel köt szerződést, így gyakorlatilag jelenleg monopolhelyzet alakult ki, az állampolgárok gyakorlatilag csak egy parkolási, mobilfizetési szolgáltatást vehetnek igénybe.

A július 1-jével induló mobilfizetési rendszer ezzel szemben egy egységes mobilfizetési platformot biztosít. A rendszerhez azonos feltételek mellett csatlakozhatnak a mobilfizetési viszonteladók és értékesíthetik valamennyi önkormányzat parkolási szolgáltatását oly módon, hogy nem kell minden egyes parkolási társasággal külön-külön szerződést kötniük.

Már a rendszer július 1-jei indulásakor hat viszonteladón keresztül lehet igénybe venni a mobilparkolási szolgáltatásokat, gyakorlatilag az ország teljes területén. A viszonteladók száma az ősz folyamán tovább bővül. Mindez olyan ügyfélszám és innováció bevonását teszi lehetővé, amely a jelenlegi monopol modellben elképzelhetetlen.

A nemzeti mobilfizetési rendszer legfontosabb hozadéka tehát az, hogy a közszolgáltatás megfelelő színvonalát garantálva képes biztosítani egységes feltételek mellett a versenyt és az innovációt a parkolási közszolgáltatások terén. Az egységes feltételek megjelennek a rendszer igénybevételi költségeiben is. A parkolási társaságok a jogszabályban meghatározott 10 százalékos díj fizetésére kötelesek, ugyanakkor - és ezt, gondolom, ön sem vitatja - jelentősen növekedtek az állampolgároktól beszedett, úgynevezett kényelmi díjak. Az új rendszerben az árázás transzparens, minden önkormányzat esetében azonos mértékű, ugyanakkor lehetővé teszi, hogy megálljon, reményeink szerint középtávon már megforduljon a kényelmi díjak növekedésének iránya.

(15.40)

A nemzeti mobilfizetési rendszer mögött alapos munkával előkészített és tesztelt informatikai infrastruktúra és szakembergárda áll, amely július 1-jétől képes a mobilparkolási szolgáltatás színvonalas nyújtására az eddiginél több önkormányzatnál és több viszonteladó bevonásával.

Meg vagyok győződve ezért arról, hogy a nemzeti mobilfizetési rendszerrel beköszönő új mobilfizetési platform képviselő úr választási körzetében is tovább népszerűsíti az elektronikus fizetési megoldásokat. Ezért kérem, hogy ezt figyelemmel kíséri és reményeim szerint támogatni szíveskedjék.

Köszönöm a figyelmét. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos nem tudom elfogadni a választát, mégpedig azért, mert habár én „hiszékeny” vagyok, azért ne legyünk naivak. Tehát azt gondolom, hogy az a rendszer, aminek az az előnye, szemben azzal, ami eddig működött, hogy egy egységes rendszer, de ez tizenhét-szer annyiba kerül, azt gondolom, hogy ez egy kerületi önkormányzat számára elfogadhatatlan növekményt jelent.

És azért ne legyünk naivak, mert azt gondolom, hogy a piac szereplői közé egy ilyen durva állami beavatkozás nyilvánvalóan a kárvallottak részéről további intézkedéseket jelenthet. Nem tartom elképzelhetetlennek azt, hogy ez esetleg abba az irányba mozdul el, hogy az önkormányzatok majd emelik a parkolási díjat, hiszen az 5 millió és a 87 millió forint közötti jelentős különbséget valahonnan elő kell teremniük.

Abban bízom én is, amellett, hogy sajnos nem tudom elfogadni a választát, hogy július 1-jétől a rendszer működőképes marad. Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 37 ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hogyan követelheti a NAV zárolt jövedelmek adójának megfizetését a ScienNet károsultjaitól, és rendelhet el végrehajtást ennek kapcsán?”** címmel. Szávay István képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ismert, a ScienNet törzsvásárlói rendszert 2009 novemberében mintegy 800 millió forintos adóhiányt okozó adócsalás gyanújával döntötte be a vám- és pénzügyőrség nyomozása. A mintegy fél évtizede tartó nyomozati szakasz kezdetén zárolták a ScienNet törzsvásárlóinak számláit, ezzel pedig 442 ezer ember ScienNet-rendszerben keletkezett, még adózatlan, ámde jövedelemként eddig fel nem használt jutalékait, illetve karácsony előtt, az olcsóbb vásárlás reményében beutalt, már adózott jövedel-

mét fagyasztották be. Ez már csak azért is érthető, mert ezen összegeket a PSZÁF 2008-2009-es, a ScienNetnél végzett vizsgálatát követő rendelkezésnek megfelelően külön letéti számlán vezették, tehát elválasztották őket a ScienNet egyéb pénzeszközeitől.

A nyomozás azonban máig nem zárult le. Tavaly augusztusban írásbeli kérdésben fordultam önhöz ennek kapcsán, illetve miniszter úrhoz, akinek akkori válasza szerint jogsegély iránti megkeresés külföldihatóság általi teljesítése miatt tart még a vizsgálat, vagyis valamilyen külföldi nyomozati anyag beérkezésére várnak az illetékes hazai szervek. Ez egy évvel ezelőtt volt, hangsúlyozom.

Válaszában akkor arról is tájékoztattott ő, hogy különböző ellenőrzések során a NAV látókörébe kerültek olyan személyek, akik a ScienNet-rendszerből származó jövedelemmel rendelkeznek, és azokat vagy nem vallották be, vagy adóbevallásukat utólag módosítva a ScienNet által ténylegesen jóváírt jövedelmet már nem tüntették fel.

Miniszter úrral való levélváltásomat követően a ScienNet több egykori törzsvásárlója is megkeresett, akik mind azt a tájékoztatást adták, hogy a miniszter úr által említett adófizetési kötelezettségüket a NAV által zárolt törzsvásárlói számlák miatt nem tudják kifizetni, hiszen immár majdnem fél évtizede nem juthatnak a pénzükhöz. Tátrai Viktor törzsvásárló esetében például az adófizetés ilyen elmulasztása minden vagyontárgyának NAV általi lefoglalását jelentette, miközben majdnem 40 millió forintja van ma is beragadva a ScienNet-rendszerbe. Említhetném Svajer György törzsvásárló esetét is, akinek minden befektetése és megtakarítása, azaz mintegy 26 millió forintja a NAV által befagyasztott törzsvásárlói számlán van, eközben a házat adóhátralék miatt rövidesen elárverezik. Sajnos rajtuk kívül még sok ember jár hasonló cipőben.

A fentiek alapján kérdezem államtitkár urat: meddig tart még az immár fél évtizede folyó nyomozás a ScienNettel szemben? Mikor juthat végre pénzéhez az a több mint 400 ezer károsult, köztük azok, akiknek bár 2009-ben zárolta jutalékait és beutalta már adózott megtakarításait a NAV, most mégis adóhátralék miatt akarják elvenni tőlük otthonukat és más vagyontárgyaikat? Jogosnak tartja-e ön az adóhátralékok ilyen körülmények közötti behajtását? Amennyiben nem, leállítják-e a végrehajtásokat? Kapnak-e bármiféle erkölcsi vagy anyagi kárpótlást azok a ScienNet- vagy most már inkább NAV-károsultak, akiket immár fél évtizede hurcol meg az adóhatóság? Tisztelt Államtitkár Úr! Az érintettek közül sokan követik most az Országgyűlés munkáját, velük együtt várom megtisztelő és megnyugtató választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Amint azt ön is tudja, legalábbis remélem, az adóhatóság eljárásait, azok pontos szabályait a jogszabályok bizony szigorú keretek közé zárják, ezért a Nemzeti Adó- és Vámhivatal csak ezeknek megfelelően végezheti munkáját, vizsgálhatja vagy éppen mellőzheti egy-egy eljárás lefolytatását.

Amint azt ön is elmondta az interpellációjában, a kérdése egy folyamatban lévő büntetőügyre irányul. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény rendelkezései szerint azonban ezekről az ügyekről felvilágosítást adni, illetve a nyilvánosságot tájékoztatni kizárólag az ügyészség engedélyével lehet. Engedélyt az kérhet, akinek jogi, tehát jogi és nem politikai érdeke fűződik hozzá, és azt bizonyítani is tudja.

Ami az eljárás lefolytatásának időtartamát illeti, a ScienNet ügyében jelenleg a NAV bűnügyi főigazgatósága, központi nyomozó főosztálya folytatja a nyomozást. Ezt az eljárást a büntetőeljárásról szóló törvény alapján valóban azért kellett felfüggeszteni, mert a külföldi hatóságtól még nem érkezett meg a válasz a magyar megkeresésre. Az eljárás csak akkor folytatható, ha a külföldi igazságügyi hatóságok a jogsegélykérelemben foglaltakat teljesítik, vagyis megküldik a magyar hatóságok részére az általuk elvégzett nyomozati munka eredményét.

Mindezeket figyelembe véve a nyomozás időtartama jelenleg is a törvényesen rendelkezésre álló időn belül van. Eddigi adataink szerint az okozott adóhiány összesen mintegy 800 millió forint, de ez az összeg módosulhat, ha további részletekre is fény derül.

Az interpellációban konkrétan megnevezett magánszemélyekkel kapcsolatban pedig azért nem adhatok ki tájékoztatást, mert természetesen rájuk is érvényesek az adótitokra vonatkozó szabályok, amelyeket nem lehet egy interpellációs kérdéssel felülírni, még ha ezt ön egyébként meg is teszi.

Tisztelt Képviselő Úr! Elfogadom, hogy az országgyűlési képviselők védeni próbálják azon állampolgárok jogait, akik, ha jóhiszeműen is, de mégis szembekerülnek a törvénynek.

Mindeközben azonban nem lehet megfélemlíteni arról, hogy az ellenőrzési, végrehajtási, illetve bűnügyi eljárások okkal indulnak, azokba nem lehet kormányzati oldalról egy-egy írásbeli kérdés vagy interpelláció kapcsán beavatkozni, akkor sem, ha ezt egy ellenzéki, egy jobbkios képviselő megteszi vagy éppen kéri. Az eljárások akkor zárhatók le, amikor az ügyeket teljeskörűen és bizonyíthatóan felderítik. Önnek is meg kell várni a büntetőügy nemzetközi hatóságok és nemzeti hatóságok általi lezárását.

Tisztelettel kérem válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, ön jogszabályokról, folyamatban lévő ügyekről beszél, miközben engem egyébként bűjtöttan is politikai haszonszerzéssel vádol. Én emberi sorsokról beszélek és jó erkölcsökről, államtitkár úr. Arról nem ejtett egy szót sem, és talán ez érdekes lett volna, hogy miért tart öt éve már ez a nyomozás, miért nem érkezik meg ez a nyomozati anyag külföldről, mi ennek az oka. Illetve arról beszél, hogy nekem is, mint ahogy mindenki másnak, meg kell várnia ennek a törvényes határidőnek a lejártát, merthogy most törvényes határidőn belül zajlik a nyomozás. Na most, államtitkár úr ezt a 300 vagy 400 ezer érintettet nem a törvényes határidő érdekli, hanem a saját problémáik. Ha nekem, illetve nekik meg kell várni a törvényes határidőt, akkor a NAV miért nem várja meg a törvényes határidőt, és miért követel olyan adókat, olyan adóhátralékot, olyan pénzeket, amelyekhez az érintettek egyébként azért nem tudnak hozzájutni, mert a pénzüket zárolták?

(15.50)

Erre a kérdésre - és ez a legfontosabb kérdés, államtitkár úr - pedig nem válaszolt. *(Az elnök a csengetője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Nem tudom elfogadni a választát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Magyarország tényleg jobban teljesít? Miért nem megbízható a Szerencsejáték Zrt.?”** címmel. Tóth Csaba képviselő urat illeti a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2013 augusztusában még az volt az elképzelés, hogy zártkörű koncessziós pályázat keretében tíz vidéki kaszinó tíz évre szóló működését engedélyeznék. Igaz, akkor még nem tudták, hogy milyen szempontok alapján választják majd ki a pályázókat.

A tavalyi év végén egy olyan törvényjavaslatot nyújtottak be, amely szerint az ágazati miniszter mellőzheti nyilvános koncessziós pályázat kiírását, ha a koncessziós szerződés megkötésére megbízható

szerencsejáték-szervezővel kerül sor. Tehát aki megbízhatónak minősül, az pályázat nélkül is megkaphatja a koncessziós jogot a kaszinónyitásra.

A törvényjavaslat még támogatja is majd a szerencsés megbízhatókat, hiszen rögtön biztosítja számukra, hogy a koncessziós díjat levonhatják a játékadóból. Ehhez hasonló kedvezmény Európában sehol nincs.

Így ők jobban, az állam viszont rosszabbul jár, mert ez bevételkiesést jelent a költségvetésnek.

Az elfogadott törvénymódosítás szerint Magyarországon összesen 11 kaszinó kaphat működési engedélyt, ebből a fővárosban és Pest megyében összesen öt üzemelhet majd. Jelenleg két játékterem működik, az engedélyük az év végéig érvényes. Az egyik a belvárosi vagy más néven Tropicana Casino, amit a Szerencsejáték Zrt. üzemeltet, a másik a Las Vegas Casino.

Pontosan egy hónappal az áprilisi országgyűlési választások után hozta nyilvánosságra a nemzetgazdasági miniszter azt a döntését, miszerint a Las Vegas Kft. öt budapesti és Pest megyei kaszinó üzemeltetésére szerzett jogot, míg az Aranybónusz 2000 Kft. két koncessziót nyert Kelet-Magyarországra. A Nemzetgazdasági Minisztérium indoklása szerint mind a két nyertes megbízható adófizető, ezért kapták ők a koncessziókat.

A Las Vegas a jelenleg működő kaszinója továbbüzemeltetése mellett négy új kaszinót nyithat majd. Ezek közül az egyik nagy valószínűség szerint a Tropicana átvételét jelentheti, amennyiben az állami céggel meg tud állapodni a vételárról. Hiszen a Szerencsejáték Zrt. nem üzemeltetheti tovább a be rendezett, működő kaszinóját.

A Szerencsejáték Zrt. állami céggként mind a 11 kaszinókoncesszióra pályázott, de nem nyert egyet sem. Azt, hogy mi lesz a zrt.-vel, nem tudni. Most folynak az egyeztetések arról, hogy a cég milyen típusú szerencsejátékok szervezésével tud a leghatékonyabban hozzájárulni a költségvetési bevételekhez - nyilatkozta a nemzetgazdasági tárca.

Ezekre tekintettel kérdzem tisztelt államtitkár urat: ön szerint miért nem megbízható szerencsejáték-szervező a Szerencsejáték Zrt.? Miért nem nyert a Szerencsejáték Zrt. egyetlen koncessziót sem? Talán mert az állami cég nem elég átlátható vagy nem megbízható adófizető? S végül, miért mond le az állam évente sok milliárd forint osztalékról, mágnacégek javára?

Várom választ. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: *(Mikrofon nélkül kezdi meg hozzászólását.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Kép-

viselő Úr! Mielőtt azért a Szerencsejáték Zrt.-ért krokodilkönnyeket hullatna...

ELNÖK: Államtitkár úr, a csíptető mikrofont! *(Tállai András felteszi mikrofonját.)* Kérem az órát visszaállítani! *(Megtörténik.)*

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Elnézést! Tehát mielőtt ön szocialista képviselőként krokodilkönnyeket hullatna a Szerencsejáték Zrt.-ért és annak bevételeiért, idézzük már vissza azt az időszakot, amikor önök kormányoztak, bár ön még nem volt akkor országgyűlési képviselő, de mégiscsak abban az időben akarták, 2004-ben, 2007-ben és 2008-ban is értékesíteni, privatizálni a Szerencsejáték Zrt.-t. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!)* Szakmai érvek nem voltak, kizárólag politikai érvek hangoztak el, hogy miért kell befektetők, magántulajdonosok kezébe adni a Szerencsejáték Zrt.-t, az állami szerencsejáték-szervezési jogokkal együtt. Egyszer még azt az érvet is felhozták, hogy azért, mert az európai uniós jogok ezt kívánják. Ez nyilvánvalóan nem volt igaz. Gyurcsány Ferenc az új tulajdonosi programban akarta a Szerencsejáték Zrt.-t értékesíteni magánemberek számára. *(Korózs Lajos: Andy Vajnárról beszélj már, András!)*

Beszéljünk arról, hogy mit akart Veres János pénzügyminiszter! Ő azt mondta a 2007-es adótörvények módosításánál, hogy „ez a rendelkezés kellő rugalmassággal teszi lehetővé nemcsak azt, hogy az ország területén egyszerre hét amerikai típusú játék kaszinó működhessen, hanem azt is, hogy egy-egy régióban egész kaszinóváros is kialakítható legyen”. Ezek az élményvárosok ha megvalósulnak, első kategóriás kaszinók köré szerveződtek volna, és az államtól vásárolt 20 plusz 10 éves üzemeltetési koncesszió birtokában. Hát mit akart a Szocialista Párt? Kétszer jobban el akarta adni, mindezt persze ügyes pályázattal.

A szocialista kormány három projektet propagált elsősorban. Az adó- és szerencsejáték-szabályok 2007. év végi módosítását salátatörvénybe csomagolva fogadta el a parlament. Azt írja egy akkori elemző, hogy a Gyurcsány-, majd a Bajnai-kabinet a kaszinóvárosokkal kapcsolatos döntésekben mindenben a fejlesztők, a befektetők igényeit és menetrendjét követte. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Tehát a szocialisták a befektetők elvárásai szerint akarták privatizálni a teljes Szerencsejáték Zrt.-t, illetve az állami jogokat. 2009-ben egy kaszinót értékesítettek is, ez a King's City volt, amit olyan pályázatként írtak ki, amire ez az egy pályázat érkezett, és természetesen ezt meg is nyerte. Ezt később a Fidesz-kormánynak kellett felmondania törvénytelen-ség miatt.

Kérdzem én önt, képviselő úr, hogy kérdése a Fidesz-kormány felé a szerencsejátékkal kapcsolato-

san hiteles-e. Hiteles-e, amikor a Fidesz megteremtette annak a lehetőségét, hogy egyrészt a Szerencsejáték Zrt. teljes állami tulajdonban maradjon, bizonyos szerencsejátékok teljes egészében állami monopóliumban maradtak? Európában kétféle típus van (*Dr. Bárándy Gergely: Vajnárról beszélj!*), illetve három: a teljesen állami, a teljesen liberalizált (*Az elnök csenget.*) és a vegyes rendszerű. Magyarországon is a vegyes rendszerűt követik.

Ami pedig a kaszinópályázatot illeti, Magyarországon bárki pályázhatott, ha megfelelt a megbízható szerencsejáték-szervező kitételnek. Ennek a feltétele pedig az, hogy ne legyen adótartozása, Magyarországon szerencsejáték-szervezői gyakorlattal rendelkezzen. Többen is pályáztak erre a kaszinókiírásra, és ezek közül a pályázók többsége magyar tulajdonú szerencsejáték-szervező volt, és ezek közül magyar tulajdonú szerencsejáték-szervező is nyerte el a nemzetgazdasági miniszter döntése alapján ezt a jogot.

Az ön kérdése hiteltelen. A Fidesz és a szocialista kormány szerencsejáték-szervezését (*Dr. Bárándy Gergely: Az „Andy” az egy magyar név, ugye?*), gyakorlatát, politikáját összehasonlítani nem lehet, mert a szocialistáké magánérdekeket szolgált (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), a Fideszé pedig az állami érdekeket szolgálja.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, a milliárdos osztalékokról egy szót sem szólt. Bizonyára nem véletlenül. Akkor nézzük egy kicsit a számokat, hogy hogyan alakultak!

A Las Vegas Casino árbevétele 2012-ben 3,8 milliárd forint volt, 2013-ra 6,2 milliárdra nőtt. A nyeresége 683 millióról 1 milliárd 970 millióra nőtt. Az osztaléka pedig - és most figyeljen! - 581 millióról 1 milliárd 680 millió forintra nőtt egy év alatt. Ugyanez a Tropicánánál 2,8-ról 7,2-re nőtt, a nyeresége pedig 747-ről 2 milliárd 380 millió forintra.

És aztán itt van még egy bónusz nekik. A koncessziós díj dupláját kell a megbízhatónak befizetni, ez körülbelül olyan 700 millió forintot jelent budapesti kaszinónként évente, amit leírhatnak a játékadóból.

Ezt a bónuszt megkapták még önöktől a szerencsés nyertesek, a szerencsés megbízhatók. Így nem nehéz kiszámolni, egy évben a Las Vegas az öt kaszinó után (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) 8-10 milliárd forint osztalékot fog felvenni.

Válaszát nem tudom elfogadni. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(16.00)

Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdések és válaszok órájára**. (*Számos képviselő távozik az ülésteremből.*) Két perc technikai szünetet rendelék el. (*Rövid szünet. - Az elnök csenget.*) Kérem képviselőtársaimat, hogy aki ki akar menni a folyosóra, az mielőbb tegye ezt meg. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács Zoltán, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mikor akar lemon-dani, miniszter úr?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Lukács Zoltán jelzésére:*) Elfogadja. Öné a szó, Lukács képviselő úr.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdést természetesen önnek is felteszem, és nyilván a főnökével meg tudja konzultálni ezt a kérdést, Seszták Miklóssal, akit kineveztek fejlesztési miniszternek. Ő a 2000-es évek elején még kisvárdai ügyvédként csaknem 600 betéti társaság alapításában segédkezett, ezen cégek mindegyikét ukrán vállalkozók jegyezték be, ukrán állampolgárok, valamennyit ugyanarra a három darab kisvárdai címre, és ezek a cégek pár év múlva szőrén-szálán el is tűntek, mind a 600 darab, és ez a 600 darab cég igen jelentős köztartozást, adótartozást hagyott hátra. Ha valaki ügyvédként 600 eltüntetett adócsaló cég alapításában vesz részt, az - engedje meg, hogy azt gondoljam - nem lehet véletlen. Nyilvánvalóan Seszták úrnak tudni kellett arról, hogy ezek az ukrán úriemberek nem biztos, hogy tisztességes szándékkal alapítottak 600 olyan céget, amit összesen három darab címre jegyezték be.

Aztán Seszták Miklós, már parlamenti képviselőként azt is elintézte - pontosan a tavalyi évben -, hogy öt offshore hátterű cég 12,5 milliárd forintot nyerjen el abból a 20 milliárd uniós pályázatból, amelyiket a szélessávú kábelhálózat fejlesztésére írtak ki. Az öt nyertes vállalkozást ugyanazon a napon jegyezték be, érdekes módon ugyanarra a címre jegyezték be, érdekes az összefüggés az előző bejegyzett cégekkel. Az egyik ilyen ciprusi tulajdonú offshore hátterű cég felügyelőbizottságában maga Seszták Miklós is ott ült felügyelőbizottsági tagként; ez volt az Enternet Invest befektető cég. (*Az elnök csenget.*)

Én azt hiszem, hogy ilyen háttérrel és ilyen ügyekkel a háta mögött (*Az elnök csenget.*) senki nem alkalmas arra, hogy fejlesztési miniszter legyen, ezért kérdezem azt (*Az elnök csenget.*), hogy mikor kívánják eltávolítani Seszták urat a kormányból.

Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Seszták Miklós miniszter úr nem kíván lemondani, erre oka sincs, alapja sincs, és azt mondanám jóhiszeműen, hogy ön téved, de nem, ön rágalmaz. Ön messze túlmegegy azon, amit egy képviselői véleménynyilvánítás keretében el lehet mondani, ugyanis pontosan tisztában van a tényekkel, és ennek megfelelően alapvetően és rosszhiszeműen valótlan állít.

Seszták Miklós ügyvédi tevékenysége a 2000-es évek elején egy multi-level marketing rendszer felépítése esetére datálódik, amikor a betéti társaságok létrehozása és megszűnése között közvetlen összefüggést nem lehet feltételezni sem az ügyvédi tevékenységgel, sem a miniszteri megbízással. Seszták Miklós ügyvédi tevékenységének ezeknek a betéti társaságoknak a működéséhez és esetleges megszűnéséhez kötése olyan - nagyrészt egyébként nem szűnt meg, legfeljebb nem Magyarországon, hanem Ukrajnában folytatja a tevékenységét -, mint ha önön, a Tatabányai Kézilabda Kft. felügyelőbizottságának elnökén kérnénk számon a városi kézilabdacsapat eredményét. Seszták Miklós valóban ügyvédként működött közre ezeknek az alapításában, amelyek azért jöttek létre, mert Ukrajnában ilyen cégeket akkor nem lehetett bejegyezni. Sok száz jött létre ebben az országban, legális tevékenységgel, jó költségvetési befizetéssel, tehát nem igaz az ön azon állítása, hogy megkárosították a költségvetést. Nem, az ügyvédi munka egyébként sincs ezzel összefüggésben.

Egyébként meg szeretném erősíteni, hogy ezeknek a betéti társaságoknak egy része ma is sikeresen működik, és kárt azok sem okoztak, akik végelszámolással fejezték be a munkájukat. A magyar és ukrán jogszabályok változása (*Az elnök csenget.*) magyarázta mind a nagy számot, mind a működési terület megváltozását, de ön ezzel tisztában van. (*Burány Sándor: Aha! Ezt eddig nem tudtuk.*)

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő urat megilleti a viszonzó válasz lehetősége egy percben.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Azt kérem államtitkár úrtól, hogy ha a tatabányai kézilabdáról beszél, akkor tegye hozzá, hogy hajrá,

bányász, mert jólesik az nekünk. Egyébként jól működik a csapat, köszönjük szépen.

Azt hiszem, azt, hogy mi a rágalom meg mi az igazság, ezt persze vannak helyek, ahol eldöntik. Itt a miniszter úrnak az offshore háttérű cégekben vállalt szerepéről nem beszélt az államtitkár úr, nyilván azért, mert arra nem nagyon vannak jó válaszok. Én azt hiszem, hogy azok a sokatmondó mosolyok, amit az ön válasza közben az ön frakciójától is láttunk, azok arra engednek következtetni, hogy e kemény és határozott szavak mögött azért olyan nagyon mély meggyőződés nincs.

Nézze, államtitkár úr, én önt nagyra becsülöm, és tudom, hogy önnek a legkényelmetlenebb ilyen ügyekről beszélni, mert az ön tisztességéhez nem fér kétség, ezért is javasolnám, hogy Seszták Miklós urat ha fölállítanák a helyéről, akkor sokkal hitelesebb embert is tudnának oda találni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzó válasz illeti meg az államtitkár urat is.

(*Móring József Attilát a jegyzői székben Gelencsér Attila váltja fel.*)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Biztos vagyok benne, hogy a Tatabányai Kézilabda Kft. is találna hitelesebb embert önnél (*Derűltég a kormánypárti sorokban.*), mégsem ilyen feltételezésekbe bocsátkozom, mert nem értek sem a kézilabdához, és nem ismerem az ön ottani tevékenységét sem. (*Lukács Zoltán: Három éve nem vagyok ott!*) A csapat bizonyára ennek csak előnyét élvezzi, de ezzel együtt kérem, hogy ne menjen bele ilyen feltételezésekbe és ilyen nagy nyilvánosság előtt elhangzott mondatokba, mert utána ön könnyen bebújik persze a képviselői mentesség mögé (*Novák Előd közbeszól.*), de kérem, hogy amikor valóban ezt elszámoltatják, akkor az előbbi szavai jussanak az eszébe.

Egyébként az ön által elmondott sem egyik, sem másik témában nem találnak fogást a miniszteren, úgyhogy kérem, hogy valamilyen más alapot (*Dr. Staudt Gábor: Van más alap is?*), akár politikai, akár szakmai alapot találjanak ki. (*Derűltég a Jobbik soraiban.*) Az ön frakciótársai ebben bizonyára a segítségére lesznek.

Előre is köszönöm nekik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miből lesz itt jólét?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

(16.10)

VOLNER JÁNOS (Jobbik): A miniszter úr személyét nagybecsülésünk övezi, de a kérdés jelentősége miatt a miniszterelnök urat szeretném megvárni vele. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A magyar föld végnapjai**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszkérésre Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Egyed Zsolt jelzésére:)* Jelzi, hogy igen, ezért Egyed Zsolt képviselő urat illeti a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Elmondhatjuk a földmoratórium megszűntének elmúlt két hónapja után, hogy bekövetkezett az, amitől féltünk. Ugyanis az Agrárinform honlapon a következő hirdetés jelent meg a napokban: „Mezőcsát körzetében 85 hektár termőföld várja kizárólagosan külföldi (izraeli, holland stb.) leendő tulajdonosait vagy bérlőit. A terület helyieknek és magyaroknak nem eladó. A külföldieket még akkor is előnyben részesíti az eladó, amennyiben azok nyomottabb áron bérelnék vagy vennék meg.” *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból.)* Igen, ezt vártam, hogy fogják mondani, hogy provokáció. Pontosan ezért a kollégáimmal rászántuk az elmúlt pár napot, és utánanéztünk a hirdetőnek. Ez a hirdető egy valós hirdető, valós cég van mögötte, szlovák cég van mögötte, magyar cég van mögötte, és ez a hirdető erre a földre földalapú támogatást kapott a 2013-as esztendőben. Továbbmenve: a cég tulajdonosa egy igrici lakos, aki elérhető egyébként telefonon, ha a hirdetésben szereplő telefonszámot felhívja bárki, ő fogja felvenni a telefont.

Felvetődik a kérdés, amit mi, jobbikosok már az előző ciklusban is, amikor a földforgalmi törvény végszavazása volt, felvetettünk a parlamentben, és megtettünk mindent azért, hogy ez a gyalázat ne történhessen meg, hogy a nemzet utolsó értékét, a nemzet földjét, az anyaföldet, amit az őseink ránk hagytak, idegenek kezére játsszák el ilyen idegenszívú emberek. Azt kell mondanom a történetek után, hogy sajnós a miniszter úr és az önök kormánya asszisztált ehhez az elmúlt időszakban, nem tett semmit azért, hogy ezek a gyalázatos dolgok ne történhessenek meg. Felvetődik megint az a kérdés, hogy az utolsó pillanatokban akarnak-e vagy hajlandóak-e tenni valamit azért, hogy ezt a gyalázatos helyzetet orvosoljuk.

Várom a magyarázatát, miniszter úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőház! Tisztelt Képviselőtársam! Először is arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy a Jobbik frakciójával a Fidesz teljes egészében egyetért a föld fontosságát illetően, mármint a magyarországi termőföld védelmének fontosságát illetően, azonban 2004-ben a magyar választópolgárok többsége úgy döntött, hogy Magyarország legyen az Európai Unió tagja. Az Európai Unióban pedig a földkereskedelemre és a földadásvételre vonatkozó szabályok érvényesítéséért küzd az Európai Bizottság. Ezzel szemben szeretnénk volna egy földforgalmi törvényt létrehozni, miután a moratóriumot az Európai Bizottság nem engedte tovább.

A földforgalmi törvénynél az ausztriai és a francia példát vettük alapul, ahol a mezőgazdasági tevékenység folytatásához és a földszerzéshez elengedhetetlen feltétel, hogy a földet szerző élethivatásszerű mezőgazdasági tevékenységet végezzen. Magyarországon az új földforgalmi törvény értelmében 9,5 millió magyar állampolgártól vontuk meg a földvásárlás jogát, hiszen nagyságrendileg félmillióra tehető azoknak a száma, akik élethivatásszerűen mezőgazdasági tevékenységet folytatnak. Ez kiegészül még a helyben lakáshoz fűzött jogkövetkezményekkel, tehát nemcsak mezőgazdasági tevékenységet kell élethivatásszerűen folytatni, hanem helyben lakónak is kell lenni.

Olyan követelményrendszert, akadálypályát állítottunk fel, amely miatt Magyarországgal szemben kötelezettségzegési eljárás fenyeget Brüsszelből. Tehát miközben önök számon kérik rajtunk, hogy ez kevés, Brüsszel azt kéri számon rajtunk, hogy ez túl sok, sőt ránk akarják kényszeríteni Brüsszelből, hogy gazdasági társaságok számára nyissuk meg a föld megszerzésének lehetőségét.

Én a földforgalmi törvénynek mindenféleképpen éveket adnék, hogy kipróbáljuk közösen, fontosnak tartom azonban a konkrét ügy kivizsgálását. Tehát készen állok arra, hogy ha a képviselő úr pontosan megjelöli, akkor a konkrét ügyet megvizsgálhatom a kormány ellenőrzési hivatalával. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót vizsgálatra a képviselő úrnak.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Akkor folytatnám, miniszter úr, ahol az előbb abbahagytam. Ön felhívta a figyelmet rá, hogy mik a feltételei annak, hogy valaki földhöz jusson. Ebben a hirdetésben szerepel még

egyébként hozzá 13 millió forintért egy belterületi ingatlan is, hogy a törvényességnek meg legyen ágyazva valamilyen szinten. *(Dr. Bitay Márton Örs: Az külön hatósági eljárás!)*

Én azt mondom, amire a törvény szintén lehetőséget ad, hogy a magyar államnak mindig elővásárlási joga van. Azt szeretném megkérdezni, hogy ha a miniszter úr utánajár, kivizsgálja, és megállapítja, hogy valóban törvénytelenesség esete forog fenn, fog-e élni a magyar állam vagy a magyar kormány ez esetben azzal a joggal, hogy a földet megvásárolja megvédve ezzel a külföldiektől.

Még egyszer: nagyon szépen köszönöm a miniszter úrnak ezt a felajánlását, és biztatom arra, hogy vizsgálják ki az ügyet. Oda fogok adni minden elérhető dokumentumot, amire szükség van, és kérem a miniszter urat, hogy akkor viszont tájékoztasson engem az ügy kimenetelével kapcsolatban.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti a miniszter urat.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Mielőtt a konkrét kérdéseire, amelyek viszonzásának utolsó részében hangzottak el, konkrét választ adnék, szeretném rögzíteni: amellett, hogy élethivatásszerű mezőgazdasági tevékenységet kell folytatnia a földszerzőnek, még megfelelő iskolai végzettséggel kell rendelkeznie és helyben lakónak kell lennie. Van egy hatósági eljárás, amelyen végig kell mennie; s ha ez még nem volna elég, előbb-utóbb a helyi földbizottságok, amelyek felállnak, társadalmi kontrollt érvényesítenek. *(Hegedűs Lorántné közbeszólása.)* Bocsánat! Ma a területileg illetékes agrárkamara, amely egy választott, gazdatöbbségben lévő társadalmi szervezet, végzi el ezt a társadalmi kontrollt.

A konkrét ügyben a vizsgálatra készen állunk, várjuk a konkrét adatokat, hogy ezt elvégezhessük. Amennyiben az elővásárlás törvényi feltételei fennállnak, természetesen a magyar állam minden egyes esetben kész az elővásárlással élni. Az NFA-nál az anyagi fedezet rendelkezésre áll.

Szeretném, ha a képviselő úr tudna segíteni abban, hogy az adatokat megkaphassam. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Eredményes volt-e a 'földet a gazdáknak' program Mészáros Lőrinc vagy bevallásának tükrében?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Bitay Márton Örs államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Sallai R. Benedek jelzésére:)* Elfogadja. Öné a szó, Sallai R. Benedek képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen, hogy befáradt és megtisztel jelenlétével.

Felvetődik a kérdés, hogy a „földet a gazdáknak” program eredményessége hogyan is zajlott az elmúlt években. A hazai termőföldstruktúrára nézve alapvetően három kiemelkedő veszély van. Az egyik veszély megítélésem szerint a külföldiek, illetve tagállambeliek földszerzésének lehetősége. Részben most Egyed Zsolt képviselő úr erre mutatott rá. Nagyon nagy probléma a nagybirtokszerkezet térnyerése. Egy héttel ezelőtt Lázár miniszter úrral váltottunk eszmét erről a kérdéstről. A harmadik kérdés pedig egyértelműen az állami földek hatékony használata és az, hogy az állami földek birtokstruktúrája hogyan szolgálhat foglalkoztatási célokat.

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát Móring József Attila váltja fel.)

A kormányzati törekvések között láttuk azt, hogy a nagybirtokszerkezetnek valamilyen szintű stopot kíván állítani a kormányzat azáltal, hogy progresszív támogatási rendszert jelentett be, illetve ennek a lehetőségét fontolja meg. Ezzel párhuzamban várnánk azt, hogy egy hasonló törekvéssel a földbirtok-politikában az állam képviselne olyat, hogy lehetőség szerint minél kisebbeket támogat.

Összességében arra kérem a tisztelt államtitkár urat, hogy majd válaszában ne azt mondja, hogy mit csinált az előző kormány az Orbán-kabinet előtt, mert engem az nem érdekel, engem az érdekel, hogy milyennek kellene lennie. Tehát nem az érdekel, hogy előtte mennyire volt rossz és most picivel több gazdához jutottunk el, az érdekel, hogy mire lenne szükség. Egyértelműen látszódik a tapasztalatokból, ha neveket nem mondok, akkor is van olyan felcsúti polgármester, akinek érdekeltsége 1327 hektár, a Fejér megyei Csákvári Mezőgazdasági Zrt. és vezérkara, Gerzsánszki Lajos vállalkozó, Csongrád megyei vállalkozásban is található ilyen. Egyértelműen láthatunk olyat, hogy pályázott nagymama, budapesti egyetemista lány, és mindenféle családi viszonyokban nem úgy hasznosult ez a termőföld, mint ahogy kellett volna, és a termőföld többsége egy kisebb szűk csoporthoz ért. Várhatunk-e változást ebben? *(Taps az LMP padsoraiból.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Úr! Örülök, hogy válthatunk erről pár szót.

Azt szeretném önnek mondani, illetve válaszolni abban a struktúrában, amit feltett nekem: a külföldiek, a nagyüzemek növekedése, illetve az állami földek hatékonysága, ha megengedi, ezen belül az állami földek felhasználási hatékonyságáról beszélnek az idő rövidege miatt.

Azt tudom önnek mondani csak nagyon röviden, hogy 2010-ben, amikor megkezdtük a kormányzást, akkor a 600 ezer hektár állami termőföldet nagyjából 600 szerződéssel fedték le; 2014-ben, amikor befejezte az előző Orbán-kormány a működését, akkor lényegesen kisebb területen, de az összes állami föld vonatkozásában több mint 6 ezer szerződött partnere volt az államnak. Azt is mondhatnám, hogy nyitott ajtókat dönget. Ön is azt mondja - és ebben egyetértünk -, hogy minél több kisebb gazdának kell lehetőséget biztosítani az állami földeken, ezért van az az eredmény, hogy megtízszereztük az állami földet használók számát.

Amit ön említett Csákvár vonatkozásában, itt nagyjából 5 ezer hektárról beszélünk. Az 5 ezer hektárt 2010-ben egy darab kft. bérelte; most ugyanezen a területen több mint 40 szerződött partnere van az államnak. Akárhogy is számolom, ez 40-szerese a korábbinak, és megint csak abba az irányba hat, hogy a kisebbeknek próbáltunk kedvezni. Míg korábban 1000 hektáros átlagos birtoktestekről beszélhettünk, addig a „földet a gazdáknak” program eredményeként nagyjából 30-40 hektár volt az átlag, amit megnyertek.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a nyertesek 82 százaléka természetes személy, akik a földeknek majdnem 80 százalékát nyerték meg. Tehát nem arról van szó, hogy nagyon keveset nyert nagyon sok természetes személy, hanem nagyon sokat nyert nagyon sok természetes személy. Ezen belül a fiatal gazdák aránya is kiemelkedő, közel 40 ezer hektárt nyertek csak és kizárólag fiatal gazdák; itt egyébként ezen a csákvári részen is több fiatal gazda is nyert.

Tehát én azt tudom önnek mondani, hogy nyitott ajtókat dönget (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.), mi is ebbe az irányba toljuk a rendszert (Az elnök ismét csenget.), az állami földeket a családi kis- és közepes vállalkozásoknak adja oda a „földet a gazdáknak” program.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok sorából.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg Sallai R. Benedek képviselő urat.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Leginkább arra reflektálnék, hogy a számok önmagukban nem érnek semmit: ha ugyanaz az érdekcsoport az, aki ezeket a földeket birtokolja, akkor nincs érdemi változás. Külön kérttem, hogy ne azt mondja, hogy előtte hogyan volt, mert tudjuk, hogy rossz volt, és tudjuk, hogy kellett a

változás, csak az a kérdés, hogy milyen irányba ment a változás. Itt van: Simicska Lajos és Nyerges Zsolt érdekeltségeibe tartozó Mezort Zrt. alá tartozó különböző cégek 59 földrészletet használnak különböző helyeken kedvezményesen az NFA rendszereiből; Csányi Sándor érdekeltségeiben van szintén egy nagy halom föld; és nem akarom sorolni a neveket, mert kevés az idő.

Egyértelműen látszódik, hogy hiába mondjuk ugyanazt nagyjából, teljesen más a gyakorlat, amit látunk: nem jut el a gazdák jó részéhez a föld azért, mert gyakorlatilag csak az történt meg, hogy nevekre szétírták, és mindez nem jár foglalkoztató hatással. Nem az a lényeg, hogy hány természetes személy a pályázó, hanem az, hogy mennyien élnek ebből életvitelszerűen gazdálkodásból. És mindaddig, amíg nem várjuk el, hogy ezek életvitelszerűen gazdálkodók legyenek, addig nem segíti ez a program a helyben maradást és a helyi foglalkoztatást. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az LMP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti az államtitkár urat.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: A foglalkoztatással kapcsolatosan, tisztelt képviselő úr, szeretném jelezni önnek, hogy alig néhány százaléka ezeknek a földterületeknek az, ahol már birtokba léptek az új használók. Tehát hiába próbálja rajtam számon kérni, hogy mennyi embert vettek fel, amikor még birtokba se léptek ezek az új használók. Egyébként amit említett például, a Búzakalász 66 Kft. esetét, az 160 családnak ad munkát, 800-as szarvasmarha-állománnyal foglalkozik, több ezer sertéssel. Azért nyert ő egyébként azon a területen, mert annak a területnek a több mint háromnegyedén egyedül pályázott, érvényes pályázó volt, tehát nyert.

Tehát olyat kérjen, legyen kedves, rajtam számon, amit én minden örömmel megteszek, hogy valamit előremozdítsak, de ahol még birtokba sem léptek, ott nem tudja rajtam számon kérni, hogy miért nem vettek fel alkalmazottakat. Hát jövőre meg két év múlva fog birtokba lépni az illető, akkor fogjuk ezt látni, hogy milyen eredményt ért el! És ne várja, hogy egy-egy birtoktesten, ahol 30-40 hektár az átlag, ott több száz embert alkalmazzanak! Ezek családi vállalkozásokra épülő agrárgazdaságok lesznek. (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.) Nem az lesz az alapja, hogy egy-egy gazdaság több ezer embert foglalkoztasson, hanem sok kisgazdaság foglalkoztasson (Az elnök ismét csenget.) minél több embert, ezzel segítve a vidéki munkalehetőségeket.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok sorából.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Selmeczi Gabriella, a Fidesz kép-

viselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen lehetőségeket lát a családpolitika területén, mik a tervek a családtámogatás területén?”** címmel. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszára kijelölt Veresné Novák Katalin államtitkár asszonyt. *(Dr. Selmeczi Gabriella jelzésére:)* Köszönöm szépen. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Korábban az egyébként is csökkenő születésszám a szocialista kormány családellenes intézkedéseinek következményeként zuhanni kezdett. Ezt a tendenciát sikerült az elmúlt négy évben megállítani, sőt nagyon jó jelek vannak arra, hogy esetleg meg tudjuk változtatni ezt a tendenciát.

A Fidesz az egyik legfontosabb kérdésnek és feladatának tekinti a családpolitika és a családtámogatási rendszer megerősítését, mi azt szeretnénk, ha a gyermekvállalás nem lenne egyenlő a szegénység vállalásával. Mindezek mellett természetesen fontos szerepet játszik az otthon és a szerető család biztonsága is. Alapvető célunk a kisgyermekes szülőket, elsősorban az édesanyákat érintő diszkrimináció felszámolása, munkahelyek megteremtése, illetve a meglévők megerősítése *(Bangóné Borbély Ildikó: Angliában, ott van!)* a fiatal szülők számára a gyerekvállalást támogató gazdasági és társadalmi környezet létrehozásával.

Az elmúlt években több intézkedést is hoztunk a családok megerősítése érdekében, amelyek közül most csak néhányat hadd említsek meg: bevezettük és kitarunk a családi adórendszer mellett, amely Európa harmadik legalacsonyabb adókulcsával és családi adókedvezményrel támogatja a munka mellett gyermeket vállalókat; idén tovább csökkentettük a kis keresetű szülők adóját. Itt megjegyezném, hogy 22 éves csúcson van a foglalkoztatás, merthogy támogatjuk a családbarát környezetet és a munkahelyek teremtését; bevezettük a gyed extrát, amellyel minden élethelyzetben segítjük a kisgyermeket nevelőket. A Fidesz politikája 2014-ben is változatlan: a család az első, és szeretnénk még több családnak munkát, megélhetést biztosítani. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Mindezek alapján kérdezem önt, tisztelt államtitkár asszony, hogy milyen további lehetőségeket lát a családpolitika területén *(Az elnök ismét csenget.)*, és mik a tervei a családtámogatás további erősítése területén.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Egyetértek önnel, az előző kormányzati ciklusban valóban minden korábbinál nagyobb mértékben növeltük a gyermekes családoknak járó támogatások összegét. Összehasonlításként mondom, hogy a szocialisták által előirányzott 2010-es költségvetési keretösszeghez viszonyítva négy év alatt összesen mintegy 700 milliárd forinttal kaptak többet a gyermeket nevelő szülők; ez egy családra lebontva átlagosan összesen 610 ezer forint pluszjövedelmet jelent.

Örömteli, hogy az elmúlt háromévi, de különösen az ideai népesedési mutatók visszaigazolni látszanak a családbarát kormányzati politika sikerét: az első négy hónapban 8 százalékkal nőtt a házasságkötések száma, csaknem 3 százalékkal több gyermek született, és 10 százalékkal kevesebb volt a terhességmegszakítás, mint az előző év azonos időszakában. *(Bangóné Borbély Ildikó: Kint vannak külföldön!)* Csak ez önmagában 1300 kisbaba megszületését jelenti.

Az eredmények láttán azonban nem dőlhetünk hátra, 2014 után is tovább kell haladnunk a megkezdett úton. A korábbi intézkedések folytatására van szükség ahhoz, hogy az úgynevezett demográfiai rés csökkenjen, azaz a tervezett gyermekek nagyobb arányban megszülethessenek.

Az önálló család- és ifjúságügyi államtitkárság létrehozása is jelzi, hogy a családpolitika tovább erősödik, az eddiginél is nagyobb figyelmet kap. Az előző kormányzati ciklusban elfogadott népesedéspolitikai akcióterv első fontos lépéseit bevezettük: a családi adókedvezményeket idén január 1-jétől terjesztettük ki a járulékokra is; szintén idén január 1-jétől tudnak az édesanyák szabadon munkát vállalni gyermekük egyéves korától; az ideai évben született testvérek esetén a korábbi gyermekek után járó jogsultságot sem veszítik el az édesanyák; az ikergyermek szülei esetében bevezetett rugalmasság és a diplomásgyed szintén az ideai évben lépett életre. Olyan jelentős intézkedési csomag bevezetésén vagyunk túl, amelynek hatásait most kezdjük érzékelni, és ne feledkezzünk el a rezsicsökkentés vagy a devizahitelek megsegítése terén tett kormányzati intézkedésekről, hiszen azok is a családok helyzetét javították. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

A demográfiai rés csökkentéséhez hozzájárulhat a második gyermek vállalásának ösztönzése, valamint fontos az otthonteremtési lehetőségek további bővítése is.

A bölcsődei és családi napközis férőhelyeket az elmúlt négy évben jelentősen bővítettük *(Az elnök ismét csenget.)*, és a szabályozást is igazítottuk a családok igényeihez, ezzel a munkával azonban még nem végeztünk. *(Az elnök ismét csenget.)*

(16.30)

Az anyagi ösztönzők mellett a szemléletformálás továbbra is kiemelt helyen szerepel, ezért ösztönözzük...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...és díjazzuk a családbarát önkormányzatokat, cégeket, kezdeményezéseket. *(Lázár János: Idő!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Remélem, hogy a továbbiakban is számíthatunk az együttműködésükre.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár asszony, lesz még egy perce a viszonzásban.

Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Biztató és megnyugtató volt államtitkár asszony hozzászólása a családpolitika és a családtámogatás területén, hiszen az derült ki a felsorolásból, hogy az eddigi nagyon sok intézkedést, ami még messze nem elég, szinte magáévá tette államtitkár asszony, és ezt kívánja folytatni. A mi jelszónk is az volt, hogy folytatjuk a családtámogatások és a családpolitika területén a megkezdett munkát.

Itt még hadd mondjam el önnek új államtitkárként, hogy elég sok támadásra kell felkészülni, hiszen a baloldali és a szocialista képviselőtársak - amint most is látja, nagyon vidáman figyelik ezt az azonnalikérdés-sorozatot - minden eszközt meg fognak ragadni annak érdekében, hogy támadják és aláássák ezeket az intézkedéseket. *(Korózs Lajos: Mindent támogatni fogunk, ami a családokat segíti!)*

Mi az ön munkájához nagyon sok sikert kívánunk, és minden segítséget megadunk hozzá.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg egy percben az államtitkár asszonyt.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen képviselő asszony szavait, és nagyon szépen köszönöm a Fidesz-KDNP-frakció eddigi támogatását is, amire a jövő-

ben is számítunk. Én azonban biztos vagyok abban, hogy még az ellenzéki pártoktól is számíthatunk olyan intézkedéseknek a támogatására, amelyek egyértelműen a magyar családok megerősítését szolgálják, hiszen ez a nemzetünk érdeke. Úgyhogy egészen biztos vagyok benne, hogy ebben találunk egy olyan közös kompromisszumot, amelyben még az ellenzéki pártok sem fogják csak a hibákat keresni, hanem adott esetben ők is a kedvező, pozitív kormányzati intézkedések mellé fognak tudni állni. Ebben a tekintetben igyekszem még optimistán hozzáállni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„260 millió forint egy szegedi játszótérre uniós támogatással. De vajon szabályosan?”** címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! 2012-ben pályázati lehetőség nyílt turisztikai attrakciók fejlesztési pályázatának benyújtására. Egy szegedi cég, a Titan Project's House Kft. sikeresen szerepelt ezen a pályázaton a Vadasparkban megvalósult beruházás során, olyannyira, hogy éves árbevételének több mint százszorosát, 185 millió forintot nyert el pályázati támogatásként, úgy, hogy emellé 80 millió önrészt is vállalt a projekt megvalósítása során, ami azért tűnik furcsának, mert ennek a cégnek a megelőző négy évben az árbevétele nem haladta meg a 10 millió forintot, és az ez év alatt elért nyeresége is csak 485 ezer forint volt.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Persze ez a cég, mondanom sem kell, kapcsolódik a helyi jobboldalhoz, hiszen ez a cég adja ki a helyi Fidesz-újságot, a Szóda című lapot, és ezt az újságot az önkormányzati cégek finanszírozzák reklámhirdetéseknél álcázva.

A kft.-nek egyetlen tagja van, aki egyébként egy másik cégnek az ügyvezetője is, a Traficum Bt.-nek, ami szintén kapcsolódik a szegedi Fideszhez, hiszen tulajdonosa a szegedi Fidesz-elnöknek a korábbi személyi titkára, a másik tulajdonosa pedig a már említett Fidesz-újság főszerkesztője.

De visszatérve a pályázathoz: mi is valósult meg a 260 millió forintból? Elkészült egy játszótér 16 darab játszóeszközzel, amelynek listaára a megnevezett, bekalkulált árak szerint sem éri el a 20 millió forintot, valamint öt darab információs pult 50 darab tablettel, amelynek összértéke körülbelül

ugyanazt az értéket képviseli. Azaz 260 millió forintból 40 millió forint épült be a Szegedi Vadasparkba.

Felmerülnek az alábbi kérdések: hogyan nyerhet el egy 1,7 millió forintos árbevételű cég 185 millió forint uniós támogatást? Mire költhették az uniós támogatást, hiszen világos, hogy a felsorolt eszközök nem kerülnek ennyibe? Milyen megtérülést mutatott be a cég az Uniónak, ha 2013-ban a játszótér üzemeltetéséből mindössze 509 ezer forint bevétele származott?

Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is, szeretném a kormány nevében megköszönni, hogy a szegedi belpolitikai életről egy intermezzót biztosított számunkra itt a parlamentben és a kormányzatban. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* Úgy látom, hogy bárki adja ki a Fidesz újságját, az ön mandátuma bizonyítja, hogy feleslegesen adják ki, vagy legalábbis eddig a célját nem érte el, hiszen ön bekerült a parlamentbe 2014-ben a parlamenti választások alkalmával. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* Tehát bárhogya is van ez a fideszes újság, Szegeden nem sok látszatja volt még ennek, amit a fideszes újságban műveltek.

Ami a pályázatot illeti, érzem a disszonanciát, ami a cég pályázatnyerési pillanata előtt állt fönn, de nem tudom, hogy ezt jogi eszközökkel meg tudjuk-e fogni. Pontosan tudja, hiszen egy megyében vagyunk, hogy engem ezek a pártszempontok tisztesügyekben nem szoktak különösképpen zavarni, amikor éppenséggel számon kell kérni közpénzt. Tehát készen állok arra, hogy ezt érdemben megbeszéljük vagy kivizsgáljuk. Azt tudom önnek mondani, hogy a 264 millió forintos projektből 182 millió 800 ezer forintot költöttek el a terület előkészítésére, mintegy 60 millió forintért, 58 millióért vásároltak eszközöket, és 5 millió forint ment az előkészítő munkára, ami átlagos. Tehát a pályázat kiírási szempontjainak megfelelt a pályázati pénz elköltésének módszere.

A számla kifizetését a közreműködő szervezet több alkalommal ellenőrizte, helyszíni bejárást tartottak. Műszaki ellenőrök aláírtak, átvették. Ők felelősséggel tartoznak, természetesen számon kérhetők, félreértés ne essék. Egyesével át lehet a számlát vizsgálni, de a számlák több alkalommal auditon keresztül mentek.

Ha tud abban segíteni, hogy mit kell keresnem, vagy hogyan tudom megtalálni, hogy mielőtt a cég

nyert ezen a pályázaton... - és valószínű, nem volt elég erős vállalkozás ehhez, ha jól értem az ön megjegyzését -, akkor készen állok minden vizsgálatra, de az eddigi vizsgálatok azt bizonyítják, hogy törvénytelenesség vagy visszaélés a pályázat lebonyolításában egyelőre nem látszik, hogy történt volna. De ahogy felajánlottam több képviselőtársamnak, attól, hogy Fideszhez kötődik egy cég, alaposan ki fogjuk vizsgálni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm, miniszter úr. Meglepett a válasza, nagyon szépen köszönöm. Én ugyanezt szerettem volna öntől kérni, hiszen szintén van önnek egy helyettes államtitkára, Csepreghy úr, aki egyébként elég jól ismert a Dél-Alföldön, és mindenféle uniós vizsgálatokat szokott különböző projekteknél végezni. Azt szerettem volna pontosan kérni, hogy segítsen nekem ebben, hogy ezt a projektet vizsgáljuk ki. Különösen azért, mert ha csak azt mondom, hogy pontosan ennek a Vadasparknak a területén az említett projekttel szemben felépült ennek az összegnek a feléért, 130 millió forintból a Vadaspark egyik fő attrakciója, a zsiráfház, ami egyébként egy 400 méteres kifutót is tartalmaz és egy pluszjátszóteret, akkor egy kicsit visszásnak tartom ezt a 260 millió forintot. Úgyhogy igen, el fogok juttatni minden anyagot, és kérem, hogy segítsen ennek a kivizsgálásában.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásról megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A pályázat körülményeiről annyit szeretnék mondani, hogy én kifejezetten támogattam azt még frakcióvezetőként, parlamenti képviselőként vagy államtitkárként is, hogy a dél-alföldi régióban az életmódot, az életminőséget érdemben javító és befolyásoló beruházások történjenek. A Szegedi Vadaspark és mindaz, amit hétvégén a gyerekek számára vagy fiatal felnőttek, gyereket nevelő szülők számára nyújt, szerintem kiemelten fontos Szeged életében is, de a térség életében is. Sok polgártársam jár be a választókerületből, és tölti el ott a hétvégét a gyerekeivel.

Szerintem abban, hogy jó játszótérre, ami nem olcsó dolog, pontosan tudjuk, hiszen európai uniós szabványoknak is meg kell felelni... - egyébként azt feltételezem az elmúlt évek tapasztalataiból, hogy kialakult egy játszótér- és játszószerkezetgyártó üzlet különböző szabványelírásokkal, ami automatikusan hajtja fölfelé a játszótérek árát *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)*, ezt érdemes volna megvizsgálni

ettől az üggyől teljesen függetlenül -, de szerintem a szegediek számára ez kiemelten fontos volt.

A célban, ha jól értem, nem vitatkozunk, a lebonyolításban van vita közöttünk. Készen állok a vizsgálat lefolytatására, erre van jogköröm, azt mondták a kollégáim legalábbis. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Miért kap Martonyi János után egy újabb III/II-es múltú személy szerepet a kormányzatában?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Csábító ajánlat, elnök úr, de a miniszterelnök úrnak személyes felelőssége van a III/II-esek behozatalában...

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, a választ várom.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...ezért lehetőséget adnék neki a személyes magyarázkodásra.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a válaszadó személyét. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(16.40)

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: „**Miért védi az ügyészség az MSZP politikusbűnözőjét?**” címmel. Legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a legfőbb ügyész úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Elfogadom, mert sürgős üggyről van szó.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Legfőbb-ügyész-helyettes Úr! Az MSZP politikusbűnözőit nem gyakran láttuk bíróság előtt, ezért különösen örültünk akkor, amikor Újbuda korábbi polgármestere, Molnár Gyula ügyében vádat emeltek. Különösen örültünk akkor, amikor az igazságérzetünket egy

kicsit helyreállítani próbálták, másodfokon ugyanis letöltendő szabadságvesztésre ítélték az MSZP prominensét. Azonban meglepő fordulat történt, harmadfokú, rendkívüli jogorvoslatra is lehetősége volt, és harmadfokon a Kúria nem akármilyen bírói tanácsa felmentette teljes egészében Molnár Gyulát.

Ezt azért nem nevezhetjük meglepőnek, mert az MSZP korábbi alkotmánybíró-jelöltje volt az személyesen, aki felmenthette bizonyos értelemben párttársát, Molnár Gyulát. Tehát az MSZP jelöltje ítélezhetett és hozhatott ilyen értelemben nem meglepő felmentő ítéletet Molnár Gyula, az MSZP prominense, politikusbűnözője ügyében.

En azt gondolom, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény 21. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében jeleznie kellett volna dr. Mészár Rózának, hogy elfogult az ügyben. Ugyanis e pont szerint bíróként nem járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése nem várható. Jeleznie kellett volna elfogultságát a büntetőeljárásról szóló törvény szerint, azonban ezt nem tette meg.

De nem tette meg az ügyészség sem, pedig az ügyészség is megteheti a 23. § (2) bekezdése szerint. Legfőbb ügyész úrtól kérdeztem, hogy miért nem tette meg. A mai napon vettem kézhez válaszát, amelyből nem derült ki, hogy tudták-e vagy nem, ilyen értelemben most, utólag védi a mundér becsületét, vagy eleve tudatosan biztosítottak egy ilyen lehetőséget, hogy az MSZP jelöltje ítélezhetett Molnár Gyula MSZP-s politikusbűnöző ügyében. Mindenesetre kiállt amellett, hogy ez az ítélet szerinte jogszerű, és semmi probléma nincs a legfőbb ügyész úr szerint azzal, hogy az MSZP korábbi jelöltje hoz felmentő ítéletet az MSZP politikusbűnözője ügyében. Erre további magyarázatot szeretnék.

Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes úrnak.

Öné a szó.

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Amit képviselő úr elmondott, az tényszerű. Az ügyben a Központi Nyomozó Főügyészség emelt a vádlottakkal szemben vádat. Első fokon felmentő ítélet született, másodfokon a Fővárosi Ítéltábla valóban megállapította a vádlottak bűnösségét, ezt követően azonban a Kúria a vádlottakat felmentette.

Az is megfelel a büntetőjogi normáknak, hogy az ügyészt megilleti a kizárási indítvány előterjesztésének joga. Azonban önmagában azt a tényt az ügyben eljáró ügyész, hogy az eljáró tanács elnökét alkotmánybíróként jelölte az MSZP, nem tekintette elfogultsági oknak, ezért ilyen bejelentést nem tett.

Hozzáteszem egyébként, hogy a büntetőeljárás törvény rendelkezései szerint, ha a bíró elfogultsági okkal érintett, saját maga is köteles azt bejelenteni. Erre nem került sor. Ezért is tartalmazza a legfőbb ügyész úr képviselő úrnak írt levele azt a kitétel, hogy eljárásjogi értelemben az ügyben eljáró ügyész nem látott lehetőséget a kizárási indítvány előterjesztésére.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak, egyperces időkeretben.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a választ is, amiben elismerte, hogy lényegében ténszerűek voltak a kijelentéseim. Leggyakrabban talán azt a kijelentést tettem, hogy Molnár Gyula az MSZP politikusbűnözője. Azt gondolom, a társadalom széles rétege ezzel egyetért. Sajnos az, hogy elmarad az elszámoltatás, ez bizony kormányzati felelősség. Különösen azt gondolom, Polt Péternek is személyes felelőssége van ebben, hogy asszisztál ehhez a folyamathoz. Holott, azt gondolom, ha már jobban nem definiálja a büntetőeljárásról szóló törvény, hogy mit jelent az, hogy az ügy elfogulatlan megítélése nem várható egy bírótól, akkor a köznyelv szabályai alapján igenis gondolhatjuk azt, hogy aki az MSZP-nek korábban alkotmánybíró-jelöltje volt, tehát szinte közjogi méltósággá akarta tenni az MSZP az egyik, hozzájuk közel álló személyt - sajtóhírek szerint több más összefonódással is rendelkezik dr. Mészár Róza -, és ha egy ilyen személyt szinte közjogi méltósággá szeretne tenni az MSZP, akkor szerintem ez elfogadhatatlan, ezért kérem, hogy új eljárás lefolytatását kezdeményezzék.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonválasz illeti meg legfőbbügyész-helyettes urat.

Öné a szó.

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Tisztelt Képviselő Úr! Szóval, az a mondatom, hogy ténszerű volt, amit képviselő úr elmondott, az az ügyre vonatkozott és az ügy menetére.

Azt gondolom, legfőbb ügyész úr ebben az ügyben semmilyen, hogy úgy mondjam, szerepet nem játszott, az ügyben a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ügyészek jártak el, emeltek vádat, illetőleg képviselték a vádat. Ebből kifolyólag a legfőbb ügyész úr személyét érintő kijelentését vissza kell utasítanom.

A büntetőeljárás törvény pedig az új eljárás kezdeményezésének lehetőségét kategorikusan kizárja, tekintettel arra, hogy az ügyben harmadfokon a Kúria járt el. Ebben az esetben gyakorlatilag nincs

lehetősége az ügyésznek új eljárás kezdeményezésére.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm legfőbbügyész-helyettes úr választát.

Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mit kíván tenni a kormány, hogy az RTL Klub ne bújjon ki az adófizetési kötelezettség alól?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét *(Dr. Vejkey Imre: Igen.)*, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. Igen, képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány az elmúlt években az adórendszer súlypontját a munkát terhelő jövedelemadó helyett egyre inkább a forgalmi, fogyasztási adókra helyezte át. Az adórendszer ezen átalakításába illeszkedett a reklámok közzétételével kapcsolatos új adó bevezetése is, amelyről a parlament 2014. június 11-én döntött, a 2014. évi XXII. törvény elfogadásával. A törvény szerint az adót nem a reklámozónak, hanem a közreadónak kell fizetnie, így a tévéknek, újságoknak, rádióknak, internetes portáloknak. Az adó vonatkozik azon, nem Magyarországon letelepedett médiaszolgáltatókra is, amelyek napi műsoridejük legalább felében magyar nyelven sugároznak. Az adó alanyát képezik a hagyományos reklámhordozók is, mint hirdetőoszlopok, ingatlanok, hirdetőablak, járművek.

A kapcsolt vállalkozások esetében az adóalap mértékét a vállalkozások árbevételének összege adja. A reklámadónál figyelembe vett elhatárolt veszteség 50 százaléka legfeljebb a reklámadó alapjának összegéig számolható be. Az RTL Klub, mint egy nemzetközi vállalatcsoport része, 2012-ben 25,8 milliárd forint árbevételért ért el, az adózás előtti eredménye 6 milliárd 650 millió forint volt. 2013-ban az árbevétele 23,7 milliárd forint, adózás előtti eredménye pedig 2 milliárd 300 millió forint. Elfogadható-e, hogy ilyen eredmény mellett egy cég ne fizessen társasági nyereségadót?

Lehetséges-e, hogy a magyar adójogszabályokat, számviteli jogszabályokat felhasználva, egy nemzetközi vállalatcsoport képes legyen arra, hogy egyébként különféle számviteli trükkökkel az adófizetést elkerülje hazánkban?

Tisztelt Államtitkár Úr! Mit kíván tenni a kormány, hogy az RTL Klub ne bújjon ki az adófizetési kötelezettség alól?

Várom megtisztelő választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Elég nagy vitát váltott ki a reklámadó bevezetése az elmúlt hetekben bizonyos médiaszolgáltatóknál, elég nagy volt a tiltakozás. Azonban való igaz, hogy a kormány adópolitikájába ennek az extraszolgáltatásnak a különadóztatása teljes egészében beleillik. Hiszen 2010-ben a bankadóval, a szektorális adóval lényegében ezt a sort akkor kezdtük el.

(16.50)

Azt gondolom, nem újdonság ez. Kevésszer hangzik el, de Európában több országban, így Svédországban, Ausztriában, Belgiumban, Olaszországban, Franciaországban, Hollandiában és Spanyolországban is létezik reklámadó, Svédországban 3-8 százalék árbevétel-arányosan, Ausztriában 5 százalék, de például Franciaországban háromféle reklámadót is fizetnek a szolgáltatók. Egy Európában elfogadott adónemről van szó.

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Magyarországon ez a sajnálatos vita alakult ki, amelynek a lényege, hogy az egyik médiaszolgáltató - akit ön többször emlegetett - különféle módszerekkel próbál kibújni az adófizetés alól, és nemcsak a reklámadó fizetése alól, hanem valóban a társaságiadó-fizetés alól is, hiszen a hivatalos beszámolóiban, miközben az üzletmenete extranyereséget biztosít az árbevételéhez viszonyítottan, aközben egyéb, nem világos tranzakciókkal mégis el tudja kerülni a jelentős társaságiadó-fizetést, és most ugyanezzel az ügylettel azt is el tudja érni a jelenleg elfogadott reklámadótörvény alapján, hogy a 2014. évre vonatkozóan lényegében nem kell neki reklámadót sem fizetnie. De megvan az elképzelés, hogy hogyan tudjuk ezt megváltoztatni, amit a következő egy percben szeretnék elmondani.

Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm. Úgy gondolom, mindkét kérdésre a társadalom számára az egyedüli elfogadható válasz az, amit a tisztelt államtitkár úr mondott, hogy mindenkinek részt kell vennie a közterhek viselésében. Ha Magyarországon fizetnek adót a családok, a magyar kis- és középvállalkozások, akkor nyilvánvaló, hogy fizetnie kell adót

a multinacionális nagyvállalkozásoknak is, amelyek óriási hasznokat zsebelnek be, sokmilliárdos profitot visznek ki Magyarországról külföldre.

Köszönöm szépen a válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra megadom a szót államtitkár urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Amint az a parlament előtt már ismert, L. Simon László képviselő úr újabb törvényjavaslatot nyújtott be T/467. számon a mai napon, amelyet nemsokára el is kezd tárgyalni a parlament, amely korrigálja az elfogadott reklámadó szabályait, ami nem teszi majd lehetővé azt, hogy a 2014. évben olyan elhatárolt veszteségeket számoljanak el az adóalappal szemben, hogy így megkerüljék a reklámadó megfizetését.

A másik fontos lépés pedig magának az adópolitikáért felelős miniszternek az utasítása, aki a törvény alapján elrendelte az adott gazdasági társaságnál az adóellenőrzést, ezt törvényi felhatalmazás alapján teszi, egyébként húsz éve tartalmazza ezt a törvény. Ritkán, de a miniszter él most ezzel a joggal. Azt gondolom, hogy egy ilyen nagy horderejű kérdésben, ahol ennyi adót kívánnak eltitkolni, vagyis inkább nem megfizetni, a miniszter joggal él az ellenőrzés elrendelésével, és nagyon bízunk benne, hogy a NAV felderíti, hogy jogos, törvényszerű-e ez az adóeltitkolási törekvés.

Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Akarnak-e Liget helyett múzeumfalansztert a budapestiek?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Városliget beépítésének az erőltetéséről szeretnék szót emelni itt a magyar parlamentben, ugyanis ezzel kapcsolatban folyamatosan azt tapasztalom - legutóbb épp Rétvári államtitkár úr napirend előttiében -, hogy a Fidesz és a KDNP gyakorlatilag magyarázza a megmagyarázhatatlant. Ezzel kapcsolatban egy tényszerű dolog látszik, hogy a Fidesz és a KDNP nem érti, hogy mire van szükség Budapesten, a Fidesz és a KDNP nem érti, hogy mire van szükségük a budapesti embereknek.

Ez a projekt a kezdetektől fogva teljesen rossz úton jár. Én emlékeztetném önöket arra, hogy aki az ezzel kapcsolatos törvényt benyújtotta, maga a 20 százalékos Papcsák Ferenc volt az az ember, akire az itt jelen lévő vagy a Budapesten lakó emberek többsége nemhogy egy 150 milliárdos projektet nem bízna rá, de talán még a saját biciklijét sem. Ez az egész projekt a Papcsák vezette vagyonkezelő kezébe fog kerülni. Ez az ember az elmúlt években leginkább a közpénzek eltüntetésében jeleskedett, tehát elmondhatjuk azt, hogy a legrosszabb kezekben van a projekt.

Ráadásul ez a törvény egy biankó csekk, bármit megenged, hiszen önök minden létező szabályozás alól kivették a Városligetet. Ha Papcsák Ferenc úgy döntene, hogy lebetonozza a Városligetet, semmit nem tudnánk tenni, teljesen eszköztelenek lennénk. Holott ezt a helyet évente négy milliárd ember keresi fel, négy milliárd ember megy oda azért, hogy felüdülést nyerjen, hogy kikapcsolódjon, hogy ne egy betonzsungelben érezze magát, hanem némiképpen friss levegőben tudjon rekreálódni.

Volt tavasszal egy közvélemény-kutatás, ahol az emberek azt mondták, hogy a természetszerűség és a zöldterület az, amire szükségük van, a problémát számukra a gondozatlanság jelenti.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én úgy gondolom, hogy ezen kellett volna változtatni, úgy gondolom, hogy meg kellett volna hallani azt, amit a budapesti emberek mondanak, és a parkot gondozni kellett volna, nem pedig egy múzeumfalanszterré nyilvánítást elkezdeni, mint ahogy a mai közgyűlésben ez a projekt már továbbhaladt.

Én szeretném tudni az önök álláspontját (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*): folytatják-e tovább ezt a küzdelmet azért, hogy ezt a Városligetet eltöröljék a föld felszínéről (*Az elnök ismét csenget.*), vagy meghallják azt, amit a budapesti emberek kívánnak, és visszatáncolnak ebből a projektből? (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő asszony, megkérem, szíveskedjen az időkeretét tartani.

Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Asszony! Az ön elkötelezettsége a környezetvédelemért, a környezeti ügyekért közismert, és ez nagyon dicséretes is. Most mégis azt mondom, hogy egy kicsit elhamarkodottan, és talán fogalmazhatok úgy is, hogy szélsőségesen foglal állást ebben a kérdésben. Mert miről van szó? Azt a kérdést tette föl: mire van szüksége Budapestnek? S nagyon helyesen: kultúrára és környezetre, környezetvédelemre, arra a környezetre, ami itt, ebben a parkban kialakulhat. Hiszen mi történik

ezzel a parkkal? Arról van szó, hogy azt az elavult múzeumi szerkezetet, ami a városban szanaszét helyezkedik el, most összpontosítjuk, és létrehozunk egy olyan kulturális attrakciót, amire számos európai példa van már a világon. Ha megnézi, a berlini példát pontosan, tökéletesen lehet idehozni.

Másrészt azt mondta, hogy a környezet szépítése lett volna a cél. Pontosan az történik: egy elavult, egy korszerűtlen parkot modernizálnak, XXI. századivá tesznek. Igen, csak, nyugodtan tegye hozzá: csak négy milliárd ember megy ki ebbe a parkba. Sokkal több embernek ki kellene menni évente. Ez a beruházás lehetővé teszi azt, hogy sokkal több ember kimenjen.

Hallhatta éppen a napirend előtti felszólalásoknál, hogy most kezdődnek a pályázatbeadások, most kezdődnek a tervbeadások, és hogy nagyon sok érdeklődő van, egész Európa fölkapta a fejét, és készül arra, hogy beadja ezeket az attrakciókat. Én azt kérem öntől, várjuk meg ezeknek a terveknek a beadását, várjuk meg, hogy pontosan mi készül itt a Városligetben, és utána foglaljon állást. Utána nagyon harciasan védheti, de ne járjon úgy, mint ahogy mosonmagyaróvári polgármesterként én nagyon sokszor megéltem azt, hogy akkor, amikor állást foglaltak a lakók egy-egy park rendezésére (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), tiltakoztak ellene, aztán amikor elkészült, gratuláltak, hogy milyen szép lett. Ezt kívánom önnek is.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Hát, a Fidesz attrakcióival most már kezd tele lenni a padlás, tisztelt államtitkár úr. Budapest helyzetéről van szó. Ebben a városban az emberek kevesebb ideig élnek, mert olyan a légszennyezés, olyan a szállópor-koncentráció. Az elmúlt 25 évben önök és az önök elődei három városligetnyi zöldfelületet számoltak fel ebben a városban. Erre most önök nem azon gondolkodnak, hogy hogyan kellene ezt a várost Európa közelibbé tenni - mondom, egyébként az európai ajánlás pontosan a duplája a zöldfelületnek ahhoz képest, ami most Budapesten van -, hanem azt mondják, hogy majd Európából külföldiek idejönnek, és attrakciót hoznak létre. Köszönöm, én nem kérek az attrakcióból, viszont kérek egy élhető Budapestet, és szeretnék budapesti polgárként mindazokhoz a jó dolgokhoz hozzájutni, amikhez egy európai nagyvárosban az ott élő embereknek joguk van hozzájutni. Sétáljon körbe Párizsban vagy akár Londonban - ha már ennyire nemzetközi vizekre szeretne evezni -, és nézze meg, hogy mennyi zöldfelület van! Sétáljon utána ki ide, a Kossuth térre, és nézze meg,

hogyan mit csináltak: tönkretették, lebetonozták, már a fák is belebetegedtek, mert még fát se tudnak normálisan telepíteni, már látszik, hogy esik szét az egész Kossuth tér. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Komolyan gondolja, amit nekem mond? Mert ez így édeskevés volt, amit hallottam!

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Kedves Képviselő Asszony! Egészen komolyan gondolom, hiszen a számok bennünket igazolnak. Pontosan az ön kérése és a budapestiek kérése teljesül, növekszik a zöldfelület azon a téren, hiszen elődeink, akik korábban kormányozták ezt az országot, engedtek oda utat, nagy forgalmú utat, az most elterelődik onnan, felszámoljuk azt a parkolót, ami le van aszfaltozva, új zöldfelületeket nyitunk meg, pontosan az ön kérésére *(Dr. Szél Bernadett: Soha nem kértem.)*. Nagyon remélem, hogy ezzel a vehemenciával, amivel ön képviseli ezt az ügyet, be fogja látni a végén, hogy mennyire korszerű, mennyire jó, mennyire XXI. századi igényeknek megfelelően lett tervezve, 5,6 százalékról 7 százalékra nő a beépítettség, ugyanakkor a zöldfelületek száma jóval megnövekszik a mostani százalékhoz képest. Azt nagyon kérem öntől, hogy az érzelmeit és az érzéseit uralja az értelem és az ész *(Dr. Szél Bernadett: Na de ezt azért ne... - Derültség a kormánypárti padsorokból.)*, és akkor a végén meglátja pontosan.

Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Meg tudja-e akadályozni a Földművelésügyi Minisztérium Lázár Jánosnak a hazai tejtermelőket is tönkretévő ámokfutását?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt héten nagy nyilvánosságot kapott az a hír, amely szerint a magyar tejtermelők a demonstrációtól sem riadnak vissza, amennyiben a tárca nem rendezi megfelelően egyre rosszabbá váló helyzetü-

ket. A hazai tejtermelők ugyanis óriási problémákkal küzdenek. A gondjuk az, hogy annyira megugrott az importtejtermékek aránya a magyar üzletekben, hogy ha ez továbbra is így marad, akkor a felvásárlási árak tovább csökkennek akár 8-10 forinttal is. A veszteségesé váló magyar termelők problémái pedig több száz családnak okozhatnak majd megélhetési gondokat.

Úgy tűnik azonban, hogy a tejtermelők nemcsak a dömpingáron érkező külföldi tejjel kell hogy megküzdjenek, hanem a kormány ámokfutásával is. Most ugyanis a hazai tejelő szarvasmarha-állomány 80 százalékát tulajdonló, valamint a legális foglalkoztatás 50 százalékát biztosító ágazatot a kormány a támogatások megvonásával fenyegeti. Ha valóságá válnak ezek a tervek, az a magyar állattenyésztés végét és 40-50 ezer munkahely megszűnését jelentheti. Úgy tűnik, ezzel Lázár János sincs tisztában; abban bízunk, hogy a Földművelésügyi Minisztérium igen.

Az is nyilvánvaló tény, hogy 2015. január 1-jétől megszűnik a tejkvóta. Emiatt a holland, a szlovák és a német termelők alig várják, hogy a magyar tejtermelés teljesen leépüljön és elárasszák a magyar piacot olcsó termékeikkel. Lassan ezért el kellene döntenie a kormánynak, hogy a magyar gazdák vagy esetleg a szlovák, a holland és a német termelők érdekeit képviselik, most úgy tűnik, hogy az utóbbiakat.

Éppen ezért kérdezem, mindezek után már csak az a kérdés, mi lesz a hibás és rossz intézkedések vége, mi lesz a munkanélkülivé váló vidékiek tízezreivel. Van-e lehetősége egyáltalán a Földművelésügyi Minisztériumnak arra, hogy ezt a Miniszterelnökséggel szemben továbbra is megőrizze magának?

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szögezzük le, ámokfutásnak leginkább az tekinthető, amit önök 2002 és 2010 között műveltek ebben az országban agrárpolitika címen. *(Moraj az MSZP soraiból. - Korózs Lajos: Persze, Gyurcsány a hibás!)*, hiszen lényegében minden területen csak a leépülés, a piacvesztés és a vidék elsorvadása volt tetten érhető.

Ami pedig a jövőt illeti, a közös agrárpolitika új, jövőre bevezetésre kerülő szabályai között szerepel, hogy a területalapú támogatások 150 ezer euró feletti részére egy kötelező, legalább 5 százalékos támogatáscsökkentést kell alkalmazni. Magyarország esetében ez a kötelezettség csupán az ezer hektárt jóval meghaladó területet használó nagyobb cégek esetén állna fenn. Ez a szabály lehetőséget biztosít arra is, hogy adott esetben a tagállamok 5 százaléknál na-

gyobb elvonást alkalmazzanak, illetve több elvonási sávval progresszív rendszert vezessenek be.

Szintén lehetőség van a cégek által megfizetett munkabérek és járulékaik korrekciós tényezőként történő használatára, amely a foglalkoztatásban jelentős szerepet játszó, jellemzően a kertészetben és az állattenyésztésben tevékenykedő vállalkozásokat mentesítené e kötelezettség alól. A képviselő úr által vizionált ámokfutás egy, az uniós agrárpolitika szerkesztését képező, a tagállamok és az EP által is elfogadott szabályrendszer hazai átültetésével kapcsolatos lehetőség mérlegelése. Mielőtt ilyen hisztérikus megnyilvánulásokra ragadhatná magát, célszerű lett volna tájékozódnia, hogy a jelenlegi támogatási rendszer is tartalmaz ehhez hasonló elemet, csak modulációnak hívják, és minden közvetlen támogatásra és az azt kiegészítő nemzeti támogatásokra is alkalmazni kell, senkinek sem fáj, és senki sem tiltakozik ellene.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tudja, államtitkár úr, mi azt látjuk, hogy amíg önök a szerencsejáték áfáját a saját barátaik érdekében elengedik, addig mondjuk, a hazai termelőket segítő és a magyar lakosság terheit is csökkentő alapvető élelmiszerek áfacsökkentéseit meg sem hallgatják, hogy meg kellene ezt oldani. A tejtermelőket nemcsak egy jó támogatáspolitikai segíthetné, hanem mondjuk, a visszaélések megfékezése, az egyre növekedő terheik csökkentése és a feketegazdaság visszaszorítása is.

Államtitkár úr, a mi meglátásunk ebből a szempontból egyértelmű, az önök támogatáspolitikája nem jó, mert nem épít, nem ösztönöz, hanem rombol. Ezzel szemben a mi célunk az, hogy egy bizonyos földterület megfelelő számú embert foglalkoztasson. Ezt így nem tudjuk elfogadni.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom, hogy a kérdésben a kormányzat a legnagyobb körültekintéssel jár el, számos lehetséges opciót megvizsgál, és azok gazdasági, társadalmi hatásait részletekbe menően modellezi, így a végső döntés a tények és nem az érzelmek alapján fog megszületni. Fontos hangsúlyozni, hogy a kormány agrárpolitikájának fókuszában továbbra is a kis- és közepes agrár-vállalkozások, családi gazdaságok állnak. Ugyancsak lényeges és jól ismert prioritásunk a nagy hozzáadott értéket előállító és foglalkoztató gazdaságok

kiemelt támogatása. Alaptalan tehát aggódni a tejtermelés jövőjével kapcsolatban, és az érintetteket is megnyugtatom, hogy 2015-től jelentős, termelést ösztönző támogatásban részesül az ágazat.

Nem árt azzal sem tisztában lenni, hogy az iparszerűen termelő nagy, főleg szántóföldi növénytermesztéssel foglalkozó vállalatok esetleges támogatáscsökkentése az ország vidékfejlesztési kasszáját növeli, amit nemzeti prioritásainknak megfelelő módon és célra tudunk felhasználni, adott esetben akár a tejtermeléshez kapcsolódó beruházásokra, új feldolgozó kapacitások létesítésére.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 7 perc van, áttérünk a **kérdések** tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Hol van a gyermekek minde nekfelett álló érdeke és védelme?”** címmel. A képviselő urat illeti a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy internetes hírportálon, amelynek elérhetőségét megjelöltem, olvastam egy cikket, amely arról szólt, hogy miképpen koldulnak egyesek gyermekükkel az ölükben. A cikkben az szerepel, hogy kábítószerrel és alkohollal érik el azt, hogy a gyermek egész nap nyugodtan aludjon a koldus ölében. A cikkíró szerint a gyermekek emiatt több esetben az életüket veszítették.

Köztudott, de kisgyermekes gyakorló apukaként magam is megtapasztaltam, hogy egy kisgyermek nem alszik egész nap, sőt egy helyben is ritkán és rövid ideig marad csupán. A koldusoknál lévő gyermekek esetében azonban valóban azt lehet látni, hogy nyugodtan végigaluszhatnak vagy végigülnek hosszú órákat, ami nem tűnik természetesnek. Amennyiben a cikkben foglaltak igazak, nem csupán szabálysértésről van szó, hanem súlyos büntettről, kiskorú veszélyeztetéséről, maradandó egészségromlást okozó testi sértésről avagy aljas indokból 14. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett szándékos emberölésről. Ezek miatt a bűncselekmények miatt a hatóság köteles eljárást indítani.

(A jegyzői székben Móring József Attilát dr. Tiba István váltja fel.)

Semmiféle jogszabályi akadály nincs annak, hogy a járőrök orvosi vizsgálatnak vessenek alá egy kisgyermeket, ha felmerül az orvosi beavatkozás és a bűncselekmény elkövetésének gyanúja. Ebben esetben pedig mindez legtöbbször egyszerű szemrevételezéssel is megállapítható, de ha nem, a hatóságnak joga van a helyszínen orvos szaktanácsadó segítségét is igénybe venni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egy újságcikk, tudom, még nem bizonyított. De ha egy ilyen információval szembesül, kötelessége utánajárni a dolognak. Ha pedig egy képviselő a kormányhoz fordul, úgy illik, hogy a kormány érdemben foglalkozzon a kérdéssel. Ez nem politikai ügy, ez mindannyiunk ügye, minden jóérezésű ember ügye. Elfogadhatatlan és tűrhetetlen, hogy Magyarországon kisgyermekesek essenek áldozatul a koldusmaffiának.

Kérdezem tehát államtitkár urat, hogy tudott-e hasonló jelenségekről, és ha igen, mit tettek ellene, ha nem tudott róla, tervez-e intézkedni ebben a témában, tervezi-e, hogy a járőrök, megismerve ezt az információt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), célzott ellenőrzéseket tartanak a gyermekekkel kolduló személyeknél és a gyerekeket orvosi vizsgálatnak vetik alá.

Várom tisztelettel válaszát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

(17.10)

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország Alaptörvénye rögzíti a gyermek védelemhez és gondoskodáshoz való jogát. A gyermekek jogairól és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény pedig kimondja, idézem: „Az állam szerveinek minden, a gyermeket érintő döntésükben elsősorban a gyermek mindenekfelett álló érdekét kell figyelembe venniük.” A hatóságok a mindennapi munkájuk során is ezek szerint járnak el.

A szabálysértési törvény szerint szabálysértést követ el az, aki gyermekkorú személy társaságában koldul. Ezekben az esetekben a jogsértővel szemben a rendőrség mellett ma már a közterület-felügyelők is jogosultak fellépni és azonnal megkezdeni az intézkedést. Amennyiben azonban az eljáró rendőr azt észleli, hogy a koldussal együtt levő gyermek valamilyen szer hatása alatt áll, mint ahogy az ön által említett esetben is előfordulhatott, azonnal kezdeményezi a büntetőeljárás megindítását, és megteszi a szükséges intézkedéseket a gyermek védelme érdekében. Az ilyen és hasonló szabálysértések visszaszorítása, valamint a hatékonyabb fellépés elősegítése érdekében Budapesten már ezer darab (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) közterületi térfigyelő kamera működik.

Amennyiben az állampolgárok azt tapasztalják, hogy a koldus gyermekkel együtt koldul, kérjük, azonnal értesítsék a rendőrséget, hogy az eljárás mielőbb megindulhasson, és a gyermek védelme

érdekében a gyermek védelembe vétele minél hamarabb megtörténhessen.

Köszönöm szépen, képviselő úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Meddig hitegetik még a közsféra dolgozóit?”** címmel.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Sokakban él még egy olyan kép a közszférában dolgozókról, hogy stabil, nyugdíjas állásuk van, biztos megélhetésük, holott ez ma már sajnos egyáltalán nem igaz.

A közsféra dolgozóinak az illetményalapja, mint olyan, hat éve változatlan, köszönhetően a Bajnai- és az Orbán-kormányoknak, miközben az infláció azóta 25 százalékkal nőtt. Ezekről az emberektől minden juttatást elvontak, a korábban meglévő életpályamodell gyakorlatilag megszűnt, méghozzá elég rosszul, mert a bértábla összezsúszott, és ezzel nagyon komoly bérfeszültségek jöttek létre a szektorban. Gyakorlatilag ugyanazt a bért kapja egy pályakezdő, mint egy 18 éve ott dolgozó közalkalmazott, közben nőtt a munkaterhelés, sok a kifizetetlen túlmunka, és ha valaki kiesik vagy nyugdíjazza, akkor a helyére nem vesznek fel új embert, hanem egyszerűen megszüntetik a státusát.

Ma a közszférában dolgozó mintegy 630 ezer ember fél, félti az egzisztenciáját, és nagyon komoly anyagi problémákkal küzd. Mindeközben mi azt látjuk, hogy a közösség érdeke is sérül, hiszen a közszolgáltatások magas színvonalon való ellátása mindannyiunk érdeke. Úgy tűnik azonban, hogy a kormány ezt nem gondolja így, és jó ideje hitegeti a közsféra dolgozóit, főleg akkor beszél különböző ígéretekről, amikor jönnek a választások. Legutóbb pont miniszter úr volt az, aki egy olyan ígéretet tett még a választások előtt, hogy az új kormány felállása után elkezdene tárgyalni az érdekképviseletekkel egyrészt a béremelésről, másrészt magáról az életpályamodellről. Én ezekről a tárgyalásokról nem tudok, hogy megindultak volna. Nem látszik semmi, csak a hallgatás.

Szeretnék információt kérni arról, hogy ebben mi a helyzet. Szeretném arra külön megkérni miniszter urat, hogy ne mutogasson a pedagógusokra és az egészségügyben dolgozókra. Mindannyian tudjuk, hogy ott egy meglehetősen féldolgalas béremelés ment végbe, gyakorlatilag a 2008 óta elszervezett reálbércsökkenést sem sikerült még kompenzálni, és azért sem illendő erre hivatkozni, mert rajtuk kívül több százezer közszolgálati dolgozó van, akinek a bére nem változott.

Ezért azt kérdezem öntől, tisztelt miniszter úr, hogy mikor számíthatnak egy átfogó béremelésre a közsféra dolgozói. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Képviselőház! Tisztelt Képviselő Asszony! Talán azzal kezdeném, hogy 24 esztendő nem volt elég ahhoz a különböző színű és pártállású magyar kormányoknak, hogy egyetlenegy alapvető és nagyon egyszerű kérdést tisztázzanak Magyarországon: azt az egyszerű kérdést, hogy melyik településen milyen közszolgáltatást biztosít a magyar állam, az hogyan érhető el, és annak a közszolgáltatásnak az ellátásához hány emberre van szükség. Ezt a nagyon egyszerű kérdéscsomagot 24 év alatt nem sikerült tisztázni, valószínűleg ennek megvannak a maga társadalmi, gazdasági okai. Minden kormány hozzákezdett ennek a kérdésnek a megválaszolásához, egyiknek sem volt elég ereje ahhoz és elég társadalmi támogatottsága, hogy az átalakításokat, amelyek nyilvánvalóan azt a célt szolgálták, hogy jobbbá tegyék a közszolgáltatásokat, végigvigye és befejezze.

Nézetem szerint - én a kormányon belül ezt az álláspontot képviselem - először tisztázni kell azt, hogy Magyarország a jelenlegi gazdasági körülmények között az adófizetők pénzéből milyen közszolgáltatásokra vállalkozik. Amikor ezt tisztáztuk, akkor tudjuk megmondani, hogy a 630 ezer vagy a gazdasági kamara azt mondja, hogy egymillió ember él az adófizetők pénzéből vagy közvetlenül közszolgaként, vagy pedig különböző megbízási és egyéb foglalkoztatási jogviszonyokon keresztül, sok vagy kevés. A gazdasági kamara azt mondja, hogy hihetetlen nagy méretű a közsféra, le kell építeni, el kell bocsátani, vissza kell metszeni. A közszolgáltatásban dolgozók pedig azt mondják, hogy elképesztő mennyiségű munkát végeznek, nem győzik már fizikailag, nem győzik már szellemileg a teljesítményt, és ráadásul pedig irreálisan alacsonyan vannak megfizetve.

Először, úgy gondolom, azt kell tisztázni, hogy melyik magyar településen milyen közszolgáltatást akarunk biztosítani milyen szervezeti formában. Ehhez hozzákezdünk az oktatási rendszer átszervezésével, az egészségügyi rendszer átszervezésével, ezután következhetett a pedagógus-életpálya és az egészségügyi dolgozók nem kielégítő, de megtörtént bérkorrekciója. Az idén a fegyveres testületekről fogunk a 2015. évi költségvetés kapcsán beszélni, de még egyszer mondom, az alapkérdés tisztázása nélkül nem lehet továbblépni, és ez, még egyszer mondom, legalább egymillió embert és nem 630 ezer embert érint. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Miért kell a tranzakciós illetéket a magyar embereknek fizetniük a bankok helyett? Miért nem tesz semmit a banki terhek áthárításának megakadályozása érdekében a kormány?”** címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 2012-ben született egy törvény arról, hogy bevezetik Magyarországon a tranzakciós illetéket, más néven, ahogy a lakosság ismeri, csekkadót, amivel a banki átutalásokat, csekkbefizetéseket adóztatja meg a kormány. Ennek az adónemnek a teherviselője a törvény betűje szerint maga a bankrendszer kellene hogy legyen. A törvény még hatályba sem lépett, amikor a kormány már megkészszerzte az eredetileg fizetett adómértéket, majd a 2013. január 1-jétől hatályba lépő törvényt az követte, hogy 8 hónappal később megháromszorozta az eredeti adómértéket, miközben egyébként jól lehetett tudni, hogy a bankok áthárítják egy az egyben ezt az új adónemet a lakosságra.

Fölvituk a kormány figyelmét még az adónem bevezetését megelőzően, hogy a bankok kiküldték a módosított üzletszabályzatukat az ügyfeleknek, amelyben arra figyelmeztették őket, hogy a tranzakciós illeték bevezetésével párhuzamosan pont a tranzakciós illeték mértékével megegyezően emelik a tranzakciós költségeket. Ilyen módon tehát ennek az adónemnek a teherviselője nem a bankszektor, hanem maga a magyar lakosság. Megkérdeztük a magát nemzetinek mondó kormányt, hogy miért nem kíván az ellen tenni valamit, hogy ne a magyar kisemberek fizessék meg ezt az új illetéket, hanem úgy, ahogy a törvény betűje is rendelkezett, a bankszektor legyen ténylegesen a teherviselője. A kormány érdemben nem tett semmit. Azok a nevetséges összegű bírságok, amelyekkel sújtották a bankszektort, 1 százalékát nem fedezik az ebből befolyó adóbevételeknek, tehát nyilvánvaló, hogy áthárították a magyar emberekre, és ők lettek a valódi teherviselői a tranzakciós illeték bevezetésének.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A helyzet nem ilyen drámai, mert valóban a költségvetésnek 2013-ban 200 milliárd forint többletbevételt hozott a tranzakciós illeték,

ebből 59 milliárdot maga a Kincstár fizetett, és a különbözet nagy része pedig nem a magyar lakosságot, hanem a magyar vállalkozások, jogi személyek közötti tranzakciót terhelte. Tehát így ezt elmondani, hogy ez teljes egészében a magyar lakosságot terheli, ez nyilvánvalóan nem igaz. Helyesen mondta, a törvény betűje nem engedi az egyoldalú, az ügyfél számára kedvezőtlen szerződésmódosítást, továbbá a bankok számára nem jogi lehetőség az, hogy ezt a többletterhet áthárítsák, mert valóban a pénzforgalmi szolgáltatónak kell ezt megfizetni.

A kormány két dolgot tehetett, és 2014-ben már a helyzet azért lényegesen jobb lesz, hiszen február 1-jétől megteremtette annak a lehetőségét, hogy 150 ezer forintig díjmentesen lehessen készpénzt felvenni a bankautomatából, tehát ebben az évben már egészen biztosan ezt nem tudja átterhelni a bank, és valóban ez alapvetően fogyasztóvédelmi kérdés is. 157 vizsgálatot indított a Magyar Nemzeti Bank, amelyből 35-öt már le is zárt, és bírsággal figyelmeztette ezeket a pénzügyi szolgáltatókat, hogy ezt a jövőben ne tegyék.

(17.20)

Azért nem helyes az, ha ezt a kormányt a bankok barátjának állítja be a jobbkios képviselő úr, hiszen több mint 400 milliárd forint bevétel érkezik be a bankadóból és ebből a tranzakciós illetékből, ami előtte egyáltalán nem volt. Ez 400 milliárdos megszorító csomag elmaradását jelenti, és közel 300 milliárd forinttal részt vettek már eddig a bankok a devizahitelek megsegítésében is. Úgy gondolom, mindez ennek a kormánynak köszönhető (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), aki megkövetelte a bankoktól, hogy ezt a terhet vállalniuk kell.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Mikor lesz a pécsieknek új tűzoltóórsük?”** címmel. Csizi Péter képviselő urat illeti a szó.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Pécs a Dunántúl legnagyobb települése, ahol a város 155 ezer fő feletti lakosságának, valamint a környék több mint 50 településének a pécsi tűzoltók szavatolják a tűzzel szembeni védelmét, biztonságát.

Eppen ezért a pécsi városvezetés kiemelt feladatának tekintette és a mai napig is szem előtt tartja, hogy a tűzoltóság megfelelő színvonalú és kellően felszerelt legyen. A tűz elleni védekezési feladatok jelentős része immáron állami feladat, ezzel együtt Pécssett kötelességnek érezzük a mai napig, hogy

lehetőségeinkhez mérten fejlesztéseket hajtsunk végre, és ezáltal megfelelő műszaki színvonalú gépparkkal és állománnyal biztosítsák a tűzoltók a pécsi védelmét.

Tisztelt Államtitkár Úr! A most üzemelő laktanyát az 1980-as években a kor színvonalának megfelelően hatalmas, 20 szertáros épületként építették. A telephely a városon belüli elhelyezkedése miatt ma is jónak mondható, de az épület közel egy évtizede életveszélyes állapotú. Korábban ígéretet kaptunk arra, hogy a jelenlegi laktanyánk megújul, és mellette - ahogy ez Nyugat-Európában már a rövid vonulási idők miatt szokásos - egy új órs kerülne megépítésre annak érdekében, hogy már ne csak egy helyről, hanem több helyről tudják ellátni a tűzoltók a szolgálatot és annak érdekében, hogy a város nyugati és déli részének biztonsága megemelkedjen. Ehhez Pécs városa ingyenesen biztosít telket, illetve a víz- és csatorna-közműellátást az építkezés idejére kialakítja.

Kérdezem államtitkár úrtól, hogy mikor valósulhat meg mindez, mikor lehetséges az, hogy a pécsi új tűzoltóórsöt kapnak?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! 2012. január 1-jén kerültek át a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok az állami fenntartásba. Így történt ez Pécssett is. Már az átadás előtt is ismeretes volt, hogy a pécsi tűzoltólaktanya rendkívül rossz állapotú.

A vagyonátadást követően az OKF megvizsgálta az épületet, és a statikai vizsgálat eredménye az, hogy gazdaságosan ezt az épületet felújítani már nem lehet, ezért megszületett a döntés, hogy egy új laktanya épül Pécssett. Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi laktanyát visszabontják, a legalsó szint marad meg raktározásra. Az engedélyeztetési eljárás megindult, és az év harmadik negyedében várhatóan, ha sikeres lesz a közbeszerzés, az építési munka is megkezdődhet. A laktanya átadására 2016-ban kerülhet sor.

A katasztrófavédelmi rendszer átalakításával döntés született arról, hogy katasztrófavédelmi órsök is létrejönnek. Ezen katasztrófavédelmi órsöknek az a céljuk, hogy Magyarországon valamennyi bajba jutott állampolgár segítségére 25 percen belül érkezzen tűzoltóegység, illetve a lakosság 70 százalékának vonatkozásában ez az idő 10 perc legyen. Jelenleg 35 órs működik Magyarországon, ebből Baranya megyében kettő - Véménden és Sellyén -, és a tervek szerint 2015-ben további kettő nyílik meg Baranya megyében.

A pécsi hivatásos tűzoltó-parancsnokság elhelyezését biztosító laktanyán kívül tervezés alatt van egy órs kialakítása is, amely biztosítja, hogy a me-

gyeszékhelyen és a környékén a tűzbiztonság a legmagasabb színvonalú legyen.

Mindezek alapján megállapítható, hogy lesz Pécssett új tűzoltóórs. Először a laktanyát kívánjuk átadni, és a források függvényében 2017-ben nyílik lehetőség (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) az órs megindítására.

Köszönöm. (Taps a kormánypárti padosorokban.)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Kellenek-e a Fidesznek a nemzetiségi önkormányzatok?”** címmel. Teleki László képviselő urat illeti a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A nemzetiségi jogokról szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 2. § 2) pontja szerint a nemzetiségi önkormányzatok, így a roma nemzetiségi önkormányzatok is arra hivatottak, hogy a nemzetiségi közösségeket megillető jogosultságukat érvényesítsék, elősegítsék. Feladatuk a nemzetiségek érdekeinek védelme és képviselete, a feladat- és hatáskörbe tartozó nemzetiségi közügyek települési, területi vagy országos szinten történő önálló intézése. A települési önkormányzat képviselő-testülete a törvény szerint köteles biztosítani a nemzetiségi jogokat, többek közt a közművelődéssel, a tájékoztatással, a szociális alapellátással, illetve helyi közfoglalkoztatással kapcsolatos önkormányzati feladatellátás kapcsán is.

Miközben fokozatosan csökkennek a helyi önkormányzat kötelező feladatai, elég csak az oktatás államosítására gondolnunk, ehhez képest mind a települési, mind a nemzetiségi önkormányzatok számára is csökkent az alapfeladatok ellátásának költségvetési támogatása, de lényegesen megcsappantak a pályázati források is.

Nem nehéz belátni, hogy minél jobban visszaszorul a településeken az önkormányzatiság, a helyi közügyek köre, annál kevésbé lehet a nemzetiségek jogairól szóló törvény betűje szerint a kisebbségek érdekvédelmét ellátni a helyi közügyek intézése során. A nemzetiségi önkormányzatoknak a helyi közügyek megoldásában való közreműködése kapcsán a nemzetiségek jogairól szóló törvény 10. § (5) bekezdése igen pongyolán fogalmaz: A nemzetiségi önkormányzatoknak a helyi önkormányzat kötelező feladatellátásában való részvételt valójában csak ímmel-ámmal teszi lehetővé a szöveg. Ha nincs például ivóvíz egy falu utcáján, az helyi közügy, ha a romasoron nincs ivóvíz, az nemzetiségi ügy is, aminek megoldásához valójában nem biztosít érdemi szerepet a törvény a nemzetiségi önkormányzat számára.

Ezért tehát kérdezem államtitkár urat: valójában is kellenek a nemzetiségi önkormányzatok a Fidesznek?

Köszönöm szépen megtisztelő válaszát. Várom válaszát. (Taps az MSZP padosoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Talán ebben az évben a legrosszabb napot választotta a képviselő úr arra, hogy ezt a kérdését elmondja vagy így hozta ki a frakciómenetrend, hiszen pár órával ezelőtt mai 3. napirendi pontként pont együtt döntöttünk - bár önök ez ellen szavaztak - a nemzetiségi szószólók egyhangú javaslatáról, ami a nemzetiségi törvény módosítását jelentette.

Ez az első olyan javaslat volt, amit a szószólók terjesztettek be itt, nyilván a nemzetiségek képviselőiként. Mind a 13-an egyetértettek itt, a parlamentben, mi is egyetértettünk, csak önök nem értettek egyet ezzel a javaslattal, illetve azért eléggé nagy előrelépés, azt hiszem, minden nemzetiség számára, hogy itt ülnek közöttünk a szószólók, külön bizottságuk van, és szólhatnak mindazon törvényjavaslatok kapcsán, amelyeknél fontosnak tartják, hogy a saját véleményüket elmondják.

Olyan előrelépés történt tehát a nemzetiségek saját autonómiája, saját belső szerveződése és a saját érdekeinek közjogi megjelenítése terén, amire 25 évig nem volt korábban példa, pedig az alaptörvény, az alkotmány előírta az előző ciklusokban is - az MSZP-SZDSZ-nek volt kétharmada is az elmúlt 25 évben -, mégsem lépte meg azt, hogy akár szószólói rendszerben, akár másként a nemzetiségeknek itt lehetőséget adott volna.

Mi azonban kibővítettük a nemzeti önkormányzatoknak is a lehetőségeit, hiszen korábban csak kisebbségi kulturális, oktatási, nevelési lehetőségek voltak, helyi írott és elektronikus sajtót tartottak fenn, hagyományápolás, közművelődés volt az a terület, ahol ellátták a feladatukat. Az új szabályozás területén, amelyet pontosan a roma önkormányzat javasolt, a társadalmi felzárkózás, szociális, ifjúsági, közfoglalkoztatási, településüzemeltetési, településrendezési feladatokba is van beleszólási lehetőségük az önkormányzatoknak, bár én kifejezetten nem tartanám jónak azt az irányt, amit a képviselő úr mondott, ha még az ivóvízellátás is nemzetiségi kérdéssé válna.

Azt viszont szeretnénk cáfolni, hogy kevesebb lenne a forrás. 2010 óta folyamatosan növekszik a kisebbségi önkormányzat, a nemzetiségi önkormányzatok támogatása. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi

miniszternek: **„Hogy kívánnak úgy harcolni az áfacsalók ellen, ha a csalók motivációját európai szinten is a legmagasabban tartják?”** címmel.

(17.30)

A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Tállai András nemzetgazdasági államtitkár válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajtóhírek szerint Fazekas miniszter úr kibővített V4-es együttműködés keretében kíván harcolni az áfavisszaélések ellen, miközben Magyarországon még mindig a rekordmagas, 27 százalékos áfa sújtja még az alapvető élelmiszereket is. Adódik a kérdés, hogy elfogadhatónak tartják-e, a kormány és minden érintett, hogy e rendkívüli adóteher miatt családok tízezrei nem jutnak megfelelő minőségű és mennyiségű élelmiszerhez. Tovább súlyosbítja a helyzetet, hogy sok esetben gyermekek többek között ezen teher miatt nem jutnak hozzá a fejlődésükhöz nélkülözhetetlen tápanyagokhoz. Számatlan tanulmány bizonyítja, hogy az egészséges fejlődéshez elengedhetetlen kiegyensúlyozott táplálkozás hiánya milyen hátrányokat okoz majd később a fejlődés során, sőt, ha más nem izgatja önöket, akkor kiemelném ennek az államkasszára gyakorolt hatását is.

A Jobbik az alapvető élelmiszerek áfacsökkentését már 2010-től javasolta itt a parlamentben folyamatosan, amelynek egyébként azonnali és érezhető, minden érintett számára kedvező hatása lenne. A költségvetésből ugyan esnének ki jelentősebb összegek, ezt nem tagadja senki, de ezeket jelentős mértékben ellensúlyozná már az a tény is, hogy az ágazat jelentős mértékben kifehéredne.

Talán mindezeknél is fontosabb érv, hogy a ma tisztességesen dolgozó élelmiszer-ipari szereplők jelentős versenyhátrányban vannak ezen szürke-vagyfeketegazdaságban tevékenykedő szereplőkkel szemben. Itt az aratások közepette a legfrissebb hír, hogy a búzánál a fordított áfát úgy igyekeznek kijátszani, hogy darált állapotban kerül a kamion tetejére, és a nagyja, ahol a fordított áfára vonatkozó termék van, az pedig alatta található.

Vagy más megközelítésből megnézve, gondolkodott-e a kormány már azon, hogy mennyi adófizetői forintot lehetett volna megspórolni azáltal, hogy a nagy múltú élelmiszer-ipari üzemek, amelyek tönkrementek az elmúlt években, nem kerültek volna a csőd szélére, ha ezen áfateher nem sújtotta volna őket például.

Kérdezem tehát tisztelt államtitkár urat, hogy mikor fogadják meg végre meg a Jobbik javaslatát,

mikortól csökkenhet radikálisan az alapvető élelmiszerek áfája.

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Három dolgot szeretnék önnek mondani: egyrészt nem igaz, hogy minden élelmiszer áfája 27 százalék, hiszen 18 százalékos kulcsba esik a tej és tejtermék, a keményítő, liszt vagy tej felhasználásával készült termék, de például 5 százalék alá esik az élő és félsertés. Ennek ellenére igaz, hogy az élelmiszerek többségét 27 százalékos áfa sújtja.

A második mondandóm az, hogy ön nem jókor mondja ezt, hiszen csökken Európában és Magyarországon is az élelmiszerek ára. Európában Magyarország az ötödik olyan ország, ahol a legnagyobb az árcsökkenés, például az elmúlt időszakban a liszt ára 17,7 százalékkal, a cukoré 15,2-vel, az étolajé 14,2 százalékkal, de például a tojás ára is 4,6 százalékkal csökkent, és hogyha megnézzük a nyugdíjaskosarat, az árindeket, akkor számukra nagyon-nagyon kedvező, hiszen éppen ezeket az élelmiszertermékeket vásárolják. Ez is bizonyítja azt, hogy a kiskereskedelmi forgalom is jelentősen bővült, aminek jelentős részét teszi ki az alapvető élelmiszereknek a vásárlása, éppen ezért növeli, hogy csökkent az élelmiszerek ára.

A harmadik dolog pedig, hogy eddig nem mutatnak gazdasági sikereket azok a törekvések, amikor az áfacsökkentést és a költségvetési bevételt néztük egymással szemben, hiszen nem igazán hatékony, nem jelennek meg a fogyasztói árakban az áfakulcs csökkentései. Ez nem azt jelenti, hogy a kormány nem törekszik az élelmiszer áfájának a csökkentésére, ahhoz olyan gazdasági környezet, olyan gazdasági növekedés szükséges.

Azt viszont tudom önnek mondani, hogy nem a Jobbik ötletére és javaslatára lesz áfacsökkentés, ezt a parlamentben minden párt szeretné, természetesen a kormányzó pártok is, abban az esetben, ha ez élelmiszerár-csökkenést is fog jelenteni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Gondok vannak a diákmunka körül is”** címmel. Heringes Anita képviselő aszszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön a sajtótájékoztató-

ján elmondta, hogy az idén, a múlt évhez hasonlóan másfél milliárd forint áll rendelkezésre a meghirdetett diák munkaprogramra, amelynek keretében 16-25 év közötti diákok kaphatnak a helyi önkormányzatoknál vagy önkormányzati fenntartású intézményeknél munkalehetőséget. A tavalyi programban 16 ezer fiatal szerzett munkatapasztalatot. A diák munkát szervezők állításai szerint azonban idén fele- vagy harmadannyi diák jelentkezik idénymunkára, pedig június 15-től - mint látni szoktuk - meg szokták rohamozni az irodánkat.

Az, hogy az állam támogassa a diákok nyári munkavégzését, egy nagyon helyes cél, amely támogatandó. De az, hogy az önkormányzatok részesülhetnek a zsíros állami támogatásból, a helyi kisvállalkozások, idényjelleggel működő vendéglátó-ipari egységek nem, az nem igazán.

Az államtitkár úr állításai szerint a tavalyi tapasztalatok alapján a hátrányosabb helyzetű megyékben nagyobb összegű forrást biztosítanak, és nagyobb létszámot terveznek. Ezek azok a térségek, ahol a diákoknak problémát jelent az is, ha a munkáltató nem tudja biztosítani nekik a szállást. Akkor az ingázást nem tudják megfizetni, és pár nap után abbahagyják a munkát.

Sorra érkeznek a hírek, hogy Magyarország egyik fő turisztikai vonzerejénél, a Balatonnál a vendéglátásban, turizmusban nem találunk a cégek megfelelő munkaerőt. Mára már odáig fajult a helyzet, hogy külföldi vendégmunkásokat toboroznak, hogy egyáltalán működtetni lehessen a vállalkozásokat a nyáron.

Mindezek miatt kérdezem az államtitkár urat: nem kéne megvizsgálni, hogy miért csak az önkormányzatoknál való munkavégzést támogatja másfél milliárd forinttal az állam? A diák munka-támogatás egy újabb kifizetőhely lesz a fideszes önkormányzatok részére? Miért nem lehet esetleg a vendéglátást, a turizmust, a kisvállalkozásokat vagy a hiányszakmákra jelentkezők nyári diák munkáját támogatni? Az állam miért nem támogatja a nyári diák munkához kapcsolódó szállás- és utazási költségeket, ahogy az álláskereső tekintetében teszik ezt?

Várom válaszát! (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Ugye, azt a címet adta a kérdésének, hogy „Gondok vannak a diák munka körül is”.

Hát kívánom, hogy ilyen gondokkal küszködjön a mindenkori kormány, hiszen ön is úgy kezdte, hogy egyetért azzal, hogy a diákokat segíteni kell, különösen a nyári időszakban.

Tavaly indítottuk ezt a programot, ugye 16 ezer - 16 ezer! - diák vett részt ebben a programban másfél milliárd forintos nagyságrendben, és az idei évben is legalább ekkora nagyságrendű diák munka várható a másfél milliárd forintból.

Ugye, ön itt jelzi, hogy az iskolaszövetkezetek panaszkodnak, hogy nem találnak megfelelő számú diákot, nekem pontosan az ellenkezőjéről számolnak be, és a tények azt bizonyítják, hogy több mint 130 ezer - több mint 130 ezer! - diák jelentkezett jelen pillanatban is az idei évben diák munka keretében foglalkoztatásra. 450 ezer emberről beszélünk, tisztelt képviselő asszony, nagyságrendileg. A 450 ezerből ha 130-at elvisznek a diákszövetkezetek, mi 16 ezerrel járunk hozzá, bőven van még keresnivaló ebben a rendszerben, úgy tűnik. Nyilván a költségvetés azért határt szab abban a tekintetben, hogy mekkora létszámot tudunk segíteni ilyen foglalkoztatási formában.

Nyilván több hangszeren kell játszani akkor, amikor a foglalkoztatáspolitikáról beszélünk, ez egy szűk szegmens, egy fontos, de egy szűk szegmens. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy a balatoni problémák kezelésére nem a diák munka, hanem az idénymunka alkalmas, ahol a 2010-es 80 ezres létszámhoz képest most 200 ezer ember - még egyszer mondom: 200 ezer ember - vesz részt idényjellegű munkában, tehát minden olyan program, amit az elmúlt időszakban a magyar kormány indított foglalkoztatás ügyében, az szerintem abszolút sikeres volt. Nem véletlen az, hogy a foglalkoztatásban a KSH hónapról hónapra nagyobb-nál nagyobb adatokat tud.

Természetesen sok még a teendő, de azt gondolom, hogy becsülni kell ezeket az eredményeket.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mi lesz a Vajdahunyadvár sorsa?**” címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormányzati kommunikáció már évek óta arról szól, hogy egy különleges turisztikai attrakció megteremtése érdekében a Városliget rehabilitációs programja során egy új múzeumi negyed kialakítására kerülne sor, amely a főváros területén szétszórva található múzeumoknak adna otthont, és továbbiak létesítését tenné lehetővé.

Ezek után fogadta el az Országgyűlés a 2013. év végén azt a törvényt, amely egy, a fenti koncepciónak megfelelő településrendezési eszköz megalkotását alapozza meg. Tény, hogy ezen új jogszabály zárójelbe helyezi a városfejlesztés, városstervezés, építésjog hazai hagyományait, de mindez annak érdekében történt - a kormányzati tájékoztatás szerint - hogy az

új múzeumi negyed terve mihamarabb maradéktalanul megvalósulhasson.

(17.40)

Ezek után különösen is meglepő volt az a sajtóhír, miszerint a Vajdahunyadvár épületéből majd 110 év után költöznie kell a Mezőgazdasági Múzeumnak, mert az épületet kinézte magának valamely érdekcsoport, vélhetően szórakoztató-vendéglátó funkció elhelyezése céljából.

Ha ez így volna, akkor igazolódni látszanak azok a feltevések, miszerint a múzeumi negyed koncepciója csak hangzatos kommunikációs fogás, és valójában a Városliget-program csak ingatlanfejlesztési, magánbefektetői érdekeket szolgál. És hozzáteszem, hogy a mai nap szavazott a közgyűlés erről az új településrendezési eszközről, és az előbbi egyik kérdésfelelet során felmerült az, hogy nem szolgálunk elég adattal.

Akkor engedje meg, hogy elmondjam, hogy az építési övezetek több ezer négyzetméter szolgáltató és vendéglátó funkciójú épület megépítését teszik lehetővé, továbbá a beépítési magasság szerint tízemeletes épületek is létrejöhetnek majd itt, a Városligetben, és a 2,1-es szintterületi mutató rendkívül intenzív beépítést jelent az értelmezésem szerint.

Szóval, kérem a tisztelt államtitkár urat, adjon egyértelmű választ, mi lesz a Vajdahunyadvár sorsa. Lehetséges, hogy a kommunizmus gyakorlatát folytatva (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a jelenlegi kormányzat is kiköltöztetésre fogja ítélni ezt a múzeumot?

Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön is és az önhöz igen közel ülő LMP-s képviselők is a mai napon sokszor magánérdekről meg magánbefektetésekről beszélnek a Városliget kapcsán, holott teljesen egyértelmű, itt egy közpark van, amiből egy még nagyobb zöldfelületű közpark lesz. (*Hegedűs Lorántné közbeszól.*) Olyan funkciók lesznek, amelyek közösségi funkciók, legyen szó múzeumokról, legyen szó (*Hegedűs Lorántné közbeszól.* - *Az elnök csenget.*) sok minden másról.

Tehát itt egy teljesen közfunkciójú park fog megújulni. Önök pedig kézzel-lábbal ellenzik, hogy Budapestnek ez a része, amelynek vannak szebb részei, de azért összességében elhanyagoltság látszatát és érzetét kelti, megújuljon, egy másik része, a volt Felvonulási tér, ma Ötvenhatosok tere, ott egy nagy, lebetonozott parkolóból egy szép múzeumi

negyed jöjjön létre, amely valóban (*Hegedűs Lorántné: A Vajdahunyadvárról tessék beszélni! Az volt a kérdés!*) európai hírű már most is, hiszen több mint félezer pályázat érkezett a nemzetközi építészeti tervpályázatra.

Tehát igencsak egy nagy lehetőség arra, hogy egyszerre növekedjen a zöldfelület, csökkenjen a Városliget terhelése, hiszen ha elkészül ez a projekt, 15 ezer autóval kevesebb fog áthajtani a Városligeten, mint most. Tehát sokkal jobb lesz a környezeti adottság is, és emellett ott létrejön az új nemzeti galéria, a Szépművészeti Múzeum és a Magyar Nemzeti Galéria modern és kortárs anyagának egyesítésével, a Ludwig Múzeum, kortárs művészeti múzeum, a Néprajzi Múzeum innen, a Kossuth térről odaköltözik ideálisabb körülmények közé, a Magyar Fotográfiai Múzeum, a Magyar Építészeti Múzeum, valamint a magyar zene háza, és emellett még nagyon sok minden, nemcsak a park, de a körülötte lévő cirkuszépület, az állatkert, de akár még a távolabbi Szabolcs utcai restaurációs központ vagy akár még a komáromi erőd is ennek a projektnek a keretében érezhetően jobb minőségű lesz.

A mi terveink között nem merült fel a kormány asztalán az, hogy a Városligetben található Vajdahunyadvára bármilyen más, ön által említett funkciókat kapjon, hanem ezt is fejleszteni szeretnénk, és a korábbi közösségi funkció szerint sokkal jobb minőségben tovább működtetni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A kérdések tárgyalásának végére értünk. 17 óra 44 perc van.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések vitájával folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslat általános vitája**. Az előterjesztés T/465. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Trócsányi László miniszter úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, aki a pulpitusról kívánja elmondani felszólalását.

Öné a szó, miniszter úr.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A tisztelt Ház előtt lévő törvényjavaslattal a kormány egy több mint egy évtizedes, eredetileg gazdasági és jogi, ám nagyságrendje miatt társadalmivá nőtt probléma lezárását célozza két lépésben az év végéig. Hosszú és nehéz út vezetett ideig. Ezen haladva a kormány számára az Alkotmánybíróság döntése, a Kúria két jogegységi határo-

zata és az Európai Unió luxemburgi bíróságának ítélete szolgált útjelzőkkel.

Az orvosolni kívánt baj eredete közismert. Az ezredforduló utáni években Magyarországon széles körben elterjedtek a különböző célból felvett, deviza-alapú kölcsönök. Ilyen jellegű kölcsönszerződéseket elsődlegesen magánszemély fogyasztókkal kötöttek. A konstrukció látszólagos vonzerejét az akkori pénzügypolitika által magasan tartott forintkamatok, és a devizákban jegyzett kölcsönök alacsonyabb kamatai között tátongó szakadéknak köszönhetette.

Ezeknek a banki termékeknek a sajátossága, hogy rendkívül egyenlőtlenül osztják meg a kockázatot a hitelező és az adós között. A bankok ezenfelül a törvény adta lehetőséggel visszaélve a kamatokat, költségeket és díjakat is folyamatosan egyoldalúan emelték. A bankokat törvény alapján megillető egyoldalú szerződésmódosítási jogot a jogalkotó a fogyasztók érdekében először csak a 2012-es kormányváltás után korlátozta.

Igazságügyi miniszterként, társadalmi felelősségből következően, már a kinevezésemet követő héten kezdeményeztem, hogy alakuljon szakértői munkacsoport a devizahiteles problémáinak áttekintésére és a megoldási javaslatok kidolgozására. Ebben a munkacsoportban részt vettek a Nemzetgazdasági Minisztérium, valamint a Magyar Nemzeti Bank mint pénzügyi szervezetek felügyeletét ellátó intézmény vezetői és munkatársai is.

A kidolgozott javaslatról széles körű szakmai konzultáció folyt. Én magam személyesen is találkoztam az Országos Bírósági Hivatal elnökével. Az OBH munkatársai emellett a törvénytörvény kidolgozásában is részt vettek. A Nemzetgazdasági Minisztérium részéről a Bankszövetséggel is megtörtént az egyeztetés.

A törvényalkotás szükségessége kapcsán arra is utalni kell, hogy az elmúlt években számos per indult, amelyben az adósok a bankokkal kötött kölcsönszerződéseik érvénytelenségének megállapítását kérték. Jelenleg a folyamatban lévő perek száma eléri az ötezeret, ami emellett, hogy költség- és időráfordítást jelent az adósoknak, súlyosan leterheli a bíróságokat is. Ezt tükrözi az is, hogy az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében a Kúria 2013 decemberében, illetve 2014 júniusában két ezzel foglalkozó jogegységi határozatot is elfogadott. A Kúria mindkét döntésében kimondja azt is, hogy a probléma társadalmi méretei jogalkotást tesznek szükségessé.

A Kúria 2/2014. jogegységi határozata után került tehát a kormány abba a helyzetbe, hogy olyan törvényjavaslatot terjesszen az Országgyűlés elé, amelynek célja a devizaadósok problémáinak megoldása. A kormány gyorsan és reményeink szerint hatékonyan reagált a Kúria jogegységi határozata nyomán kialakult helyzetben, hiszen a jogegységi határozat elfogadását követő két héten belül kidolgozta a törvényjavaslatát.

Ennek eredményeképpen olyan javaslat született, amelynek célja a közösségi érdekek szolgálata, a szociális szempontok érvényre juttatása és az adósok védelme. Mindez összhangban van az Alaptörvény M) szakaszával, amely szerint Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit, továbbá fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait. Mindezek alapján a devizahiteles problémáinak megoldását szolgáló jogalkotás indokai és alkotmányos feltételei fennállnak.

A Kúria iránymutató döntést hozott a fogyasztókkal kötött kölcsönszerződések egyes rendelkezéseinek tisztességtelenségéről. Ez egészen pontosan a fogyasztói hitelszerződéseket, kölcsönszerződéseket, majd pénzügyi lízingszerződéseket érinti. A Kúria döntése ezekhez a szerződésekhez kapcsolódóan adott a tisztességtelenség fogalmára vonatkozó jogértelmezést.

A Kúria jogértelmezése azonban kizárólag a bíróságok számára kötelező. Annak érdekében, hogy ezek az elvek közvetlenül is érvényre jussanak, a törvényjavaslat jogszabályi szintre emeli a Kúria határozatában foglaltakat. A javaslat ezt a jogértelmezést teszi általános érvényűvé, mindenki számára kötelezővé.

A törvényjavaslat fő célja, hogy a Kúria jogértelmezését kodifikálja, és ezzel elkerülhetővé tegye a fogyasztók széles tömegei számára az időigényes és költséges perindítást. A javaslatnak emellett az is célja, hogy lehetőséget biztosítson a pénzügyi intézmények számára az önkéntes jogkövetésre. A javaslat ezzel összhangban elsődlegesen a pénzügyi intézmények feladatává teszi, hogy az általuk alkalmazott általános szerződési feltételekből és más szerződéses blankettákból kiiktassák a tisztességtelen kikötéseket.

(17.50)

Csak arra az esetre tartja fenn az állami kényszer alkalmazását, amikor a pénzügyi intézmények nem tesznek eleget önként kötelezettségeiknek. A javaslat célja olyan eljárási rend kiépítése, amely lehetővé teszi az érintett adósok számára a velük kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen kikötések kiiktatását és az ehhez kapcsolódó elszámolások minél gyorsabb lebonyolítását.

A javaslat figyelemmel volt az európai uniós jog előírásaira, illetve az Európai Bíróságnak a tisztességtelen szerződéses feltételekre vonatkozó döntésére is. A javaslat ezzel összefüggésben a fennálló szerződések tartalmát csak oly módon és mértékben módosítja, hogy az érintett szerződések a tisztességtelen kikötések hiányában ne váljanak teljesíthetlenné, ez ugyanis a teljes szerződés semmisségét eredményezné, ami ellentétes lenne az adósok érdekeivel. A javaslat ezért a részleges érvénytelenség körében határoz meg olyan kogens rendelkezéseket,

amelyek a tisztességtelen kikötések helyett a szerződés részévé válnak.

A javaslat figyelembe vette az Alkotmánybíróság 8/2014-es határozatában megfogalmazott követelményeket is. Az érintett szerződések olyan több évig fennálló, tartós jogviszonyok, amelyek vonatkozásában helye lehet a jogszabállyal történő szerződésmódosításnak. Ezek a szerződések emellett a társadalom széles rétegeit érintik. Az is egyértelmű, hogy ezeknél a szerződésekénél a szerződéskötéskor fennálló körülmények utóbb bekövetkezett megváltozása az adósok tömegeinek lényeges, jogos érdekét sértette. Ezek a körülményváltások nem voltak előre láthatóak, és jelentős mértékben túlmentek a normális váltások kockázatán. A beavatkozás alkotmányosságát végül az is alátámasztja, hogy annak tartalma meggyezik a hatályos jog Kúria általi értelmezésével.

A részletszabályokkal kapcsolatban elsőként arra térnék ki, hogy a javaslat megállapítja a fogyasztókkal kötött devizaalapú kölcsönszerződésekben alkalmazott árfolyamrés tisztességtelenségét. A különböző eladási és vételi árfolyamok alkalmazására vonatkozó semmis kikötések helyébe a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyama lép. Ehhez kapcsolódóan a javaslat átszámítási kötelezettséget ír elő. Ezt az átszámítást a pénzügyi intézményeknek a hatálybalépéstől számított 90 napon belül kell elvégezniük.

Az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó rendelkezések tisztességtelenségére vonatkozóan a javaslat megdönthető vélelmet állít fel, ez a devizaalapú és a forintalapú fogyasztói kölcsönökre is egyaránt irányadó. A bankoknak tehát lehetőségük van egy erre irányuló peres eljárásban az általuk alkalmazott szerződéses kikötések tisztességességét bizonyítani. Összhangban azonban a javaslat azon céljával, hogy gyors és hatékony védelmet nyújtson az adósok számára, ezek a perek szoros határidőhöz kötött, kivételes eljárási rendben fognak lefolyni.

A javaslat a folyamatban lévő eljárásokról is rendelkezik. Egyrészt kimondja a folyamatban lévő perek, másrészt pedig a folyamatban lévő végrehajtási eljárások felfüggesztését. Az eljárást akkor is fel kell függeszteni, ha a zálogtárgy értékesítésére bírósági végrehajtáson kívül kerülne sor. A cél az, hogy ne alakulhassanak ki olyan méltánytalan és visszafordíthatatlan élethelyzetek, amelyek bekövetkezése esetén az eredeti állapot helyreállítása nem lehetséges.

A javaslat emellett az érintett szerződéses kikötések vizsgálatára és adatszolgáltatásra irányuló kötelezettséget ír elő a pénzügyi intézmények számára. Az adatszolgáltatási kötelezettség a felügyelet szerepét is betöltő Magyar Nemzeti Bank irányában áll fenn. A Magyar Nemzeti Bank másik fontos feladata, hogy a javaslat által az árfolyamrészhez kapcsolódóan előírt átszámítás jogszerűségét ellenőrizze. Ennek elősegítése érdekében a pénzügyi intézmények kötelezettsége, hogy az általuk alkalmazott

átszámítási módszertant a hatálybalépést követő 60 napon belül küldjék meg a Nemzeti Banknak.

A javaslat több rendelkezést is tartalmaz annak elkerülése érdekében, hogy a hitelezői oldalon a szerződéses pozícióban bekövetkező jogutódlás ne okozzon hátrányt az adósok számára, és kimondja, hogy az alanyváltozásban érintett pénzügyi intézmények kötelesek egymással együttműködni. Ennek keretében a korábbi jogosult pénzügyi intézmény köteles a javaslatban foglalt kötelezettségek teljesítéséhez szükséges adatokat a jogutód pénzügyi intézmények rendelkezésére bocsátani.

A benyújtott törvényjavaslat elsősorban a Kúria döntéséből egyértelműen következő anyagi jogi, továbbá a nélkülözhetetlen eljárási szabályokat tartalmazza. Az elszámolási szabályok végleges rögzítésére összel kerül sor. Az ezt tartalmazó második törvény feladata lesz, hogy végérvényesen rendezze ezt a társadalom széles körét érintő problémát.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy várakozással tekintünk a vita elé, és számítunk a képviselők észrevételeire, módosító indítványaira. Nem mindennapi gyakorlat részesei vagyunk, amelyben a kormány a törvényhozásnak arra tesz javaslatot, hogy jogalkotással avatkozzon be, és korrigáljon magánjogi szerződéseket. A javaslat elkészítése során a gyorsaság fő szempont volt, de biztos vagyok benne, hogy ez nem ment a minőség rovására, és mint volt alkotmánybíró, meggyőződésem, hogy a törvényjavaslat mindenben megfelel az alkotmányosság és a jogbiztonság kritériumrendszerének.

A törvényjavaslat mielőbbi elfogadását várják nemcsak az érintettek, hanem a szélesebb közvélemény is, ezért bátran mondhatom, hogy ezzel a lépéssel a tisztelt Ház társadalmi felelősségének és kötelességének fog eleget tenni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon fontos törvényjavaslat fekszik előttünk, ezért engedjék meg, hogy elsőként megköszönjem a kormánynak, az újonnan kormányba került igazságügyi miniszternek, hogy első döntéseinek és első lépéseinek egyike volt, hogy ezt a lakosság szempontjából, és azt gondolom, hogy egyébként a pénzügyintézetek szempontjából is fontos törvényjavaslatot a parlament elé terjesztette. Miniszter úr, köszönjük szépen, képviselőtársaim nevében is.

Ahogy már azt a korábbi lépésekben láthatták, az Orbán miniszterelnök úr által vezetett előző kormány, a nemzetközi együttműködés kormánya is foglalkozott több lépcsőben ezzel a kérdéssel, és igyekeztünk a devizahitelek problémáit kezelni, és nyilvánvalóan a költségvetés teherviseléséhez igazodva több lépésben megmenteni őket attól a helyzettől, amelybe a korábbi szocialista kormányok, a Bajnai- és a Gyurcsány-kormányok sodorták. Hiszen nem szabad elfelejtenünk azt, hogy ezzel az egész kérdéskörrel nem kellene foglalkoznunk akkor, hogyha megmaradt volna az a támogatási rendszer, amelyik még a 2001-2002-2003-as időszakban működött, tehát az első polgári kormány idején került bevezetésre, amikor is az állam által támogatott forintHITELEKKEL tudott a lakosság egy nagyon komoly ingatlanvásárlási programba fogni, ami a hazai gazdaságot felpörgette, felélénkítette, a hazai építőipart meglendítette, azon túl egy olyan korrekt, kezelhető hitelkamatmértéket biztosított a társadalom számára forintban nominálva, amely kizárt mindenféle árfolyamkockázatot. Sajnos ez a kedvezményes lakáshitelrendszer megszűnt, jött helyette egy olyan kormányzati kommunikáció - mondom még egyszer, mind a Gyurcsány-, mind a Bajnai-kormányok idején -, amelyik kifejezetten az embereket a devizahitelek felvételére sarkallta, és az emberekkel elhitette azt, hogy ez egy olyan, egyébként kockázatmentes hitellehetőség, amely jóval olcsóbb, mint a piacon elérhető forintHITELEK szintje.

Tehát ezek az előzmények juttatták el oda a magyar társadalmat, hogy családok százazrei kerültek reménytelen helyzetbe, olyan helyzetbe, amelyben nem tudták fizetni a törlesztőrészleteiket. Még egyszer mondom, ennek a segélycsomagnak vagy ennek a devizahiteleket megsegítő csomagnak egy nagyon fontos része az a törvényjavaslat, amely rendezi azt a tisztességtelen szabályozást, amellyel a bankok a hitelek részére önkényesen állapítottak meg új és új feltételeket, amelyek nyilvánvalóan jelentős költségnövekedést jelentettek számukra.

A törvényjavaslat szerint a pénzügyi intézményeknek meg kell vizsgálniuk a javaslat hatálya alá tartozó fogyasztói kölcsönszerződések körében alkalmazott általános szerződési és egyedileg meg nem tárgyalt feltételeket, valamint azt is meg kell vizsgálni, hogy tartalmazznak-e egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét biztosító, a szerződések részévé váló vagy egyedileg meg nem tárgyalt szerződéses kikötést is.

Arról beszéltünk korábban is, hogy nem volt megfelelő tájékoztatás. Az emberek, amikor a hitel-szerződéseket aláírták, és amikor ezek a kölcsönök számukra folyósítva lettek, akkor nem lettek felvilágosítva arról, hogy milyen módon, milyen árfolyamon fogják számolni nekik a havi törlesztőrészleteiket, sőt azt sem tudták, hogy az árfolyamkockázatokat milyen szintig kell nekik saját maguknak viselniük.

(18.00)

A javaslat rendelkezik a folyamatban lévő perek-ről is. Nagyon fontos kérdés, hogy azokat a pereket, ahol a vita az árfolyamrészről, illetve az egyoldalú szerződésmódosításoknál a kamatköltség- és díjmelésről folyik, felfüggesztik. A törvényjavaslat első része annak a folyamatnak, amely során teljesen kivezetik a devizahiteleket. Mind a miniszterelnök úr, mind Varga Mihály gazdasági miniszter jelezte, hogy karácsonyig szeretnénk elérni azt az állapotot, hogy Magyarországon egyetlen hitelesnek se legyen devizahitele, mindenki megkapja azt a lehetőséget, hogy ezt a hitelt forintossítsa. Ezt követően a mostani törvényjavaslat megtárgyalása után is további lépésekre lesz szükségünk, hiszen önmagában a mostani javaslat még nem tud minden kérdéssel foglalkozni. Tehát arra kell számítani a parlamentnek, hogy ősszel, a szeptemberi ülészakot követően további lépések következnek, további olyan törvényjavaslatokat kell majd megtárgyalnunk a Ház előtt, amelyek végigvizik ezt a folyamatot. Nagyon bízunk abban, hogy egy olyan szabályozás, egy olyan törvény születhet majd ebben a kérdésben, amely pontosítja és véglegesíti, hogy hogyan kell elszámolniuk egymással a bankoknak és az ügyfeleknek. Végül pedig reményeink szerint megszületik majd a devizahitelek végleges kivezetéséről szóló jogszabály is. Tehát arra kell készülnünk a Házban, hogy az őszi folyamán is ezzel a nagyon fontos kérdéssel több ütemben foglalkoznunk kell.

Igazából a mostani előttünk fekvő javaslatnak három fő pillére van. Ezek közül az első az árfolyamrész kérdése. Itt mérlegelésre nincs lehetőség, a Kúria egyértelműen rögzítette, hogy semmis az a kikötés, mely szerint a kölcsön felvételekor a deviza vételi, visszafizetéskor pedig érdekes módon a deviza eladási árfolyamán kell számolni. Ez egy nagyon érdekes kérdés. Itt van az az árfolyamrész, az a hihetetlen nagy költséghányad, amelyet egyértelműen a hitelesekre terheltek a bankok. Érdekes módon, ha megnézzük azokat a hitelszerződéseket, amelyeket például a vállalati szférában kötöttek, hogy, hogy nem, képesek voltak arra a bankok, hogy devizaközépárfolyamon számoljanak el az ügyfelekkel, ami természetesen egy sokkal tisztességesebb és a hitel-felvevők számára gyakorlatilag sokkal költségkímélőbb megoldás lehet. E helyett a passzus helyett az új gyakorlatnak megfelelően a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyama fog belépni. Ez azért fontos, mert ebben a kérdésben nem az egyéneknek kell majd pereskedniük, hanem az állam írja elő az átszámítási kötelezettséget.

A bankoknak ezt a törvény hatálybalépésétől számított 90 napon belül el kell végezniük. Az átszámítás jogszerűségét, hogy hiba ne essék a számításokba, a Magyar Nemzeti Bank mint bankfelügyelet hivatalból fogja ellenőrizni. Az ősszel benyújtandó

jogszabálycsomag már tartalmazza majd az árfolyamrész konkrét elszámolását, vagyis azt, hogy a bankoknak minden egyes szerződés esetében hogyan kell elszámolniuk a fogyasztókkal.

A javaslat második pillére az egyoldalú szerződésmódosítások ügye. Itt érdemes felidézni, hogy a gazdasági válság időszakában a bankok egyoldalúan emelték a kamatot, a költségeket és mindenféle, a hitelszerződésekkel kapcsolatos díjat is. Az egyoldalú szerződés módosítására elviekben van ugyan lehetőség, de annak van egy feltételrendszere, és a jogegységi határozat is tételesen felsorolja ennek az elemeit. Le kell szögeznünk, hogy a szerződésmódosítások csak akkor tisztességesek, ha ezeknek a feltételeknek maradéktalanul megfelelnek. A gyakorlati tapasztalat sajnos azt mutatja, hogy a hitelszerződések döntő többségében ez az egyoldalú szerződésmódosítás nem a fent hivatkozott menetrend szerint történt meg. Az eddigi gyakorlattal ellentétben így a törvény elfogadását követően a bankokra hárul az a bizonyítási teher, hogy igazolják, az általuk végrehajtott módosítások megfelelnek azoknak az elveknek.

Ezekkel a szabályozásokkal sikerül elkerülni, hogy több százezer per zúduljon a bíróságokra, ugyanakkor mivel ezek komoly jogkövetkezésménnyel járó jogviták, a tervezet arról is rendelkezik, hogy peres eljárás esetén minden fellebbezési fórumot - fővárosi törvényszéket, táblabíróságot és a Kúriát is beleértve - végigjáró eljárásról van szó. Irányadóak a polgári perrendtartás szabályai lesznek azzal, hogy ezekben az ügyekben a tervezet rövidebb határidőkkel és gyorsabb eljárást rögzít, és kizárólag az említett klauzulák tisztességéről lehet majd a vitát lefolytatni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előterjesztés harmadik pillére a folyamatban lévő eljárások, árverések, perek és végrehajtási eljárások felfüggesztése. Mint ahogy mondtam, az összes olyan esetben, amely a törvény hatálya alá tartozik, felfüggesztésre kerülnek az eljárások, éppen annak érdekében, hogy a bíróságokat is tehermentesítsük, és a fordított bizonyítási eljárás révén a bankokat bevonjuk, és nekik kelljen igazolniuk azt, hogy a részükről ezek az egyoldalú szerződésmódosítások tisztességesek voltak. Azt reméljük, hogy e törvényjavaslat elfogadásával az a körülbelül ötszázezer még vitatott hitelszerződés, amely komoly terheket jelentett az előző időszakban is a hitelt felvevő magyar állampolgárok részére, rendeződik, a korábbi költségek elszámolásra kerülnek, a bankok azokat a költségeket, amelyeket az egyoldalú szerződésmódosításokkal jogosulatlanul róttak az ügyfelekre, illetve az árfolyamváltozásból származó többletterheket visszafizetik. Ezáltal egy nagyon komoly tehertől tudjuk megszabadítani a magyar állampolgárokat, azokat az ügyfeleket, akik devizahiteleket vettek fel.

Ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, és nagyon bízom

abban, hogy e törvényjavaslat elfogadását követően valamennyi vitás kérdésben gyors, hiteles és egyértelmű eljárás következik, amely a fogyasztók, a hitelt felvevők érdekeit minden esetben kiemelten szem előtt tartja.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP a Kúria döntését üdvözlötte. A Kúria döntését üdvözlöttük, hiszen világossá tette, hogy mi az a banki hiba, amely miatt egy egységes jogértelmezéssel a devizahiteles-problémacsomagban rendet kellett vágni. Üdvözljük azt, hogy kimondta a Kúria, mik azok a tisztességtelen elemei a szerződéseknek, amelyeket a bankok nem alkalmazhatnak a jövőben, és amelyekért a terheket vállalniuk kell. Ez a törvényjavaslat a Kúria döntésének átvezetését jelenti, ezért a jogszabály az MSZP támogatását élvezni fogja. Élvezni fogja, hiszen a devizahiteles-problémacsomag egy részének megoldásával enyhít a terheken, ha nem is oldja meg magát a problémát. Enyhít a terheken, hiszen ki fogja mondani az Országgyűlés, hogy a bankoknak a tisztességtelen szerződésekért és az egyoldalú módosításért fizetniük kell, az ügyfelet ezért kártérítés illeti meg.

Ugyanakkor világossá tettük és tesszük most is, hogy ez a megoldás az egész problémahalmaznak egy kisebb részét oldja csak meg. Az MSZP javaslata az, hogy a kormány minél előbb nyújtson be olyan törvényjavaslatot, amely az egész devizahiteles-problémát kezeli. Szeretnék emlékeztetni arra, hogy a teljes megoldást először tavaly őszre ígérte a Fidesz, aztán a Kúria döntésére hivatkozva ezt idén tavaszra toltta. Most már nyár van, és most azt mondja a Fidesz, hogy a teljes megoldással meg kell várunk az őszt. Reméljük, az idei őszre gondoltak, és nem a következő vagy még távolabbi őszre.

Szögezzük le ugyanakkor, hogy a devizahiteles-problémacsomag fő eleme nem az árfolyamrész, hanem az árfolyamkockázat és maga az árfolyam. Ismeretes, de kevésbé hangzottatott tény, hogy 2010 áprilisában, közvetlenül a kormányváltás előtt egy euróért 265 forintot kellett fizetni. Ugyanezért az euróért most olyan 307-309 forintot kell fizetni, attól függően, hogy a napi árfolyamok hogy mozognak.

(18.10)

2010 áprilisában egyetlen svájci frankért 185 forintot kellett fizetni a Magyar Nemzeti Bank hivatalos árfolyamai alapján, ez könnyen ellenőrizhető. Itt

a romlás még drámaibb, hiszen a mai napon a svájci frankért 254 forintot kellett fizetni, ha valaki vásárolni szeretett volna.

Négy év fideszes kormányzásnak az egyik nyilvánvaló kára a forint gyengesége. Szeretném arra emlékeztetni a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a forint 2010-ben, a kormányváltást követően először két fideszes képviselő nyilatkozata alapján rendült meg, egyikük azóta külgazdaságért felelős államtitkári rangot kapott a legfrissebb Orbán-kormányban; az volt az első mélyütés a válság után rendbe tett forint esetében, és a forint azóta sem tért magához, köszönhetően a következtlen, sokszor kiszámíthatatlan gazdaságpolitikának és egy olyan felelőtlen szemléletnek, amely során a kormány a forintot sorára hagyta.

Az elmúlt években hónapról hónapra követhetjük a forint gyengülését, és nagyon sokáig azt hittük, hogy egyszerűen csak tehetetlen a kormány, egyszerűen csak nem tartozik a prioritásai közé, második, harmadik helyen állhat legfeljebb a gazdaságpolitikai szempontrendszerben a forint erősítése vagy a forint értékállóságának megvédése, és tehetetlen egyszerűen a folyamatokkal szemben.

Az elmúlt hetekben világossá vált, hogy erről szó nincs, emögött egy tudatos kormányzati döntés húzódik meg, amelyet Varga Mihály miniszter úr el is ismert a Költségvetési bizottság ülésén: kerek perec kijelentette, hogy a forint árfolyamának kérdése, a forint erőssége vagy gyengesége tekintetében a kormány nem rendelkezik feladatkörrel, ezt a piaci folyamatok alakítják. Ez súlyos tévedés, egyébként következtelenség is, hiszen a Fidesz ellenzékben egyáltalán nem ezt gondolta, ez számos nyilatkozatból tetten érhető volt. Hogy csak a legemlékezetesebbet említsem: a Fidesz ellenzéki álláspontja szerint 300 forint fölötti euróárfolyamnál a kormánynak mennie kell. Ha önök következetesek lennének, akkor most elmennének. De nem, most azt mondják, hogy a kormánynak nincs dolga a forinttal, ami egészen egyszerűen képtelenség.

Magyarország mindenkori kormányának igenis dolga a Magyar Nemzeti Bankkal közösen a forintot védeni, nem sorsára hagyni kell a forintot, hanem a lehetőségekhez képest, a piaci folyamatok által adott lehetőségeken belül erősíteni. De a forint nem erősödik, hanem gyengül, mert a kormány ebben a kérdésben nem csinál semmit, szemmel láthatóan jó neki ez az állapot. Csak ez az állapot családok százezreinek katasztrofális állapotot jelent, mert ha ma is 265 forintba kerülne az euró, ma is 185 forintba kerülne a svájci frank, akkor kevesebb ilyen törvényjavaslattal kellene az Országgyűlésnek bíbelődnie, mert ezek a családok tudnák fizetni a havi törlesztőrészleteket.

Ezek a terhek azért elviselhetetlenek elsősorban, mert közben bedől a forint, és az, hogy bedől a forint, az önök gazdaságpolitikájának köszönhető

elsősorban. Ahogy az is egyértelmű, hogy a mi régióinkban négy év fideszes kormányzás után a forint lett a legebezhetőbb valuta: bármi történik a világban, a forint sokkal nagyobb mértékben gyengül, mint a régió többi valutája.

Ezért az MSZP azt javasolja, hogy a kormány ezen a téren ne legyen tétlen, és avatkozzon be a folyamatokba. Azt javasoljuk, hogy a kormány igenis vállaljon felelősséget és terheket a devizahiteles-problémacsomag rendezéséből. Azt javasoljuk, hogy a presztízsbetűhívások elhalasztásával, törlésével hozzon létre egy pénzügyi alapot - a mi számításaink szerint ez több százmilliárd forint is lehet -, és ennek a pénzügyi csomagnak a terhére igenis vállaljon részt a nehéz helyzetbe került családok devizahitel-terheinek mérséklésében. Azt javasoljuk továbbá, hogy a kormány aktívan segítse azt elő, hogy a bajba jutott hitelesek egy lízingszerződéssel kiválthassák a mostani devizahiteleket, és így adósból bérlővé válva otthonukban maradhassanak, ne kelljen ingatlanuktól megválni.

Összegezve tehát, előrelépésnek tartjuk, hogy a Kúria döntését követően a kormány a javaslatával világossá tette, hogy a tisztességtelen szerződésekért és módosításokért a bankoknak vállalnia kell az anyagi felelősséget. De nem tartjuk elegendőnek ezt a lépést a probléma kezelésére, és nem tartjuk elegendőnek azt a kormányzati magatartást, ami szétárja a kezét, ha a forint árfolyamáról van szó, ahelyett, hogy aktív gazdaságpolitikával, kiszámítható, a magyar gazdaság növekedését segítő gazdaságpolitikával a forintot újra helyzetbe hozná, és ezzel a problémát érdemben kisebbítené. Ezekkel a javaslatokkal tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot, hölgyeim és uraim.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a KDNP képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik. - Z. Kárpát Dániel: Nincs itt senki!)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy fájdalom számomra, hogy a KDNP nem kívánja magát képviseltetni a vitában, főleg azt figyelembe véve, hogy a magáncsoddal kapcsolatos kampánykiszólásai már a 2010-es kampány előtt egyébként az én személyes nagy tetszésemet elnyerték, tehát úgy érzem, indokolt lett volna ebben a nagyon fontos vitában részt venni.

Veszek egy nagy levegőt ugyanakkor az MSZP különböző, a devizahiteles-kризист érintő megnyilván-

nulásait hallgatva és a felelősök keresésén túllépve, én most megpróbálok itt szakmai téren arra szorítani, ami előttünk van, de még inkább arra, ami nincsen előttünk, hiszen nagyon erős bennem a gyanú, hogy ez az előterjesztés, ami itt van előttünk, nem a Kúria döntését követően született. Ezt nem a Kúria döntését követő napon kezdték el megírni kiváló kodifikátorok, nem akkor ugrottak neki kiváló szakemberek.

Még egyszer mondom, ez egy gyanú, hiszen nem látok bele az önök folyamataiba, de azt vélelmezem, nagyon erősen vélelmezem, hogy egy jól átgondolt, nagyon jól kimunkált és már korábban elkészült vagy előkészített javaslatcsomag van előttünk. Nem azt akarom én ezzel mondani, hogy a kormányzat preszcionálta esetleg a Kúriát annak érdekében, hogy alátámassza egy döntéssel a már korábban kitalált javaslatcsomagját, de azt mondom, hogy bizonyos tekintetben kilóg a lóláb. Mégpedig a tekintetben lóg ki a lóláb, hogy egyes bankok kevésbé járnak rosszul ezzel a javaslatcsomaggal, és teljes körű banki közhelyviselés akkor sem következik be általa, ha a Jobbik egyébként természetesen támogat bizonyos olyan csomagrészeket, amelyek ebben benne vannak, tehát egy végrehajtási moratóriumot - általunk is harmincötödör sajtótájékoztatóján elmondott, bejelentett dolog - nagyon furcsa lenne, ha nem támogatnánk.

Tehát semmiképpen nem próbálok az ellen-drukker szerepében feltűnni, hiszen ami itt előttünk van, annak a jó része indokolt, a jó része jól kimunkált és a jó része alátámasztható. Arról is szeretnék majd pár szót szólni, ami hiányzik belőle, de állítom, hogy nem a Kúria döntése után született ez meg. Az alapelvekről egyébként már korábban is volt szó, tehát az állításom vélhetően nem áll távol a valóságtól.

De azt el kell hogy mondjuk, hogy ha megvizsgáljuk azt, ami előttünk van, akkor mire utalhatunk. Lenne egyetlen tuti megoldás, ami a teljes devizáskrizist rendbe teszi: ez az, ha azon a forintárfolyamon, ami a felvétel napján jellemző volt, mindenkinek átszámolnák a hitelét, mint ha forinthitel lett volna, hiszen a bankok többsége a bírósági perekben a gyakorlatban az igazolást a mai napig nem tudja bemutatni arról, hogy történt-e devizabevonás; nagyjából egyötöde annyi történt, mint amennyit kihelyeztek.

Ha viszont ezt a csodafegyvert, amit a Jobbik 2011 óta szorgalmaz, a hitelek felvételi árfolyamon történő forintosítását, meg akarná lépni a kormányzat, mondjuk, teszem azt, ősszel - és azért feltételezem, most már tudja a kormány, hogy mit akar majd szeptemberben csinálni. Nem is merek olyanra gondolni, hogy önöknek fogalmuk sincs arról, hogy végigtárgyalják a Bankszövetséggel a nyarat, és mi lesz annak a vége. Arra meg pláne nem szeretnék gondolni - mint ahogy sokszor előfordult -, hogy a Bankszövetséggel önök tárgyalgatnak három hóna-

pot, aztán teljesen más lesz az akaratuk, mint annak előtte volt, hiszen ilyen a szocialista kormányok alatt folyamatosan tapasztaltunk, az önök kormányzása alatt pedig szünet nélkül, tehát nagyjából ennyi volt a különbség.

Elmondhatjuk tehát, hogy valószínűleg önök már tudják, hogy mire készülnek szeptemberben. Ha a teljes körű megoldást választanák, amit a Jobbik erőltet, a felvételi árfolyamon történő forintosítást, akkor ezt a játszadózást vélhetően most nem folytatnák. Hát miért nyúlnának akkor árfolyamrészhez, miért beszélnek árfolyamkockázatról, ha önök úgyis ezt teljeskörűen rendeznék ősszel?

(18.20)

Akkor megkérdem még egyszer, miért akarnak nyaralni menni. Hová készülnek? Hiszen most egy jól előkészített törvénycsomaggal, a felvételi árfolyamon forintosítva ezt az egészet le lehetne rendezni, és a szennyező fizet elve alapján mindent visszahárítani a károkozók nyakába. Ha viszont önöknek nem ez a céljuk, mert erős a gyanú, hogy már tudják, mit akarnak csinálni szeptemberben, és most nem afelé indulnak el, ami a jó megoldás volna, akkor adódik a kérdés, hogy milyen háttéralkut kötöttek, vagy egyáltalán milyen lobbis és milyen erőviszonyok azok, amelyek rákényszerítik önöket arra, hogy bár most itt valóban elvegyenek a bankoktól, százmilliárdos nagyságrendű, tetemes összeget, még egyszer mondom, a Jobbik programja alapján, és én ezt csak támogatni tudom, de mégis, alapszinten nem nyúlnak hozzá a rendszerhez. Mert mi lesz az infláció és az árfolyamnövelt tételek közötti hatalmas pénztömeggel? Azzal a pénztömeggel, amit ennek alapján is a bankok indokoltan maguknál tarthatnak, miközben ennek semmiféle reális alapja nincs.

A bankoknál egy forint sem maradhatna, amit indokolatlanul vettek el az emberektől. És a vicc az, hogy ezt Rogán Antal elmondja sajtótájékoztatóján, és nem ez köszön vissza előttünk a papíron. Nem az van benne, hogy az összes indokolatlanul elvett forintot vissza kell utalni az embereknek, és bankok, kaptok erre 30, 60 vagy 90 napot. Hanem az van benne, hogy állítólag a Kúria döntése után menve, de még egyszer mondom, állítom, hogy sokkal hamarabb kész volt ez a törvénycsomag, mint ahogy a Kúria döntött volna, bizonyos tételeket visszaengednek, az árfolyamrész esetleg visszaverik, pár tételt visszavernek a bankokon, csak hogy egy dolgot elkerülhessenek, azt, hogy forint alapon kelljen a felvétel napjának árfolyamán elszámolni ezt az egészet. Mert az lenne az igazi érvágás a bankoknak, az lenne az igazi tehertétel, de önök ezt valamilyen lobbis vagy háttérerő folytán nem merik felvállalni, továbbra sem merik. Sajnálatos módon a többéves huzavona folytatódik. Ha önök ezt 2010-ben, az akkori kormányváltáskor, amikor szintén kétharmaduk volt, rendbe

tették volna, meglépték volna, az ország több mint ezermilliárd forintot spórolt volna ezen a rendbetételeli folyamaton.

Kicsit el vagyok képedve, amikor az MSZP rendszeresen és rendre visszahozza a forintárfolyam kérdését. Nagyon fontos kérdés, egy olyan fontos szakmai kérdés, amiről lehetne vitatkozni. De azt önök sem gondolják komolyan, hívják a kormányt MSZP-kormányának, hívják Fidesz-KDNP-kormányának, hogy kizárólagosan és ők egymaguk egy Európai Unióba szuszakolt és egyébként globalizált pénzpiacra egyedül képesek befolyásolni a forintárfolyamot. Tárgyalgatnak, leülnek a spekulánsokkal, és meggyőzik őket, hogy gyerekek, ne indítsatok támadást Magyarország ellen? Lehet, hogy önök abban szocializálódtak, hogy jóban vannak bizonyos nemzetközi szervezetekkel, és akkor az országot esetleg kevesebb spekulációs támadás éri, de a világ, a valóság nem ilyen. Nem képes egy nemzetállam kormánya az Európai Unión belül egymaga befolyásolni saját valutájának árfolyamát. Abszolút szakmaiatlan tehát, amit mondanak, mindenféle szakmai alapelvtől távol áll. De még lehetne is vitatkozni róla, csak nem ezen kérdéskör kapcsán.

Hiszen ezen kérdéskör kapcsán annyi jelenthető ki, hogy igen, van az országnak ráhatása átgondolt gazdaságpolitikával a saját valutaárfolyamára is, de azok a minősített átverések, az az évszázad csalása, ami itt történt, és annak részbeni deklarálása még ezáltal is, ami előttünk van, tökéletesen elfogadhatatlan. Legalább ki kéne jelenteni azt, hogy ezek a bankok, ezek a pénzintézetek nem a banki alaptevékenységet végezték, tehát nem hiteleztek a gazdaságot tisztességesen. Ha, mondjuk, kisvállalkozókat hiteleztek volna, akkor mi szükség lenne a Magyar Nemzeti Bank növekedésösztönző programjaira vagy a különböző mikrovállalkozói programokra? Tehát elmondhatjuk azt, hogy nem látták el a funkciójukat ezek az intézetek, nem a vállalkozói szférából, nem a prémiumügyfelekből kívántak meggazdagodni, hanem a lakossági átlag, normálisan a bankszámláját és a bankját használó polgárokat terhelték indokolatlan módon.

Ez, amit önök letettek az asztalra, ezt az indokolatlan terhelést nem csinálja vissza. Ez nagyon kis részét kozmetikai jelleggel, de egyébként mérhető részét és fontos részét visszacsoportosítják, amit én csak támogatni tudok. De az a gyanú bennem, hogy ha önök a Jobbik nyomvonala mentén a felvétel árfolyamán forintosítani akarnák ezeket a hiteleket összesel, és még egyszer mondom, nyilván tudják már, hogy mit akarnak összesel csinálni, akkor nem tették volna elének ezt a papírt.

Tehát egyértelmű, hogy többéves huzavona után, kétszeri Kúriára várakozás után, százalmas Európai Bíróságra való várakozás után, különböző egyéb döntéshozó szervekre való várakozás után most egy újabb lépcsőfokot hoztak ide, ebbe a húzd

meg-ereszd meg játékba, ami az önkormányzati választások előtt, szeptember első vagy második hetében abban fog kicsúcsosodni, hogy idehoznak elének még egy csomagot, ahol valami, talán a piacihoz képest csökkentett árfolyamon megpróbálja forintosítani azokat a devizahiteleket, amelyeknél csak a felvétel napjának árfolyamáról lenne érdemes beszélni. Mert az aközötti és a, mondjuk, Rogán Antal által a Reutersnek előadott csökkentett árfolyam közötti különbséget egy az egyben lenyelhetik a bankok, az összes abból származó pénztömeget és nyereséget, ami nemcsak hogy elfogadhatatlan, de nagyon százalmas üzenet a piac számára. Mert azt üzenné a piac számára, hogy Magyarországon a lakosságot legálisan ki lehet fosztani, és a mindenkori felügyelet és a mindenkori kormány nem képes, vagy ami még rosszabb, nem akar feldolgozni egy ilyen helyzetet, még most, visszamenőleges hatállyal sem.

Éppen ezért mondhatjuk el azt, hogy nagyon jó a végrehajtási moratórium részleges bevezetése, én ezt csak támogatni tudom. Nagyon jó az, hogy aki nem kedvezményes végtörlesztő volt, hanem mondjuk, a sima feltételek mellett tudott végtörleszteni, akár azon az áron, hogy egy nagyon nyomott ingatlanpiacon nagyon nyomott áron el kellett adnia a családi ingatlanját, az kapjon segítséget. Ezek tökéletesen támogatható dolgok, nem lesz vita közöttünk e tekintetben. Ott már igen, hogy a Jobbiknak volt azért jó sok más jobbító javaslata, soronkívülséget, illetékmentességet terveztünk adni minden károsultnak, és ezt el is fogjuk érni, továbbá el kell mondjuk azt is, hogy a végrehajtási szakág teljes felülvizsgálata nélkül, akár állami monopólium alá vétele nélkül, ahogy Staudt Gábor képviselőtársam azt többször javasolta, nem nagyon képzelhető el a visszaélések tömegének lezárása.

De azt legalábbis akarnánk és követelnénk, hogy egy részleges végrehajtási moratórium mellett lépjen fel végre a kormányzat négyévnvi figyelmeztetésünk után az ellen, hogy magyar jogkövető állampolgárokat végrehajtónak nevezett behajtók vagy adott esetben félbűnözői csoportok éjszaka lakhelyen, munkahelyen, telefonon vegzáljanak, személyesen vegzáljanak, fenyegeessenek, rettegésben tartsanak. Elfogadhatatlan ez nemcsak piacgazdaságban, de emberi alapon is elfogadhatatlan. És az, hogy önök négy éve nem lépnek fel érdemben ezen folyamattal szemben, egyenesen százalmas. Tehát itt igencsak illene sürgős lépéseket tenni.

Látjuk mi azt, hogy a számítások szerint 100 vagy akár 300 milliárdos tételt is kitehet az, amit önök most így a bankokon látszólag levernek. Nagyon remélem, hogy ez az összeg valójában visszakerül az állampolgárok bankszámlájára, azt is remélem, hogy ez úgy első lépés, hogy lesz teljes körű megoldás, és a nyáron igenis vagy meggyőzzük magukat, vagy ki fogjuk kényszeríteni a teljes körű megoldást hosszú távon, ami a felvételi árfolya-

mon történő forintosítás, még egyszer mondom, a szennyező fizet elve alapján.

De azt is el kell mondjuk, ha az állami felügyeleti rendszer most nem áll majd a helyzet magaslatán, a bankszektor és a piac beárazza ezt a veszteséget, aztán beépíti a termékeibe, és önök sem tesznek semmit ellene, mint ahogy nem tettek a tranzakciós illeték esetén sem, a banki különadó áthárítása ellen sem tettek semmit, még a távközlési adó részleges beépítését sem voltak képesek megakadályozni, akkor bizony ezt az egész hatalmas terhet pár év alatt a bankrendszer vissza tudja verni a lakosságon. Ezt viszont bármi áron meg kell akadályozni. Ebben a Jobbik értelemszerűen partner lesz. De ez nem megy az állami felügyeleti rendszer megerősítése, felvértezése és felkészítése nélkül arra az esetre, ha ez valóban bekövetkezik. Márpedig a bankok eddig minden egyes esetben megpróbálták ilyen áthárítási formákkal élni.

Ma is elmondtuk, Volner János képviselőtársam normál kérdésben felvezette, hogy a tranzakciós illeték áthárítása hogyan történt meg. Nemhogy érdemi reakció nem született erre, de a kijelölt államtitkár látszólag nem is értette a kérdést. Tehát nem volt azon képességek birtokában, nem akarom megbántani, hogy érdemben reagáljon erre a nagyon fontos problémára. Ez nem bántás, van egy probléma előttünk, ami megoldatlan. Ezt meg kell oldani, személyi kérdésektől, kompetenciától függetlenül, és ezek a kérdések az önök érája alatt megoldatlanok. Százmilliárdokat hárítanak át indokolatlanul a lakosságra, és önök ezt tűrik. Az állami felügyeleti rendszer két dolgot csinál: vagy tűri, vagy pedig tenne valamit, de nincs hozzá eszköze, nincs hozzá pénze, fegyvere, paripája, tehát adni kell neki. Önöknek kéne adni neki, de nem adnak. Ez a helyzet jelen pillanatban.

Épp ezért azt mondom, hogy igen, ez a lépés használható lépés, mi ezt támogatni fogjuk, de csak abban az esetben van értelme a támogatásunknak, ha egyfajta végleges megoldás gyanánt legalább elgondolkodnak azon, hogy érdemes lenne a szennyező fizet elve alapján tényleg az utolsó forintig visszahárítani mindent a bankokra, az érintett bankokra. Tehát nem vérengző módon, tisztességes eljárások alapján, nem veszélyeztetve a piacot, de a bankok összesített tartalékállománya, az érintetteké, még mindig 20-30-szor akkora, mint amibe a teljes forintosítási folyamat kerülne.

Ezt érdemes azért szeptemberre észben tartani, és hosszú távon a kiváltó okokat is illene megszüntetni; mondok valamit: államilag támogatott otthonteremtési és bérlakás-építési programmal. A Jobbik programjában szerepel, mert a Jobbiknak volt programja az országgyűlési választásokra készülve (*Dr. Schiffer András: Nekünk is volt.*), volt még egyik szervezet, akinek volt. A kormányzati erőknél annyi volt, hogy folytatjuk. Hát látjuk, folytatják,

mert a devizahiteles krízis még mindig itt van előttünk. Önök majd elmennek nyaralni, és ősszel lesz valami, amiről még nem mondták meg, hogy micso-da, de addig a Bankszövetséggel tárgyalnak róla.

(18.30)

Tehát ez annyira nem megnyugtató helyzet azért egy átlagos devizahiteles család számára.

De el kell hogy mondjuk, egy otthonteremtési programmal, ahol minősített magyar vállalkozók bevonásával, a lehető legnagyobb mértékben magyar beszállítókra támaszkodva a bérlakásállományt sikerülne egy kicsit felturbózni, magyar fiatalok által elérhetővé tenni nyomott bérleti árakon, igenis el lehetne érni egy olyan helyzetet, hogy a devizahitelezéshez hasonló piaci katasztrófák kiváltó okait először csillapítsuk, aztán megszüntessük. Máshogy ez nem megy.

Önöknek van otthonteremtési soruk a költségvetésben, tudják, miről szól ez? Az árfolyamgát 2.0 állami lábának a kipótlásából. Tehát abból egyetlen árva új lakás nem épül Magyarországon; abból egyetlen fiatal pár sem tud beköltözni egy bérlakásba a helyett, hogy az ingatlan megszerzhetetlenségének a tudatában inkább kivándorolna Hollandiába vagy Angliába. Mert ezért mennek el nagyon sokan Magyarországról, nem csak az alacsony munkabérek miatt.

Összességében: lennének alternatív piaci megoldások, gazdasági megoldások, és a Jobbik letette ezeket az asztalra. Vegyék le róla a Jobbik-logót, nyújtsák be a saját nevük alatt, mi meg fogjuk szavazni akkor is, csak történjen végre valami, mert önök négy éve húzzák a rétestésztát, és még mindig nem képesek megoldani ezt a problémakört. És sajnálatos módon most a Bankszövetséggel készülnek tárgyalni, aztán nyaralni készülnek, őszre pedig bírák csekket kívánnak aláíratni velünk. Ez az, ami elfogadhatatlan, nem pedig az, ami a papíron van, hiszen annak, még egyszer mondom, részleteit tudjuk támogatni, de csak akkor, hogyha a mögötte húzódozó alapelvek és filozófia a valódi megoldás felé mutatnak, és nem egy választási kampány részét képezik.

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik és az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer Andrásnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvényjavaslat helyes, ezért támogatjuk, viszont mindenképpen meg-

késett, nem teljes - erre a javaslatunkat el is fogom mondani -, és most látszik igazán annak a kára, hogy a költségvetési vita során nem támogatták az LMP-nek azt a módosító javaslatát, amelyik kifejezetten a devizaalapú hitelszerződésekből eredő perekre, illetve a devizahitel-krízisre tekintettel a bíróságok kapacitását szerette volna hathatósan megnövelni. Önök ezt tavaly novemberben lesöpörték az asztalról, most viszont az előttünk fekvő törvénymódosítás miatt fönáll a veszély, hogy olyan mennyiségű pertömeg árasztja el az igazságszolgáltatást, hogy gyakorlatilag ezek a bírósági csatornák be fognak dugulni.

Tehát szeretném arra felhívni elsősorban a kormány figyelmét, hogy ahhoz, hogy ezt a törvényt érdemben végre lehessen hajtani, és a bizonytalanság most már rövid időn belül megszűnjön a hitelkárosultak és nem utolsósorban a nemzetgazdaság feje felett, a bíróságoknak plusz költségvetési forrásra lenne szükségük. Nem lehet úgy csinálni a költségvetés tervezésénél, mintha nem lenne egy olyan speciális krízisterület, amelyik az egyébkénti pertömeghez képest is rendkívüli terhet ró a magyar igazságszolgáltatásra. Ezt a feladatot, ami következhet ebből a törvénycsomagból meg adott esetben majd a szeptemberből is, amit beharangoztak, akkor lehet végrehajtani, hogyha a bíróságok kapacitásait a törvényhozás megnöveli.

Nem ér semmit önmagában ez a törvénycsomag vagy az azt követő, hogyha továbbra is benn marad a rendszerben a bizonytalanság. Mert azt gondolom, azt fontos elmondani elsőként, hogyha a törvényjavaslatot értékeljük, hogy miért volt egyáltalán szükség erre, és miért tartja az LMP megkésettnek ezt a javaslatot. Maga ez a devizaalapú hitelkonstrukció álláspontunk szerint egy hibás termék, sőt egy mérgező termék. Ezért is gondoljuk azt, hogy miközben az elmúlt négy évben is következetesen képviseltük a szerződések szentségének elvét, illetve azt, hogy a lezárt jogviszonyokba az állam lehetőleg ne avatkozzon be egy olyan szerződéses terméknel, amelyik magában hordozza a fogyasztó megtévesztését, hiszen eleve egy fiktív pénzügyi buborékként keltették életre, én azt gondolom, cinizmus, képmutatás lenne ugyanazokkal az elvekkel operálni, mint a hétköznapi kereskedelmi kapcsolatokban megszületett, eredendően tisztességes szerződéseknél.

Azt is fontos elmondani, hogy akkor, amikor mérgező terméknek nevezzük ezeket a hitelügyleteket, ezeket a pénzügyi konstrukciókat, akkor nemcsak a hitelkárosult családokra, nemcsak a hitelkárosult kis- és középvállalkozásokra gondolunk, hanem arra is, hogy azáltal, hogy a bankrendszer elárasztotta ezzel a mérgező termékkel a magyar nemzetgazdaságot, egy komoly gátat is beépített, fejlődési gátat is beépített a magyar nemzetgazdaságba. A devizahitel-krízis ma és hosszú évekre visszatekintve nagymértékben okozója annak, hogy a magyar gazdaság nem tud rendesen fejlődni, nagymértékben okozója an-

nak, hogy a kormány 2010-es célkitűzései rövid időn belül zátonyra futottak.

És érdemes arra is tenni egy kitérőt, hogy maga a konstrukció azért is mérgező termék, mert megerősítette az ország gazdaságának kitétségét, hiszen most már nemcsak az államháztartásnak, hanem a családoknak a devizában nyilvántartott adósságát is tarthatatlan mértékben megnövelte. Magyarország akkor tud fejlődő pályára állni, hogyha hatékonyan tudjuk az ország külső függőségét csökkenteni. Ennek az egyik első lépése az, hogy a devizaalapú hitelszerződéseket kivezessük a magyar nemzetgazdaságból.

Érdemes visszatekinteni, hogy ez a történet hol indult el, és nem lehet elhallgatni, hogy a startpisztolyt nem más durrantotta el, mint Orbán Viktor 2001-ben a 88/2001. kormányrendelettel. Innen ered a történet. Viszont itt rögtön meg kell állni, mert hallhattunk egy okfejtést a Szocialista Párt részéről, hogy az egész devizaalapú hitelkrízis oka az, hogy az elmúlt négy évben romlott a forint árfolyama. Ezt nem egészen így látjuk, pont fordítva, ha úgy tetszik. (Cseresnyés Péter: *Így van.*) Az, hogy ez a krízis elmélyült, annak az oka, hogy 2002 után - nem feltétlenül kormányzati felelősség ez, hanem jegybanki, a Járai-, illetve Simor-féle jegybankvezetések felelőssége - elsősorban mesterségesen magasán lett tartva a forint árfolyama. Ennek volt egy oka, hogy így gondolták az inflációt viszszaeszközíteni, ami nem sikerült. (Cseresnyés Péter: *Így van.*) A következménye viszont az volt... Illetve még egy háttértörténet is volt, hogy azért is tartották magasán a forint árfolyamát mesterségesen, mert a forintkamatok folyamatosan nőttek. Azáltal, hogy a forintkamatok nőttek, gyakorlatilag ez a mesterségesen magasán tartott forintárfolyam szinte belekergette a családokat, illetve a kisvállalkozásokat ezekbe a devizaalapú hitelkonstrukciókba. Nem lehetett forinthitelhez jutni! És gyakorlatilag a mesterségesen tartott forintárfolyam legalább részben, de nem kis részben felelőse annak, hogy meg lettek vezetve családok, kis- és középvállalkozások.

Tehát az, ami a kétezres évek elején történt, gyakorlatilag állami szinten becsapása volt családoknak, becsapása volt kis- és középvállalkozásoknak. Tehát nem dicsekedni kellene azzal, hogy korábban, 2010 előtt vagy 2011 előtt egész pontosan magas volt a forint árfolyama, hanem leginkább szégyenkezni, mert a mesterségesen magasán tartott forintárfolyam nagymértékben okozója annak, hogy ez a hibás termék elharapózott a magyar nemzetgazdaságban.

És természetesen lett volna eszköz az akkori parlament és az akkori kormányok kezében, hogy megfékezzék ennek a hibás terméknek a terjedését. Én utalnék arra, hogy 2006-2007 fordulóján a svájci központi bank figyelmeztetett több kelet-közép-európai országot az ilyen típusú termékeknek a koc-

kázataira. Lengyelország lépett, Horvátország lépett, a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok viszont felelőtlen módon, illetve az akkori jegybankvezetés felelőtlen módon ezt a svájci figyelmeztetést figyelmen kívül hagyta. Kutya kötelessége lett volna a Gyurcsány- és Bajnai-kormányoknak, illetve a Járai-, Simor-féle jegybankvezetésnek meg aztán 2010 után az Orbán-kormánynak is megkezdnie azokat a tárgyalásokat a svájci központi bankkal, ami lehetővé tette volna azt, hogy a bankrendszer megrendülése nélkül a deviza-alapú hiteltermékeket ki lehessen vezetni úgy a nemzetgazdaságból, ahogyan ezt Horvátországban vagy például Lengyelországban, vagy más térségbeli országokban megtették. Nem tették meg, és ezért, mondjuk ki, az elsődleges felelősség a Gyurcsány-kormányt, a Bajnai-kormányt, amelyik egy szemérmetlen banki magatartási kódexszel lefeküdt a bankoknak és természetesen a második Orbán-kormányt terheli - nem beszélve a két jegybanki vezetéséről.

Érdemes azt is feleleveníteni, hogy milyen lépések voltak azok az intézkedések, amelyeket a kétharmad birtokában megtett a második Orbán-kormány.

(18.40)

Itt lehet beszélni a végtörlesztésről, nyilvánvalóan ez majd hogyanem ugyanannyira felületi kezelés volt, mint a folyamatos kilakoltatási moratórium, amit minden esetben megszavaztunk, mert jóérzésű ember nem tehetett mást, mint hogy megszavazza, de minden egyes esetben emlékeztettük a kétharmados többséget arra, hogy ez messze nem megoldás a problémára.

A végtörlesztés azért nem volt egy hatékony eszköz a kétharmad dacára, mert pontosan azon az alsó 75 százalékon nem segített, akit leginkább veszélyeztetett alapvető megélhetésében az egész devizahitel-krízis.

Az árfolyamgát esetében meg az volt a történet, hogy három és fél éven keresztül, amíg meg nem neszelték, hogy ez a történet nagyon fontos lehet a 2014-es választási kampány szempontjából, szintén a legrászorultabbak, tehát a 90 napnál tartósabb elmaradásban lévők esetében nem tették lehetővé az árfolyamgát igénybevételét, arról nem beszélve, hogy pontosan tudjuk, hogy az árfolyamgát mint konstrukció megint csak nem megoldás alapvetően a problémára.

Az eszközkezelő pedig egy nevetséges gumicsont volt. Hiszen milyen eszközkezelő az, ami eszköztelen? Önök egy eszköztelen eszközkezelőt hívtak életre.

Ezzel szemben az LMP már 2011 augusztusában, amikor - valóban, ahogy Burány képviselőtársunk erre utalt - egekbe szökött a forintárfolyam; azért is fontos megemlíteni ezt a dátumot, mert 2010. május 29-e, tehát a kormány hivatalba lépése és 2011 au-

gusztusa, tehát amikor a forintárfolyam elszaladt, bő egy év alatt a kormány a kilakoltatási moratórium folyamatos meghosszabbításán kívül... Folyamatos?! Dehogyan folyamatos! Bizonyos időszakokban meghosszabbították, a köztes időszakban pedig a behajtó legények verték ki az utcára az idős embereket és a családokat. Tehát e két dátum között önök nem csináltak semmit. Nem csináltak semmit! Ment a hengegés a kétharmaddal, alkalmatlanok voltak arra, hogy a devizaalapú hitelügyletekkel kapcsolatos válságra érdemben reagáljanak. 2010 májusa és 2011 augusztusa között nem történt semmi.

A 2011-es árfolyamkrízisnél mi letettük az asztalra egy nemzeti ingatlanalaprakon a koncepcióját. Ez lehetőséget adott volna arra, hogy ebben az alaprakon ne csak segítséget nyújtsunk azoknak, akik 90 napnál tartósabb adóssággal bírnak, megmentjük őket a kilakoltatás rémétől, de ez a nemzeti ingatlanalap lehetőség lett volna arra is, hogy egy közösségi bérlakásállomány alapját megvegyünk, pontosan azért, amit az imént Z. Kárpát képviselőtársunk elmondott, hiszen van egy 25 éves adóssága ennek a politikai elitnek, hogy nincsen egy masszív közösségi bérlakásállomány, és ez többek között a strukturális munkanélküliségnek is az egyik okozója. Amíg nincsen egy masszív közösségi bérlakásállomány ebben az országban úgy, ahogy más uniós országokban, a legalapvetőbb foglalkoztatási problémákra sem fogunk tudni megoldást találni.

Javasoltuk továbbá azt is tavaly, illetve idén több törvényjavaslatban - és erre továbbra sem nyújt megoldást a kétharmados többség, illetve a kormányzat -, hogy ha egyszer elismerjük azt, hogy ez a konstrukció egy hibás, mérgező termék, akkor mondjuk ki azt is, hogy nem lehet végrehajtást vezetni közjegyzői okirat alapján, bírói út megkerülésével senkinek semmilyen vagyontárgyára nem lehet végrehajtást vezetni.

Önök elutasították ezt a javaslatot, hiszen ennyiben önök továbbra is a bankokat pártolják, de itt fekete és fehér van. Ha igaz az, ami ennek a törvényjavaslatnak is az indokolása, hogy ez egy eredendően spekulációra, megtévesztésre, pénzügyi buboréokra építő konstrukció volt, akkor nincs helye mellébeszélésnek, ki kell mondani azt is, hogy közjegyzői okirat alapján nem lehet végrehajtást vezetni senkinek a vagyontárgyára. Kettő: ha már egy ilyen disznó konstrukciót alkalmaztak a bankok, akkor nézzenek az emberek szemébe, és meg kell tiltani - erre is három alkalommal nyújtottunk be törvényjavaslatot - ilyen ügyletek esetében a faktorálást: ne lehessen a követeléseket félbűnöző behajtócégekre átruházni!

És nem utolsósorban arra is javaslatot tettünk, hogy levonva az elmúlt 13 év tanulságait, a polgári törvénykönyv feketén-fehéren a jövőre nézve tiltsa meg ilyen típusú banki ügyletek, banki fogyasztói szerződések alkalmazását. A Ptk. mondja ki azt, hogy

semmis a jövőben minden ilyen típusú konstrukció. Ez sem történt meg, erre sem kínál önmagában ez a törvényjavaslat megoldást.

A törvényjavaslattal kapcsolatban két hiányosságot viszont módosító javaslatban is megfogalmazunk. Az egyik arra vonatkozik, hogy a javaslat 3. § (4) bekezdése nem teljesen egyértelmű abban, hogy az előírt számítási módszert csak a törlesztőrészlet értékének számításakor vagy pedig a kölcsön tőkéjének számítására is alkalmazni kell. A cél egyértelműen az utóbbi, ezért javasoljuk ezt kifejezetten rögzíteni.

És, hogy úgy mondjam, ha lúd, legyen kövér, szintén menjünk végig az úton: ha egyszer feltételezzük a banki feltételek tisztességtelenségét az egyoldalú szerződésmódosítások esetén, ez nemcsak arra vonatkozik, ha a bankok tisztességtelenül, egyoldalú szerződésmódosítással kamatot emeltek. Ennek a fordítottja is igaz: ezeknél a konstrukcióknál a bankok rendre nem csökkentették a kamatot akkor, amikor a piaci kamatok egyébként csökkentek. Ezért teszünk javaslatot arra, hogy amikor a bankok rendre emeltek, kihasználva az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét, de ritkán csökkentettek, amikor a széljárás megfordult, ezt is vegyük bele abba a körbe, amit reparálni akar most a törvényhozás. A módosító javaslatunk világhossá teszi: az is tisztességtelen szerződéses gyakorlat, ha a bank egyszer egy törvény alapján jogszerűnek minősített emelést hajtott végre, az emelést alátámasztó körülmények ellenkező irányú változása esetén azonban mégsem élt a csökkentéssel.

Tehát azt javasoljuk, hogy a szimmetria elvének az alkalmazásánál azt is vegyük tekintetbe, hogy amikor az egyszer megemelt kamat esetében valójában elkezdtek csökkenni az árfolyamok, akkor a csökkentést a fogyasztó esetében miért nem érvényesítette a bank. Így kerek egész és logikus a történet. Kérem a kormányt, hogy ezeket a javaslatainkat fontolják meg.

Egyébként a törvényjavaslatot támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként szólásra jelentkező független képviselőnek, Fodor Gábor képviselő úrnak adok szót.

Parancsoljon!

FODOR GÁBOR (független): Elnök Úr! Miniszter Úr! Tisztelt Parlament! Engedjék meg, hogy ebben a vitában magam is a Liberális Párt álláspontját képviselve hozzászóljak, elmondjam véleményünket, ami más lesz, mint amit az előttem szóló képviselőtársaim mondtak, tekintettel arra - és itt rögtön a mondandóm elejére hoznám az álláspontunkat -, mi ugyanis nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot a párt részéről, és én mint a Liberális Párt képviselője elle-

ne fogok szavazni. Miért teszem ezt? Nos, hadd mondjak néhány indokot erre!

Először is hadd kezdjem azzal, hogy egyébként a javaslat, ami előttünk van, szerintem jogilag korrekt és tisztességes is a maga módján, szeretném is ilyen értelemben miniszter urat és a mögötte lévő stábot dicsérettel illetni, mert egyébiránt a Kúria döntését korrekten és precízen vezeti át a javaslat. Megjegyzem, szellemes is abban a tekintetben, hogy tartalmaz azért olyan elemeket, mint például a megdönthető vélelem, amely kifejezetten egy érdekes konstrukció arra vonatkozóan, amit Schiffer András frakcióvezető úr szóvá tett előzőleg, nevezetesen, hogy rendkívül sok per zúdulhatna az igazságszolgáltatás nyakába, ha nem lenne ez a szerintem ügyes ötlet benne a javaslatban, ezek a perek lényegében megakaszthatnák a magyar igazságszolgáltatás működését. Szerintem ez egy szellemes ötlet. Nem itt van a baj, nem itt van a probléma az egész javaslattal.

A probléma lényegében a Kúria döntésénél van. Természetesen a Kúria döntését én is mint jogtisztelő polgár és mint jogtisztelő politikus tudomásul veszem és elfogadom, de ettől még a Kúria döntése vitatható és kritikálható. Szerintem a Kúria nem helyesen döntött, nem döntött jól, nincs is teljesen összhangban a döntése a decemberi döntésével, és rossz úton jár a Kúria. Az Igazságügyi Minisztérium megfelelt egyébként a Kúria elvárásainak, ami előttünk van javaslat, nem más, mint a Kúria döntésének a kodifikációja és annak a formába öntése. Ezt lehet, hogy gyorsan, lehet, hogy hosszan és már megérezve a döntést végezték a munkatársak, de egy biztos, hogy nem tesznek mást, mint a Kúria döntését lényegileg elénk helyezik egy javaslatban. Még egyszer hangsúlyoznám: e tekintetben korrekt és szerintem jogilag rendben is van a javaslat.

A mögötte lévő dolgok, ahogy említettem, a mögötte lévő politikai és jogi szempontok azok, amelyek vitathatóak. Mi vitatható valójában ebben az egész helyzetben? Először is az, hogy szerintem az árfolyamrés és az egyoldalú szerződésmódosítás ügyében - mint ahogy említettem - a Kúria döntése nem áll meg teljesen, nincs teljesen összhangban a korábbi döntéseivel.

(18.50)

Erős kételyek vannak bennem arra vonatkozóan, hogy ez korrekt, és jogilag is rendben van ez a döntés. Mi az a decemberi döntés, amire hivatkozom, és amivel kapcsolatban nem látom a teljes összhangot? Ugye, emlékezünk rá, hogy decemberben a Kúria döntött szintén devizahitelre vonatkozó kérdések ügyében, és három fontos dolgot kimondott ebben a döntésében. Az egyik az volt, amit kimondott, hogy a devizaalapú forintbitelek nem jogellenesek. Ez egy fontos dolog volt. A másik, hogy az árfolyamkockázatot nem a bankok terhelték át az

ügyfelekre, hanem ez magának a hitel típusának a lényege. A harmadik, amit kimondott, az, hogy az árfolyamkockázat teljes egészében az ügyfelet terheli.

Na most, ugye, természetesen a Kúria álláspontjában is lehetnek ingadozások, bár megjegyzem, a jogbiztonságot egy országban joggal várjuk el, az azért nem engedi meg azt, hogy egy ilyen fontos bírói fórumnak legyenek egymásnak ellentmondó döntései is. Nem helyes az sem, ha a jogbizonytalanság egyébként általában az ország jogrendjében eluralkodik. Gondoljunk csak bele, hogy van egy hitelkonstrukció, amiről többen itt a tisztelt Házban nyilatkoztak, volt, aki erősen kritikusan nyilatkozott erről, hiszen hallottunk az LMP részéről, a Jobbik részéről, máshonnan is erősen kritikus hangokat, tehát van, aki eleve rossz konstrukciónak tartja ezt a devizahiteles konstrukciót. De nem szabad elfelejteni, hogy lehetnek erre különböző teóriák, gondolhatják sokan, hogy eleve rossz szándékúan hozták ezt létre annak idején, vagy ki tudja, milyen más mögöttes szándékok voltak. Egy biztos: ha most ezeket a szándékokat lehántjuk a történetről, akkor azt látjuk, hogy alapvetően változott azóta a gazdasági helyzet. Volt egy jelentős gazdasági válság, van egy kormányunk, amely négy éve viseli a felelősséget azért, hogy meg tudja-e oldani ezt a helyzetet - és nem tudja, majd erről is szeretnék néhány szót mondani. Nem utolsósorban, ami a legfontosabb, hogy amikor létrejött ez a konstrukció, számtalan állami szerv felügyelte ezt a területet, számtalan állami szervnek lehetősége lett volna közbeavatkozni, kritizálni, módosítani azt, ami előtte volt. Ezt nem tette meg, és nyilván nem azért, mert valami rejtélyes összeesküvés volt a háttérben, hanem azért, mert az akkori elvárásoknak, az akkori piaci felfogásnak megfelelt ez a konstrukció. Hogy közben egy jelentős gazdasági válság és belső magyarországi politikai folyamatok lehetetlen helyzetbe hozták emberek százazreit és családokat borzasztó nehéz helyzetbe kergettek, ez már egy más kérdés. Ezen nekünk segíteni kell, de ebből nem következik az, hogy olyan módon kell segíteni, amely egyébként jogbizonytalanságot eredményez az országban. Nos, ez az, amiért mi nem tudjuk támogatni ezt az előttünk lévő javaslatot.

Nem szabad elfelejteni azt, hogy lehetne erre megoldást találni. Lehetne megoldást találni azért, mert mi például benyújtottunk egy javaslatot erre vonatkozóan a parlament elé, egy határozati javaslatot, amelyben egyfajta megoldási javaslatot, megoldási tervet letettünk a tisztelt Ház elé. Ennek több eleme van, szeretnék is most erre hivatkozni. Előbb mondtam azt, hogy a kormányunk lett volna végül is négy éve, hogy tegyen valamit és megoldja ezt a válsághelyzetet. Erre szintén többen hivatkoztak már, Burány Sándortól kezdve, mint említettem, az LMP-n és a Jobbikon át a felszólaló képviselőársaimon keresztül, hogy itt bizony négy év rendelkezésre állt volna arra, hogy a kormány tegyen valamit.

Bizony az egy fontos tény, hogy az elmúlt négy évben 40 százalékkal emelkedett egy átlag devizaadós törlesztési részlete. Ez az elmúlt négy évre vonatkozik 2010-hez képest. Tehát aki akkor körülbelül 50 ezer forintot fizetett, az most több mint 70 ezer forintot fizet törlesztőrészletként. Ezt nem lehet más nyakába varrni, ez bizony az elmúlt négy év következménye. Ez annak a gazdaságpolitikának a következménye, amely a forint árfolyamát ennyire gyengítette. Tehát a hatalmas terhek az utóbbi időben rakódtak a devizahiteles vállára. Ezért kellene nekik segíteni. Ez a kormányunknak is, de megjegyzem, az egész országnak a felelőssége, hogy tegyünk valamit e téren.

Mit gondolunk mi, szemben azzal a javaslattal, ami előttünk van, ami - még egyszer hangsúlyoznám - korrekt, de szerintem nem jó, nem alkalmas, nem oldja meg a problémát, és ráadásul egy szerintem vitatható kúriai döntésre alapul? Tehát mit lehetne tenni e javaslat helyett? Hogyan lehetne magát a problémát megoldani? Én ezt négy pontban szeretném összefoglalni és röviden elmondani, ezzel is alátámasztva, hogy van megoldás egy ilyen nehéz helyzetre is.

Először is mi azt gondoljuk, hogy magának a megoldásnak elsősorban a lakáshitelekre kell kiterjedni, és ráadásul akkor a lakáshitelekre, ha a lakáshitel egy lakóingatlanra egy adós esetében vonatkozik, hiszen tudjuk azt, hogy voltak sokan, akik több hitelt is felvettek különböző lakásspekulációs célból is. Ez azért fontos, mert azokon kell segítenünk, akik valóban jó szándékú, jóindulatú emberek, és jelentős bajba jutottak a gazdasági válság és a különböző politikai ingadozások eredményeként Magyarországon.

Mi a javaslat lényege? Mi az a négy pont, ami- ben mi a segítséget el tudjuk képzelni? Először is azt gondoljuk, hogy a Nemzeti Bankot kellene felkérnie a kormányunknak arra, hogy adjon olyan hitelt, olyan kedvező lejáratú, hosszú lejáratú hitelt a bankok számára, a kereskedelmi bankok számára, amelyekből kiválthatók lesznek a későbbiekben ezek a devizahitelek.

Másfelől a kormányunknak arra kellene törvényjavaslatot készítenie, hogy hogyan tudja az adósok számára lehetővé tenni azt, hogy átváltsák a devizahitelüket forintalapú hitelre, és ezt az átváltást megfelelő módon a pénzügyminisztériumnál - amelyekről az előző pontban mondtam, a Nemzeti Bank által kapnak hosszú lejáratú hitelt a Nemzeti Banktól - meg tudják tenni, és a pénzügyminisztériumnál át tudják váltani ezeket a hiteleiket az adósok.

Nos, a harmadik pontban azt gondoljuk, a kormányunknak a Nemzeti Bankot arra is fel kell kérnie, hogy a devizatartalékai terhére közvetlenül biztosítson devizaforrást a pénzügyminisztérium számára azért, hogy tudják törleszteni ezeket a devizaalapú hiteleket, át tudják váltani a megfelelő módon, tehát a bankok és az adósok kapcsolatában, és így a felszabadított devizatartalékból felszabadított devizát,

ennek a felét piaci kamatozással a Nemzeti Banknál kellene az intézeteknek elhelyezni.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Végül, azt tartanánk fontosnak, ha a kormány javaslatot készítene, amely a különadóval kapcsolatban azt fogalmazná meg, hogy itt amely különadó sújtja jelen pillanatban a magyar bankszektort, lehetővé tenné, hogy a lakásvásárlás céljából nyújtott mind a forinthiteleknel, mind a devizahiteleknel és a jelzáloghitelek irányába lehetőség legyen elengedni egy részét ezeknek a hiteleknek. Méghozzá azt a részét - mint tudjuk, a gazdasági válság hatására az ingatlanpiacon is jelentős változás következett be, az ingatlanok jelentős része elveszítette az értékét -, amely értékkel csökkentek az ingatlanok, és amely részt nem tudná egyébként az adós visszafizetni, csak feleslegesen törleszti lényegében a semmiért a hitelének ezt a részét, ezt a részt kellene elengedni a különadóból és a bankadóból.

Nos, ezen a négy lábon, négy pilléren alapuló javaslattal megoldható lenne valóban az a probléma, amire négy éve nem látunk igazából megoldást, hanem csak állandóan a megoldás halogatását és haslasztását.

Egyébként pedig az a javaslat, ami előttünk van, megint nem lesz alkalmas arra, hogy átfogó megoldást adjon. Itt csak egy tüneti kezelést látunk. Ráadásul még nem is tudjuk, hogy ez a mostani javaslat hová vezet, hiszen itt a Házban már volt, aki szóvá tette, hogy hangoznak el fideszes politikusok részéről egyéb javaslatok a sajtóban. Ezeket nem láttuk megjeleníteni módosító indítványok formájában, de ha megjelenik az, hogy nem normál, piaci módon történik az átváltása ezeknek a hiteleknek, hanem esetleg évekkel ezelőtti árfolyamon, akkor megint olyan mértékű jogbizonytalanság és olyan mértékű gazdasági káosz alakulhat ki Magyarországon, hogy annak rendkívül messze vezető, negatív jogi és gazdasági következményei lesznek.

Úgyhogy én azt szeretném kérni a kormány képviselőitől, hogy mindenféle szirénhangoknak ellenállva, és senkiből sem csinálva értelmetlenül ellenséget ebben az országban, legyen az magánszemély, legyen az jogi személy, gondolok itt akár egyszerű, hétköznapi emberekre, politikai szereplőkre, bankokra, amelyekről kötelező és ma divatos ellenségként szólni, holott tudjuk jól, hogy nagyon fontos létező, lényeges elemei egy jól működő gazdaságnak, tehát senkiből sem ellenséget csinálva reális megoldást tegyen le elének. Ez a javaslat korrekt, de nem megoldás. Nem megoldás valójában a helyzetre. Ennél többre, ennél jelentősebbre, ennél átfogóbbra van szükség. Ha ilyen lesz, azt mi örömmel és szívesen támogatjuk, de ezt sajnos nem tudjuk támogatni, mert ez a mai magyar devizahitelek problémáját és

bizonyos szempontból még a forinthitelek problémáját sem képes megoldani.

Köszönöm a figyelmet.

(19.00)

ELNÖK: Köszöntöm az Országgyűlést. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, frakciónként egy képviselő, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő számára. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úr számára.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az imént mintha a Bankszövetség képviselőjét hallottuk volna a parlamentben. Számkunkra nagyon fontos a jogbiztonság, semmiféle olyan szándék nincs bennünk, hogy jogbizonytalanság álljon elő Magyarországon, de mi úgy tartjuk a rend pártjaként, hogy a lopott holmi visszajár.

Az imént az hangzott el Fodor Gábor szájából, hogy bizony a jogbiztonság, az általa vélelmezett jogbiztonság fontosabb tényező, mint hogy a devizahitelek kapcsán egyébként minősítetten lopott holmi visszajárjon. Tehát ha úgy tetszik, fontosabb ez a vélelmezett biztonsági helyzet, mint az, hogy kártalanítsuk azokat az embereket, akiket minden szempontból kártalanítani lehetne, kellene.

Hosszas vitákat folytattunk már itt a parlamentben arról, hogy ezek az ügyletek adott esetben tartalmaztak-e stikliket, jogilag támadhatók-e, milyen visszasságaik vannak. Én nem kívánom most újrainyitni ezt a vitát, hiszen úgy érzem, hogy ez közismert, itt a frontvonalak bemerevedtek.

Egyetlen kérdést teszek fel, ami egy költői kérdés, nagyon nehéz rá válaszolni, hiszen a szükséges statisztikák is ritkán állnak rendelkezésre, de a helyzet az, hogy ezen előterjesztést vizsgálva és gyakorló jogászokkal, ügyvédekkel tárgyalva, mint például a kiváló Damm Andreával, aki nagyon sok pert vitt már esélyes és győzelemesélyes szakaszba, azt látjuk, hogy a bankok által aláírt szerződések mintegy 80 százalékában leírják és szerepel az, hogy átváltja a forrásként bevont devizát, és aztán visszaváltja, amikor az ügylet lezárul. A helyzet ezzel szemben az, hogy a bíróságokon, amikor arról van szó, hogy az érintett bankot köteleznék arra, hogy mutasson be egy igazolást arról, hogy azon a napon azon az árfolyamon igenis honnan vonta be, milyen típusú devizát, az esetek kevesebb mint 5 százalékában képesek ilyen igazolást felmutatni, és nem az informatikai rendszer hiánya és visszassága miatt, egyszerűen azért, mert a negyedéves gyorsjelentések szerint is a kihelyezett hitelállományhoz képest alig egyötödnyi bevonás történt.

Tehát ha csak ezt az egy jelenséget vizsgáljuk, bebizonyosodik, hogy itt nem devizahitelezés történt, itt egy nyilvántartási folyamatról beszélünk, ahol a

nem is létező árfolyam-különbözetet zsebre tette egy nyilvántartás alapján az a bankrendszer, amelytől a lopott holmit igenis vissza kell szerezni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Schiffer András képviselő úré a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha már a jogbiztonság szóba került, akkor viszont nem állhatom meg, hogy az egész konstrukcióval kapcsolatban az igazi bombát egyelőre még senki nem akarta fölrobbantani. Tudniillik arról van szó, hogy az akkor hatályos hitelintézeti törvény 78. § (1) bekezdése a kockázatvizsgálattal kapcsolatban tipikusan egy jogbiztonságot, bankbiztonságot, szabályt tartalmaz. Ez úgy szól, hogy a hitelintézetnek a kihelyezésről történő döntés előtt meg kell győződnie a szükséges fedezetek, illetőleg biztosítékok meglétéről, valós értékéről és érvényesíthetőségéről.

Ez azt jelenti, hogy az ilyen típusú ügyleteknél, tehát a devizaalapú hitelügyleteknél egész egyszerűen a bankok képtelenek voltak megfelelni a 78. § (1) bekezdésének, hiszen nem lehetett megmondani egy 10-20 éves hitelkonstrukciónál, hogy ha mondjuk, elszabadul a forint-svájci frank árfolyama, akkor a delikvens, ahova kihelyezik a hitelt, teljesítőképes lesz-e, megvan-e a fedezet. Ezt azért mondom, mert azt még nem kapargatta senki, a Kúria sem, hogy maga a konstrukció nem ütközik-e jogszabályba, nevezetesen az akkori hitelintézeti törvény 78. § (1) bekezdésébe, mint olyan. Ebben az esetben ugyanis, ha a Kúria ezt megvizsgálná, kimondaná azt, hogy ezek a szerződések mint konstrukciók, eleve alkalmatlanok arra, hogy megfeleljenek a hitelintézeti törvény kockázat-elemzést előíró passzusainak, akkor az összes ügy, ahogy van, semmis, és forintban el kell számolni ebben az esetben az ügyfelekkel.

Azt gondolom, hogy a jogbiztonságot pontosan az szolgálná, illetve szolgálta volna, ha a bankok a megelőző 10-15 évben a hitelintézeti törvénynek megfelelően csak úgy helyeznek ki hitelt, hogy valóban meg tudnak arról győződni, hogy egyébként az adós teljesítőképes-e. Ennél a konstrukciónál ez fogalmilag kizárt volt.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek 15-15 perces időkeretben. Először az írásban előre jelentkezett Cseresnyés Péter képviselő úrnak adom meg a szót.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány gondolatot szeretnék megfogalmazni, talán áttekin-

tésként és kitekintésként, félig-meddig reagálva is azokra a hozzászólásokra, amelyek elhangzottak eddig. Hisz egyik-másik hozzászólásból talán az derült ki, mintha az előző szociálliberális kormányoknak, a Gyurcsány-, Bajnai-kormányoknak nem is lenne felelőssége a kialakult helyzetért, vagy éppen olyan gondolatok, olyan mondatok is elhangzottak, mintha nem történt volna semmi ebben az elmúlt négy évben a tekintetben, hogyan lehetne könnyíteni azon a nehézségen, azon a gondon, amit a devizahitelezés okozott jó néhány családnak, több százezer családnak Magyarországon.

A 2010-ben kormányra került Fidesz-Magyar Polgári Szövetség-KDNP Magyarország egyik legsúlyosabb szociális, gazdasági és pénzügyi problémáját örökölte az előző két kormánytól. A nehéz helyzetbe került devizaalapú lakáshitelekkel kapcsolatos problémáért ugyanis a szocialista kormányokat nagyon komoly felelősség terheli. Egykori hatalomra jutásukat követően, előzetes ígéretükkel szemben fokozatosan megszüntették a támogatott forinthiteleket, és tevékenyen közreműködtek abban, hogy helyette devizahitelből vagy magas kamatú forinthitelből oldják meg az emberek a lakásproblémájukat. Az embereket becsalták a devizaalapú hitelezési rendszerbe, és nem figyelmeztették őket kellő súllyal a komoly kockázatokra, valamint nem nyújtottak nekik védelmet a hitelintézetekkel szembeni egyenlőtlen helyzetükben.

Nézzük azt, és itt lenne egy kis kitekintés, hogy máshol is így történt-e, mondjuk, Európában, a világ más országaiban. Nincs átfogó és jól körvonalazott nemzetközi gyakorlata a jelzálog-hitelezés, illetve ezen belül a devizahitelezés adminisztratív korlátozásának. Főként azokban az országokban születtek szabályozások, szabályok, ahol az ingatlanpiac túlpörgésétől lehetett tartani, illetve ahol nagyon elterjedtek a devizahitelek, és veszélybe került a bankrendszer vagy a háztartások stabilitása. Ezekben viszont nemcsak a devizahiteleket, hanem a teljes hitelezést visszafogták.

A hitelezés adminisztratív korlátozására vonatkozó egyes szabályozás, illetve az ehhez szükséges intézmény- és eszközrendszer még az Unión, sőt az eurózónán belül sem alakult ki. A szórványos nemzetközi próbálkozások azonban hoztak részeredményeket, ha nem is mindegyik volt átütő siker. Hoztak intézkedéseket Európa számos országában, nem úgy, mint a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok, amelyek nézték, hogy hogyan alakul a világ, és nem figyelmeztették az embereket a devizahitelezés veszélyeire.

Nézzünk egy-két országot a határaink mellett, amelyek viszont már korábban nagyon korán tettek intézkedéseket. Romániában például már 2004-ben arra kötelezték a kereskedelmi bankokat, hogy devizahitelek mögött nagyobb tartalékot képezzenek, és figyelmeztették az embereket a devizahitel veszélyei-

re. Ugyanez történt Ausztriában, ahol komoly szankciókat vezettek be, és figyelmeztették az embereket, szoft elemként felhívásokat tettek közzé és fölhívták ezekben a figyelmet a devizahitelezés veszélyeire. Például tettek olyan intézkedést is a pénzügyi stabilitási kockázatok emelkedése miatt, az osztrák pénzügyi felügyelet minimumkövetelményeket szabott a devizahiteleket folyósító bankoknak, például korlátozták a folyósítható állományt, az ügyfelek kockázatoságától függő felárat írtak elő a hitelkamatokra, szigorították a hitelfedezetet, és az ügyfelek hitelképességének a vizsgálatát is nagyon komolyan vették.

Horvátországban viszont ítélet is született a tekintetben, hogy mit kell tenniük a bankoknak, és milyen megoldást próbálnak a devizahitelek problémájára kreálni. 2013 júliusában a zágrábi bíróság első fokon a devizahiteleknek adott ígazat a bankok ellen indított perben. A döntés indoklása sokban hasonlított a Lehmann György által megnyert perben hallottakra, így szólt: a bank indokolatlanul és nem előre kiszámítható módon emelte meg a hitel kamatait, kiegyenlítően erőviszonyokat teremtve ezzel a szerződéses felek között. De a testület azt is kimondta, hogy a bankok nem hívták fel elég körültekintően az ügyfelek figyelmét a frankhitelek kockázataira. Tehát nagyon komoly ítéletek is születtek.

Lengyelországban már 2006 óta hoztak intézkedéseket a devizahitelezés fékezésére. Szigorították például a hitelebírlás szabályait, és figyelembe vették a fedezetül szolgáló ingatlan értékének esetleges csökkentését is.

(19.10)

Tehát már a 2000-es évek közepétől komoly intézkedéseket hoztak hozzánk földrajzilag közel eső országokban, a Gyurcsány-Bajnai-kormány viszont engedte azt, hogy hirdetésekben vezessék félre az embereket a bankok a devizahitelek felvétele kapcsán, sőt reklámozták azt, hogy ez a jó megoldás a hitelfelvételre, és nem figyelmeztették őket a veszélyekre.

A másik ok, amiért szót kértem, az, hogy próbáljam azt igazolni, hogy nagyon sokat tett az elmúlt négy évben a Fidesz-KNDP-kormány annak érdekében - és természetesen a parlament a döntéshozatalával is -, hogy lehetőleg, a lehetőségekhez képest könnyítsenek azon emberek problémáján, akik devizahitelben vették föl hiteleiket, így próbáltak segíteni, próbáltunk segíteni jó néhány tízezer vagy száz-ezer embernek.

Ugyanis - néhány számot szeretnék mondani - az otthonvédelmi akcióprogram keretében eddig közel 500 ezer család jutott valamilyen formában segítséghez. Úgy tudtunk segíteni, hogy megvédtük például a lakásuk elvesztésétől, de sokan, közel 170 ezren éltek a végtörlesztés lehetőségével, és több

mint 165 ezren jelentkeztek eddig az árfolyamgátba, és közel 7500-an ajánlották fel ingatlanjukat a Nemzeti Eszközkezelőnek, annak a Nemzeti Eszközkezelőnek, amelyről azt mondta valaki itt a felszólalásában, hogy nem is működik.

Nézzük sorrendben, időrendben, hogy mi történt eddig! 2010 júniusában, tehát nem sokkal a kormányalakítás után kilakoltatási moratóriumot hirdettünk. Ennek megfelelően a kormány 2010. júniusi hatállyal elrendelte, hogy a kötelezett által lakott lakóingatlan 2010. december 31-éig nem értékesíthető, árverési hirdetmény csak ezen időpontot követően tehető közzé. Majd 2010 júliusában a devizaalapú jelzáloghitelt megtiltottuk, tehát nem lehetett folytatni tovább a devizaalapú jelzáloghitelezést, ezzel gátat vetettünk a deviza alapú hitelezésnek.

Aztán 2010 júliusában, ugyancsak ebben a hónapban a kilakoltatási moratóriumot először meghosszabbítottuk 2011. április 15-éig, tehát biztonságban érezhették magukat azok az emberek, azok a családok, akik veszélyben érezhették az ingatlanjaikat.

2010 októbere a következő állomás - ez már a nyolcadik -, a Rogán-Kósa-féle - nevezzük így - 8 pontos javaslat, ahol a jogszabálysomag szigorú szabályokat tartalmazott a bankokkal szemben az ügyfelek védelme érdekében. Ilyen az egyoldalú szerződésmódosítás tilalma, a kamatemelés korlátozása és a korábbiaknál lényegesebb szigorúbb feltételekhez kötése, tehát egy jelentős korlátot jelentett a bankok számára.

2011. március a következő állomás, ez már az ötödik: 2011. július 1-jéig meghosszabbította a kilakoltatási moratóriumot. A szabályozásban szűkült a tilalom által érintett hitelcél. 2011. májusban, két hónap múlva az otthonvédelmi akciótervet bejelentettük, és utána egy ötpontos otthonvédelmi akciótervben állapotodott meg a kormány és a Magyar Bankszövetség, amelynek egyik eleme volt 2011 júniusában a törlesztőrészekre vonatkozó árfolyamgátprogram és a kvótarendszer.

A következő lépés 2011 júliusában már a nyolcadik lépés: a devizaalapú lakáshitelezés szigorú feltételekkel történő újraindítása. Ez arról szólt, hogy csak azok élhetnek ezzel a lehetőséggel, akiknek a jövedelme devizában keletkezik, és ezt bizonyítani is tudják. 2011 szeptemberében az árfolyamgátat kiterjesztettük a Fészekrakó-programra. 2011 szeptemberében egyösszegű végtörlesztés lehetősége rögzített árfolyamon; járulékkedvezmények és pozitív adólista létrehozása, így jelentős számú, 100 ezer fő fölötti végtörlesztés történt ezután.

2011-ben a járulékkedvezményeket kibővítettük, majd 2011 októberében - ezt tizenkettedik lépésként lehet említeni - az egyösszegű végtörlesztés lehetőségének ugyancsak kiterjesztése történt meg. És itt vagyunk most ennél a törvénytervezetnél, amely várhatóan végleges megoldást fog hozni - természetesen egy folyamat végén -, és az első lépése en-

nek a lezárásnak - remélhetőleg lezárásnak - ez a törvényjavaslat a Kúria döntése után.

Azt lehet mondani, hogy a kormány és a fideszes többségű Országgyűlés eddig is számos intézkedést hozott a devizahitelek érdekében. A kormányváltás óta e kérdés folyamatosan napirenden van, és az elmúlt években hozott intézkedések - ahogy már említettem - közel 370 ezer adósnak jelentettek könnyítést, és azt lehet mondani, hogy körülbelül 150 ezer ember, 150 ezer család kapott védelmet az intézkedések által.

Remélem, hogy ezzel a T/465. számú törvényjavaslattal kiszélesedik a támogatás lehetősége, és remélhetőleg végérvényesen meg fog oldódni ez a probléma. Ehhez kérem az ellenzéki képviselők támogatását is, hisz mindenki azt mondta, hogy az irány jó, mindenki azt mondta, hogy egyetértenek az elvekkkel, talán egy hozzászóló kivételével.

Az lenne a kérésem, hogy támogassák a kormány és frakcióink ebbéli szándékát annak érdekében, hogy minél előbb - várhatóan ősszel fog ez megtörténni - megtörténhessen ennek a problémahalmaznak a végérvényes rendezése, és a devizahitelben eladósodottak végre fellélegezhessenek, és olyan helyzet teremtsődjön, amely kiszámítható számukra is és a bankok számára is.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Cseresnyés Péter felszólalásában volt nagyon sok olyan dolog, ami valóban így volt és tényleg igazság. *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)* Például valóban igaza van abban, hogy a legnagyobb felelősség - és fel is sorolta, és én is ezt vallom - az adott időszak kormányait terheli, amikor a devizahitelezés így elszaladhatott Magyarországon. Hiszen valóban, akkor - felsorolta itt a különböző nemzetközi példákat - az adott kormánynak kellett volna lépnie, a politikumnak kellett volna az ügyben lépnie, hogy megvédje Magyarországon az állampolgárokat, és ne engedje azt, hogy ennyire elszaladjon a devizahitelezés.

De azért azt is meg kell említenem, hogy önök ugyan ellenzékben voltak, de nem nagyon hallottam az önök hangját. Önöknek is föl lehetett volna állni hetente, mint ahogy Z. Kárpát Dániel szinte minden héten föláll, elmondja és követeli a devizahitelek problémájának megoldását. Sőt, különböző javaslatokat nyújt be, hogy mivel tudnák segíteni. Ha ezt önök megtették volna az én véleményem szerint a Gyurcsány-kormány időszaka alatt, akkor jelen pillanatban nem tartanánk itt.

És valóban, abban is igaza van, hogy egyes országokban fölhívták arra a figyelmet a bankoknál,

hogy igenis sokkal nagyobb tartalékot kellene képezni, mert ez így nem fog történni. Itt jön az a kérdés, amit ajánlanék a kormány figyelmébe, hogy meg kellene vizsgálni.

Ha valóban a bankok devizát adtak volna, és devizában helyezték volna el a kintlévőségeiket, ha kihelyezték volna ezt a devizát, akkor itt súlyos pénzügyi válság jött volna létre a bankoknál. Hiszen mivel ez nem történt meg, ezt csak egyféleképpen lehetett elkerülni. Nekem meggyőződésem, hogy a bankoknál kettős könyvelést alkalmaztak ebben az időszakban. Az adósok felé devizában történt az elszámolás, míg egy másik könyvelésben minden valószínűség szerint nem devizában, hanem forint alapon történtek. Ez viszont a bűncselekmény lehetőségét is felveti.

Az utolsó, amit még meg szeretnék említeni, hogy 13 lépésről beszélt. Nem kellett volna 13 lépés. Egyetlenegy lépésben kellett volna megoldani ezt a problémát: négy éven keresztül nem tárgyalgatni kellett volna a Bankszövetséggel, hanem egyszerűen amit a Jobbik is ajánlott: egy lépésben segíteni kellett volna a devizahiteleseken, hiszen még mindig 350 ezer emberrel nem történt semmi, 350 ezer embernek nem segítettek az elmúlt időszakban, ennyi szerződés van még függőben. *(Taps a Jobbik padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót két percre.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva a Fideszes Cseresnyés képviselő úr hozzászólását, szeretném megnyugtatni: az MSZP mindig minden törvényjavaslatukat támogatta, ami akár csak ilyen kicsi *(Két ujjával mutatja.)* segítséget is jelentett a devizahiteleseknek. De ha ön történeti áttekintést adott, akkor két percben szeretnék én is adni egy másikat.

Tehát 2001-ben Fidesz-kormány volt, amikor törvényt hoztak a devizahitelezés egyáltalán beindításáról.

(19.20)

Aztán, hogy mitől lódult meg ez a devizahitel, és ha tetszik esetleg emlékezni, volt egy Járai Zsigmond nevű pénzügyminiszterük, akiből jegybankelnököt csináltak, és iszonyúan megemelte az alapkamatot, 2002-re ezzel elérte, 2002 vége, 2003 elejére, hogy 230-235 forint volt egy euró. Tehát abnormálisan túlerősítette a forintot. A forinttalpamat nagyon magas volt, 10 százalék fölött, tehát akkor éleződött ki az emberek számára, hogy mennyivel kedvezőbb devizahitelt felvenni, mint forinthitelt, más-

részt volt egy bizakodó tekintet a jövőt illetően; nagyon sok embernek javultak az életkörülményei. Tehát amiatt is bizakodva tekintettek a jövőre, és fel mertek venni hitelt. A devizahitel-probléma 2010 nyarán a forint árfolyamának a bedöntésével éleződött ki. A kormányváltáskor 265 forint volt egy euró és 185 forint egy svájci frank. Nézzék meg, hol van: a mai nap sajnos a 310 forintot is verte az euró. Tehát a forint árfolyamának a gyengesége a valódi probléma, azon tessenek gondolkodni, hogy hogyan tudják javítani.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Két percben Cseresnyés Péter képviselő úrnak adom meg a szót.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon rövid leszek, mert Józsa képviselőtársamra reagálni nem könnyű. Ugyanis mit csinál? A felelősséget akarja ráterhelni másra. Én örültem volna, ha Józsa képviselő úr itt bent van, amikor Z. Kárpát Dániel mondta felszólalását. Ugyanis ő megadta a választ arra, amit ön most itt felvetett. Az önök felelőssége volt a pénzromlástól elkezdve minden. Önök hozták helyzetbe ezt a nemzetgazdaságot, olyan helyzetbe, ami miatt támadhatóvá vált, ami miatt a kitettség sokkal nagyobb volt a környező országoknál. Ezt pedig Schiffer András mondta, nem egy fideszes képviselő mondja, ezt egy LMP-s és egy jobbikos képviselő. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szövetségesek!)* Ha így nézzük, az önök baloldali egyik pártja, képviselője, Schiffer András mondta ezt.

Tehát ne a felelősséget próbálják áttolni másokra, hanem saját maguk jó lenne, ha tükörbe néznenek, és elgondolkoznának azon, hogy milyen felelősség terheli önöket Magyarország mostani helyzete miatt az elmúlt 8 év, pontosabban az önök kormányzása 8 éve okán. Ezen kéne elgondolkozni, képviselőtársam!

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Amennyiben nem, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Répássy Róbert államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. Látom, igen. Megadom a szót önnek.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm a hozzászólásaikat, és köszönöm a támogató nyilatkozatukat. Természetesen mind Trócsányi László igazságügyi-miniszter, mind én magam is hallottam a kritikai megjegyzéseiket is, de ebben a pillanatban örömet szeretném kifejezni azért, hogy úgy látszik, hogy a Ház nagy többséggel támogatni fogja a kormány által beterjesztett tör-

vénnyavaslatot. Biztosíthatom önöket arról, hogy nem tétlenséggel fog eltelni a következő két hónap, ami az Országgyűlés őszi ülésének kezdetéig hátralévő időszak, hanem a kormány az Igazságügyi Minisztérium szakértőivel és más tárcák szakértőivel együtt folyamatosan készíti elő a szeptemberre esedékes második lépését vagy következő lépését a devizahitelek problémájának megoldására, amelynek első lépése tehát a Ház asztalán fekszik.

Ismét kérem a támogatásukat, és természetesen, mint mindig, most is meg fogjuk fontolni a módosító javaslatokat, amelyről az Országgyűlés már pénteken dönthet.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott házaszabálytól való eltérésnek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására szerdán 9 óráig van lehetőség tárgyaló bizottság megjelölése nélkül.

A határozathozatalokra július 4-én, pénteken kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája**. Az előterjesztés T/311. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság előterjesztette összegző módosító javaslatát és összegző jelentését. Ezeket T/311/31. és T/311/32. számokon a hálózaton megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlési Képviselők! A vitában elsőként Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány által beterjesztett oktatási tárgyú törvénymódosító csomag több, igen jelentős, az elmúlt évek tapasztalatain alapuló, megalapozott és előzetesen már többször bejelentett intézkedést tartalmaz.

A felsőoktatás tekintetében a mostani törvénymódosítási javaslat talán legközismertebb és legnagyobb jelentőségű része a kancellári rendszer bevezetéséről szól, melyre az állami felsőoktatási intézményekben kerül sor. Az intézményirányítás ilyen módon történő átalakítása 2012 őszén merült fel, majd a 2013-ban felállított felsőoktatási kerekasztal keretei között a felsőoktatás valamennyi szereplője megismerte és megvitatta a koncepciót.

A Magyar Rektori Konferenciával és a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájával külön egyeztetésekre is sor került, sőt a HÖÖK nem pusztán a támogatásáról biztosította e kérdésben a kormányzatot, hanem legutóbbi közgyűlésük után közleményben is kérték a törvény mielőbbi módosítását. A számos hivatkozási pont ellenére azt le kell szö-

geznem, hogy a jelenlegi módosítás csak egy eleme a tervezett változtatásoknak, a felsőoktatási kerekaszalon folytatjuk a munkát, és számos kérdésben további változtatásokra kerül majd sor a jövőben.

Foglalkozunk azonban a most beterjesztett anyag tartalmi kérdéseivel! Álláspontom szerint a kancellári rendszer bevezetése elősegíti Magyarország Alaptörvénye X. cikk (3) bekezdésének érvényesülését. Az Alaptörvény a következők szerint fogalmaz: „A felsőoktatási intézmények a kutatás és a tanítás tartalmát, módszereit illetően önállóak, szervezeti rendjüket törvény szabályozza. Az állami felsőoktatási intézmények gazdálkodási rendjét törvény keretei között a kormány határozza meg, gazdálkodásukat a kormány felügyeli.” - így az Alaptörvény. Ennek megfelelően meg kell teremteni a megfelelő viszonyt egyrészt a kutatás és oktatás szabadságának biztosítása érdekében fontos akadémiaautonomia, másrészt a professzionális gazdálkodás és szervezeti menedzsment között.

Fontos, hogy a kutatás és oktatás szabadsága körében megvalósulhasson az intézmények önkormányzati jellegű működése a választott testületeken és a választott rektoron keresztül, de legalább ugyanennyire fontos, hogy biztosított legyen az esetenként több tízmilliárd forintos költségvetéssel és több ezer dolgozóval működő intézmények professzionális gazdálkodása az erre a feladatra kiválasztott, felkészült és a kormány által kinevezett menedzsereken, azaz a kancellárokon keresztül.

A kancellár jogköreit illetően néhány olyan kulcsmomentum van, amely a megfelelő feladatellátás érdekében mindenképpen hozzárendelendő a pozícióhoz. Egyrészt megalapozott igény, hogy a költségvetési intézmény egészére vonatkozóan a nem oktatói, kutatói állományba tartozó munkatárs felett gyakorolja a munkáltatói jogokat, hiszen ilyen módon tudja végezni az intézmény működtetésével, üzemeltetésével kapcsolatos feladatait. Másrészt indokolt, hogy a kancellár egyetértése legyen szükséges az intézmény gazdálkodását érintő stratégiai döntések és intézkedések hatálybalépéséhez.

A kancellár egy, az intézmény működtetéséért felelős felsővezető-menedzser. Így a kancellári pozíció betöltéséhez szükséges feltételek kialakítása esetén, a gazdasági élet más területein bevett gyakorlathoz hasonlóan a hozzáértés, az alkalmasság, a kompetencia és a tapasztalat oldaláról kell megközelíteni az alkalmasságot, amit minden jelölt esetén a kormány alaposan meg fog vizsgálni, hiszen elemi érdekünk is ez a hatékony feladatellátás érdekében. A kancellárok kiválasztása pályázat útján történik, a felsőoktatási intézmény maga nem működik közre a folyamatban, csak az állami fenntartó. A kancellár a felsőoktatási intézmény közalkalmazottja, kinevezője a miniszterelnök, munkáltatója az oktatásért felelős miniszter. A kancellári posztra kiírandó pályázatokat 15 napos határidővel fogjuk meghirdetni úgy, hogy

legkorábban szeptembertől már megtörténhessen a kinevezés.

A kancellári rendszer bevezetésével egy időben - korábbi ígéretünknek megfelelően - visszaáll a rektorválasztás régi rendje is, miszerint a felsőoktatási intézmény szenátusa választja meg a rektorjelöltet. Ezzel a rektorok korábbi kérésének megfelelően ebben a tekintetben is maximálisan megvalósul az intézmények oktatási, kutatási szabadsága.

(19.30)

Ne feledjük ugyanis el, hogy a kancellári rendszer bevezetésétől függetlenül a rektor az intézmény első számú vezetője. Ebből is látható, hogy a felsőoktatási intézmények Alaptörvényben definiált önállóságát és szabadságát senki sem fenyegeti.

Az állami felsőoktatási intézmények új irányítási rendszerében a rektor az intézmény első számú vezetője, de a kancellár felel az intézmények igazgatási, gazdálkodási, jogi, közbeszerzési, műszaki, informatikai működtetéséért. A kancellár számos feladatát egy professzionális szervezet élén látja el, ennek részeként kialakít egy olyan önálló szervezeti egységet, amely a gazdasági feladatokért felel. Semmi sem indokolja, hogy ezt a magasabb vezetői beosztásban álló, törvényben definiált gazdasági főigazgató lássa el. Az természetesen elvárás, hogy ezen kancellár irányítása alatt tevékenykedő szervezeti egység vezetője a gazdasági vezetőktől az államháztartás rendszerében megkövetelt speciális végzettséggel és megfelelő szakmai kompetenciákkal rendelkezzen.

Egy korábban már sok esetben tárgyalt ügyben is nyugvópontot jelent a most beterjesztett törvényjavaslatunk. A Mozgássérültek Pető András Nevelőképző és Nevelőintézete által folytatott képzés a központi idegrendszer károsodása következtében mozgássérült személyek helyreállító nevelését szolgálja. A világhírű, teljes joggal hungarikumnak is tartható Pető-módszer alkalmazásával az intézmény komoly hazai és nemzetközi sikereket ér el ezen tevékenysége, valamint a konduktorképzés területén.

Az intézmény finanszírozási környezete azonban az elmúlt időkben romlott, ezért az intézmény maga kérte, hogy a kormány tegyen lépéseket. Álláspontom szerint a jelenlegi finanszírozás hatékonyságának növelését a jelen szabályozási környezetben az teremtheti meg, ha az intézmény közvetlenül állami fenntartásba kerül, de ezt az intézmény szenátusa is így vélte, amikor 2014 januárjában a szenátus maga is kezdeményezte a főiskola állami fenntartásba vételét.

Hangsúlyoznom szükséges azonban, hogy a főiskola jelenleg is egy százszázalékos állami tulajdonban működő kft. fenntartásában működik, tehát nem beszélhetünk államosításról, csak az állami fenntartás rendjének egyszerűsítéséről, mely jogilag megnyugtatóan rendezzi az intézmény státusát. A régi-új

felsőoktatási intézmény új neve pedig Pető András Főiskola lesz.

A törvénymódosítás nyomán önálló intézményként jön létre a Testnevelési Egyetem, amely a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karának önállóvá válásával jön létre. A sporttudományi felsőfokú képzési, valamint továbbképzési intézményi feladatokat, továbbá a sportegészségügyi és ezekhez kapcsolódó kutatási feladatokat komplex módon összefogó új szervezet sportcélú feladatait tekintve egyedülálló lesz európai és világszinten egyaránt. Az élsport és az élutánpótlás-nevelés szakmai programjainak érvényesülését biztosító felkészülési és versenyeztetési feladatok segítése, megalapozása mellett a szabadidősport és a diák-hallgatói sport szakmai programjainak a fellendülése várható a javaslat nyomán.

Az előttünk lévő törvénymódosítás megteremti továbbá a felsőoktatásban is a duális képzés szervezésének lehetőségét. Ezen gyakorlatorientált képzési forma bevezetésétől azt várja a kormány, hogy a műszaki, informatikai, természettudományi, agrár- és gazdaságtudományi képzési terület egyes szakjain a gazdaság igényeihez még jobban illeszkedő, az érintett hallgatók elhelyezkedését még jobban támogató képzések induljanak el. Az ezt lehetővé tevő módosításban szerintem komoly potenciál van, ezért olyan sikeresnek tekintem, amely egy fontos lépcsőfoka a felsőoktatás átalakításának.

A javaslat a magyar állami ösztöndíjhoz kötött feltételek kapcsán a hallgatók számára kedvező pontosítást is tartalmaz: hogyha a hallgató új felvételével vált szakot az előző képzés leadásától számított egy éven belül, akkor az egyébként a törvényben előírt kötelezettségek nem lépnek életbe, hanem az új képzéshez kapcsolódnak.

Az elmúlt évben több esetben is számon kérték az oktatási kormányzaton, hogy túlságosan nagy a befolyása a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság munkájára, ugyanakkor az akkreditációs folyamatokra a hallgatóknak és a gazdasági szereplőknek nem kellő mértékű a befolyása. A jelenlegi törvénymódosításban arra teszünk javaslatot, hogy a MAB-delegáltak száma két fővel bővüljön. A jövőben a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara is delegálhat egy-egy tagot a testületbe. Ezáltal a felsőoktatás megrendelői oldala nyer megerősítést a MAB-on belül, hiszen a HÖÖK a hallgatókat képviseli, míg a kamara a felsőoktatásból kikerülő fiatalok leendő munkaadóinak a felsőoktatás minőségi képzésével kapcsolatos elvárásait tudja hitelesen megfogalmazni. Biztos vagyok abban, hogy mindkét delegálás a minőségi felsőoktatás minőségi átalakításának érdekeit szolgálja majd.

A módosítás ezen túl még számos kisebb jelentőségű szakmai - ilyen például, hogy a pedagógiai szakszolgálatoknál dolgozó pedagógusok is jogosul-

tak lesznek pótszabadságra -, illetve kodifikációs, jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

A most benyújtott törvényjavaslatot tartalmilag egyeztetettük a Magyar Rektori Konferenciával és a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájával is előzetesen, így joggal mondhatjuk, hogy a legfontosabb felsőoktatási szervezetek egyetértését bírja a tervezet, ezért is kérjük, hogy a módosításokat a mielőbbi hatálybalépés érdekében még a nyári szünet előtt, lehetőség szerint e hét pénteken fogadja el az Országgyűlés.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Törvényalkotási bizottság előadói következnek. E felszólalásokra összesen 15 perc áll rendelkezésre úgy, hogy a bizottságban megfogalmazott kisebbségi véleményt 7 percben biztosítani kell.

Megadom a szót Kucsák Lászlónak, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a T/311. számon benyújtott, egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, és 21 igen, 9 nem szavazati arányban, annak alapján öszszegző módosító javaslatot nyújtott be.

A benyújtott módosítóval kapcsolatban is szeretném idézni az Alaptörvény X. cikkét. „Magyarország védi a Magyar Tudományos Akadémia és a Magyar Művészeti Akadémia tudományos és művészeti szabadságát. A felsőoktatási intézmények a kutatás és a tanítás tartalmát, módszereit illetően önállóak, szervezeti rendjüket törvény szabályozza. Az állami felsőoktatási intézmények gazdálkodási rendjét törvény keretei között a kormány határozza meg, gazdálkodásukat a kormány felügyeli.” A Törvényalkotási bizottság ülésén is elhangzott kormánypárti oldalról, hogy a kormány ezen szándékát pedig a kormány az állam által kinevezett, és nem a szenátus által választott, delegált kancelláron keresztül kívánja megvalósítani, érvényesíteni.

A benyújtott törvényjavaslattal bevezetett és a beadott módosítóval pontosított kancellári intézmény egyértelműen a felsőoktatási intézmények gazdálkodásának rendjét hivatott felügyelni. Fent idézett alaptörvényi rendelkezésből is következően azon ellenzéki kritikák, melyek a kancellár típusú rendszerrel kapcsolatban alkotmányos aggályoknak adnak hangot, kijelenthető, hogy teljességgel megalapozatlanok. A kormánypárti álláspont szerint ez a javaslat, ez a módosítás megteremti a megfelelő viszonyt a kutatás és oktatás szabadságának biztosítása érdekében fontos akadémiai autonómia - ez ugye a rektor hatásköre és szerepköre -, valamint a köz-

pénzekkel való professzionális gazdálkodás és szervezeti menedzsment között; ez utóbbi pedig a kancellár kompetenciája lesz.

Vitás pontként értékelte az ellenzék a Törvényalkotási bizottság ülésén a sport és a művészeti felsőoktatási területen jövőben alkalmazandó szabályokat. Kormánypárti képviselőként úgy vélem, ennek a két területnek a speciális kezelése indokolt, és nem csorbítja a többi terület tudományos előmeneteli rendjének tiszteletben tartását.

Végezetül szeretnék mindenkit megnyugtatni, ahogyan a bizottsági ülésen is elhangzott, a magyar állam kiemelt feladatként kezeli a Pető Intézet fenntartását, működésének biztosítását. Magam is emlékeztetnék rá, hogy egyébként az intézet szenátusa ez év januárjában maga kezdeményezte az állami fenntartásba vételt, és jelenleg is egy százszázalékos állami tulajdonban lévő kft. a fenntartója.

A törvényjavaslat, az összegző módosító javaslat pontosításával az állam jó gazda szerepe erősödik, ezért azt kérem, azt kérjük, hogy támogassák.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A kisebbségi vélemény megismertetésére megadom a szót Fodor Gábor úrnak.

(19.40)

FODOR GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Engem ért az a megtiszteltetés, hogy a kisebbségi véleményt elmondhatom itt, a parlament plenáris ülésén, és valóban, ahogy Kucsák László képviselőtársam fogalmazott az előzőekben, a bizottságban 9 ellenzéki képviselő nem támogatta ezt a javaslatot, nem támogatta magát az indítványt, és nem támogatta a bizottság egységes javaslatát sem, amit majd ide fog terjeszteni a parlament elé.

Miért nem támogattuk ezt? Mielőtt az érveinknek a plenáris ülésen történő előadására rátérnék, előtte engedjék meg, hogy hadd említsek egy fontos, tulajdonképpen formai részletet, de mégiscsak egy fontos ügyet. Ezt Szilágyi György, a Jobbik képviselője tette szóvá a bizottsági ülésen, nevezetesen azt, hogy az ülésünket is úgy kellett folytatnunk a kezdés után nem sokkal, hogy tízperces szünetet kellett elrendelni módosító indítvány olvasása céljából, és ez nem egyedi jelenség. Ennél a törvényjavaslatnál itt drasztikusan fordult elő, többen is szóvá tették az ellenzéki képviselők közül, hogy rendszeresen módosító indítványokat, csomagokat - nemcsak egy indítványt, csomagokat - kapunk meg az ülés kezdetekor, és nincs mód igazából ezeknek az áttekintésére. Így kellett valójában ennek a törvénynek a megvitatását is úgy lefolytatnunk, hogy közben olvasási szünetet

kellett elrendelni a bizottság elnökének. Ez biztos, hogy nincs rendben, ez nem a megalapozott, nem a kiérlelt, nem a felelősségteljes munkát segíti elő, hanem a kapkodó jogalkotást, bizony. Úgyhogy ezt szóvá kellett tennem, hiszen, mint mondtam, több képviselőtársunk is a bizottsági ülésen, ellenzéki képviselő - elsősorban, mint említettem, a Jobbik részéről Szilágyi György képviselő úr - kifogásolta ezt az eljárást, de jogosan tette, mert mi mindannyian egyetértettünk ezzel.

Nos, az érdemi ellenvéleményekre rátérve, ezeket három pont köré szeretném csoportosítani. Az első pont az volt, amiről államtitkár úr is szólt, képviselő úr is, aki a többségi véleményt mondta el, beszélt, ez a kancellária-rendszer bevezetése az egyetemeken. Nos, az ellenzéki képviselők közül sokan úgy gondoltuk, hogy ez nem helyes irány. Nem helyes irány azért, mert az egyetemi autonómiával és a felsőoktatási autonómiával nem áll összhangban ez a törekvése a kormánynak. A kormány egyébként is az elmúlt években a politikai tendenciáját tekintve a döntéseiben a központosításra, a centralizációra törekedett, ez sajnos megjelenik itt a felsőoktatási törvénnyel kapcsolatban, az oktatási törvény módosításánál is.

A kancellárrendszer bevezetése azt fogja jelenteni, hogy a kormány egy meghosszabbított karja, egyfajta komisszára kerül oda a felsőoktatási intézményekbe, akin keresztül közvetlenül tudja irányítani az intézményeket, főleg azzal, hogy ez az ominózus módosító indítvány, ami miatt tíz perc olvasási szünetet kellett tartanunk, az ki is veszi egyébként a gazdasági főigazgató posztját a rendszerből, tehát meg is szünteti ezt, így nem lesz ilyen típusú kettősség a rendszerből, tehát közvetlenül kormányirányítás alá kerülnek az intézmények gazdaságilag és részben politikailag is, hiszen a kancellárok a miniszterelnök által kinevezett szereplői lesznek a felsőoktatásnak.

Rendkívül aggasztónak, sőt elfogadhatatlannak tartjuk ezt az irányt, hiszen itt valóban sérül az autonómia, és ahogy a bizottsági ülésen magam is érveltem ez ellen, azt mondtam, hogy az autonómia önmagában is érték, hiszen a rendszerváltáskor ezért harcoltunk, hogy ezt teremtsük meg a felsőoktatásban, de egyébként meg önmagán túlmutatóan azért érték, mert a szabadság, az alkotói szabadság és a művészeti, tudományos szabadság teszi versenyképesé a felsőoktatást. Ha az nem versenyképes, akkor bizony a fiataljaink elmennek majd máshová tanulni, és nem a magyar felsőoktatást sikerül felhozni egy olyan szintre, amit európai szintnek nevezünk; tehát ezt elleneztük.

Többek között Hiller István alelnök úr is ott volt a bizottsági ülésen, ő hiányolta a kormány átfogó koncepcióját, mondván, hogy egy ilyen átfogó koncepció részeként kellene ilyen fontos ügyekben dönteni. Bárándy Gergely alelnök úr, a bizottság alelnö-

ke szintén helytelennek tartotta az autonómiát csorbító törekvéseket, és Szilágyi György képviselő úr a Jobbiktól pedig szóvá tette azt, hogy ha már ilyen kancellári rendszert vezetnek be, és ilyen kinevezésekre sor kerül, bizony a szabályokat kellene megváltoztatni arra vonatkozóan, hogy ki nyerheti el ezt a posztot, mert ezt nem kellő részletességgel és nem kellő precizitással, sőt nem kellő felelősséggel szabályozza a javaslat.

Nos, a másik vitatott pont a Pető Intézettel kapcsolatos volt, ahogy szintén hallottunk erre utalást. Mi, az ellenzék részéről azt fogalmaztuk meg, hogy nem helyes itt is a centralizációval szembenéznünk, nevezetesen azzal, hogy a Pető Intézetet is lényegében államosítja a kormány. Már voltak előzőleg, pár évvel ezelőtt is kétségtelen törekvések erre vonatkozóan, de itt most valóban bekövetkezett ez. Az, hogy a Pető Intézet körül vannak anomáliák, gazdasági és szakmai problémák, az nem jelenti azt, hogy szükséges az intézet államosítása, és bizony Korózs Lajos képviselőtársunk is, aki nem bizottsági tagként jelen volt a bizottsági ülésen, ezt tette szóvá.

Végül a harmadik pont, amit vitatott az ellenzék, ez a Testnevelési Egyetem leválása, és ezzel kapcsolatban a sport- és művészeti területen azoknak a szabályoknak a könnyítése, hogy hogyan lehetne egyébként egyetemi tanári kinevezést kapni, doktori kinevezést kapni. Sokan Schmitt Pál nevéhez kötődtek már a sajtóban is ezt a törvényjavaslatot e tekintetben, hogy olimpiai bajnoki címmel is lehessen egyetemi doktor valaki, de nem is ez az érdekes igazából, hanem az, hogy szembemegy a Testnevelési Egyetem önálló leválása, kialakítása a felsőoktatási integrációs törekvésekkel, ez nem kellően indokolt. Másfelől pedig a doktori címek ilyen típusú kialakítása vagy kiosztása - ahogy Tukacs István és Bárándy Gergely is szóvá tették többek között az ülésen - bizony azt jelenti, hogy minden tisztelet a kiváló sportolóknak, minden tisztelet a kiváló művészeknek, ezt senki nem akarja vitatni, de az, hogy valaki kiváló sportoló, kiváló művész, az még nem teszi feltétlenül evidenssé, tehát egyértelművé, hogy jól tud irányítani például egy tanszékot, és megfelelően tudja ott a munkát megszervezni, vagyis ez a javaslat sem kellően kiérlelt.

Nos, ezen szempontok alapján a bizottság kisebbsége, az ellenzéki képviselők egységesen elutasították ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Megadom a szót Pószán Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy hallottam és úgy tapasztaltam, hogy az egész betervezett törvényjavaslattal kapcsolatban lényegében a figyelem kifejezetten a felsőoktatásra irányult, és ezen belül is láthatóan a kancellári tisztségre, jóllehet azért maga ez a csomag ennél bővebb, és azért ne felejtjük el, hogy érinti a közoktatásnak számos olyan területét, ahol az érintettek számára pozitív és jó irányú, kedvező változást hoz magával. Tehát láthatóan a kritikák is a kancellária téma köré csoportosultak, úgyhogy engedtessek meg, hogy akkor ezzel kapcsolatban elmondjam az álláspontunkat.

Fodor Gábor azt mondta, hogy szerinte, illetve az ellenzéki vélemények szerint ez nem helyes, az autonómia sérül, és nem európai megoldás. Szeretném jelezni, hogy ha csak egy picit felemeljük a tekintetünket, kicsit nyugatabbra nézünk, akkor azt látjuk, hogy Németországban a kancellária-rendszer a felsőoktatás szisztémájában elfogadott, ismert, általános, az angolszász világban az elnöki rendszer ismert, elfogadott és általános. Tehát azt mondani, hogy a kancellária mint olyan, ez a fajta egyetemirányítási, egyetemmenedzselési szerkezet valami életidegen lenne, nem európai és az ördög tudja micso-da, az egész egyszerűen nem felel meg a valóságnak.

Továbbá, ha már a kancellária szóba kerül, azt se felejtjük el, hogy az egyetemi rendszernek van egy történelmi múltja is Európában. Az egyetemek a középkorban alakultak ki, és hosszú-hosszú évszázadokon keresztül az egyetemeket kancellárok irányították, úgy, hogy azt a fenntartó nevezte ki - ez hosszú időn keresztül egyébként az egyház volt, tehát értelemszerűen az illetékes érsek -, és a professzorok választották a tanulmányi és tudományos területre a rektort. Ez a modell, ez a konstrukció egyébként Európa nyugatibb részein, az angolszász világban, természetesen az idők változásainak számos dolgát figyelembe véve, de alapvetően megmaradt, pontosan azért, hogy vagy elnöki rendszer van, vagy kancellária-rendszer van. Lényegében erről szól a mostani javaslat. Akkora volumenű egyetemeken, amelyek nem egy esetben megyei jogú városokat is meghaladó költségvetéssel, vagyonnal gazdálkodnak, azokat lényegében egy professzionális menedzsment irányítása alá szeretnénk helyezni, ami nem érinti, és nem sérti a kutatás és az oktatás szabadságát, hiszen azt az Alaptörvény is egyértelműen rendezi és garantálja.

(19.50)

Ugyanakkor jó, ha emlékezünk arra, hogy mindazok a szlogenek, amelyek az egyetemi, felsőoktatási autonómiáról szóltak, egyáltalán nem jelentettek biztos garanciát arra nézve, hogy mondjuk, ezen

óriási vagyon vagy éppen pénz valóban hatékonyan és jól hasznosult volna minden esetben. Nem akarok konkrét intézményeket megnevezni, de a sajtóból értesülhettünk az elmúlt években arról, hogy hol milyen természetű nyomozásokról vagy éppen visszaélésgyanús ügyekről volt szó. Felsőoktatást érintő ügyekről van szó természetesen. Tehát egyáltalán nem gondolom azt, hogy fenékgig tejföl volt az eddigi élet és minden kifogástalanul működött.

Ugyanakkor bármelyik egyetemet, felsőoktatási intézményt megnézzük, azok a rektorok, akiket erre a posztra méltónak talált az egyetemi, felsőoktatási közösség, nyilvánvalóan egyébként kiváló tudósok voltak, hiszen a felsőoktatási törvény minden alkalommal, akárhány módosítás is volt, a rektor személyére vonatkozóan alapvetően tudományos kritériumrendszereket írt elő. Lehet valaki kiváló fizikus, biológus, irodalmár, néprajzkutató és lehetne hosszasan sorolni miféle akadémiai területek vannak, az egyáltalán nem garancia arra nézve, hogy első számú legfőbb vezetőként egy ekkora rendszer minden ágát-bogát, zegét-zugát a legnagyobb felelősséggel képes átlátni és igazgatni, még akkor sem, ha volt egy szakapparátusnak mondott rendszer mellette, mert a szakapparátusi rendszer mondta meg lényegében, hogy mi történjen, és a rektor a legtöbb esetben rábólintott. Lehet ezen persze ingatni a fejünket, hogy hát azért nem így volt, most némi leegyszerűsítéssel a hétköznapi világ gyakorlata nagyon sok esetben így működött.

Ezek a rektorok kiváló tudósok voltak, akiknek az a dilemma állandóan a szemük előtt lebegett, hogy iksz év nagy egyetemi menedzsmentvezetés, egyetemrendszer-irányítás egyet jelent azzal, hogy négy évre, nyolc évre - ki meddig volt rektor - kiesik egyébként a tudományos tevékenységéből. Ez különböző tudományterületeknél eltérő terhet jelent, de nem könnyű a tudományos életben, ha valaki éveken keresztül kiesik, visszakapcsolódni a híráramlatba, egyáltalán a tudományos élet vérkeringésébe. Azt gondolom, hogy ebből a szempontból is érdemes meggondolni, hogy professzionális menedzsmentje legyen az egyetemi rendszernek.

Ez az elképzelés egyébként nem új. Tehát senki nem mondhatja, hogy váratlanul, meglepetésszerűen érte. Már az első Orbán-kormány idején ezek a tervek előkerültek, napvilágot láttak. Az más kérdés, hogy akkor ez még nem jött elő. Viszont 2012-től, aki csak egy kicsit is figyelt a felsőoktatás világára, az tudhatta, hogy ilyen természetű tárgyalások, egyeztetések, előmunkálatok bizony zajlanak, voltak. Erről egyeztetés volt a felsőoktatási kerekasztalnál is. Úgyhogy senkit nem érhetett váratlanul, és bizony még azt sem mondhatjuk, hogy a Rektori Konferencia heves ellenállását váltotta volna ki. Nem állítom, hogy minden rektor boldog volt, de azt sem lehet állítani, hogy egyöntetű elutasításba ütközött volna. Azt kell mondanunk, hogy ebből a szempontból

mindenki hozzáállásának mikéntjétől függően, de sokkal inkább elfogadóbb a felsőoktatási világ ezzel az elképzeléssel kapcsolatban, mintsem elutasító lenne.

Ha arra gondolunk, hogy miért most kell ezt bevezetni, nyilvánvalóan ilyen felvetéseket is lehetett hallani, szakszervezet megnyilvánult és így tovább, egy dolgot jó, ha látunk. Először is nem generálisan minden intézménynél azonnal, hiszen ez egy elhúzó-dó folyamat. Szeptember 1-jétől lehet bevezetni ott, ahol ebből a szempontból a személyi feltételek és így tovább rendelkezésre állnak. Azért kell szeptember 1-jétől, ha belegondolunk, mert az új rendszernek van egy belső, az egyetemi világban értelmezendő jogalkotási, ha úgy tetszik, szmsz-alkotási kötelezettsége. Hatvan nap áll rendelkezésre felállítani egy új igazgatási konstrukciót az egyetemi rendszeren belül és így tovább. Mindez azért, hogy a következő naptári év, ha úgy tetszik, költségvetési év, a 2015-ös esztendő ennek ismeretében indulhasson. Szerintem ezt meg kell lépni, a nagy egyetemekenél meg különösen, ott, ahol a legnagyobb állami vagyonnal való felelős gazdálkodás elvárható és minden szempontból, azt gondolom, a választópolgárok felé átlátható kezelést igényel.

Meggyőződés az, hogy ha Magyarországon az elmúlt évtizedekre visszatekintve a felsőoktatási intézményekben van kancellár típusú felelős, működtetésért felelős vezető, nem hiszem, hogy oly mértékű PPP-konstrukciós beruházások megvalósultak volna, mint amilyenek az elmúlt esztendőben mégiscsak megvalósultak, és amelyeknek a levét mind a mai napig nagyon sok intézmény issza, és amelyeknek a terhet nagyon sok intézmény mind a mai napig nyögi.

A Testnevelési Egyetemen kapcsolatban Fodor Gábor azt mondta, ellentétes az integrációval, hogy leválik a mostani anyaintézményéről. El kell ismerni, hogy igen. De azt is tegyük hozzá azonnal, hogy az egész budapesti felsőoktatás egyébként az integráció szellemének az élő tagadása, amióta van. Ugyanis az az integrációs törvény, amely a felsőoktatásra vonatkozóan megszületett és 2000-től elméletileg, sok helyen gyakorlatilag is megvalósult, úgy nézett ki, hogy a vidéki nagyvárosok különálló egyetemeiből valóban lett egy. Lett egy szegedi, egy pécsi, lett egy debreceni egyetem és így tovább, Budapesten meg nem. Budapesten elég furcsa módon álltak össze a különböző intézmények, hogy kipipálhassák papíron azt, hogy megvolt az integráció. Valljuk be őszintén, hogy nem. Egészen sok esetben életidegen módon álltak össze különböző egységek. Az élet meg olyan, hogy egy idő után az ilyen életidegen dolgok bizony kibuknak, és azt utána nem lehet tovább csinálni. Szerintem ami nem megy, azt ne erőltessük. Akkor próbáljuk meg életszerűen, gyakorlatiasan és a józan paraszti ész alapján megnézni, hogy mi az, ami működtethető és mi az, ami jó dolog.

A Pető Intézet apropóján valljuk be őszintén, hogy ez eddig is állami pénzből ment. A Pető Intézetrel kapcsolatban az előző ciklus idején az ellenzéki padosorokból krokodilkönnyeket hullajtottak, hogy mikor lép már a kormány, mikor nyújt mentőövet. Megtörtént. Ezek után egy felelős gazdálkodás szempontjából, valljuk be őszintén, nem elképzelhető az, hogy egy rosszul gazdálkodó magáncég további pénzélete legyen változatlan fenntartások mellett. Hozzá kell nyúlni. Ha állami pénzből működött eddig is, és azt valahol nem jól kezelték, csak gondoljunk a sajtóhírekre és nem is megyek tovább, akkor miért is kellene ugyanazt a konstrukciót fenntartani? Ezt kéri számon rajtunk Fodor Gábor, meg elvileg az ellenzék, mert azt mondta, hogy az ellenzék álláspontját képviseli. Szerintem ez rendben lévő dolog. Egy fontos tevékenységet lát el a Pető Intézet, ahhoz a pénzt közpénzből biztosítani kell, de annak a valódi célorientált felhasználását is biztosítani kell. Egész egyszerűen erről szól, és ezért fog bővülni ez a kör, tehát az állami fenntartású főiskolák köre egy újabb intézménnyel. Szerintem rendben lévő dolog.

A gyakorlóiskolák kérdését is kezeli ez a törvény, szerintem helyesen. Hiszen az nem volt világos a korábbi felvezetőkből, elképzelésekből, hogy a felsőoktatási intézményekhez tartozó gyakorlóiskolák tanárai végső soron most hova is tartoznak, mi a jó besorolásuk, ki lesz majd felettük a munkáltatói jog gyakorlója, a rektor vagy a kancellár. Ebből a szempontból világos képet teremt a benyújtott javaslat és megmondja, hogy a rektor, hiszen ezek oktatási feladathoz kapcsolódnak.

A duális képzésről is szó van. A duális képzés apropóján kétségkívül lehetnek olyan érzetei az embernek, hogy hogy és mint van kimunkálva, vagy hogy nincs kimunkálva. Egy dologra azért szeretném felhívni a figyelmet, ez egy szép divatos kifejezés, de hogy feltétlenül ezt kell-e használni vagy sem, nem vagyok róla meggyőződve. Ugyanis amióta világ a világ, orvospérezés például gyakorlati képzés nélkül nincs. Ha úgy tetszik, duális képzés van, már nem tudom, mióta. De ugyanezt el lehet mondani az agrárképzésről is vagy éppen a pedagógusképzésről és nem ragozom. Nyilván lehet ezt sok szempontból finomítani, lehet közelíteni a gazdasági szféra szereplőit is. A felsőoktatás részéről jó kezdeményezés, nyilván ennek számos lehetőségei vannak, de ez megint már egy olyan feladat, az a fajta menedzsmenti feladat is, amely nem biztos, hogy a jelenlegi vezetési szerkezetben megadatik minden intézmény számára.

(20.00)

Mondok egy konkrét példát, hogy érthető legyen. Akkor, amikor egy egyetem ipari szereplőkkel clusterszerződéseket köt, az tipikusan az a feladatkör, ami egyik oldalon jogi, közgazdasági, menedzsmenti dolog, a másik oldalon pedig valóban egy na-

gyon komoly tudástartalom. És egyre több olyan pályázat, projekt van, ami tudástransferhez kapcsolódó kérdésként jön elő, amikor együtt kell működni, ha akarja, ha nem, ha sikeres akar lenni, az akadémiai, a tudásszektornak és a menedzsmenti szektornak. Ezért ebben a rendszerben, ami eddig volt, nem volt ilyen ember az egyetemeken. Tehát jó, ha ezt látjuk. És ha még azt az érvet is magunk elé vesszük, hogy hogyan is néz ki a következő költségvetés időszak az Uniónak a kutatási forrás felhasználásakor, azt láthatjuk, hogy lényegében, nagyon leegyszerűsítve, aki sikeresen tud pályázni, az komoly forrásokhoz tud jutni, aki meg nem, az nem.

Az elmúlt négy évben is ebbe az irányba próbáltuk tolni a dolgokat, hogy rákésztük Magyarországot erre az új feladatkörre, a jövőben ez még nagyobb kihívásként jelentkezik, még felelősségteljesebben, ugyanakkor nagyon komoly forráslehetőség is. Használjuk ki, ehhez pedig igazítsuk hozzá az egyetemi szerkezeteket is.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Hiller Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Urak! Figyeltem arra, amit államtitkár úr betérjesztőként a kormány nevében elmondott, és saját szempontjából egy rendezett és tisztességes szövegnek gondolom. Az, ami az elmúlt közel fél évtizedben, 2010 óta azonban jellemezte a magyar felsőoktatás és a kormányzat viszonyát, az ebben a rendezett szövegben nem szerepelt. Nem lehet egy törvényt, törvénymódosítást csak és kizárólag egy elem alapján megítélni, illetve megközelíteni ezt a kérdést. Azt kell mondjam önöknek, hogy bár korábbi időszakokban ellenzéki pártként a felsőoktatás, illetve az oktatáspolitikát túlmutató az önök elképzeléseiben a szakpolitika jellegén, karakterképző politikai elem volt, kormányra kerülésük után ezt elsősorban a felsőoktatás területén, finoman fogalmazva, nem tudták színvonalasan kivitelezni.

Ennek két bizonyítékát szeretném adni éppen azért, hogy abban a környezetben lássuk a jelenlegi törvénymódosítást, amely környezetben, a valóságban ez létezett és létezik. Az jellemezte a magyar felsőoktatás-politikát, hogy megalkottak egy törvényt 2011. év végén, decemberi elfogadással, amely nincs is. Nem is kell jobb bizonyíték arra, mint hogy ma itt vagyunk, és erről beszélünk, hogy nem teljesítette be a hozzá fűzött reményeket, és ez egy nagyon tompa és finom ellenzéki fogalmazás. Azt is mondhatnám, hogy színvonalát tekintve csapnivaló munka, egy összeeskábált, különösképpen koncepciót magában nem hordozó törvény volt, ami ráadásul nem is mó-

dosított, hanem valamiféle álforradalmi hévből egy teljesen új felsőoktatási törvény megalkotását mutatja. Aztán itt vagyunk most, két tanévvel később, és nyilvánvalóan önök is belátják, hogy az a törvény részben hiányos, ami meg benne van, az meg döntő többségében életszerűtlen. Ez az egyik jellemző.

A másik jellemző, hogy olyan mértékű forráski-vonás történt az állami költségvetési támogatásból, ami indokolatlan és végiggondolatlan volt. A Széll Kálmán-tervekben szereplő összegek semmilyen módon nem alapozták meg részben a költségvetési politika szándékát, részben pedig hihetetlenül nem járultak hozzá a magyar felsőoktatás versenyképességének csak megőrzéséhez, nemhogy annak emeléséhez. Ebben a környezetben egy ponton ki kell egészítenem, és ha nem bántom ezzel, javítanom az államtitkár urat, mert 2012-ben egy megtört folyamat folytatódott, a felsőoktatási kerekasztalt ugyanis méltóztattak 2010-ben szétverni, az addig négy éven keresztül működött. Nem is világos, hogy miért verték szét, és csak amikor a felsőoktatás területét Hoffmann államtitkár asszonytól elvették, akkor Balog miniszter úr színrelépésével kezdte újra tevékenységét az a felsőoktatási kerekasztal, amelyet ebben az ügyben egyébként most nem kérdeztek meg.

A törvényt módosítás, és helyes, hogy erre a többségi frakció vezérszónoka felhívta a figyelmet, nem csak felsőoktatási tárgyú; ezért most szeretném jelezni, hogy képviselőtársaim úgy a közoktatási részzel, mint például a Pető Intézet és más, a törvényt módosításban szereplő kérdésekkel a későbbiekben foglalkozni fognak. Én a felsőoktatás ügyét szeretném itt most kiemelni, ami nem azt jelenti, hogy más területekre nem kívánunk figyelmet fordítani.

Az a történelmi áttekintés is megállja a helyét, ami az egyetemek történetéről és az akkori kancellária-rendszeréről vagy éppen Németországban, német nyelvterületen jelenleg létező felsőoktatás-irányítási struktúráról szól. De kérem szépen, önmagában igaz tények ebben az összehasonlításban nem állják meg a helyüket. Ez ugyanis látszatvalóság, hogy a német kancellária-rendszer kerül itt megvalósításra. Azért, mert egy kormányzati akaratot ugyanazzal a főnévvel illetünk, mint egy más országban létező, teljesen más gyakorlatot, attól ez még nem lesz az. Kívánom mindenkinek, hogy színvonalas német egyetemeken töltsön el hosszas szemesztereket, tan éveket. Nekem ez módomban állt. Azt mondhatom önöknek, hogy az, ami itt most le van írva, és az európai egyetemek történetében jeles szerepet játszó, például heidelbergi egyetem, ahol én annak idején tanultam, gyakorlati nem ugyanaz. Ezt, kérem szépen, ne tessék mondani, mert azon kívül, hogy az elnevezés azonos, tartalmilag más jellegű akaratról van szó.

Érdekes azt is felvillantani, hogy itt valójában mi a szándék. Az a felosztás ugyanis, amikor is mechanikusan elkülönítenek akadémiai kérdéseket és

financiális kérdéseket, ez egy létező magyar felsőoktatási intézmény tevékenységében teljesen idegen, életidegen. Tessék mondani nekem egyetlenegy olyan akadémiai feladatot, amelynek egyébként nincs költségvetési vonzata! Mondjanak már nekem egyetlenegy olyan témakört a felsőoktatásból, amely úgy kerül, illetve marad most a rektor vagy a szenátus kompetenciájában, hogy annak nincsen pénzügyi, költségvetési vonzata! Mert ilyen én sem az oktatás hallgatói kérdéseiben, sem a nemzetközi kapcsolatokban, sem a kutatás, innováció kérdésében nem tudok. Ha akadémiai feladat az, cél, hogy mondjuk, nemzetközi együttműködést létesítsen akár kérésre egy másik külföldi, Unión belüli vagy azon kívüli intézménnyel, egyetemen egy magyar egyetem, szerencsére ilyen sok van, ennek természetesen van pénzügyi vonzata. Mint ahogy annak is van pénzügyi vonzata, hogyha bármilyen belső szerkezeti, szervezeti, éppenséggel az akadémiai tudományos tevékenységre hatással lévő változást meg kívánunk tenni.

Márpedig minden ilyen kérdéskör kizárólag a kancellár ellenjegyzésével, aláírásával mehet, ezért ne tessék nekem azt mondani, hogy a rektor ezentúl is az egyetem első embere. Majd a rektor mondhatja a tanévnyitói beszédeket, de egyébként a tényleges feladat, az, amiért egy egyetemet működtetni érdemes, az innentől kezdődően a kancellár kezében van, de legalábbis teljesen megkerülhetetlen. Az a felvetés egy szakmailag megfontolandó kérdés, hogy egyébként a tulajdonos, hiszen itt most állami felsőoktatási intézményekről beszélünk, miért ne érvényesíthetné saját elképzelését, akaratát abban az intézményben, amely teljes egészében az állam és ebben az esetben nyilván az adófizetők pénzén a kormány tevékenységének egészébe illeszkedik bele. Ez szerintem jogos.

(20.10)

Ennek a megfontolása valóban érdemes, nem könnyű, ugyanakkor megkerülhetetlen szakmapolitikai kérdés.

De ha ez így van, tisztelt kormánypárti frakciók, akkor tessék nekem megmondani, hogy miért nincsen felsőoktatási koncepciójuk! Hogyan van, hogy előállnak egy lényeges, valóban a működés tekintetében megkerülhetetlen üggyel - a felsőoktatási intézmény irányítása, irányítási struktúrája és finanszírozásának egésze -, de egyébként legutóbb 2013 decemberében nem fogadta el a kormány az önök által, már mégiscsak a felsőoktatás akkori irányítása által beterjesztett koncepciót? Jelenleg nincsen az önök kormánya által hitelesített, elfogadott, a felsőoktatás egészére kiterjedő nézet.

És még azt is elhiszem, hogy önök dolgoznak, vannak elképzeléseik. Hallottam a közelmúltban is

olyan gondolatokat, amelyek igenis alapos, és hogy úgy mondjam, normális szakmai vitákat generálhatnak, amelyekből kijöhet eredmény, de ez itt ebben a törvényben nincs. Önök úgy lépnek egy döntő lépést, hogy az egészről jogszabályszerűen még nem mondanak semmit. Azt kell föltételeznem, hogy az elkövetkező évben, években talán valamit mondanak, miközben itt már eldőlt, hogy hogyan kell gazdálkodnia és hogyan kell működtetni az állami felsőoktatási intézményt.

Önök a koncepciójuk kárleletlensége miatt lépéshátrányban vannak, és ezt a lépéshátrányt ilyen időkénszer miatt most próbálják úgy megelégní, mint ha valami bővös határhoz lenne kötve, hogy 2014 szeptemberétől márpedig akkor kancellár kell hogy legyen az intézményekben, akár fokozatos bevezetés mellett, de hogy a felsőoktatás egészéről hogyan vélekednek, azt még nem tudják megmondani. Azt kell mondjam, hogy ez számos és súlyos szakmai és elsősorban intézményen belüli nehézséget fog okozni.

Végezetül: ez a megosztás a miniszterelnök által kinevezett kormányhivatalnok, aki gazdasági ügyekben, következőképpen gyakorlatilag mindenben kizárólagos jogot kap, és az egyetem által megválasztott vezető, vezetés között előreláthatóan olyan feszültségeket eredményez, ami a működésképpességet fogja megkérdőjelezni az intézményeknél.

Nyilván mindannyian látták, hogy önök ezt tulajdonképpen már kipróbálták, az elmúlt két évben ezt csinálták a Corvinusban: odatettek egy embert gazdasági teljhatalommal, miközben megvolt a választott rektor és a szenátus, amiből semmi más az ég egy adta világon nem jött ki, mint az intézmény működésének belső lebénítása, sajtóüzenetek, aminek a végén végül is önök visszaléptek, és ezt az embert - nem a személy a lényeges, hanem az intézmény - kivonták az egyetemről; most meg bevezetik mindenhol. Ennek aztán végképp semmilyen logikáját nem látom: a gyakorlatban kipróbálnak egy modellt, az nem jön be, és ennek az a hatása, hogy akkor bevezetik mindenhol.

Tisztelettel azt kérem - ahogy a módosító indítványokban és a TAB mai ülésén is ezt kifejtettük -, hogy fontolják meg ennek a jelenlegi bevezetését, és amikor kész és kiérlelt koncepcióval, egy egészszel rendelkeznek, akkor tessék ezt előhozni; lehet belőle szakmailag jó vita. Egyébként most nem történik más, mint egy, az intézményekre oktrojált elképzelés.

És utolsó gondolatként, már nem a felsőoktatás szakmai részéhez. Minden szabályos volt a házszabály szerint, ahogy történt, de azért mégiscsak nevetséges az, ami történt. Mégiscsak nevetséges, hogy oktatásügyben előterjesztenek egy törvénymódosítást, ezen törvénymódosítást sürgősségi kérelemmel beterjesztik a Ház elé több mint egy hete, tíz napja, és az oktatási bizottság - bocsánat, már Kulturális bizottságnak nevezik, de oktatással is foglalkozik.

Tételezzük fel, hogy az ebben a szakbizottságban ülő képviselők mégiscsak az átlagosnál nagyobb hozzáéréssel vannak az oktatás iránt, mint az abban nem ülők, mint ahogy a gazdasági, a költségvetési vagy éppenséggel a fenntartható fejlődéssel foglalkozó bizottságban is nyilván olyanok ülnek, akik ahhoz jobban értenek.

Na, a mi bizottságunk, történetesen a Kulturális bizottság, amely oktatási is, nem tárgyalhatta ezt meg. Ezt majd egyszer tessék elmondani németül, angolul, franciául, meg fogják érteni nyelvtanilag, de tartalmilag föl nem fogják fogni, ha már itt összehasonlításokat hozunk. A Magyar Országgyűlés elé terjesztenek egy törvényt, azt a szakbizottság meg se tárgyalhatja, miközben ráadásul a sors úgy hozta, hogy ugyanabban az időpontban vagy majdnem ugyanabban az időpontban ülésezett ez a bizottság ma, mint a törvény-előkészítő bizottság, amelyik meg tárgyalta.

Most meg itt ülünk este kilenc órakor, és a parlament plenáris ülésén arról beszélünk, amit az Országgyűlés szakbizottsága nem tárgyalta meg. Na, hát körülbelül így állunk ezzel az egészszel. Azt javaslom, hogy ne kényszerítsék ezt át.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Dúró Dórának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeptembertől a kancellár lesz az egyetem fura ura, akinek odaadják majd a kasszakulcsot, és gyakorlatilag mindenről ő fog dönteni, mindenről ő fog rendelkezni, ami egy egyetem életében történni fog. Az előterjesztő államtitkár úrtól is és a Fidesz vezérszónokától is hallhattuk azt, hogy itt valójában kettős vezetés fog az egyetemeken megvalósulni.

De szeretném azt elmondani, illetve áttekinteni, hogy ki lehet rektor, milyen emberből lehet rektor, és ki lehet kancellár, kinek tartozik felelősséggel, ki helyezi oda az ő pozíciójába, és milyen előéletének kell lennie ahhoz, hogy ezt a felelősségteljes pozíciót betöltsse, illetve mennyi döntési jogköre marad, illetve lesz a későbbiekben.

A kancellár egy felülről jött ember, teljesen világos a törvényjavaslat, kizárólag a miniszterelnök az, akinek felelősséggel tartozik, a miniszterelnök fogja kinevezni, és ő az, aki el is távolíthatja. Tehát a kancellár munkájában kizárólag a miniszterelnök politikai akaratát kell hogy végrehajtsa, és azt kell figyelembe vegye.

Ezzel szemben ugye rektor úgy lehet valaki, hogy a szenátus - amelynek a tagjai az érintettek, az egyetem életében meghatározó szerepet betöltő testületek, azok választottjai - megválasztja a rektorjelöltet, tehát a rektor szemléletében az egyetemi élet

hétköznapi szereplőivel kell hogy kapcsolatot tartson, és nekik kell megfelelnie a munkája során.

Ráadásul, ha nemcsak szigorúan a jogi szabályokat vesszük figyelembe, azért azt látjuk az elmúlt évtizedek tapasztalatai alapján, hogy általában rektor valaki olyan ember lehet, aki évtizedeken keresztül napi szinten benne volt az egyetem életében, és ismeri az ott dolgozókat, a hallgatókat, azokat a problémákat, amelyek felmerülnek az egyetemen.

Ezzel szemben kancellár, tehát gyakorlatilag teljhatalmú gazdasági vezető úgy lehet valaki, hogy akár egy gazdasági társaságban hároméves vezetői gyakorlattal és felsőfokú végzettséggel rendelkezik. Tehát úgy lehet valaki egy egyetem gazdasági vezetője, hogy nincs egyetemi végzettsége, ugyanis a felsőfokú végzettség kevesebbet jelent adott esetben, mint egy egyetemi végzettség, és egy bármilyen gazdasági társaságban hároméves gyakorlattal rendelkezik. *(Hiller István: Így van!)*

Ez nem azt jelenti, államtitkár úr, amit ön is elmondott és Pósnán László is, hogy itt professzionális menedzsmentről beszélnek meg a kompetencia és a tapasztalat érvényesüléséről a kancellári poszt bevezetésével, hanem ez egész egyszerűen nagyon úgy tűnik, hogy valakinek a személyére van szabva, de legalábbis megkérdőjelezhető az, hogy valóban biztosítja-e a törvényjavaslatnak ez a része azt, hogy hozzáértő és valódi tapasztalattal rendelkező ember fogja ellátni ezeket a feladatokat.

(20.20)

A kancellári tisztséget tehát be lehet tölteni igen rövid pályafutást követően is, míg azért ezért ez a rektorokra, valljuk be, nem jellemző.

A kettős vezetés működőképességéről is beszélni kell ezt követően. Az általam előzőleg vázolt életpályák azért nagyon eltérnek egymástól. Tehát egy rektor, aki a tudományos életben komoly eredményeket tud felmutatni, és akár évtizedek munkája áll amögött, hogy ő egy egyetemnek ilyen magas pozíciójú, eddig gyakorlatilag első számú vezetője lehessen, míg a kancellár egy gazdasági társaságban hároméves vezetői gyakorlattal rendelkező ember, aki egyébként a felsőoktatással akár soha az életében ilyen módon nem került kapcsolatba. A közöttük fennálló kapcsolatot annyival rendezzi el a törvény, hogy a kancellár feladatait a rektorral együttműködve látja el. Tehát ennyi az, amit így megtudunk erről, hogy hogyan fogják pontosan ezeket a hatásköröket elválasztani egymástól. Meggyőződésem, hogy nem lehet elválasztani a későbbiekben sem a rektor feladatait és a kancellár feladatait. Úgy beszéltek itt az előterjesztői expozéban is, mintha a professzionális gazdálkodás és az akadémiai autonómia vagy az oktatói autonómia egymástól sterilen, mereven elválasztható dolgok lennének. Éppen ennek az ellenke-

zője igaz meggyőződésem szerint, tehát egy egyetemnek a fő tevékenysége, az oktatás, kutatás alapvető költségvetési vonzatokkal jár, és ezekhez a költségvetési vonzatokhoz gyakorlatilag a rektornak nem lesz hozzáférése a kancellár döntése nélkül. Tehát nem tudja azt az autonómiát a kancellár nélkül gyakorolni az egyetem, ami egyébként a lételeme lenne, hiszen hozzá kapcsolódnak alapvetően a gazdasági vonzatai is.

Szeretnék ezt követően a törvényjavaslat menetről is beszélni, és nem csak valamilyen unalmas jogi eljárási szabályzat alapján beszélni erről, de úgy gondolom, hogy nagyon sok tanulságot lehet levonni abból, ahogyan ez a törvényjavaslat az Országgyűlés elé került. A Kehi-vizsgálat sajtóban való megjelenése az első olyan pont, én úgy gondolom, ami ennek a törvényjavaslatnak az életéhez hozzátartozik, bár tudjuk jól, és Pósnán László is elmondta, hogy már évekkel korábban ennek a bevezetése felmerült, de úgy gondolom, nem véletlen az az időzítés, hogy éppen a Corvinuson tapasztalható, erősen visszasságoknak tekinthető eseményekhez kapcsolódóan nyújtották be ezt a törvényt, így sokkal könnyebb persze a közvéleménnyel elfogadtatni.

A Kehi-vizsgálattal kapcsolatban is azt azért el kell mondanom, hogy nem mondjuk azt, hogy minden rendben van a felsőoktatás gazdálkodásában, és hogy semmit nem lehetne azon javítani, vagy ne kellene szigorítani akár azokat a szabályokat, amelyek a felsőoktatási intézmények gazdálkodására vonatkoznak. Jogos felvetésnek tartjuk azt - akár ennek a Kehi-vizsgálatnak a kapcsán is -, hogy beszéljünk arról, hogyan lehet hatékonyabbá és eredményesebbé tenni a felsőoktatási intézmények gazdálkodását. De itt nem az történik, hogy erre a Kehi-vizsgálatra egy olyan szemléletű választ adnak, ami az egyetemek autonómiáját tiszteletben tartja, hanem egész egyszerűen rátenyerelnek az összes állami felsőoktatási intézményre, és azoknak a teljes gazdálkodását magukhoz vonják egy miniszterelnök által kinevezett kancellári poszt bevezetésével. Tehát a Kehi-vizsgálatra nem jó válasz a kancellári tisztség bevezetése.

Emellett a kivételes eljárásnak az ilyen módon való alkalmazása is egy ilyen nagy jelentőségű salátatörvénynél, azt hiszem, több szempontból is problémás. Hogy ha már szeptember 1-jétől be akarják vezetni ezeket a változtatásokat, sőt egy részét a törvénynek még korábban, és évekkel ezelőtt már elkezdtek a kancellári poszt bevezetéséről tárgyalásokat, illetve már tudták, hogy ezt be fogják nyújtani még a nyári rendkívüli ülészak alatt, akkor azt hiszem, hogy illett volna egy normál eljárási rendben tárgyalni. Már csak azért is, mert például a Pető Intézetnél, amikor érdeklődtünk az intézet vezetőinél, hogy mi a véleményük a törvényjavaslatról, és esetleg módosító javaslatokat fogalmaznak-e meg, akkor azt mondták, hogy ja igen, tudják, hogy van ez a tör-

vény, de még csak előző nap kapták meg ők is, tehát a benyújtást követően kapták meg, és még nem tudnak érdemben sajnos módosító javaslatokat jelezni. Tehát akár az érintettekkel való konzultáció miatt is jobb lett volna, hogyha nagyobb figyelmet fordítanak arra, hogy időben elkészüljön ez a törvényjavaslat.

A Törvényalkotási bizottságnak az eljárása, illetve önmagában az persze, hogy a Kulturális bizottság elé, amelyik most illetékes lenne a hatáskörét tekintve, nem került ez a törvény, ez önmagáért beszél. De az is, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén ma délelőtt még 15 oldalnyi módosító javaslatot benyújtottak, amelyeknek bizony még érdemi hatása is van a törvényre, tehát nem csak technikai módosításokról van szó.

Mondhatnánk azt, hogy most értek be a lobbik, amelyek ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban megjelentek, és itt három dolgról kell beszélnem. Az egyik, ami ugyan nem a mai TAB-módosításban szerepel, de egyértelműen egy lobbitevékenységnek tekinthető, az a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara megjelenése a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságban. Parragh László lobbijéről, illetve a kormányzat döntéshozatalában betöltött szerepéről már az előző ciklusban is igen sokszor meggyőződhettünk, legyen szó akár felsőoktatásról, akár szakképzésről, és most intézményesítik gyakorlatilag az ő szerepét, illetőleg az iparkamara szerepét egy olyan testületben, ami egész egyszerűen egy tudományos testület, tehát a MAB egy szintiztán tudományos alapon működő testület, és ebbe fog belekerülni a Kereskedelmi és Iparkamara, számomra teljesen érthetetlen módon.

Navracsics Tibor egyeteme is felébredt, hogy a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen nem fognak kancellárt bevezetni. Ezt is egy TAB-os módosító javaslatban az utolsó pillanatban fogják beterjeszteni. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért?)*

És itt kell beszélnem még egy olyan módosító javaslatról, ami talán a legérzékenyebb kérdés ezekkel kapcsolatban, ami összefügg a TF önállóságával is, illetve a TF leendő rektorának a személyével is. A TF-nek az önálló egyetemenként való működését - szintén az érintettekkel történt konzultációt követően - támogatjuk. Azt tapasztaltuk és azt a tájékoztatást kaptuk tőlük, hogy mind a Semmelweis Egyetem vezetése, mind a TF-kar vezetése szeretné azt, hogy önálló egyetemenként működjön a Testnevelési Egyetem, és a személyes találkozók során meg is győzték minket arról, hogy ez indokolt.

Az integrációról beszélt itt Pósan László is. Szeretném megerősíteni azt, ami az integráció kapcsán létrejött helyzet, illetve visszas helyzet, amit egy állami számvevőszéki jelentés segítségével világitanék meg. Az Állami Számvevőszék ugye jelentést készített a felsőoktatási intézményhálózat integrációjának ellenőrzéséről, ahol konkrétan kitért a Semmelweis Egyetem létrehozására is a SOTE és a TF viszonyla-

tában. Olyan megállapításokat tett az Állami Számvevőszék, amit szeretnék idézni: „A párhuzamosság megszüntetése sem kari, sem tanszéki szinten nem valósult meg.” „A Semmelweis Egyetem a törvénynek megfelelően végrehajtotta az integrációt, ugyanakkor a belső szabályozásban meghatározott változásokból nagyon keveset valósított meg.” „Az egyesített működés nem eredményezett költségcsökkentést, ellenkezőleg, költségnövekedéssel járt.” „A tantermek, előadótermek és egyéb oktatási helyiségek közös hasznosítása, az egyetem területi tagoltsága több telephelyen való működése miatt nem valósult meg.” „Oktatói vélemények szerint az integráció szakmailag, pénzügyileg és szervezeten sem volt előkészítve.” És ehhez hasonló megállapítások vannak az állami számvevőszéki jelentésben. Tehát ezek alapján is indokoltnak látjuk azt, hogy az egyébként speciális és a SOTE-től eltérő képzési kínálattal rendelkező TF-kar önálló legyen, már csak azért is, mert a legeredményesebb európai felsőoktatási intézmény volt a TF-kar a londoni olimpiát tekintve, két arany-, négy ezüst- és egy bronzérmét szereztek Londonban a TF hallgatói. Tehát a nemzetközi megalapozottsága is és elismerése is vitathatatlan. Ráadásul Magyarországon a sporttudományban csak a TF-en lehet tudományos fokozatot szerezni.

Ezzel kapcsolatban kell beszélnem arról a módosító javaslatról, amit akár Schmitt Pálra, de sokkal inkább lehet, hogy Mocsai Lajosra kívánnak szabni. Előzetesen el kell mondanom, hogy Mocsai Lajos edzői tevékenységét - még szövetségi kapitányként is - természetesen elismerjük, és úgy gondoljuk, hogy rendkívül magas színvonalú edzői képességekkel rendelkezik. Erről az ő eredményei árulkodnak leginkább.

(20.30)

Ugyanakkor fel kell tenni azt a kérdést, hogy attól, hogy valaki jó edző, jó rektor lesz-e. Beszélhetünk arról, hogy a sporttudományi felsőoktatásban vannak-e olyan szabályok, amelyeket speciálisan kell megalkotni. Erre is lehet az a válasz, hogy van, hiszen nem alkalmazható például az a tömegképzés, ami más szakokon elképzelhető: egy vívóval egyszerre egy oktatónak kell foglalkoznia, és más példákat is mondhatunk erre. De a rektori feladat, a rektori tisztség természetéből adódóan olyan tudományos elismertségre és olyan vezetői képességekre van szükség meglátásunk szerint, amit nem feltétlenül tud egy edző elvégezni.

Itt nem Mocsai Lajos személyét szeretnénk minősíteni, inkább feltenném azt a kérdést, hogy ha nem Mocsai Lajos neve merül fel mint a leendő önálló Testnevelési Egyetem potenciális rektora, akkor is behozták volna-e ezt a módosító javaslatot, hogy ilyen módon nyissunk egy kiskaput a TE rektora személyét illetően. Azt hiszem, akkor önök sem hoz-

ták volna be. Tehát úgy gondoljuk, hogy azokat a feltételeket, amiket más felsőoktatási intézmények rektoraival szemben megkövetelünk, meg kell követelnünk a sporttudomány területén is.

Köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki az emelvényről mondja el a beszédét.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Kivételes eljárásban került az Országgyűlés elé a legújabb oktatási salátatörvény. Sajnos, az újonnan megalakuló, harmadik Orbán-kormány is folytatja az elmúlt négy év sajnálatos gyakorlatát, hogy a kulcsfontosságú területekhez ad hoc módon nyúl hozzá. Továbbra is folytatódik a nagyszabású toldozgatás-foldozgatás. Továbbra sem látjuk, hogy a kormány egy széles körű egyeztetésen átesett, a terület szereplőivel közösen kiérlelt javaslatcsomagot tenne le az asztalra.

Az semmilyen körülmények között nem tesz eleget az egyeztetés kritériumának, hogy a felsőoktatás bizonyos képviselőit a javaslat benyújtása előtti napon behívták a minisztériumba, hogy megmutassák nekik, mit kell elfogadniuk, tetszik vagy nem tetszik. Ezzel az erővel folytathatták volna a jól bevált gyakorlatot, és benyújthatta volna a módosító salátacsomagot valamelyik fideszes vagy KDNP-s képviselő is, úgy még az egyeztetések kényelmetlen látszatát is megspórolhatták volna. Ez az egész eljárás aláássa a parlament tekintélyét.

Ráadásul azért igencsak elgondolkodtató a helyzet, mert a felsőoktatási salátacsomagot úgy terjesztették be, hogy hivatalosan még meg sem nevezték az új felsőoktatási államtitkár személyét. Az csak jóval később derült ki, hogy a saját gazdasági területén sikeres, de a felsőoktatás egészével kapcsolatban tapasztalattal nem rendelkező Palkovics Lászlót nevezik majd ki Klinghammer István helyére.

Hogyan lehet úgy módosítani - ráadásul igen súlyos kérdéseket felvetve - a felsőoktatás területét, hogy nem is volt még irányítója, szakfelelőse a kormányzaton belül a területnek? Valójában ki mozgatja a szálakat? Ki találta ki a legújabb módosítókat? Ki akarja áterőltetni az akaratát? Vagy ismét Fidesz közeli gazdasági csoportok próbálják érvényesíteni akaratukat? Ismét Parragh László iparkamarai elnök duruzsolt valamit Orbán Viktor fülébe valamelyik külföldi útja során, átgázolva a felsőoktatás szereplőin, ahogy ezt tette a felsőoktatási kerekasztal ülésén is?

De miről is van szó? A benyújtott salátacsomag legfontosabb része egyértelműen a kancellári rendszer bevezetése a felsőoktatási intézmények gazdálkodásában. A Lehet Más a Politika egyértelműen ellenzi az egyetemek és a főiskolák kormányzati gyámság alá helyezését, hiszen a javaslat nem szól másról, mint hogy a mindenható kancellárok a kor-

mány meghosszabbított kezeként beleszóllhatnak az adott intézmény életének minden részletébe. Az intézmények gyámság alá helyezése arra is alkalmas, hogy bármely, elsősorban vidéki felsőoktatási intézményt ellehetetlenítsenek. Aki osztja a pénzt, az diktál; úgy tűnik, ez ilyen egyszerű.

Már a gazdasági főigazgató kinevezésével is sértült az egyetemi autonómia, de a kancellárok kinevezésével közelebb kerültünk annak teljes felszámolásához. Az nem igaz ugyanis, hogy az oktatási és kutatási autonómia és a gazdasági autonómia szétválasztható lenne, amit a kormány próbál így belemagyarázni. Nem lehet úgy oktatási vagy kutatási kérdésben szabadon dönteni, hogy közben a kancellár elvonja a forrásokat, az adott szakmai célra már egy forintot sem ad.

Az LMP véleménye szerint egyébként a kancellárok jogkörének szabályozása rendkívül pongyolára sikeredett. Talán, ha nem kapkodva, előkészítés és konzultáció nélkül kerülneek betervezésre a törvények, vagy ha nem valamelyik oligarcha írná őket, akkor nem kerülneek bele olyan hibák, melyek ebbe is belekerültek.

A munkáltatói jogok szabályozása abszolút értelmezhetetlenre sikeredett. Nem világos, hogy ki kinek a munkáltatója lesz, a kancellár és a rektor pontosan miben dönthet. Ha lett volna parlamenti szakbizottsági ülés, akkor legalább ott megbeszélhetjük volna ezeket a hibákat, de a kivételes eljárás miatt erre nem volt lehetőség, nem kerülhetett sor, és kizárólag itt, most vitatkozhatunk erről a javaslatról, amit a következő ülésen már el is fogadnak.

De mivel indokolja a kormány, hogy rátelepszik a felsőoktatási intézmények gazdálkodására? Azzal vádolja őket, hogy eddig nem professzionális módon, sőt felelőtlenül bántak a pénzzel, ezért rendbe kell tenni a dolgokat. Ez egy csúnya általánosítás. Ezzel a logikával kíváncsiak lehetünk arra, hogy például Palkovics László új felsőoktatási államtitkár korábbi munkáltatói, a Kecskeméti Főiskola vagy a Budapesti Műszaki Egyetem sem professzionális módon és felelőtlenül gazdálkodtak ezekkel a forrásokkal, hiszen rektorhelyettesként és tanszékvezetőként Palkovics Lászlónak köze van ehhez a működéshez. Ezzel a logikával, ezzel az általánosító logikával ez a kérdés is felvethető, meg hogy egyáltalán Palkovics László felsőoktatási államtitkár mit gondol a felsőoktatási intézmények felelőtlen gazdálkodásáról és a kancellári gyámság rendszeréről.

Hogy az LMP mit gondol róla, az világos, több fórumon ezt kinyilvánítottuk, jeleztük. Tudjuk jól, hogy hibák, visszaélések, gazdálkodási problémák még egy jó működő, jól finanszírozott rendszer esetében is előfordulnak. Tessék őket kivizsgálni, tessék megtenni a szükséges lépéseket intézményen belül vagy akár kívül is, de kirívó példákkal indokolni az egész rendszer kormányzati gyámság alá helyezését, ez elfogadhatatlan. Elfogadhatatlan akkor, amikor a

felsőoktatás forrásai 2008 óta folyamatosan csökkennek. A Gyurcsány-Bajnai-kormányok 5-10 milliárdos elvonását az Orbán-kormány a végletekig fokozta, néhány év alatt a felsőoktatás forrásainak harmadát elvonták, az állami támogatás 190 milliárd forintról 120 milliárd forint közelébe zuhant, az intézmények a működőképességük határára jutottak, szakokat zárnak be, oktatókat bocsátanak el, szén-szünetet tartanak, a lifteket leállítják, és még sorolhatnánk.

Az LMP azt mondja, hogy először vissza kellene állítani a korábbi, magasabb összegű finanszírozást. De persze ahhoz, hogy sikeres és minőségi felsőoktatása legyen Magyarországnak, ez is kevés lenne. Ezért mondta az LMP, hogy a felsőoktatás forrásait másfél-kétszeresére kellene növelni. Ha valamibe érdemes befektetni, az elsősorban az oktatás, a képzés, a tudás. Erős és jól finanszírozott felsőoktatással lehet Magyarország sikeres. Nem a közmunka alapú társadalom, hanem a tudásgazdaság teremt munkahelyeket, és tartja itthon a fiatalokat.

Az LMP felsőoktatási víziójában kiemelt szerep jut a vidéki főiskolák megmentésének és megerősítésének. Nekik sem kancellárookra, hanem a források visszaadására és kiszámítható, biztonságos tervezésre van szükségük ahhoz, hogy végre megtalálják a helyüket. Egy vidéki főiskola ugyanis nagyon fontos szerepet tölt be az adott térség életében, szellemi, kulturális központként működik, a gazdasági életnek is fontos szereplője, munkahelyeket teremt, és legfőképp biztosítja a fiatalok minőségi tudáshoz való hozzájutását, későbbi sikeres elhelyezkedését.

Az LMP számára sikeres vidéki Magyarország nem képzelhető el sikeres vidéki felsőoktatás nélkül. Ráadásul - ahogy ezt korábban már megszoktuk, más területekre is igaz - mindezzel alapvetően ellentétes irányt követnek a sikeres felsőoktatással rendelkező országok.

Nem állom meg, hogy ne reagáljak ez elhangzott oktatástörténeti példára vagy akár a német mintára. Mi is kiragadottnak érezzük ezt.

(20.40)

A két középkori egyetemi rendszer egyike a bolognai mellett a párizsi rendszer, itt volt kancellári rendszer, de ez a kancellári rendszer valóban a szóhasználatában azonos csak azzal a rendszerrel, amiről most beszélünk, és a német rendszertől való különbségéről is sokat lehetne beszélni.

Az egymástól is jelentősen különböző felsőoktatási múlttal és gyakorlattal rendelkező országok három dologban azonban mégiscsak hasonlítanak egymáshoz. A siker titka egyrészt a hosszú távú tervezés, másrészt a közvetlen támogató felügyelet, harmadrészt pedig az intézményi önállóság növelése. Azok az országok sikeresek, ahol a kormányzat valódi stratégiai tervezést valósít meg, ahol vannak hosz-

szú távú, közösen meghatározott és elfogadott célkitűzések, igazodási pontok, ahol a kormányzat időről időre megállapodik az intézményekkel. Ez kiszámíthatóságot, tervezhetőséget és legfőképpen biztonságot jelent. A stratégia megvalósításában az állam segítséget nyújt az egyetemeknek, nemcsak anyagiilag, hanem szakmailag is támogatja őket. Nem mindenható kancellárokat ültet a vezetőségbe, hanem külső bizottságokon, sokszereplős szakmai testületeken keresztül segíti, felügyeli az intézményeket. Nem szól bele közvetlenül az irányításba, hanem finomabb és közvetett eszközökkel támogatólag lép fel, és szisztematikus módon próbálja a kormányzati politikához kapcsolni az egyetemek működését.

Mindeközben az intézmények szabadsága nem sérül, sőt ellenkezőleg, a sikeres felsőoktatással rendelkező országok mindegyikében tendenciaszerűen nőtt az egyetemek és a főiskolák mozgásteret. A biztonság mellett a rugalmasság is nagyon fontos összetevője a sikernek, a vonzó és minőségi felsőoktatásnak, olyan felsőoktatásnak, ahonnan nem elmene-külni akarnak a fiatalok, mint ahogy ezt Magyarországon láttuk az elmúlt négy évben, hanem ellenkezőleg, külföldi diákok versenyeznek egymással azért, hogy bejuthassanak az adott ország intézményeibe. Sajnos, stratégiai tervezéstől, az állam támogatott hozzáállásától és a mozgástér növekedésétől igen messze vagyunk, és most még inkább eltávolodunk mindettől.

A kormány meghosszabbított kezékként működő kancellárok - hiszen a miniszterelnök bízza meg őket - rendszere egy ezzel teljesen ellenkező felfogást tükröz. Félreértés ne essék, a Klinghammer-féle felsőoktatási stratégia sem arról beszél, hogy olyan formában kellene a kancellári rendszert bevezetni, mint ahogy most a kormány tervezi. Pusztán arról van benne szó, hogy az eddigi gazdálkodási, működési gyakorlatot át kell gondolni, és valami közös, a szereplők egyetértését bíró működési modellt kell megvalósítani. Persze tudjuk, hogy mi lett a sorsa a dokumentumnak. Valamelyik minisztériumi fiók mélyére került végül, a kormány nem fogadta el, ahogy a felsőoktatási kerekasztal összehívását, a felsőoktatási szereplők bevonását sem tartják már fontosnak.

Összefoglalva: a kivéreztetett felsőoktatási szférának nem a kormány meghosszabbított kezékként működő kancellárookra, hanem a források visszapótlására és hosszú távú tervezésre van szükségük. Ehelyett továbbra sincs a felsőoktatásnak elfogadott stratégiája, továbbra sincsenek egyeztetések, továbbra se vonják be a szereplőket a döntések meghozatalába. Legalább az új felsőoktatási államtitkárt kinevezték végre, de hogy ő mit akar, azt még nem tudjuk. A Lehet Más a Politika arra kéri a koránypárti frakciókat, hogy fontolják meg ennek a kérdésnek, ennek a törvénynek, a salátának a benyújtását, még nem érett ez a rendszer, a kidolgozottság ehhez.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként szólásra jelentkező független képviselő, Szabó Szabolcs kap szót. Felhívom figyelmét, hogy a független képviselők felszólalására összesen 8 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót, képviselő úr.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ott folytatnám, ahol Hiller képviselő úr abbahagyta. Egyrészt tényleg nagyon furcsa az, hogy milyen módon nyomják át ezt a törvénymódosító javaslatot az Országgyűlésen. Tényleg készségesen elhiszem, hogy ez a házszabálynak megfelel, biztosan így van, de annyira furcsa, hogy az Oktatási bizottság egyrészt nem tárgyalja. Ezen még túl is léphetünk, mert mondjuk, én is ott ülök, és nem vindikálom magamnak a jogot, hogy magamról azt állítsam, hogy én értek a legjobban ehhez, Hiller Istvánról már más a véleményem például, de Ikotity kolléga is ott van, Dúró Dóra is és a kormánypárti képviselők is, például Pósnán képviselő úr. Ott mi nem mondhattuk el a véleményünket.

De ez még semmi, a plenáris ülésen úgy vitatkozunk, hogy az összegző módosító javaslat már elkészült, tehát voltaképpen nincs értelme, hogy itt most beszélgetünk. Például, ha valamelyikünk egy olyan javaslatot fogalmaz meg, amire mondjuk, Pósnán képviselő úr azt mondja, hogy akár még támogatható is lenne, maximum azt tudja mondani, hogy egyébként háromnegyed kilenc van, de pont ugyanabban a formában fogják elfogadni a kormánypárti képviselők, ahogy azt az összegző módosító javaslatokban lehet olvasni. Szóval, az én demokrácia-felfogásommal ez nagyon nem fér össze, és megmondom őszintén, ettől elég rossz kedvem van.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik pedig inkább egy személyes érintettség. Egészen május 5-ig egyetemi adjunktusként dolgoztam, tehát még a mai napig is azt gondolom magamról, hogy egyetemi oktató vagyok, még nem nagyon álltam át arra, hogy országgyűlési képviselőként dolgozom. Az egyetemi intézményeket voltaképpen olyan jó szándékú hülyék működtetik, mint amilyen én is vagyok. Gyakorlatilag minimális fizetésért, erőnket megfeszítve, éjjel-nappal dolgozva, esetenként hajnal kettőkor még például zh-kat javítva működtetjük ezt a rendszert. Tudnék mondani konkrét példákat, nem egyet, amikor a kollégám otthon nyomtatja a zh-kat, mert nincs pénz a felsőoktatásban, gondolom, ezt mindenki tudja, nem kell magyarázni, vagy amikor például az oktató maga vesz

tunert a nyomtatójába, vagy amikor hosszasan, heken keresztül vakarózik azon, hogy hogyan vigye el a hallgatóit terepgyakorlatra, mert egyébként arra nincsen pénz. Ezek után, mondjuk, azt már megszoktuk, hogy meg sem köszönik, hogy az ember mennyit dolgozik, meg a saját pénzét mégis ebbe beleteszi, mert egyetemi forrás nincs, de ezek után, amikor a saját munkahelyének, a saját közösségének a belső szabályait alapvetően érintő változtatásokról van szó, még csak meg sem kérdezik.

Rétvári államtitkár úr mondta, hogy milyen hosszú egyeztetési folyamaton ment végbe ez a törvénymódosító javaslat. Ez tényszerűen nem igaz. Az a felsőoktatási stratégia, amiről a felsőoktatási kerekasztalon szó volt, az nem ez. Ezt azért mindenki tudja. Tudok olyan rektorról, akit a benyújtott törvénymódosító javaslat benyújtását megelőző pénteken hívtak be a minisztériumba, és ott megmutatták neki, hogy ott egyébként ez lesz, ami be fog kerülni az Országgyűlés elé. Én ezt nem tekinteném hosszú egyeztetési folyamatnak. Ez nem volt egyeztetve.

Én is egyébként csak azt tudnám erősen javasolni, amit Hiller képviselő úr felvetett, hogy jó lenne ezt alaposan átbeszélni és egy normális, rendes egyeztetési folyamaton áteresztve benyújtani a Ház elé.

Maradt még időm, úgyhogy néhány konkrétumot is megemlítenék. Egyrészt ami a kancellári rendszert illeti, tényleg nagyon szép a német rendszer ismertetése, bár hozzá kell tenni, hogy én magam is úgy tudom, hogy Németországban tartományi szinten más és más ennek a szabályozása. Általában vagy a szenátus választja ki a kancellárt, vagy a szenátus a tartományi kormány jóváhagyásával, tehát semmiféleképpen nem a szövetségi kormány nevezi ki például a kancellárt, tehát itt azért ez nem teljesen stimmel a német példa említése.

Ha valaki esetleg nem olvasta volna, a lényegét összefoglalnám, hogy a kancellár mire lesz jogosult. Átveszi a gazdasági jogköröket, felelni fog a felsőoktatási intézmény gazdasági, pénzügyi, kontrolling-, számviteli, munkaügyi, jogi, igazgatási, informatikai tevékenységéért, az intézmény vagyongazdálkodásáért, ideértve a műszaki, létesítményhasznosítási, üzemeltetési, logisztikai, szolgáltatási, beszerzési és közbeszerzési ügyeket is. Mivel fog foglalkozni a rektor? Gyakorlatilag semmivel. Voltaképpen még az oktató, kutató státusban lévő emberek javadalmazásában is csak olyan döntési jogköre van a rektornak, hogy egyébként azzal egyet kell értenie a kancellárnak. Gyakorlatilag a rektor nemhogy nem a legerősebb ember vagy a legerősebb pozícióban lévő választott vezetője az egyetemnek, hanem jóformán a takarítónővel lesz egy szinten, ha egy kicsit sarkosan akarnám megfogalmazni. Úgyhogy ez egészen hajmeresztő módon avatkozik be szerintem az egyetemi autonómia kérdésébe.

Dúró Dóra hosszasan beszélt már arról, hogy a MAB-bal kapcsolatban milyen problémák vannak.

(20.50)

Én ezzel abszolút egyet tudok érteni. Ugye, a MAB-bal kapcsolatban felmerült egy nagyon komoly legitimitási probléma. Az nem kezelése a problémának, hogy a Kereskedelmi és Iparkamara delegáltját oda beültetjük, vagy az, hogy az MMA egy delegáltja ül bent. Egyrészt semmi keresnivalójuk ott, másrészt meg nem kezeli azt az alapvető problémát, hogy a kormány nevezi ki a MAB vezetőit, illetve a tagjai nagyobbik részét.

Azt gondolom, hogy a Testnevelési Egyetemmel kapcsolatban is nagyon sok probléma van ebben a törvénymódosító csomagban. Az egy dolog, hogy szakmailag persze az indokolt lehet, hogy szét kell választani ezt a két intézményt, de külön szabályokat egy egyetemre nem kellene vonni, mert megint a gombhoz varrjuk a kabátot. Létre kell hozni egy harmadik kart, és akkor simán lehet önálló a jelenlegi törvényi szabályozás szerint is a Testnevelési Egyetem. Az meg teljesen hajmeresztő, hogy egy tudományos kutatással foglalkozó intézménynek olyan ember lehet a rektora, aki maga egyébként a tudományt nem műveli. Ez teljesen abszurd! Ilyet én, megmondom őszintén, nem láttam még.

Nagyon röviden és tömören, mert lejárt az időm, ezek a legfontosabb kifogásaim a felsőoktatási törvénnyel kapcsolatban. És csak egy gondolatot engedjenek meg a köznevelési törvénnyel kapcsolatban. Létrehozná és létre is fogják hozni a törvénymódosítás után az integrált nyomon követő rendszert, ami önmagában szakmailag még támogathatónak is tűnik, hiszen az tényleg nagyon fontos, hogy főleg a hátrányos helyzetű, speciális nevelési igényű gyerekekről részletesen adatokat gyűjtsenek, az előmenetelükről, a fejlődésükről legyen információ, de az egészen hajmeresztő, hogy nemzetiségi adatokat akarnak nyilvántartani róluk. A szakmai háttérét nagyjából ismerem, hogy a pedagógiai szakszolgálat miért támogatja ezt a javaslatot, de ezt egy nagyon egyszerű módon meg lehet oldani, a beszélt nyelvet kell nyilvántartani, nem pedig a nemzetiséget. Ez a történelmi hagyományok miatt, azt gondolom, hogy egészen veszélyes irány.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket, jó estét, jó munkát kívánok mindenkinek. Minthogy kétperces hozzászólásra nem jelentkezett senki, ebben a keretben nem kell megadnom senkinek a szót, ellentétben az előre bejelentett felszólalókkal, mert hogy ott sorjáznak szépen. Kiss László képviselő urat illeti a szó, MSZP.

Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan törvényjavaslat van a Ház előtt, amely bár néhány paragrafusból áll csupán, de mégis 27 módosító indítvány érkezett hozzá. Úgy gondolom, hogy azért ez elég sok mindent elmond erről a javaslatról. Bár csak részben érinti a közoktatást maga a javaslat, azért engedjék

meg, hogy néhány szó essék erről a területről is. Ha belegondolunk, hogy milyen valódi kérdések állnak a magyar közoktatás előtt, akkor arra jutunk, hogy ez a javaslat nem rezonál a közoktatás valódi kérdéseire, de nézzünk néhány dolgot, amit valóban sikerült befoglalni ebbe a kiváló műbe.

Megadják a szakszolgálatok dolgozóinak azt a nyári szabadságot, amelyet egyébként egy körültekintő törvényalkotás kapcsán eleve tartalmaznia kellett volna a nemzeti közoktatásról szóló törvénynek. Pontosítják a szakszolgálatok működését néhány szabállyal, ezek között vannak fontos szabályok is, amelyet egyébként egy körültekintő jogalkotással természetesen megint csak nem kellett volna idehozni, valamint a nemzetiségi nevelési és oktatási intézmények kapcsán nagyon helyesen megadják azt a jogot az érintett nemzetiségi önkormányzatoknak, hogy véleményt alkossanak az ezeket az intézményeket érintő átszervezési ügyekben. Nagyon helyes! Azért azt érezzük, hogy a törvénykezési hevílet nem volt túl erős a közoktatás kapcsán. Lehet, hogy azért, mert sokan úgy gondolják, hogy minden rendben van ezen a területen. Engedjék meg, hogy azért néhány dologról szóljak, ami lehet, hogy talán még sincs rendben.

Sikerült leszállítaniuk a tankötelezettség korhatárát 16 éves korra. Ennek meglett az eredménye, soha nem jelentkezett ennyire kevés gyerek a középfokú oktatásba, mint most. Leginkább a szakképzésben hiányoznak a gyerekek. Innen gyakorlatilag egyenes út vezet oda, hogy destabilizálódjon ez az intézményrendszer, az az intézményrendszer, amelyet - szerintem ebben mindenki egyetért a Házban - inkább erősíteni kellene, hiszen a szakképzés az, ami a középfokú oktatásban mindannyiunk jövője lehet.

Sikerült a Nemzeti Pedagógus Kart megalkotniuk. Ez valóban egy sikertörténet, hiszen több mint 200 ezer pedagógusból, aki ebben az országban dolgozik, körülbelül 19 ezren voltak azok, akik valamilyen módon részt vettek ebben a folyamatban. Ha jól gondoljuk, ez körülbelül egyébként 8 százalékos részvételi arányt jelent. Azt hiszem, hogy valóban a kormányhoz méltó sikertörténet. Valóban, a Nemzeti Pedagógus Kar minősítését jól szolgálja, hogy ez a kar, amelyet azért hoztak önök létre, hogy a pedagógusok véleményét becsatornázzák a törvényalkotásba, illetve a mindennapok gyakorlatába, mégis, ha megnézzük ezt a törvényt, a Pedagógus Karnak semmiféle véleménye nem volt ehhez a törvényhez. Én direkt fölmentem a honlapjukra, hogy megnézzem, hogy milyen fontos javaslatokat tettek a pedagógusok ügyében e törvényjavaslat kapcsán. Azt láttam, hogy semmi ilyesmi tevékenységük nem volt. Azt hiszem, hogy ez azért jól mutatja be ennek a szervezetnek a komolyságát.

Nem sikerült hozzányúlni a nem pedagógus munkakörben foglalkoztatott közalkalmazottak kérdéséhez, ahhoz, hogy megalázóan kevés bérért dolgoznak, ahhoz, hogy munkaügyi helyzetüket ellehetlenítette az az átszervezés, amely az intézményrendszer államosítása kapcsán bekövetkezett.

Nem sikerült szólni a tankönyvmutyról; arról, hogy bizonytalan volt tavaly a tankönyvhöz jutás lehetősége és arról, hogy most a pedagógusok olyan tankönyveket kénytelenek megrendelni az iskolákban a szeptemberi tanévhez, amelyeket ők maguk sem láttak, és amelyek néhány történelemtankönyv esetében például a szakmai szűrőn sem mentek keresztül.

Tisztelt Ház! Lehetne sorolni a közoktatás önök által okozott kihívásait, azt hiszem, a következő hetekben bármeddig, azt gondolom, de lesznek olyanok, akik ezt meg fogják tenni. Én mégis azt javaslom önöknek, hogy ha már merítünk a közoktatás bugyrából, merítünk a közoktatás kérdései kapcsán, akkor valóban a lényegre, a magyar embereket valóban érdeklő és érintő dolgokra koncentráljunk. Ez a javaslat, azt hiszem, maximum csak egy kicsit képes arra, hogy azt a homályt, amit az önök törvénykezése okozott, eloszlassa. Én kívánom önöknek azt, hogy szeptembertől olyan javaslatokat terjesszenek elének, amelyek eloszlatják az önök által okozott ködöt.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most előre bejelentett felszólalóként Korózs Lajos képviselő úr következik, MSZP. Tessék!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Miközben feltűzi a mikrofonját:)* Na, ha ezt ki tudom bogozni, akkor egyebekre is képes leszek. Köszönöm szépen.

Tisztelt Ház! Egyetlenegy aspektusát szeretném említeni ennek az előterjesztésnek, ez pedig a Pető Intézettel kapcsolatos dilemmám. Szeretném megosztani a Házzal, hogy mi a véleményem nekem erről az egész történetről. *(Dr. Rétvári Bence a szakértői páholy előtt áll.)* Látom, államtitkár úr már fél lábbal odahaza van. *(Dr. Rétvári Bence: Két lábon állok.)* Gondolom, kezdődik a meccs, és inkább azt akarja nézni, mint minket hallgatni. De mégiscsak parlamentben vagyunk, elmondom ezt a néhány gondolatot. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük Tállai András: Nem, már vége van egynek. Később kezdődik. Még életemben meccsen nem voltál. - Dr. Rétvári Bence: Lényegre!)*

Azt mondja az előterjesztő, hogy azért van szükség a Pető Intézet államosítására, mert az állam által kitűzött célokat az államosításon keresztül tudják megvalósítani. De kérem szépen, a délelőtti folyamán éppen elhangzott a TAB-ülésen, hogy nincs a felsőoktatásra vonatkoztatva egy olyan koncepció ebben az országban, ami nyomán lehetne egyáltalán beszélni arról, hogy felsőoktatási intézmények milyen helyzetbe kerülhetnek itt, Magyarországon.

Ugyanis a Pető Intézet államosítását követően a Pető András Főiskola fog működni egy ilyen államosítás után, de azon érdemes lenne elgondolkodni, hogy ha nincs egy általánosan elfogadott felsőoktatási koncepciója ennek az országnak, akkor hova fogják beilleszteni ebbe a rendszerbe a Pető András Főiskolát.

Nézzék, öt évtizeden keresztül ez az intézmény nagyon magas színvonalon működött. Azt gondolom, hogy nemzetközi hírű, hiszen az indokolás erről részletesen beszél. De el kell hogy mondjam, erre az államosításra az égvilágon semmi szükség nincs. Pósan képviselőtársunk éppen azt mondta, hogy a célok elérése érdekében, azt hiszem, úgy fogalmazott, hogy az állami célkitűzések - fel is írtam magamnak -, célorientált intézkedések végrehajtása érdekében van szükség az államosításra.

(21.00)

Kedves Barátaim! Ezer sebből vérzik nem csak az előterjesztés, már maga az intézmény is. Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat arra, hogy öt évtizeden keresztül a Nemzetközi Pető Alapítvány működtette ezt az intézményt, igen magas színvonalon, az egész világ a csodájára járt. Három évvel ezelőtt egy nonprofit kft.-t ültettek az intézmény nyakába, és amióta ez a nonprofit intézmény intézi ennek a nemzetközi hírű szervezetnek a gazdálkodását, azóta mélyrepülésben van az intézmény.

Az meglehetősen ócska válasz erre, hogy eddig is állami pénzből működött, hiszen a Nemzetközi Pető Alapítvány nagyon sok külső forrást tudott bevonni az elmúlt években a működéshez. Kedves Barátaim! A hároméves mélyrepülésnél 700 millió forinttal kevesebb forrás érkezett az államtól az elmúlt évben, mint amennyi megillette volna ezt az intézményt.

Ennek következtében nagyon erős színvonalromlás következett be az intézménynél, és erre nem válasz az államosítás. A színvonalromlásban az a csoda, hogy ilyen feltételek mellett még tudott működni az intézmény, és azt gondolom, hogy ezt követően sajnálatos módon már nem lehet más hátra, mint egy másik intézménnyel való összevonása. Hiszen ha egy ilyen tevékenységet - mint például a konduktorképzés - egy másik felsőoktatási intézmény is folytat, mi tartja vissza az államot attól, hogy összevonjon két intézményt, és akár ezt az intézményt meg is lehet szüntetni. Ha meg lehet szüntetni, a pesti rossz nyelvek arról beszélnek, hogy itt egy ingatlanbizniszről van szó, hiszen nagy értékű, budai, azt hiszem, a Kútvölgyi úton lévő ingatlanról van szó, és vannak olyan szervezetek, akik már rátették a szállkeresztet.

Bizonyára tudják önök is, hogy a rendőrségen feljelentés van az intézmény gazdálkodását illetően. Az intézmény dolgozói tettek feljelentést a kétes ügyletek miatt; az intézmény dolgozói tettek följelentést a gyanús átutalások miatt; ismeretlen cégeknek és személyeknek utalnak bizonyos összegeket, el nem végzett munkáért cserébe.

Kedves Barátaim! Ezeket rendezni kéne, azt gondolom. Ezen túlmenően magamnak úgy írtam fel, hogy talpig zúrban van az intézmény az akkreditációját illetően, ugyanis nincs akkreditált konduktorképzés most ebben az intézményben. Kiderült, hogy nem egészségtudományi képzés folyik az intézményben, és kiderült az is, hogy a képzés köznevelési területe nem áll a Semmelweis Egyetem

Gyógypedagógiai Kar szakmai ellenőrzése alatt, de az ott dolgozók ezt nem így tudják, annál is inkább, mert megvonták az intézménytől a tanítói és az óvodapedagógusi diploma kiadását, mégis a pedagógus-életpályamodellhez sorolták be ezt az intézményt.

Kedves Barátaim! Először ezekre kéne választ adni, utána kéne beilleszteni egy egységes felsőoktatási koncepcióba, és azután kéne az Országgyűlés elé hozni ezt az ügyet, nem beszélve arról, hogy ennek az Országgyűlésnek van egy népjóléti bizottsága, és ez a népjóléti bizottság nem is hallott arról, hogy önöknek milyen tervei vannak.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Pósnán László képviselő úr, Fidesz.
Parancsoljon!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy-két felvetésre szeretnék reagálni, mert azt gondolom, hogy rossz irányba vitte el a gondolkodásunk menetét. Legelőször is szeretnék elnézést kérni elnök úrtól, az ő mondandójára is kénytelen vagyok reagálni, csak ő most elnöki mivoltában nem fog tudni viszonválaszolni, de ez nem az én szándékaim miatt alakult így.

Úgy fogalmazott Hiller István, hogy az akadémiai feladatoknak mindig van pénzügyi vonzatuk. Ez kétségtelenül így van. De abból, ebből a tényből és a kancellári pozícióból nem következik az, hogy akkor itt most valamiféle egymásnak ellentmondó állapot jönne létre vagy keletkezne.

Hadd említsek egy másik példát, csak hogy ez világos legyen! Az akadémiai feladatoknak persze hogy van pénzügyi vonzatuk. Kancellár nélkül is intézték úgy az egyetemek az ilyen típusú ügyeiket, hogy az a józan észnek ellentmondott. Erre klasszikusan azt a példát lehetne sorolni, amit egyébként Dúró Dóra idézett az Állami Számvevőszék jelentéséből: például a párhuzamos képzések. Az akadémiai szféra nem volt képes ezt a fajta gazdaságtalan állapotot nagyon sok intézményben megszüntetni. Egyszerűen nem volt rá képes, önérdelkeiből következően. Ezzel én most csak azt kívánom kifejezésre juttatni, hogy bizony az egyetemi-főiskolai autonómia sok esetben a gazdasági működési racionalitásnak nem biztos hogy minden szempontból megfelelt.

A másik dolog, amit szeretnék jelezni: Hiller képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a kancellár aláírásával mehet minden, a rektor lényegében majd mondhatja a tanévnyitó beszédet. Nos, szeretném jelezni, ön is volt egyetemen, volt miniszter is, tehát nagyon jól tudja, hogy jelenleg is a gazdasági főigazgatónak ellenjegyzési joga van.

Anélkül nem megy semmi. Anélkül nem megy semmi! Akkor most is azt kellene mondani, hogy a jelenlegi rektoroknak az elmúlt 20 évben a feladatra korlátozódtak, hogy elmondták a tanévnyitó beszédeket, mert a gazdasági főigazgató írt alá mindent? Nyilván nem ezt mondják. Úgyhogy azt gondolom, hogy ebből a szempontból az összehasonlítás azért sántít.

Felsőoktatási koncepció nincsen - ezt többen felvetették. Szeretném jelezni azt, hogy ezt elkészítette a tárca, a szaktárca. Klinghammer államtitkár úr nevéhez szokás ezt kapcsolni. Nyilván jóval szélesebb stáb dolgozott ezen. De önnek, aki volt miniszter, még inkább tudnia kellene, hogy egy koncepció akkor lesz a kormány egészének sajátja, ha azt minden tárca megfelelő egyeztetések során elfogadja és rábólint.

Legjobb tudomásom szerint ilyen fázisban és stádiumban van ez az egész, ahol jó néhány kérdést értelem szerűen kell tisztázni, de olyan fontos fogalmakat már bedobott ez a koncepció a köztudatba, ami arról szól, hogy a felsőoktatási intézményeknek lenne egy belső differenciálása elnevezésben, és ennek nyilván beltartalmat is kellene adni sok szempontból. Szerintem ez egy elég komoly koncepcionális kérdés. Az, hogy ezzel mikor rukkol elő a kormány, egy belső működési kérdés része.

A kancellár nem kormányhivatalnok. El kell olvasni az előterjesztést. A kancellárt természetesen a kormány nevezi ki, de az adott intézmény közalkalmazottjaként jelenik meg, azért ez két különböző dolog.

Dúró Dóra képviselő asszony a kancellári kritériumokat kevésnek találja, ha jól értettem. Kétségtelen, hogy első olvasásra van egy ilyen benyomása az embernek. *(Szávay István: Másodikra is!)* Lehet harmadjára is.

De nézzük egy kicsit életszerűbben a dolgokat! Ha sok mindent előírunk, abból a következő áll elő, és mondok egy nagyon egyszerű, életszerű példát. A példa persze fikció lesz, ezért elnézést kérek mindenkitől. Ha a Világbank elnöke, mondjuk, nem rendelkezik PhD-fokozattal, akkor a mai szabályozás szerint Magyarországon a közgazdász-képzésben főállású oktatóként nem vehetne részt. Ez az igazság. Vagy ha a művészeti világra gondolunk, Jehudi Menuhin nem taníthatna főállásban hegedűt. *(Szávay István: Csak az a baj, hogy te nem Jehudi Menuhin vagy.)*

A gazdasági életből, ha vesszük a példát, megint egy egyszerű példa: a nyelvtudást nem az alapján mérik le a vállalatok, hogy hozza-e valaki a nyelvizsgapapírt, hanem egyszerűen átváltanak azonnal angolra, németre, franciára, és kiderül, hogy az illető tud beszélni vagy nem tud beszélni. Magyarán, a kancellári kinevezés esetében a kinevezőre nagy felelősség hárul, ezt kétségtelen, de az ő dolga lesz a pályázati kiírás során az összes kritériumrendszer megfogalmazni, amit ő fontosnak fog ítélni, mert eltérő természetű ügyek lehetnek a működtetés során is egy művészeti vagy akár egy tudományegyetemi világban. Ezt jó, ha szem előtt tartjuk.

Szabó Szabolcs, aki időközben eltávozott, azt mondta, hogy nincs pénz a felsőoktatásban. Én úgy fogalmaznék, hogy bizonyos helyeken nincs, más helyeken meg szinte fölös mennyiségben is van. Nem oda kerül a pénz nagyon sok esetben, ahova kellene. Emlékezzenek rá, hogy bírósági ítéletnek kellett kimondani azt Magyarországon, nem is olyan túl régen, 2009 táján, hogy a rektorok fizetése bizony nem lehet titkos. Közpénzről van szó, azt igenis közzé kell

tenni. És nem véletlen, hogy a kormánynak és a parlamentnek kellett döntenie a téren, hogy milyen felső határokat is szabunk, tehát azt gondolom, hogy akkor körül kell nézni az intézményi gazdálkodás terén is, hogy hol miként állunk, és milyen típusú, milyen volumenű pénzek vándoroltak olyan helyekre, amelyek nem alapfeladatokhoz és nem a kutatásokhoz kapcsolódtak.

Azt gondolom, ha mindezeket szem előtt tartjuk, talán egy kicsit életszerűbben látjuk a dolgokat.

(21.10)

Az nem jó példa, hogy Németország szövetségi állam, és ezért a német szövetségi kormányzat nem nevez ki kancellárt. Valóban igaz, azok tartományi szinten vannak. Amiről ez az előterjesztés szól, az azt mondja ki, hogy a fenntartó. A fenntartó, Magyarország esetében ez a magyar állam. Az angolszász világban is lehet állami fenntartó, az Egyesült Államok szintén szövetségi állam, ott sem az Egyesült Államok elnöke fogja kinevezni, hanem az adott állam kormányzója, ha erről van szó. Vagy éppen, ha magánegyetemi rendszerről van szó, akkor előfordulhat, hogy a magánegyetemeknek a fenntartója. Hogy ez testület vagy nem testület, ezen lehet megint agyalni, de ettől függetlenül a dolog nem változik. Erről szól ez az előterjesztés, hogy a fenntartó, aki ehhez pénzt rendel, Magyarországon közpénzt rendel, nem kevés közpénzt rendel, szeretné a működtetésnél a legátalhatóbb és a leghatékonyabb elvárásokat érvényesíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most kétperces reagálásokra van mód, felhívom a figyelmet, hogy természetesen a frakciók rendelkezésére álló időkeret terhére. Először Kara Ákos képviselő urat illeti a szó, Fidesz. Parancsoljon!

KARA ÁKOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt percekben szerintem többféle megközelítésnek lehetünk a részesei. Voltak kifejezetten szakmai jellegű megközelítések, voltak politikai típusúak. Most leginkább azokra szeretnék reagálni, amikor az úgynevezett túlzó politikai típusú megjegyzések voltak, amiknek sok köze nem volt azért ahhoz a problémához vagy legalábbis annak a megoldásához, amire azt gondolom, hogy mindannyiunknak szegődni kellene.

Hiszen a felsőoktatás tekintetében szeretném mondani a véleményem, hogy ugye a kancellári posztról vitatkozunk, a kancellár intézményrendszeréről beszélünk a legtöbbit, de emögött ott húzódik a szándék, kedves képviselőtársaim, hogy sok jó, létező magyarországi példát szeretnénk megőrizni. Hiszen azt sem a kormány, sem kormánypárti képviselők nem mondtuk, hogy a most meglévő jó példákat szeretnénk háttérbe szorítani. Sőt, ha belegondolnak tulajdonképpen, és nem az intézményrendszer, kancellárposzt-intézményrendszer felől közelítjük a kérdést, akkor összességében pont azokat a jó példá-

kat szeretnénk megerősíteni, amikor a gazdasági kézben tartott intézmény, tehát az intézmény gazdasági jövőjét is szolgáló működés és a kutatási-oktatási célok párban járnak, még azzal az elvvel is egyébként, ami mondjuk, a duális képzés kapcsán jön képbe itt a vitában, a beszélgetésben, azaz, hogy vajon olyan végzettségeket kapnak-e most a fiatalok, hogy azzal jó eséllyel el tudnak-e helyezkedni. És igen, kedves képviselőtársaim, valóban léteznek ilyen jó magyarországi példák, amiből azt gondolom, hogy érdemes követni ezeket a példákat. Talán lehet éppen Kecskemét, vagy ha megengedik nekem, győri képviselőként egy kicsit hazabeszélek, a győri Széchenyi István Egyetemre utalok. Tehát összességében azt szeretném mondani, hogy érdemes ezeket a jó példákat folytatni, és azt gondolom, hogy ezeknek a jó példák az erősítése lehet a kancellári poszt, a kancellári intézményrendszer része.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Iktóty István képviselő úr a következő, LMP. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Egy érdekességre szeretném felhívni a kétperces hozzászólásomban a figyelmet. Ez az érdekesség 2005-ben történt, amikor az MSZP-SZDSZ-kormány módosította a felsőoktatási törvényt, amit Mádl Ferenc köztársasági elnök az Alkotmánybíróságra küldött normakontrollra. Az Alkotmánybíróság pedig elkaszált, mondjuk így, ennek a módosítónak több pontját, arra hivatkozva, hogy azok az egyetemek autonómiáját sértik.

2005-ben ugyanez az Alkotmánybíróság kimondta, idézem: „Az Alkotmánybíróság jelen határozatában megjegyzi, hogy az önállóság és a függetlenség nemcsak szűk értelemben vett tudományos, oktatási és kutatási tevékenységre terjed ki, a tudományos autonómia biztosítása érdekében a felsőoktatási intézményt szervezetalakítási, működési és gazdálkodási önállóság is megilleti.” Tehát a gazdálkodási autonómia fontosságát a határozat indoklása többször hangoztatja. Tudjuk, hogy ez még egy korábbi alapokmánya volt a köztársaságnak, azóta több minden változott, történtek rezsiháborúk és függetlenségi háborúk. Azt gondolom, annak ellenére egy alkotmánybírósági határozat még ennek ellenére is figyelemre méltó, hogy így nyilatkozik erről, és ezt állapítja meg.

Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Dúró Dóra képviselő asszonyé a szó, Jobbik. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Két dologra szeretnék reagálni, amit Pósnán képviselő úr mondott, egyrészt az, hogy az akadémiai intézkedéseknek, kérdéseknek van gazdasági vonzatuk. Hogyha ezt elismerik, és az teljesen világosan látszik a törvényből, hogy a kancellár egyetértése nélkül nem lehet ilyen intézkedéseket meghozni, akkor az

teljesen világos, hogy nem szétválasztható egymástól a gazdasági és akadémiai autonómia, ráadásul a kancellár egy olyan ember, akinek az egyetemhez adott esetben korábban semmi köze nem volt, és az egyetem szenátusa órála még csak véleményt sem mondott, nemhogy nem választotta meg. A kancellár egyébként nemcsak a gazdasági főigazgató eddigi jogosítványaiából kap, hanem olyan jogosítványokat is kap, ami eddig a rektoré volt vagy a főtitkáré, tehát nem lehet teljesen párhuzamba állítani a gazdasági főigazgató eddigi jogosítványait a kancellár leendő jogosítványaival.

A kancellár kinevezésének feltételeiről. Itt azért nem a Világbank elnökéről van szó. Ha akár tapasztalatot, egy kicsit nagyobb tapasztalatot előírnának, akkor már elégedettebbek lennénk. De itt elég valakinek egy felsőfokú szakképzés elvégzése, egy kft.-ben hároméves ügyvezetői gyakorlat, amit ön is említett, hogy milyen milliárdos nagyságrendű vagyont jelent egy egyetem fölötti gazdálkodás, tehát itt se végzettséget nem követelnek meg, se tapasztalatot nem követelnek meg, nemhogy valamelyiket a kettő közül, és akkor talán kevésbé sántítana. Erre nyújtunk be egyébként módosító javaslatot, hogy szakirányú egyetemi vagy főiskolai végzettséggel kelljen rendelkezni, tehát jogi, közgazdasági vagy pénzügyi irányú főiskolai vagy egyetemi végzettséggel, és az akármilyen gazdasági társaságban betöltött gyakorlatot pedig nem fogadjuk el. *(Taps a Jobbik padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a normál szót kérők térnek vissza, és Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

Tessék!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én a kancellári rendszerről nemcsak azért nem beszélnék most hosszabban, mert ezt előttem szóló képviselőtársaim megtették már, hanem azért sem, mert én egyszerűen ezt a közjogi centralizációs törekvések részének értelmezem, és azért nem tartom szükségesnek erről komoly szakmai vitát folytatni, mert itt semmi más nem történik, mint hogy a politikai célhoz kerestek indokokat, ezeket pedig kár elemezni, pontosan az előbb említett okból.

Más. Előljáróban szeretnék kitérni arra és hangsúlyozni, hogy őszintén nagyra értékelem azokat az olimpikonokat, akik első, második vagy harmadik helyezést értek el az olimpián, de megjegyzem azokat is, akik nem értek el helyezést. Ugyanígy rendkívül nagyra értékelem, mondjuk, a Kossuth-díjas művészeket, ahogy rendkívül nagyra értékelem, mondjuk, azt a kúriai bírót is, aki megkapta a legmagasabb szakmai kitüntetést a kollégáitól.

Egy másik tézist is mondanék: szerencsésnek tartom azt is, ha az elméleti tudás mellett megjelenik a kiváló gyakorlati tudás is, legfőképpen bizonyos típusú felsőoktatási intézményekben.

A harmadik tézis, amit pedig mondanék, hogy jónak és szerencsésnek, helyesnek tartom, ha tudó-

mányos fokozat nélküli kiváló gyakorlati szakemberek is oktathatnak felsőoktatási intézményekben. Ebből azonban, tisztelt képviselőtársaim, nem következik az, hogy a kiváló gyakorlati tudás kiválthatja a tudományos fokozat megszerzéséig vezető tudományos életutat. Nem gondolom, hogy kiválthatja a tudományos kutatást, az oktatási gyakorlatot, az oktatásszervezési tapasztalatokat, a vizsgáztatási gyakorlatot, a konferencián való előadásokat, a tanulmányok és monográfiák megírását. Ez persze fordítva is igaz, én nem értettem egyet, és most sem értek egyet azzal, ha mondjuk, a jogi területen a szakvizsga kiváltható PhD-fokozattal. Ugyanis, ha valaki megszerzi ezt a tudományos fokozatot, attól még nem fogja tudni, hogy hol van a földhivatal, nem fog tudni szerződést írni, nem fog tudni perbeszédet mondani, nem ismeri az ügyvédi, bírói vagy ügyészi etikát és etikettet, vagy nem ismeri az ügykezelési szabályokat.

Megjegyzem azt is, hogy a legjobb dolog, ha ez a kettő együtt jár és a kettő összeér. Erre egyébként legjobb példa az államtitkár úr, aki a gyakorlat területén is és a tudomány területén is kimagasló eredményeket ért el.

(21.20)

Jó az, ha valaki kiváló gyakorlati szaktekintély, és veszi magának a fáradságot arra, hogy megszerezze a tudományos fokozatot, avagy fordítva, kitűnő elméleti szakember, és a gyakorlatban is kipróbálja magát.

Áttérve a Testnevelési Egyetemre, én úgy gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a TF-en számos kitűnő korábbi sportember szerzett tudományos fokozatot. Éppen ezért kell eljutni oda, hogy degradálja ez a javaslat a Testnevelési Egyetemen vagy a művészeti egyetemeken megszerzett tudományos fokozatokat. Ugyanis nem mondunk itt mást, mint hogy míg mondjuk, a jogi egyetemen vagy a közgazdaság-tudományi egyetemen a kimagasló gyakorlat nem elegendő ahhoz, hogy valaki egyetemi tanári állást töltsön be, a Testnevelési Egyetemen ez elegendő, a művészeti egyetemeken ez elegendő. Ez tehát éppen azokat a kiváló elméleti- és zárójelbe teszem, gyakorlati - szakembereket fogja degradálni, akik megszerzték a tudományos fokozatot az egyébként általában kitűnő gyakorlati munkájuk mellett.

És még egy dolog, tisztelt képviselőtársaim. Szeretném eloszlatni azt a tévhitet, tudományos fokozat nélkül, egyetemi tanári kinevezés nélkül ma is lehet oktatni bármelyik felsőoktatási intézményben, erre való a címzetes docensi, vagy mondjuk, a címzetes egyetemi tanári fokozat. Arról van itt szó sajnos, hogy megint személyre szabott jogalkotással találkozunk, és egy egyébként kiváló gyakorlati szakembert kívánnak rektornak kinevezni, ehhez pedig jogszályt kell módosítani. Ne tegyék, tisztelt képviselőtársaim!

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP so- raiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Csizi Péter képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Így a vita végén Pécs országgyűlési képviselőjeként nem tehetem meg, hogy pár gondolatot ne mondjak el. Abból a városból jöttem, ahol az első egyetemet alapítottuk, és ma is Magyarország egyik legjelentősebb egyetemi városáról van szó.

En nem vagyok oktatási szakpolitikus, mint Hiller képviselőtársam, egykori oktatási miniszter, sem mint Dúró Dóra képviselő asszony, úgyhogy nem is ilyen vetületben fogok hozzászólni, nem is fogok szakmai vitát generálni.

En egyéni képviselőként, korábban pécsi képviselőként csak a Pécsi Tudományegyetem gazdálkodását láttam, és bevallom őszintén, hogy furcsán hallom, amikor most önök a vitában azt mondják, hogy gyakorlatilag az elmúlt négy évben történt egy olyan zűrzavar, egy olyan káosz, aminek orvoslására ma itt van egy eszköz, ami eszközzel önök nem értenek egyet.

En azt láttam 2010-ben, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Pécsi Tudományegyetemnek a lejárt szállítói tartozása 9 milliárd forint volt, ma 4,5 milliárd forint. 2010-ben, amikor, tisztelt elnök úr, ön volt az oktatási miniszter, a Pécsi Tudományegyetemen 9 milliárd forintnyi számlát nem fizettek ki, 9 milliárd forintban nem fizetett a Pécsi Tudományegyetem vállalkozóknak. 33 baranyai vállalkozó tartozott bele ebbe a körbe, 33 baranyai vállalkozó nem kapta meg a pénzét azért, mert már 2010-ben is, az önök idején is óriási adósságállománnyal rendelkezett a Pécsi Tudományegyetem.

En megértem most a kritikákat, de egyszerűen nem értem. En nagyra tartom korábbi miniszter urat, de egyszerűen nem értem, hogy hogyan jönnek most kritizálni egy rendszert, amikor az önök idejében jóval magasabb kintlévőséggel, jóval magasabb adóssággal rendelkezett a tudományegyetem úgy, hogy egyébként önöknek nem volt válasza erre a helyzetre. Egyedül egy kormány volt, a ma regnáló előző kormány, aki 2012-ben úgy döntött, hogy 4,5 milliárd forintnyi rendkívüli támogatáshoz juttatja az egyetemet annak érdekében, hogy a helyi vállalkozásokat ki lehessen fizetni. Hiszen, ahogy említettem, helyi vállalkozók is beletartoztak abba a körbe, akiknek a munkáját nem egyenlítette ki az egyetem.

Azt látom, hogy az elmúlt időszakban az egyetem is nagyon sokat megtett annak érdekében, hogy ez az adósságállomány csökkenjen. De igenis ahhoz, hogy teljes mértékben eltűnjön ez a még ma is nagy, közel ötmilliárdos szám, ahhoz az kell, hogy egy jól kialakított rendszer, egy szakmai struktúra, egy átlátható rendszer működjön. És a kancellári rendszer ebben megoldást fog jelenteni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Minthogy az elnök nem vesz részt a vitában, nem is mond semmi mást,

csak azt, hogy Szávay István képviselő úr következik, Jobbik. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Sajnálom, hogy nem vesz részt az elnök a vitában, mert két dolog van, amire szeretnék reagálni. Az egyik a Hiller képviselő úr által mondottak, de az új kétperces szabályok szerint kicsit elmaradtunk ettől.

Azért érdekes volt hallgatni képviselőtársam érvelését a kancellári rendszerrel szemben, nem feltétlenül azért, mert a mondanivalójának a többségével mi ne értettünk volna egyet, csak eszembe jutott, hogy az MSZP most nagyjából ugyanazokkal az érvekkel jön elő a kancellári rendszerrel szemben, mint amely érveket egyébként most a kancellári rendszert erőltető Fidesz képviselői annak idején megfogalmazták a gazdasági tanácsok létrehozásával szemben. Tehát kísértetiesen hasonlóak az érvek. Azért ezek érdekes meccsek, kedves képviselőtársaim. Ha önök vannak hatalmon, vagy gyakorlatilag bármelyik párt van hatalmon önök közül, mind a kettő megpróbál centralizálni, az éppen aktuális ellenzék pedig elmondja, hogy ez milyen hatalmas veszélyeket rejt.

Azzal együtt, hogy a gazdasági tanácsok rendszere gyakorlatilag megbukott, azért ezt szeretném jelezni, és ebben a formában ugyanilyen bukásra van ítélve egyébként, meggyőződésem szerint, ez a fajta kancellári struktúra is, amit önök itt át akarnak erőltetni.

A másik, amire szeretnék reagálni röviden, Pósnán képviselő úrnak. Képviselő úr, ne haragudjon már, azért az egészen vicces volt, amikor itt Dúró Dóra képviselőtársamnak a felvetésére reagált, aki kifogásolta itt a megfelelő képzettség előírását. Itt Yehudi Menuhinnal jött, meg a Világbank elnökével. Ez teljesen rendben lenne, ha önök Yehudi Menuhint akarnák kinevezni a Zeneakadémia kancellárjává, de erről nem tudunk, s nemcsak azért, mert tizenöt éve meghalt a jeles művész. Mint ahogy arról sem tudunk, hogy a Világbank elnökét felkérték volna a Corvinus kancellárjává.

Tehát nyilvánvalóan nem erről és nem ezekről a példákra van szó. Nem ezek az emberek lesznek kancellárnak kinevezve, hanem bukott politikusok, parlamentből kiesett fideszes képviselők, és egyébként pedig a kormányban vagy a Fidesz-frakcióban éppen erős embereknek *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a különböző haverjai. Amennyiben nem így lesz, akkor ezt majd az idő meg fogja cáfolni. Egyelőre most ezek a félelmeink ezzel kapcsolatban.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ikotity István képviselő úr következik, LMP.

Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Maga ez a kivételes eljárás, ahogy ez a felsőoktatási saláta elénk került, ez is jócskán hagy, sőt igazából ez a fő probléma, ami rengeteg kívánnivalót hagy maga mögött.

Azonban a módosítók kapcsán, amelyek az utolsó pillanatban kerültek elénk, és tényleg, ahogy elhangzott, a TAB is gyakorlatilag ott helyben volt kénytelen szünettel ezt elolvasni, előbukkant így jó néhány érdekesség.

Például ez az érdekesség is, ami a módosítók kapcsán felbukkan, a javaslat a művészeti és sporttudományi felsőoktatás területén távlatosan rendezni annak lehetőségét, hogy meghatározott díj, versenyen elért helyezések, az alkalmazási képesítési feltételek teljesítése szempontjából doktori fokozat helyett elfogadható legyen. Szóba került már, megemlítették neves szövetségi kapitányt, illetve korábbi államfőt is.

Az az érdekes kérdés merül fel bennem, hogy vajon visszafelé ez nem működhetne-e. Nem lehetne, mondjuk, egy PhD-fokozatot átalakítani a nemzet sportolója megtisztelő címre? Ez nagyszerű lenne, gondolom, ezzel sokan élnének. Gyakorlatilag teljesen abszurdnak érezzük ezt, hogy ilyen egyáltalán fölmerül vagy előbukkanhat.

Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Nem látok több jelentkezést, illetve jelentkezőt. Ha nincs, márpedig nincsen - *(Jelzésre:)* ez volt az akkori jelen, amikor elkezdtem a mondatot megfogalmazni, de aztán Szávay képviselő úr jelentkezett, így aztán a frakcióidőkeret terhére öné a szó. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, egy konkrét ügryhöz szeretnék hozzászólni. Beadtam egy módosító javaslatot hallgatói önkormányzati megkeresésre egyébként, de természetesen ezzel magam is egyetértve, ezt a Törvényalkotási bizottság nem támogatta egyik más módosító javaslattal szemben sem. Végtelenül lekötelezne az államtitkár úr, ha a zárszavában, amennyiben tart egyáltalán, akkor egy-két mondattal erre reagálna.

Ez a javaslat pedig az volt, hogy a törvény a tanév vagy félév hosszát hónapokban határozza meg, némileg nehezen érthető és főleg az intézmények számára nehezen kezelhető módon.

(21.30)

Arra tettem javaslatot ebben a módosító indítványomban, hogy ne hónapokban mérjük a tanévet és ezzel együtt nyilvánvalóan a vizsgaidőszakot is, hanem értelemszerűen hetekben, ahogyan az valójában, a gyakorlat szerint van, annál is inkább, mert nehezen belőhető pontosan félévekre egy tanév hossza, illetve a vizsgaidőszakok sem ehhez igazodnak. Ezt persze észrevehettük volna korábban is, nem vettük észre, most azonban feltűnt, hogy hónapokban számol a törvény, hónapokban számolja a tanévet. A gyakorlat is és az ésszerűség is értelemszerűen azt kívánja, hogy hetekről beszéljünk. Sőt, még azt is az indoklásba beleírtam, hogy adott esetben meg is lehetne szabni valamilyen től-ig-ot az intéz-

mények számára, mint ahogy egyébként a korábbi rendszerben sem volt teljesen egységes például a vizsgaidőszakok hossza a különböző felsőoktatási intézményekben.

Úgyhogy nagyon érdekelne, hogy önök miért ragaszkodnak továbbra is egyébként a nehezen alkalmazható havi időbontáshoz, és miért nem támogatják az a módosító javaslatunkat, amely heti bontásban szeretné feltüntetni a félévet, illetve ehhez kapcsolódóan értelemszerűen a vizsgaidőszakot is. Ha erre kaphatnék valami választ, akkor valószínűleg én is nagyon boldog lennék, illetve megnyugodnának azok, akiknek ezzel kapcsolatban aggodalmaik vannak.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ikotity István képviselő úr kért szót két percben. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Főként államtitkár úrhoz szeretném a kérdést föltenni, bízom benne, hogy az összefoglaló válaszban majd erre is kapunk feleletet. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamaráról szeretném kérdezni, illetve arról - már egyébként elhangzott, de most kifejezetten megerősítve ezt a kérdést -, hogy a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság tagjai közé hogy kerülne ez a testület. Az rendben van, hogy a HÖÖK képviselője odakerül, de vajon miért éppen a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara az, ami odakerül, hiszen mellette még 18 másik kamara is van.

Miért nem kerül oda, mondjuk, az orvosi vagy ügyvédi kamara, hiszen ők is jelentős részt érintettek a felsőoktatásban? Tehát igazán méltó lenne akár őket is bevenni, és teljesen érthetetlen ez a különbségtétel, hogy miért éppen ez a kamara. Nem szeretném fejtegetni már a vezérszónokiban elhangzott Parragh László nevét és szerepét, de vajon miért ilyen jelentős ez a szerep, és miért ilyen módon kerül megkülönböztetésre újfent?

Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Több képviselő nem jelentkezett szólásra, ezzel az összevont vitát lezárom. Megkérdezem Rétvári államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Dr. Rétvári Bence bólint.)* Igen, öné a szó, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm mindenkinek a hozzászólását, amivel megtisztelte ennek a javaslatnak az összevont vitáját. Volt olyan, amelyik valóban szakmai alapokból építkezett, de képviselőtársaim többségének úgy látom, már a nyári hőségben csak a politikai szempont volt az, ami meghatározta az elmúlt hetekben a felkészülését. Mégiscsak június 16. óta olvashatják a parlament honlapján ezt a jogszabályt, tehát bőven volt idő a tanulmányozására mindenki számára. De kicsit azt láttam, hogy valaki mindenhol csak oligarchákat akar látni, mindenhol csak a kormány fondorlatos-

ságát akarja látni, és nem voltak sokan kíváncsiak arra, hogy vajon az egyetemek, a hallgatók, az oktatók miként vélekednek erről, csak a saját politikai logikáját akarta elsűtni, és igazából bármilyen más törvényhez is elmondható volt a felszólalásoknak legalább az egyharmada, amit itt hallhattunk az elmúlt időszakban.

Ami az eljárást illeti, az ezzel kapcsolatos megjegyzéseket, ahogy mondtam, június 16. óta mégiscsak volt idő felkészülni ennek a törvényjavaslatnak a megvitatására, tehát bőven volt felkészülési lehetőség. *(Dr. Bárándy Gergely: A módosítókra?)* A házszabály keretei között egy normál menetrendben megyünk, nem a házszabálytól eltéréssel, hanem egy ott rögzített eljárásban tárgyaljuk azért ezt a javaslatot, mert nyilván az ülés vége miatt itt az utolsó szavazási napot egy kicsit be kellett gyorsítanunk, és ezért vagyunk ma este itt ebben a vitában, és ezért nem lesz ma részletes vitaszakasz, és ezért előzte meg a Törvényalkotási bizottság munkája a ma esti vitát.

Azt, hogy lépni kell ebben az ügyben, azt sok minden bizonyítja, bizonyítja az is, hogy sok esetben láthatjuk, hogy az egyetemek pályaelhagyókat képeznek, és azért is, mert láthatjuk, hogy az egyetemek gazdálkodása, ha tökéletes lenne, akkor nem lennének olyan adósságok az egyetemek részéről, amelyek most milliárdos nagyságrendeket jelenténe, nem lennének ezen belül PPP-beruházások, amelyeket görgetnek az egyetemek maguk előtt. Ha valóban megvalósult volna a felelős gazdálkodás, és ezért nem lenne szükség az ilyesfajta beavatkozásra, akkor nem lennének ilyen adósságok. De ha az állam mégiscsak a jó gazda gondosságával akarja a közvagyonot védeni, és ezeknek egy része az egyetemeknél van, akkor igenis feladata valamiféleképpen fellépni a közvagyon hatékonyabb megóvása érdekében, és az egyetemek eladósodását valamilyen módon meg kell akadályoznia.

Van, persze, egy szocialista válasz, amit már ismerhetünk egy jó ideje, ők tandíjat vezetnének be, és úgy gondolják, hogy ezzel tudják megoldani az egyetemek problémáit. *(Dr. Bárándy Gergely: Ki beszélt erről? Szó sem esett erről! Ez nem zavar, ugye?)* Ez volt az, amit névünként elő tudtak hozni saját kormányzásuk idejében. Mi egy másfajta módot szeretnénk választani, egy olyat, amelyik sok országban már bevált, bízunk abban, hogy ez magyar módon, itt Magyarországon is beváljon. Ez nem a kancellária-rendszer, mert az egy alkotmányos berendezkedés leírása, kormányzati forma, hanem a kancellár-rendszer, mint ahogy itt sokan mondták, hogy törvénykezünk a parlamentben, ami nem így van, hanem törvényeket hozunk, a törvénykezés a bíróságokon zajlik. Nos, tehát ez a módosítás, mi biztosak vagyunk benne, hogy segít az egyetemeken.

Ami igazából a talajt húzza ki az ellenzéki pártok érvelése alól, és mintegy légüres térbe helyezi őket és a saját érveiket, az pedig pontosan az egyetemi vezetőknél és a hallgatói önkormányzatoknál az értékelése. Azok, akik a leginkább belül vannak ezen a szervezetrendszeren belül, abból az egyik rész, a

hallgatói önkormányzatok maguk is kérték, hogy minél hamarabb szülessen meg ez a módosítás, a rektorok pedig azt mondták, hogy akár ez a rendszer is működhet, nincsen garancia sem arra, hogy ez tökéletes lesz, sem arra, hogy ez alkalmatlan lesz, hanem megéri a próbát, megéri annak a kipróbálását, hogy vajon így jobb lesz-e az egyetemek gazdálkodása. Ehhez képest, amit itt az ellenzéki képviselőktől hallottunk, az egyikhez sem áll sem mélyre, sem közel, a saját politikai logikájuk alapján, a saját érveiket mondták el, míg mi igyekeztünk valóban egyeztetni a szereplőkkel.

Önök is mondták, megismételték itt, hogy ezt a fajta modellt, ha nem is pontosan ebben a formában, de a fő elveit tekintve már egy-két évvel ezelőtt a felsőoktatási kerekasztalon is megvitatották, sokszor beszéltek erről, sokszor. Persze, nincsen egyeztetés, amit ne lehetne még egy hónappal, meg még két hónappal, meg még három hónappal hosszabbra tenni, de mi úgy éreztük, hogy elérkezett az idő. Sokszor, sokat beszélünk erről, elég nagy volt a támogatottság emögött, a konkrét törvényjavaslatot is többször látták a Rectori Konferencia vezetői, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának a vezetői, és nem tiltakoztak ellene, sőt, ahogy az előbb is mondtam, sok esetben támogatták ezt, hogy legyen egy ilyen menedzserszerű szerep az egyetemeken belül, ami sok más helyen, más országban már bevált módszer volt.

Mi arra törekszünk, hogy az egyetemek úgy is megszerezzék az autonómiájukat, hogy egyre több saját bevételük legyen. Ebben szépen haladtunk az elmúlt négy évben, hiszen a kormányzásunk előtt 238 milliárd forint volt a felsőoktatási célú, állami támogatáson felüli saját bevétele az egyetemeknek, főiskoláknak, ez 2013-ra 320 milliárd forintra nőtt, ami 34,5 százalékos növekedés. Én úgy gondolom, hogy ez is fontos lépés az egyetemek saját autonómiája szempontjából, ha egyre nő ezeknek a bevételeknek aránya, és ezt ez a kormány elérte.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én arra kérem önöket, hogy próbáljanak meg kilépni szakpolitikusként - tisztelet a kivételnek - a pártpolitikus szerepből, próbáljanak meg hallgatni a rektorokra, próbáljanak meg hallgatni a hallgatókra, és ha ők azt mondták, hogy ez a törvényjavaslat igenis alkalmas arra, hogy próbáljuk ki, hogy jobb-e a felsőoktatás tekintetében, akkor támogassák ezt a javaslatot. Ha önök nem kíváncsiak sem a rektorok véleményére, sem a hallgatók véleményére, sem a kormányzati szakemberek véleményére, akkor menjenek szembe mindenkivel, aki ebben a szférában véleményt nyilvánított, és a saját, szűk politikai gondolkodásuk alapján ne támogassák ezt a javaslatot, de bízom benne, hogy péntekig még tudnak hallgatni azokra, akik belülről vagy üzemeltetik, vagy belülről látják hallgatóként a felsőoktatást, és éppen ezért mondták, hogy megéri a próbát ez törvényjavaslat.

Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely: Na, ez volt az igazi demagóg, populista hablaty! - Dr. Rétvári Bence: Ugyan már, Gergő! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra az elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően július 4-én, pénteken kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.

(21.40)

Bánki Erik, Riz Gábor és Vécsey László, Fidesz, képviselő urak önálló indítványa T/264. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/264/3. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/264/5. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/264/6. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

Öné a szó, parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosítását a jogértelmezés, a jogalkalmazás egyszerűsítése, a jogszabályok közötti belső összhang megerősítése célozza, valamint jogharmonizációs köteletségnek tesz eleget a 2008/8. Európa tanácsi irányelv végső ütemének hatályba lépő rendelkezéseinek átültetésével.

A Törvényalkotási bizottság a szóban forgó, az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/264. számú törvényjavaslatot 2014. június 26-ai ülésén megtárgyalta. A Gazdasági bizottság által benyújtott, részletes vitát lezáró módosító javaslatot bizottságunk megkapta. A javaslatról a bizottság, a 13. és 18. pont kivételével külön hozott határozatot, aminek oka, hogy a Törvényalkotási bizottság által benyújtott módosítókatban szerepel egy hasonló tartalmú, azonban koherens, és a házszabálynak is teljes egészében megfelelő javaslat. Ennek megfelelően a két említett pontot mind az ellenzéki, mind a kormánypárti képviselők egyhangúlag elutasították.

A javaslat fennmaradó pontjai 23 igen, 7 nem és 1 tartózkodó szavazat mellett kerültek támogatásra. A Törvényalkotási bizottság a módosító javaslat megvitatásán túl további módosításra tett javaslatot, amelyről a tagok hosszas vitát folytattak. A vitát kiváltó javaslat tárgya a módosítóban szereplő azon pont, amely egyértelműen kimondja, hogy a szerencsejáték szervezésére vonatkozó tevékenység gyakorlása jogának koncessziós szerződéssel történő átengedése áfamentes. A bizottságban megerősítést nyert, hogy a javaslat azon indoka, hogy az EU-

bíróság gyakorlata szerint a koncesszió odaítélése önmagában nem minősül a héa-direktíva alapján gazdasági tevékenységnek, így nem esik annak hatálya alá. Mindemellett a jelenlegi szabályozás szerint a szerencsejáték szervezésére irányuló tevékenység mentes az adó alól.

Amennyiben az ahhoz kapcsolódó koncessziós díj az áfakörbe tartozna, olyan módon, hogy azt nem lehetne visszaigényelni, úgy rejtett dupla adóztatás történne. A vita lezárását követően a Törvényalkotási bizottság a módosító javaslatot 23 igen és 8 nem szavazat mellett támogatta. Az összegző módosító javaslat és az összegző jelentés 23 igen és 7 nem szavazattal került az önök asztalára.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, az előterjesztők közül kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván. Ebben az esetben megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e felszólalni valaki. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Most képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Felhívom a figyelmüket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki a felszólalási lehetőséggel élni. A normál szót kérők közül Józsa képviselő úr nyomta meg először a gombot. Öné a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az a sokak által botrányosnak tartott, félmondatos módosító indítvány, amire a csütörtöki bizottsági ülésen feltett kérdésre a helyben lévők közül sem az előterjesztő, sem a kormány képviselője nem tudott válaszolni, hogy miért kell adómentessé tenni, és ezzel mintegy egymilliárd forint adót otthagyni a szerencsejáték, illetve kaszinókoncessziót elnyert Andy Vajnáknál és Szima Gábornál. Amikor önök mindenre célirányosan adót vetnek ki, akkor pont a köztudottan az eszmei körbe, támogatói körbe tartozó Andy Vajnáknak engednek el évi egymilliárd forint áfabefizetést.

Árulkodó ez a módosító, ugyanis a koncessziós szerződésben van egy olyan mondat, ami nem azt tisztázza, hogy ez a fizetendő koncessziós összeg, ahogy most képviselő úrnak kibogarászták, nettó vagy bruttó, hanem gondosan úgy írták meg a koncessziós szerződés vállalkozói oldalról történő előterjesztését, hogy az áfát a mindenkor érvényes áfajogszabályok szerint kell majd megfizetni. Na most, ezt a bizonyos áfajogszabályt módosították múlt hét csütörtökén, aminek az a költségvetés szempontjából szerencsétlen következménye, hogy egymilliárd adóbefizetés elmarad, a vállalkozók részéről pedig az a szerencsés következménye, hogy egymilliárd extranyereség ott marad. Szakértői becslések szerint, ezt Tóth Csaba képviselőtársam elmondta hozzászólásában, 7-8 milliárd forint eredményt tud termelni ez az öt kaszinó a már említett, sikeres Andy Vajna nevű vállalkozónak. Ezt most

önök még megtoldják egymilliárd forinttal, ami nem igazából érhető.

Tehát lehet, hogy önök most kibogarástak valami uniós jogszabályt, de nem szokta önöket ez zavarni, amikor különadót, célzott adókat vetnek ki, hogy hányszor van valami adóztatva, amit be akarnak szedni, az beszedik, ezt meg, úgy látszik, nem akarták beszédni, valahogy kilobbizta a koncessziónyertes Andy Vajna, hogy ez az egymilliárd még pluszban ott maradjon nála. Nem veszi ez jól ki magát, képviselő úr. Tehát amikor mindent alárendelnek a költségvetés bevételi oldalának, amikor extra kiadásokat eszközölnek egyik oldalon, amikor hiába hozzuk a parlament elé az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentését, hallani se akarnak róla, hogy azt levigye a magyar parlament a brutális 27 százalékról legalább 5 százalékra, de lehetne olyan élelmiszert is, ami 0 áfás, tehát amikor az élelmiszereknél, ami nélkülözhetetlen, megtartják a brutális 27 százalékos áfát, akkor erről kikukázzák valami jogszabályértelmezéssel, hogy talán mégsem kell.

Ez kizárólag az önök politikai döntése, amit nemcsak mi, de úgy gondoljuk, a magyar társadalom is messzemenően elítél. Tehát legyenek következtetések, ha adóztatni akarnak, akkor legalább az ilyen extranyereségű területen, mint a szerencsejáték, mert azért az, ahol gyakorlatilag pályázat nélkül, anélkül, hogy igazi koncessziós pályázat lett volna, önök odaítélték két megbízható pályázónak, megbízható üzemeltetőnek ezeket a jogokat, brutális nyereséghez juttatva ezzel őket. És azt az államnak járó, egyébként szokásos 27 százalékos áfát, amit mindenki más megfizet... - van is ilyen mondas a köznyelvben, hogy a forgalmi adó a szegények adója, mert a szegény embert arányában sokkal jobban sújtja, mint a tehetést, önök most a leggazdagabb emberek legbusásabb bevételénél eltekintenek a 27 százalékos áfa befizetésétől.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez a joggal való visszaélés, túlzott és előnytelen haszonhoz juttatják a kedvezményezetteket, szigorúan politikai alapon, mert az önök barátai. Ez az MSZP véleménye szerint hibás és mélységesen elítélendő módosítás.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

(21.50)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak azért, hogy akik esetleg figyelemmel kísérik az ülést, azok tudják, hogy mit kifogásolunk éppen ebben a törvényben.

Valóban így volt, egy eléggé botránys bizottsági ülés volt, ahol először senki nem akarta elvállalni, hogy ki nyújtotta be ezt az úgynevezett áfamentességet, utána pedig homályos indoklást kaptunk Balla úrtól a frekvenciadíjakról és minden-

féle másról. Azután kiderült - csak azért, hogy tudják a hallgatók -, ez a törvény arról rendelkezik, hogy az áfatörvény 86. §-a (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép: „Mentes az adó alól a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó szerencsejáték-szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését, valamint a szerencsejáték szervezésére vonatkozó tevékenység gyakorlása jogának az állam által koncessziós szerződéssel történő átengedése.” Ennyi lenne egyébként egy csomó más esetben is az áfa elengedése. Ennyi!

Tudjuk, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom csak egyedül négy éve harcol azért, nyújt be jó pár törvényjavaslatot, tesz jó pár javaslatot arra, hogy végre segítsünk már kicsit a Magyarországon nem éppen a legnagyobb jólétben élő embereken. és ezt az Európában egyedülállóan magas, 27 százalékos áfát csökkentjük már le legalább 20 százalékra. Önök mindannyiszor - mindannyiszor! - ezeket a javaslatokat visszautasították. Tettünk arra is javaslatot, hogy akkor az alapvető élelmiszerek esetében, húsnál, tejnél, kenyérenél, és sorolhatnánk, vigyük le 5 százalékra az áfát, legalább ezzel segítsünk. Önök ezt is leszavazták. Ma is hallhattuk már a Házban Selmeczi Gabriellától, hogy mennyire fontos a gyermeknevelés, mennyire fontos a gyermekes családok segítése. De amikor Novák Előd képviselőtársam, szinte azt lehet mondani, kéthetente tesz javaslatot arra, hogy segítsenek a családoknak, és legalább a gyerekeknél kapcsolódó különböző szolgáltatások és termékek áfáját vigyük le 5 százalékra, önök mindannyiszor leszavazták. Amikor azt javasoltuk, hogy Budapesten a BKV-nál vigyük le az áfát, a BKV-jegyek és -bérletek áfáját 5 százalékra, és ezt a megspórolt pénzt elvileg, amit lehet, ne lehessen másra költeni, csak arra, hogy lecsökkenjenek a jegy- és bérletárak, önök leszavazták.

De amikor valóban Andy Vajnáról és Szima Gáborról van szó, akkor önök egyetlenegy tollvonással, egyetlenegy ilyen benyújtott törvényjavaslattal azt mondják, hogy legyen áfamentes. Hát miért kell? Miért kell ezt csinálni? Azt hiszik egyébként, hogy ezt nem veszik észre az emberek? Nem veszik észre, hogy önök - a következő napirendi pont ugyanez lesz - mennyi kedvezményt adnak a távszerencsejátéknál azoknak az embereknek, akik állítólag abból fognak óriási vagyonokat szerezni - még inkább, mert eddig is „nyomorogtak” -, azoktól fogják elvenni a pénzt, akiket önök védenek? Hiszen ha visszaemlékszünk, amikor a szerencsejáték-törvényt megváltoztatták az előző ciklusban, folyamatosan azt hallhattuk, hogy a szegény, elesett embereket, akik eddig a játékgépekbe szórták a pénzüket, meg kell védeni, és majd önök megvédik őket. Most, amikor majd a barátok szedik be ezt a hasznot, akkor már nem kell megvédeni őket! Akkor már lehet áfamentességet adni, akkor már le lehet vinni a koncessziós díjakat, akkor már le lehet vinni a játékadót, és még sorolhatnánk minden egyebet!

Nem volt elég, hogy benyújtották egyébként azt a törvényt, amelyet most megfordítottak, és a következő napirendi pontban fogunk tárgyalni, és egy csomó kedvezményt adtak a barátoknak, még fogták, és behozták azt is, hogy áfamentes legyen. Szerintem ez felháborító! Arra kérem önöket, hogy ne adjanak ilyen kedvezményeket azoknak az embereknek, akik a szerencsejáték-iparban dolgoznak. Adjanak inkább kedvezményeket azoknak az embereknek, akik becsületesen dolgoznak, és lassan már élelmiszerre is egyre kevesebb pénzük jut, adjanak azoknak, akik gyerekeket próbálnak nevelni, és egyre nehezebb nekik a gyereknevelés, vagy adjanak, mondjuk, azoknak a családoknak így nyár környékén, akik el szeretnének menni egy strandra, vagy ki szeretnének menni az állatkertbe, és ott is 27 százalékos áfát kell fizetniük a jegy mellé. Hát miért nem nekik adnak kedvezményeket? Miért milliárdosoknak vagy több százmillió forinttal rendelkező embereknek? Azért, mert ezek az emberek az önök érdekeit szolgálják, az önök barátai, és ki tudja, milyen hátsó összefonódások vannak? Önöket nem azért ültették be a parlamentbe, hogy ezeknek az embereknek tömjék tele a zsebét, hanem azért, hogy Magyarországon élő állampolgároknak, akik közül nagyon sokan önökre szavaztak, ezért vannak benn a parlamentben, segítsenek. Nekik próbáljanak meg minél kedvezőbb feltételeket biztosítani ahhoz, hogy minél jobban éljenek ebben az országban.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom semmi olyan törvényt nem fog támogatni egyébként, ahol ilyen kedvezményeket adnak szerencsejátékkal foglalkozó embereknek. Sőt, mi azt szeretnénk, hogy szigorítások legyenek ezen a téren. Megkérem önöket, hogy vonják vissza ezt a törvényt, mert felháborító! Vonják vissza legalább az áfamentességet a koncessziós díjakról!

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úr következik, MSZP.

Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság előadója nagyon szemérmesen túlsiklott egy olyan eseménysoron, amelyet, azt gondolom, illetett volna kiemelni, ha már a bizottság véleményét és a bizottságban történeteket elemzi és adja elő a parlament plenáris ülésén. Ez pedig az volt, hogy ennél a javaslatnál Tukacs képviselőtársam és mások megkérdezték, vajon mi az oka annak, hogy ezt a javaslatot a Törvényalkotási bizottság be kívánja nyújtani, hiszen amiről most beszélünk, az a Törvényalkotási bizottság saját indítványa.

Ekkor az történt, hogy a kormányt képviselő államtitkár azt mondta, erre nem tud és nem is nagyon akar válaszolni. Ezt nehezményeztük, és kértük a

képviselőtársaimmal, hogy legalább valaki a Törvényalkotási bizottság tagjai közül tegye meg, hogy elmondja, ezt a javaslatot miért is kell benyújtani. Egyetlenegy olyan képviselőt sem találtunk, aki hajlandó lett volna vagy tudott volna válaszolni erre a kérdésre.

Azt gondolom, önök is érzik, hogy milyen pikanteriája van annak, hogy benyújt a Törvényalkotási bizottság egy olyan javaslatot, amely több milliárd forinttól fosztja meg a magyar költségvetést, ami az adóbevételeket illeti, és nincs ez előterjesztők között olyan képviselő, aki meg tudná mondani, hogy miért is kell ezt a javaslatot benyújtani.

A becsületére legyen mondva, a levezető alelnök úr elrendelt egy szünetet, hogy lehessen tanulmányozni és utánanézni, hogy mégis miért kívánjuk ezt a javaslatot benyújtani. Ekkor az államtitkár úr visszaült a helyére, majd mondta, hogy ő ezek után sem kíván válaszolni arra, hogy mi ez a javaslat, és hogy miért kívánják ezt benyújtani. Ekkor Balla képviselő úr fogta és elővette azt a papírt, amit az orra elé tuszoltak a bizottság munkatársai, és felolvasott belőle egy elég érdekes indoklást. Azt mondta, hogy a médiafrekvencia-árverésekkel kapcsolatban született egy, azt hiszem, európai tanácsi döntés, majd azt követően egy bírósági döntés, amiben leírták, hogy ezek után, mivel nem minősül kereskedelmi tevékenységnek, ezért nem kell áfát fizetni. És ebből következik az, hogy a szerencsejátékkal kapcsolatban sem kell áfát fizetni.

Tisztelt képviselőtársaim, azért ennek az abszurditását, így mondom, ugye, érzik önök is? Megkérdeztük akkor a levezető elnököt, Balla képviselő urat, hogy ugyan már vonjon valamilyen párhuzamot a kettő között, valami ok-okozati összefüggést. Nekem úgy tűnik, mintha ennek a két dolognak annyi köze lenne egymáshoz, hogy mit tudom én, szabály az, hogy ezt a felszólalást itt a parlamentben állva kell elmondani, ezért, mondjuk, kötelezővé tennék egy mozifilm vetítésénél is, hogy álljunk fel előtte. Mert, és most is ugyanezt kérdezem, képviselőtársaim, mi köze az egyiknek a másikhoz. Jó lenne, ha valaki erre megpróbálna választ adni. Elképzelhető, hogy van, nehezen tudom elképzelni, hogy micsoda, de érdeklődve hallgatom majd az államtitkár úrnak vagy valamelyik képviselőtársamnak a véleményét, aki felvilágosít minket erről.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, megint arról van szó, amit elmondott Józsa képviselő úr is, de Szilágyi képviselő úr is erre utalt. Van egy politikai szándékuk. Ez a politikai szándék nem más, mint hogy az önökhöz közel álló vállalkozói kört, aki nyilván önöknek majd visszajuttat valamit a Fideszkasszába ezekből a pénzekből, bár nem akarok senkit meggyanúsítani ezzel *(Tállai András: De mégis! De mégis!)*, mert a végén még, ahogy szokott lenni, az ellenzéki képviselőnek lesz problémája ebből, de tudom mondani, hogy ez a politikai motiváció nagyjából. És ehhez kerestek valami egészen nyakatekert,

ostoba indokot, és ezt próbálják velünk most itt lenyeletni. Tisztelt képviselőtársaim, sok hülyeséget hallottam már a Ház falai között, de ekkorát még nem!

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

(22.00)

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Megkérdem, hogy kíván-e valaki a felszólalási lehetőségével élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Ezzel a vitát lezárom. *(Sallai R. Benedek: Próbálom nyomkodni, de nem működik!)* Jelentkezett volna korábban!

Megkérdem az előterjesztőket, kíván-e valamelyikük válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra várhatóan július 4-én, pénteken kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvényeknek a sportfogadással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz** benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Bánki Erik, Cseresnyés Péter és Vécsey László, Fidesz, képviselő urak önálló indítványa T/265. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/265/3. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/265/5. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/265/6. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

Parancsoljon!

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2014. június 26-ai ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a sportfogadással összefüggő módosításáról szóló T/265. számú törvényjavaslatát.

Mint ismert, a szerencsejáték piacán egyre nagyobb teret nyert a világhálón is elérhető játékok köre, a jelenleg hatályos magyar szabályozás azonban a külföldön már jelentős ügyfélkörrel és tapasztalattal rendelkező piaci szereplők számára nem teszi vonzóvá a magyarországi megjelenést. A törvényjavaslat benyújtásának célja e piaci rés kihasználása, az állami bevétel növelése.

A javaslat-hoz érkező, a Gazdasági bizottság által benyújtott, részletes vitát lezáró módosító javaslatot megvitattuk. A módosítások alapvetően a felmerült jogalkotási igény technikai megvalósítását, más jog-

szabályokkal való koherenciáját, valamint költségvetési szempontból való összeegyeztetését célozták, amelyekhez több észrevétel került megfogalmazásra. A módosításokat végül a Törvényalkotási bizottság 22 igen, 7 nem és 1 tartózkodás mellett támogatta.

Az említett javaslatról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg az egységes jogalkalmazás érdekében, amelyet vita nélkül 23 igen, 3 nem és 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatként is benyújtott. A bizottság az összegző jelentést 26 igen és 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdem, hogy az előterjesztők közül kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Most nem, ezt a jelzést kapom.

Következésképpen haladunk tovább. Megkérdem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem kívánt előadót állítani.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Csak hatott az előző gombnyomás. Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csak elmondom, amit az előbb akartam, mert makacs gyerek vagyok. *(Dr. Répássy Róbert: Nem lehet!)*

Az előző napirendi pontnál is ezt akartam felhozni, hogy szép ez a Parlament, és amikor jövök ide a bejárathoz, akkor mindig látom fent ezeket a szobrokat. Szerintem az lehet az oka, hogy rossz a struktúrája a Parlamentnek, hogy nem kell végigjönnie a kormánypárti képviselőknek, mert ezek a szobrok azért lehetnek ott - egy cipész, egy eladó, egy kovács-ember, egy asztalos -, hogy ne felejtsek el a parlamenti képviselők azt, hogy miért jöttek ebbe a parlamentbe, és kiket kellene képviselni. Itt vannak kint a szobrok, kicsit magasan vannak, de ha felfelé is néznek, akkor látni fogják. Ezekkel a jogszabálymódosító javaslatokkal és ezekkel az előterjesztésekkel teljes mértékben elfelejtik ezeket az embereket, akiket képviselni kellene, hiába tették ide a folyosóra ezeket a szobrokat. Ez az egész értékrend kérdése.

Önmegtartóztatási gyakorlatot végeztem az oktatási jogszabály módosítása során, hogy ne kotyogjak bele mindenbe, de ott is ugyanezt az értékrendi válságot láttam. Csizi képviselő úr már ott is arról beszélt, hogy a felsőoktatás megítélésében a pécsi egyetemnél az egyetem indikátora és minőségének kérdése az, hogy mennyire van eladósodva. Nem az számít, hogy milyen diplomások jönnek ki, nem az számít, hogy milyen a színvonala annak, hogyan

tudnak elhelyezkedni, milyen felvételük van a munkaerőpiacon, hanem teljes mértékben az, hogy ennyi adóssága van vagy annyi, és ha kevesebb, akkor az jobban teljesített.

Ez az értékrend tükröződik ezekben a jogszabály-módosító javaslatokban is, ami teljes mértékben felfoghatatlan.

Itt ülünk két héttel az RTL Klubra kiszabott médiatörvény után, amikor itt hallgattuk hosszan érvelve, hogy mennyire fontosak az adóbevételek, hallottuk azt, hogy a kistelepüléseknek mennyire számít ez a kis pénz, és most pedig adóforintokról mondtunk le, egyikről a másik után. Megtesszük ezt áfacsökkentéssel, és megtesszük ennek a jogszabálynak a tárgyalásával, amit minden bizonnyal a kormánypárti többség határozott véleménynyilvánítással el fog fogadni.

Ne felejtjük el, hogy ez megint egy olyan adócsökkentés, ami semmi olyan embernek, kisembernek nem kedvez, aki a társadalom többségét alkotja. Nem kedvez az itteni szobrokon lévő cipészeknek, kovácsoknak, asztalosoknak, egyiknek sem. Ez egy szűk réteg érdekköreinek kedvez, és leginkább adócsökkentéssel annak a csoportnak, amelyiknek erre nincs szüksége, nincs erre rászorulva.

Nem tudom, hogy hol van ilyen jogszabályalkotás a világon, vagy hol működik ez így, nem ismerem annyira a világ parlamentjeit, hogy hogyan szokták így meghatározni az adó mértékét, hogy hát sok volt, lecsökkentem felére; úgy, hogy nincs egy hatástanulmány, nincs egy kutatás, ami alapján alátámasztást nyerne az, hogy miért pont ennyire csökkentjük. Mi az a mérték, ami alapján pont így határozzuk meg? Ezeknek az alátámasztottsága az, ami a leginkább hiányzik.

Tehát nem értek azzal egyet - miközben Magyarország régiói Európa leghátrányosabb régiói között vannak -, hogy ilyeneket tárgyal a parlament, de ha már ilyeneket tárgyal, akkor miért nincs valami ésszerű előterjesztésben bemutatva az, hogy mi alapján állapították meg ezeket a mértékeket, miért pont így állapították meg.

És ha már lehet valamilyen szinten adóforintokat beszélni, akkor nem tartom elegánsnak folyamatosan ennek az utánpótlás-nevelésnek az említését; azért, mert nagyon-nagyon visszatetsző számomra az, hogy - gyakorlatilag egy civil szervezet támogatására - adómódosítás kapcsán azért akarunk beszélni adóforintokat, hogy mondjuk, egy civil szervezetnek odaadjuk, és nem elegáns, hogy olyan parlamenti képviselők képviselik ezt, akik ennek a vezetésében érintettek.

Az lenne a jó, ha a parlament ennél sokkal felkészültebben, kompetensebben hozna ilyen javaslatokat, és nem azt a szektort igyekezne leginkább támogatni, ami legkevésbé van rászorulva. Egy héttel ezelőtt már részletesen belemertünk ebbe, részletesen beszéltünk róla, nem akarom megismételni magam, meg ugyanúgy, ugyanazok az érvek állnának

most is, hogy nem érezhető ez megalapozottnak, nem érezhető az, hogy ez valóban azt a célt szolgálná, hogy jobb legyen az országban az élet. Az lenne jó, ha nem kellene ezekről tárgyalni, megpróbálnánk az adó mértékét fenntartani és azt behajtani.

A mostani adómódosító javaslatnak az alapja az, hogy az eddigieket nem sikerült behajtani, és nem sikerült beszélni belőle adót, rossz volt a végrehajtás, rossz volt az, akinek be kellett volna szednie az adót, nem tudott tenni semmit a végrehajtói hatalmával, és nem bírta ezt elérni. Most nem látunk semmiféle garanciát arra, hogy majd a mostani csökkentés után lesz valakinek erre módja vagy most lesz módjuk arra, hogy ezt megtegyék. Garanciák nélküli, hatástanulmányok nélküli, megfelelő becslések nélküli jogszabály-módosító javaslat ez, amit minden bizonnyal megalapozottságának hiányában nem lehet támogatni.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik, jelentkezett szólásra. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Muszáj ezt a vitát is most Lázár János szavaival kezdenem, beszélünk róla az általános vitánál is: „Mi már csak ilyenek vagyunk, fideszesek és kereszténydemokraták, hogy egy olyan világban hiszünk, ahol a szerencsejáték nem helyes dolog.” Mondta ezt Lázár János; igaz, hogy 2012-ben, de úgy néz ki, hogy azóta változott a világ, hiszen az előbb hallhattuk, hogy áfacsökkentés, és hiába mondtuk az általános vita után is, itt az összegző jelentésben is azok a kedvezmények maradtak meg a szerencsejáték-szervezőknél, a távszerencsejáték-szervezőknél túlnyomó többségben, amelyeket mi nem tudunk támogatni, hiszen mi azt szeretnénk, hogy továbbra is maradjanak azok a szigorú szabályok elvileg, amelyek voltak.

Úgy érzem, hogy egy kicsit érthetetlen az, amit csinálnak. Az elmúlt egy évben semmit nem tettek annak érdekében, hogy megpróbálják rávenni azokat a külföldi nagy oldalakat, internetes oldalakat, hogy Magyarországon igenis fizessenek koncessziós díjat, igenis fizessenek játékadót, igenis adózzanak.

(22.10)

Ez abból is látszik egyébként, hogy ha fölmentek volna, mondjuk, két héttel ezelőtt a Szerencsejáték Rt. honlapjára, akkor azt láthatták volna, hogy oda volt írva, hogy a tiltott szerencsejáték-szervezéssel kapcsolatosan a következő cégek azok, amelyek tiltólistára kerülnek, kettőspont, és egyetlenegy cég nem szerepelt rajta. Tehát az elmúlt egy évben nem próbálták ezt megcsinálni. Most arról szólnak a hírek, most már találnak ilyen dolgot, hiszen öt oldalt a

Szerencsejáték Rt. megnevezett, azt mondták, hogy ezek a sportfogadási oldalak kapnak július 15-éig egy határidőt, abban az esetben, hogyha ez alatt a határidő alatt leülnek az állammal, és megpróbálnak koncessziós szerződést kötni, akkor rendben van, amennyiben nem, fel fogják szólítani az internetszolgáltatókat, hogy blokkolják ezeket az oldalakat.

Én majd várni fogom ennek az eredményét, hogy ez technikailag mennyire lesz megoldható, mennyire fogják megoldani, mekkora sikere lesz - na de ezzel kellett volna kezdeni! El kellett volna kezdeni megpróbálni blokkolni, mondjuk, ezeket az oldalakat; el kellett volna kezdeni megpróbálni rákényszeríteni ezeket a távszerencsejáték-oldalakat működtető cégeket, hogy igenis kössenek az állammal szerződést, igenis fizessenek adót, és hasonlókat. Nem az lett volna az első lépés, hogy leviszem a felére; hogy a játékadót - jó, most nem tudom, miért, de úgy néz ki, ez volt az egyetlen, amit meghallgattak - a tiszta játékbérvétel 20 százalékról önök le akarták vinni 10 százalékra, most egy köztes állapotban 15 százalékra tették. De a jegyzett tőkét 200 millióról levítették 50 millió forintra. Most itt a módosító javaslatoknál csak pontosításokat találunk, hogy a külföldi cégeknél ezt devizában hogyan kell számolni, és hogy devizában kell jelen lenni. Ugyanúgy a kétheti játékadó-fizetést egy hónapra, és minden egyéb más maradt. Tehát önök először adtak egy könnyítést, és utána megpróbálják rászorítani ezeket a szerencsejáték-oldalakat.

Én elmondtam az általános vitánál is: nem ezen múlik. Tehát önök most szerintem egy csomó pénzt kidobtak az ablakon. Nem azon múlik, hogy ezek a cégek fizetnek-e Magyarországon adót, hogy ezek a cégek legálisán próbálnak-e Magyarországon működni, hogy most éppen a jegyzett tőkéjük 50 millió forint vagy 200 millió. Ezeknek a cégeknek nem jelent problémát, hogy 200 milliós jegyzett tőkéjük legyen. Ezeknek a cégeknek nem jelentett volna problémát az sem, hogy 20 százalékot fizessenek. Hogyha rá tudják kényszeríteni őket, akkor kifizették volna a 20 százalékot is a játékadó után, ha pedig nem tudják rákényszeríteni, akkor lehet ez 3 százalék is, azt sem fogják fizetni, egy fillért nem fognak fizetni ennek az országnak.

Pont fordítva csinálják azokat a dolgokat, amelyeket logikusan kellene. Természetesen érti az ember, hogy ezt miért csinálják, ugyanazért csinálták ezt is, mint amiért az áfát elengedték a koncessziós díjaknál, mert bizonyos érdekkörök, bizonyos lobbicsoportok önöknek ezt mondták, és önöktől ezt követelték. És önök pedig minden zokszó nélkül teljesítik ezeket a követeléseket. Azok a lobbicsoportok érték el azt, hogy itt most már nem számít, hogy a szerencsétlen sorsú emberek vajon játékgépeznek-e otthon; hogy az internetnél költik-e el a pénzüket, mert az probléma volt, hogy azt mondták, hogy a kocsmában költik el a pénzüket, akkor szegény, szerencsétlen sorsúak oda szórják a pénzt,

ha már a saját barátaiknál költik el, és a barátaik zsebébe vándorol ez a pénz, a szerencsétlen sorsú emberek pénze, akkor már nem számít; akkor már nincs játékszenvedély, akkor már ezek az emberek nem betegek, akkor már nyugodtan költhetik a pénzt, költhetik a család pénzét is. Ez az igazság.

Egyébként egy magyar piacot tettek akkor tönkre, teljes mértékben magyar vállalatok uralták akkor a szerencsejáték-piacot, amit önök tönkretettek. Most a külföldieknek meg különböző kedvezményeket adnak. Önök szerint ez egy normális hozzáállás? Mert az én véleményem szerint nem. És lehet megsértődni ezen, lehet azt mondani, hogy az ellenzék mindent kritizál, de, még egyszer mondom, nem kedvezményeket kellene adni különböző szerencsejáték-moguloknak. És hívhatják őket akárhogy; és tehetnek ezek az emberek önöknek akármilyen nagy szívességet, építhetnek csapatokat, működtethetnek kaszinókat, átadhatják önök nekik nyugodtan az állami koncesszióban jól működő és az állam által működtetett kaszinókat, hogy még több pénz keresenek, előbb-utóbb az embereknek ki fog nyílni a szemé. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik és az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kiss László képviselő úr a soron következő, MSZP. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vannak a rossz szerencsejáték-szervezők. Ezek a rossz szerencsejáték-szervezők olyan velejéig romlott, gonosz emberek, akik arra kényszerítik a szegény magyart, hogy az utolsó fillérjét is játékgépeken verje el, és ezekre a rossz szerencsejáték-szervezőkre a kormányzati ököl rácsapott, és megszüntette ezt az üzletágakat, mindannyiunk nagy dicsőségére. És vannak a jó szerencsejáték-szervezők, ezek azok, akik lehet, hogy egy kicsit offshore háttérűek, lehet hogy nem is magyar vállalkozások, de mindenképpen lehet, hogy joviális úriemberek, esetleg előny lehet nekik a külföldi produceri múlt, fiatal feleség, vagy ha A-val kezdődik a nevük és ndy Vajnával folytatódik. Tehát számos ilyen dologból megismerhető az, hogy ha jó szerencsejáték-szervezőt szeretnénk találni ebben az országban.

Hasonló szelleme ennek a javaslatnak az adózás kapcsán is kitűnik, hiszen vannak azok az emberek, akik nagyon szeretnek adózni, a bruttó 150 ezer forintjukból is nagyon szeretik leadózni a 15-20 ezer forintokat. És vannak, akik nyilvánvalóan nem annyira szeretik ezt az adózást, azt a szóra sem érdemes egymilliárd forintot nem kívánják befizetni a magyar kasszába. És mivel mi gazdag állam vagyunk, megengedhetjük magunknak ezt, hogy azoknak, akik egyébként ebben az országban nagyon jelentős források fölött diszponálnak, ne kelljen adót fizetniük, míg mások pedig nyilvánvalóan szívesség alapon szívesen beteszik azt a havi 15-20 ezer forintjukat is.

Hasonlóan, ha a javaslatot nézzük, akkor azt látjuk - ezt már elmondták az előttem szólók szép számmal -, hogy olyan rendszerektől, olyan cégektől enged el forrásokat, adóbevételeket a javaslat, amelyeknek egyébként szép számmal lenne befizetni valójuk.

Ha megnézzük ennek az okát, tapasztalhatjuk azt, hogy eddig az online szerencsejáték kapcsán semmiféle érdemleges befizetésre vagy jelentős érdemleges befizetésre nem került sor. Ha megnézzük egy átlagos önkormányzatot, és azt látjuk, hogy egy helyi adó kivetése kapcsán a hatékonysága ennek az adó beszédésének alacsony, akkor nyilván nem azzal van gond, hogy az adó kivetése nem helyénvaló dolog, lehet, hogy a beszédéssel van probléma. Ha arról beszélünk, hogy egy üzletág kapcsán alacsony adóbevételek jönnek be, akkor gondolhatunk arra, hogy a) az adó szorításában vergődik ez az üzletág, és nem tud jelentős mennyiségű forrást költeni, nem tud jelentős mennyiségű adót befizetni, vagy b) nem jó az adóbeszedési hatékonysága. Mindenkinek a fantáziájára bízom azt, hogy az online szerencsejátékpiacon vajon melyik történik meg. Vajon a kivéreztetett, szegény sorsú, online szerencsejátékkal foglalkozó cégek a kormányzati szorítás markában nem tudják befizetni az adót, vagy esetleg lehet, hogy arról van szó, hogy nem jó az a rendszer, ahogyan ezt jelen pillanatban a kormányzat képzele, ahogyan ehhez a forráshoz hozzá szeretne jutni? Azt gondolom, hogy nem kell túl nagy fantázia, hogy melyik a valóság. A Szocialista Párt azt gondolja, hogy a kivetett adókat be kell szedni, mindenkor be kell szedni. Hogy ha beszédjük az egyszerű tanártól, ha beszédjük az egyszerű munkásembertől, akkor szedjük be azoktól a cégektől is, amelyek a szerencsejáték online piacán jelentős bevételekre tettek szert.

Nagyon nagy hibának látjuk a javaslat kapcsán, hogy megnyitja a lehetőséget olyan bizonytalan hátterű cégek Magyarországra jutásához, ha tetszik, piachoz jutásához, amelyek nagyon gyakran vádolhatóak azzal, hogy offshore hátterűek lennének. Tudjuk, hogy a kormányzat ambivalensen áll ehhez a kérdéshez, hiszen már a mai napon is volt arra irányuló kérdés a Szocialista Párttól, hogy vajon az offshore hátterű Fidesz-miniszter mikor mond le. Most egy újabb offshore hátterű javaslatról beszélünk. Kíváncsi vagyok, hogy lesz-e ennek vége.

Néhány konkrétumról a vége felé, azt gondolom, Szilágyi képviselőtársam is erről beszélt. Azt mondja a javaslat, hogy a játékadó a tiszta játékbévétele 10 százaléka lenne a korábban tervezett 20 százalékhoz képest.

(22.20)

Amikor arról beszélnek az előttem szólók, hogy vajon egzakt számítások megalapozták-e ezt, akkor azért jól tudjuk, hogy ez egy naiv kérdés vagy álnaiv

kérdés, ha tetszik, képviselőtársamhoz fordulva, hiszen tudjuk, hogy nem ismerünk ilyen számításokat. Miért pont 10? Ennyi erővel lehetne 5 százalék, vagy lehetne 15 százalék is. Érdekes kezdeményezés persze az, hogy ha nem tudunk beszédni egy adót, akkor csökkentjük annak a mértékét, jutalmazva azzal azokat, akik ezt nem fizetik be. De kérdés az, hogy ebben az esetben, ha az egyszerű állampolgár nem fizetné meg a rárótt adót, ha mindenki, az egyszerű tanár, munkás, földműves nem fizetné meg a rárótt adót, az lenne-e a kormány válasza, hogy oké, akkor csökkentjük a felére, vagy akár engedjük el. Azt gondolom, hogy nem ez lenne a válasz.

Végül, azt hiszem, nagyon helyénvaló feltenni azt a kérdést, amit előttem feszegettek, hogy milyen úton jut el valaki a parlamentbe. Az alsóházi ülés-termen végigmenni egy élmény mindenkinek, hiszen láthatja a dualizmus kori magyarság valóságát, azokat a szobrokat, amelyek az akkori magyar mindennapokról szólnak. Azt hiszem azonban, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök egy más utat választottak a parlamentbe, a felsőházi üléstermet, ahol egy más típusú magyar valóságot látnak. Azt hiszem, hogy ez a magyar valóság viszont nem találkozik a többség, a mi valóságunkkal.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úré a szó, tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgyis hiába várunk arra, hogy a másik oldalon megszólaljanak, úgyhogy még egy dolgot elmondanék, amivel egyáltalán nem értünk egyet, ez pedig az, hogy a törvényben leírják, hogy a bukmékerrendszerű fogadások, a sportfogadás, a totó és a távszerencsejáték játékadóját a Magyar Labdarúgó Szövetség útján a labdarúgás támogatására kell felhasználni. Először is: mindig hallhatjuk a magyar labdarúgással kapcsolatban, hogy így az utánpótlás, úgy az utánpótlás, az utánpótláskorú gyermekekre kell felhasználni; ez itt nincs leírva. Abba, hogy a magyar labdarúgás támogatására kell felhasználni, belefér az is, hogy a magyar labdarúgás támogatását önök úgy értik adott esetben, hogy valamelyik vezető MLSZ-tisztségviselőnek fizetést adnak, az is a magyar labdarúgás támogatása egyébként.

Itt fölmerül megint az a kérdés, hogy akkor ebben a rendszerben, az önök baráti rendszerében vajon miért pont az MLSZ-en keresztül kívánják ezeket a pénzeket elkölteni, miért a Magyar Labdarúgó Szövetséghez mennek ezek a pénzek. Hát azért, mert ott is találtunk egy Magyarországon gazdasági körökben ismert, nagy nevet, aki éppen jelen pillanatban a Magyar Labdarúgó Szövetség elnöke. Minden valószínűség szerint ezek is közrejátszanak ebben.

De hozzáteszem, mi minden egyes forintot jelen pillanatban, ebben az állapotában, amely állapotá-

ban a magyar labdarúgás van, és amely állapotában a Magyar Labdarúgó Szövetség tartja ezt a labdarúgást - az a Magyar Labdarúgó Szövetség, amelyik több mint húsz éven keresztül semmilyen produktumot nem tudott felmutatni, mégis bizonyos tisztségviselők jól élnek -; mi ilyen szervezetekre addig, amíg nincs egy megújulás a Magyar Labdarúgó Szövetségben, egy fillért nem szeretnénk adni, legfőképpen nem úgy, hogy nehéz sorsú emberektől veszünk el, mondjuk, pénzt különböző szerencsejátékokon keresztül azért, hogy mondjuk, MLSZ-alkalmazottakat fizessünk, hiszen ebben a törvényben ez is benne van, hogy őket is lehet esetleg fizetni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki szólani. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdeztem volna az előterjesztőket, de mielőtt megkérdeztem volna, már jelezte az egyik előterjesztő, Bánki Erik képviselő úr, hogy reagálni kíván. Parancsoljon, maximum tíz perc áll rendelkezésére.

Öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Előre jelzem, hogy nem szeretném kihasználni a tíz percet. És még egy fontos információt szeretnék mindenkivel megosztani: a világbajnokság nyolcadöntőjében Németország-Algéria 0:0 a 20. percben, csak egy fontos dologról is beszélünk.

A viccet félretéve a vitában elhangzottakra szeretnék röviden válaszolni, tisztelt elnök úr, mert ahogy az az általános vitában is már többször elhangzott, valószínűleg szándékosan, de ellenzéki képviselőtársaim félreértelmezik a törvényjavaslat szándékait és szellemét is, ezért azt gondolom, hogy nem árt újra összefoglaló értékelést adni.

Sallai R. Benedek, az LMP képviselője értékrendi válságról beszélt. Nem igazán értem, mert azt nem fejtette ki ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalása kapcsán, hogy mi az az értékrendi válság, de felteszem, hogy ő is arra gondol, amiről egyébként több ellenzéki képviselő is beszélt, miszerint a kormány álláspontja alapvetően szerencsejáték-ellenes, és most önök úgy állítják be ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalása kapcsán, hogy megváltozott a kormány álláspontja, és most már szerencsejáték-párti. Erre az általános vitában is elmondtam, hogy a kormány álláspontja nem változott, a kormány álláspontja továbbra is szerencsejáték-ellenes, de itt egy olyan szerencsejáték-szervezési területről beszélünk - online fogadási területről beszélünk -, ahol nincs lehetősége arra a kormánynak, hogy megtiltsa ezt a típusú szerencsejátékokat.

Szilágyi képviselő úrnak abban teljesen igaza van, hogy lehetett volna korábban is hatékonyan föllépni az illegális szervezők ellen - én is ezt gondol-

lom, hogy egyébként ezt meg lehetett volna tenni, most hál' istennek már ott tartunk, hogy ez már működik -, viszont azt, hogy valaki Magyarországról külföldi portálokon, egyébként hivatalosan működő szerencsejáték-szervezetnél fogadjon, nem tudja megtiltani a magyar állam. Tehát itt nem arról van szó, hogy szegény emberektől veszünk el pénzt, és ezzel a törvényjavaslattal szegény embereket fogunk rábírn arra, hogy majd Magyarországon szerencsejátékra, bukmékeri fogadásokra költsék a forintjukat, és vegyék el a családjuktól, ez egyszerűen nem igaz. Olyan emberek vesznek részt ezekben a szerencsejátékokban, akik eddig is játszottak, most azt szeretnénk elérni ezzel a törvényjavaslattal, hogy ne külföldi portálokon játsszák el ezt a pénzt, és ott szedjék azok a kormányok ennek az adóját, hanem a magyar portálokon történjenek meg ezek a fogadások, és itt fizessenek ez után a tevékenység után a szolgáltatók adót. Tehát nem változott a kormány álláspontja, és egyáltalán ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásától nem fognak többen játszani ilyen online fogadásokat.

Mi alapján állapítottuk meg az adómértéket? Az adómértéket a nemzetközi gyakorlat alapján állapítottuk meg. El kell mondjam, amit az általános vitában is elmondtunk, hogy minden olyan felvetésre, ami a törvényjavaslat érdemi javítását célozza, pozitívan fogunk reagálni. Szilágyi képviselő úr is említette már, hogy az adó mértékének az emelésében ez tükröződik, igen, 50 százalékkal megemeltük az adó mértékét. És még egy dolog elkerülte képviselőtársaim figyelmét: 100 százalékkal megemeltük a koncessziós díj mértékét, mert ez is elhangzott az általános vitában, hogy túl alacsony szintre tettük a mércét.

Az egész szándék, tehát a kedvezményrendszerek kidolgozása az európai gyakorlat alapján történt, mégpedig azért, mert az a piac, amit egy egy évvel ezelőtt elfogadott jogszabály szabályoz pillanatnyilag, nem működik Magyarországon. Tehát nem arról van szó, hogy egy új területet szeretnénk megnyitni külföldi cégek előtt, egy olyan pályát, ahol ők egyébként eddig nem játszhattak; játszhattak, csak olyan feltételekkel, ami számukra nem volt elfogadható, ennek volt a következménye az, hogy ezen a területen nem volt érdemi adóbevétel, holott - ahogy még egyszer elmondom - ezen a területen eddig is magyar emberek külföldi portálokon fogadásokat kötöttek, és ott pénzt nyertek vagy éppen vesztek.

Szilágyi képviselő úr mondta, hogy rá kellett volna bírni a multikat a korábbi szabályozás alapján, hogy a magyar piacon szerepet vállaljanak. Valóban, lehet, hogy rá kellett volna bírni őket, de nem lehetett. Nem volt olyan motiváló számukra az eddigi jogszabályi környezet, hogy ezt megtegyék, nem alapítottak leányvállalatot Magyarországon, mint ahogy eddig a törvények azt előírták volna; hogy ennek mi az oka, azt én nem tudom megmondani, a gyakorlat ezt igazolja. Megint csak megnéztük a nemzetközi példákat, és láthatóan ott sem írják elő egyébként

sem Dániában, sem Franciaországban, sem például Spanyolországban, hogy csak leánycégekkel vehetnek részt a piacon. Tehát külföldi cégeként részt vehetnek a piacon, viszont annak a veszélye nem áll fenn, ami szintén elhangzott most a vitában, hogy mi offshore hátterű cégek előtt nyitnánk meg a terepet, hiszen az a mai jogszabályok alapján elképzelhetetlen, hogy a kormány egyébként nem tisztázott hátterű cégekkel bármilyen szerződést kössön.

Ebben az esetben a törvényi szabályozás keretében a nemzetgazdasági miniszter az, aki ezt a koncessziós szerződést megkötheti, neki pedig kötelessége a jelenlegi jogszabályok alapján, hogy megvizsgálja ezeknek a cégeknek a hátterét, tehát offshore hátterű céggel nem köthet koncessziós szerződést a mai jogszabályok alapján a nemzetgazdasági miniszter sem.

Tehát azt gondolom összességében, hogy ez a jogszabály azt a célt szolgálja, hogy a piac jobban megnyíljon, azt a célt szolgálja, hogy az az adófizetés, ami eddig a külföldi országokban csapódott le, most Magyarországon csapódjon le, és azt a célt szolgálja, hogy ha már ez az adóbevétel realizálódik a magyar költségvetésben, akkor az sportcélokat szolgáljon.

Én azt gondolom, hogy ezekkel a módosításokkal ez a törvényjavaslat elfogadható. Ez a törvényjavaslat azokat a célokat, amelyeket megfogalmaztunk a benyújtáskor, meg tudja valósítani. Ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák majd a zárószavazás során. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(22.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra várhatóan július 4-én, pénteken kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Az előterjesztés T/262. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság - mint kijelölt bizottság - részletes vitáról szóló jelentését T/262/3. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/262/5. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/262/6. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

Parancsoljon!

DR. SZÚCS LAJOS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottság 2014.

június 26-i ülésén megtárgyalta a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló T/262. számú törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat az Európai Unió válságra adott válaszáként a pénzügyi nehézségek újszerű leküzdésére kidolgozott uniós irányelv alapján írja elő a magyar pénzügyintézetekre vonatkozó szanalási szabályokat. Az uniós iránymutatás alapján a benyújtott javaslat célja egy pontosabb és előrettekintő szabályozás kidolgozása a bajba jutó bankok és egyéb pénzügyintézetek helyzetének kezelésére olyan módon, hogy a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a fizetésektelen pénzügyi intézmények hatósági kényszerrel történő szerkezetátalakítását teszi lehetővé. A létrehozott szanalási alappal a szabályozás fő irányvonala, hogy az adófizetők terhelése helyett a tulajdonosi és hitelezői kötelezettségeket erősítse egy nehézségekkel küzdő pénzügyi intézmény helyzetének rendezése során.

A bizottság ülésén a tagok hosszas vitát folytattak a Gazdasági bizottság törvényjavaslatához benyújtott, főként jogtechnikai, nyelvhelyességi és kodifikációs módosító javaslatáról, amelyet 23 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a bizottságunk elfogadott.

A Törvényalkotási bizottság a módosító javaslat megvitatásán túl újabb kodifikációs jellegű módosításra tett javaslatot, melyet formába öntve 23 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett összegző javaslatként be is nyújtott.

A bizottság az összegező jelentést ugyancsak 23 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett fogadta el.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tállai államtitkár úr jelezte, hogy nem kíván most szólni. A kijelölt Gazdasági bizottság nem kíván előadót állítani, ezért most, tisztelt Országgyűlés, a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkezetekben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek, Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Beszédes, hogy a javaslat eredeti előterjesztője, Manninger képviselő úr nincs jelen, és aki a TAB véleményét elmondta, Szűcs képviselő úr is sürgősen elhagyta a termet. Ez mintha jelezne, hogy önöknek ez mennyire fontos. Noha valóban nagyon fontos előterjesztés, és úgy illett volna, hogy ezt a kormány hozza ide a parlament elé, ugyanis ez az európai jogharmonizáció, a gazdasági kormányzás keretében megfogalmazott egyik törvényjavaslat. Még valamikor 2011-re a ma-

gyar EU-elnökség hat pontja köré nyúlik vissza ez a kezdeményezés, hogy legyen a bankoknak egy olyan szanalási rendszere, amely egy nemkívánatos válság, pénzügyi nehézség esetén biztosítékot nyújthat, hogy ne csak a kormányzatra legyenek hagyatkozva a pénzügyi rendszer résztvevői, hanem saját maguk számára is létre legyen hozva egy szanalási alap.

Ez persze a pozitív olvasat, hogy a 2008-2009-es pénzügyi válság eredményeként az önök által sokat bírált Európai Unióban, amely az önök véleménye szerint hibásan halad a nagyobb integráció felé, egy ilyen szervezeti és pénzügyi segítséget nyújt vagy annak a lehetőségét biztosítja az esetleg bajba került bankok számára.

Ez a pozitív olvasat, hogy valóban van egy ilyen európai uniós jogharmonizációs szándék. Ugyanakkor van ennek egy egyszerűbb olvasata is, ami közelebb áll ahhoz a gondolatmenethez, amit már kifejtettünk, az egymilliárdos áfaelengedés a szerencsejátékban koncessziót kapott haverok részére, hogy önök létrehoznak egy bankszanalási alapot, amit megfizettetnek a magyarországi bankokkal, ezt az önök által függetlennek kikiáltott, de mégiscsak az önök korábbi gazdasági minisztere által biztosított Nemzeti Bank el fogja bírálni, hogy kik azok a pénzügyintézetek, amelyek segítségre szorulnak. Nem elképzelhetetlen, hogy pont azok a kisebb pénzügyintézetek lesznek ezek között, amelyek hogy, hogy nem, fontosabbak a kormányzat számára, hogy megsegítésre kerüljenek.

Tehát az önök gyakorlata, amiben az az állandó szabály, hogy saját magukkal mindig kivételt tesznek, felveti azt a gondolatot (*Tállai András: Általános vita?*), hogy a bankszanalásnál is előfordulhat az, hogy először majd azok a bankok kapnak segítséget, természetesen abszolút szakmai alapon és a Nemzeti Bank abszolút objektívnek tekintett, önök által objektívnek tekintett, valójában semmi nem zárja ki a szubjektív döntést... - azok a bankok, amelyek az önök érdekkörei számára kedvesebbek.

Nem lehet szó nélkül hagyni azt sem, hogy egy ilyen képviselői indítvány, ami nagyon szokatlan, hogy európai jogharmonizációs kérdésben úgy ébred fel egy fideszes képviselő... (*Dr. Répássy Róbert: Az előterjesztő a kormány!*) Ez már a kormány? (*Tállai András: A kormány!*) Nagyon örülök neki! Örülök neki, hogy a tücserét lehetővé tették, mielőtt agyondicsértem volna Manninger képviselő úr teljesítményét. Nagyon örülök, hogy a kormány ezt a módosítást már a saját nevére vette, de azért - hogy mondjam - a kisördög ott dolgozik az emberben. Ha önök benyújtanak egy törvényjavaslatot a stabilitás érdekében, akkor kinek a stabilitására gondolnak? Azokéra, akik valóban sokat húznak és sokat tesznek a közvetítőrendszerért, vagy akik valamilyen szempontból esetleg kedvesebbek önöknek. Nagyon jót tesz a parlamenti vitának természetesen, ha több napra elosztva, nem egy éjszakába sűrítve tárgyalja meg a parlament az ilyen horderejű törvényeket.

Úgyhogy szeretném kérni önöket, erre a nyári rendkívüli ülészakára már kevés esély van, de ószre úgy terjesszék elő ezeket a javaslatokat, hogy emberhez jobban illő, a munkarendhez jobban illő időben vitathassuk meg és ne ilyen módosítások keretében, ami utólagos toldozgatásnak tűnik, természetesen csak a külső ellenzéki képviselő számára, mert valójában valószínűleg az átgondolt és felelős kormányzati munka része ez az előterjesztés. Mindenesetre azzal szeretném zárni keresetlen szavaimat, hogy felelős munkát várunk a kormánytól ezekben a kérdésekben is.

Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Köszönöm szépen, nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom.

(22.40)

Államtitkár urat megkérdezem, hogy kíván-e reagálni. (*Tállai András nemet int.*) Jelzi, hogy nem kíván reagálni. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra várhatóan július 4-én, pénteken kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetalakítással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztést T/263. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetik. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/263/4. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/263/6. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/263/7. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Először megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

Parancsoljon!

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2014. június 26-ai ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetalakítással összefüggő módosításáról szóló T/263. számú törvényjavaslatot. E javaslat azzal a céllal került benyújtásra, hogy az egyes törvények közötti összhangot biztosítsa. Tekintettel a 2014. május 26-án elfogadott javaslat által megszabott

követelményekre, a kormány élt az Alaptörvény által biztosított szabadságával, és megalkotta tagjai feladat- és hatáskörét szabályozó rendeletét.

A bizottsági ülés során a tagok hosszas vitát folytattak az Igazságügyi bizottság módosító javaslatáról, amelyet a bizottságunk 23 igen, 6 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett támogatott. A módosító javaslatról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg. Tekintettel arra, hogy a javaslat 7. pontjában a törvény címe elírásra került, e pontról külön szavaztak a tagok, mely fenntartással együtt 23 igen, 3 nem szavazat és 3 tartózkodás mellett került támogatásra, míg a többi módosító pontot 23 igen, 6 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatként nyújtotta be a bizottság. A bizottság az összegző jelentést 23 igen, 6 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Képviselő úr, 7 perc áll rendelkezésére maximum. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amit a többségi véleményt ismertető képviselőtársam úgy foglalt össze, hogy hosszas vitát folytatunk az előterjesztésről, azt egy picit szeretném kibontani ennél bővebben.

Három témakör körül folyt alapvetően a vita. Az egyik ilyen a jogalkotási eljárás mikéntjéről szólt, a másik kettő pedig tartalmi elemeket tartalmazott. A jogalkotási metódusról gyakorlatilag Vas Imre képviselőtársammal folytattunk egy viszonylag hosszabb diskurzust, aki fölvetette azt, hogy vajon az Igazságügyi bizottság ülésén miért nem foglalkoztak megfelelő mélységben képviselőtársaim, ellenzéki képviselőtársaim a javaslattal, miért akartak arról egyben szavazni, és miért akarták olyan gyorsan letudni ezt az egészet. Aztán én felvilágosítottam képviselőtársamat - akit egyébként nem kellett volna erről, nevezetesen, mivelhogy ott ült az Igazságügyi bizottság ülésén -, hogy azért nem nyilvánítottak ennél bővebb véleményt a képviselőtársaim, ugyanis a bizottsági ülésen helyszíni kiosztásban kaptak meg 28 oldalnyi jogszabály-módosító szöveget... *(Jelzésre:)* Bocsanat, kijavít képviselőtársam, aki viszont jelen volt, és nyilván erről bővebben fog majd beszélni - 29 oldalnyi jogszabály-módosító szöveget. Azért azt gondolom, azt be kell látni, hogy természetesen tudjuk, és ez már szinte közmondásos itt az Országgyűlésben, hogy Vas Imre képviselőtársam képes 5 perc alatt átlátni egy ilyen volumenű módosító javaslatot, de rajta kívül nincs képviselő ebben az Országgyűlésben, aki ilyen képességekkel rendelkezne. Hát, ezért

nem szóltak hozzá a vitához, ezért nem tudtak véleményt nyilvánítani.

Én kifejtettem azt az álláspontomat, és többen egyetértettek ebben, hogy a képviselőnek először is meg kell adni házsabály szerint és az Alkotmánybíróság álláspontja szerint is azt a lehetőséget, hogy érdemben hozzá tudjon szólni a törvényjavaslathoz, érdemben és kellő időben megismerhesse azt, és felkészülhessen a parlamenti vitára. Ez nem történt meg, de erről bővebben majd képviselőtársam fog beszélni. És megemlítettem azt is, hogy az országgyűlési képviselőknek az is a feladatkörébe tartozik, hogy a parlamenti vitában a plenáris ülésen is részt vegyenek. Márpedig ennek a törvényjavaslathoz az általános vitájában a kormánypárti képviselők gyakorlatilag bojkottálták a parlamenti vitát, meg sem szólaltak abban.

Ami a tartalmi észrevételeket, illetve a tartalmi vitát illeti, az ellenzéki képviselők azt örömmel konstatálták, hogy ugyan nagyon kevés helyen és nagyon kicsi mélységben, de csökkent az eredeti javaslathoz képest a Miniszterelnökséget vezető miniszternek a hatásköre. Elsősorban a műemlékvédelem területén fontolták meg talán az ellenzéki képviselők kritikáját, de volt az agrártárgykörben, a vidékfejlesztési tárgykörben és még több más kisebb területen, ahol elvontak a korábbi javaslathoz képest a Miniszterelnökséget vezető minisztertől hatásköröket a módosító javaslat elfogadásával, illetve értelemszerűen majd a zárószavazáskor fog ez hivatalosan megtörténni. Ezekkel a módosításokkal kapcsolatban az ellenzéki képviselők örömeiknek adtak hangot.

Azonban volt egy olyan témakör, és ez a harmadik kör volt, amiről a vita folyt, a második érdemi, tartalmi vita, ami a kormánytisztviselők gyakorlatilag végkielégítését illeti. Itt államtitkár úr adott egyfajta magyarázatot, számomra érdekes magyarázatot. Itt most lehetőség van talán arra, hogy most, illetve legfőképpen majd a parlamenti vitában a frakció-hozzászólásoknál erről a véleményünket elmondjuk. Mi megkérdeztük azt, hogy ezt nem tartják-e pófátnak végkielégítésnek. Államtitkár úr megnyugtatót minket arról, hogy nem tartják pófátnak végkielégítésnek. Hogy miért, ezt nehezen tudtam megérteni, ugyanis ez is a politikusoknak a végkielégítéséről szól. Ezt is kormányzati tisztségviselők kapják annak utána, hogy leköszöntek arról a tisztségről. És megkérdeztük azt, igazából nem nagyon kaptunk választ, hogy ha 2 millió forint fölött 98 százalékos adóval sújtották a tanár embereket, a bányászokat és számos, egyébként a politikától rendkívül távol álló szakmának a képviselőjét, akkor most miért nem sújtják ugyanezzel a 98 százalékos adóval a kormánytisztviselőket, akik a végkielégítésüket meg fogják kapni sok millió forint összegben.

Államtitkár úr azt mondta, hogy gyakorlatilag nincsen olyan kormánytisztviselő, aki majd ezzel a javaslattal élhetne. Ezzel két probléma van, úgy gon-

dolom, az egyik az, hogy akkor mi a fenének kell ilyen törvényt alkotni főleg visszamenőleges hatállyal -ja, merthogy itt erről is van szó -, ha pedig mégis megkapják, akkor miért nem 98 százalékkal adózik? Államtitkár úr hivatkozott az Alkotmánybíróság döntésére, amelyik valóban arról szól, hogy visszamenőleges hatállyal nem lehet 98 százalékos adót kivetni. Én legalábbis úgy emlékszem, hogy államtitkár úr erről beszélt. Azt gondolom ugyanakkor, hogy ha önök komolyan gondolták volna azt, hogy az ilyen bevételeket meg kell adóztatni, még hozzá ilyen mértékben, akkor hatályban hagyták volna, hogy minden jövőbeni ilyen jellegű kifizetést 98 százalékos különadó terheljen. Ezt 75 százalékos különadó fogja terhelni, azaz lefordítva: amíg önök a tanároktól, bányászoktól elvettek 98 százalékos, most a leendő kormánytisztviselőktől majd csak 75 százalékos fognak elvenni adó címén, azaz 25 százalékos adó a 2 millió forint fölötti részből is megtarthatnak.

Tisztelt Országgyűlés! Ennél tovább menni nem akarok, mert az már a saját véleményem lenne, ami a vitában nem hangzott el. Ez történt a Törvényalkotási bizottság ülésén, és ez alapján az ellenzéki képviselők nem támogatták a javaslatot.

Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(22.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Répássy államtitkár urat, kíván-e most szólni. *(Dr. Répássy Róbert bólint.)* Felhívom a figyelmét, hogy 10 perc áll rendelkezésére az esetleges zárszóval együtt, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak azért kértem szót - röviden -, hogy tisztázzuk a 98 százalékos adó kérdését. Rosszul idézte Bórándy képviselő úr a bizottságban elmondott szavaimat. Én a 98 százalékos adó alkotmánybírósági vonatkozásairól nem azt mondtam, hogy visszamenőleges nem lehet kivetni ezt az adót, hanem arról van szó, hogy az Alkotmánybíróság megsemmisítette a 98 százalékos adó mértékét tartalmazó adótörvényt, és ezt visszamenőleges tette, tehát gyakorlatilag a kormány azzal találta magát szemben, hogy nincsen ilyen adóterhe a jogviszony megszűnése esetére járó külön juttatásnak. Ezért egy múlt év végi törvénymódosítással 75 százalék adót vezetett be az Országgyűlés, tehát jelen pillanatban 75 százalék adó terheli az úgynevezett külön juttatást, amelyet a jogviszony megszűnésére adnak. Tehát ezek a kormány megbízottak részére esetleg kifizetésre kerülő összegek is a 2 millió forint feletti rész esetén 75 százalékos különadóval terheltek.

És még arról is beszéltem a bizottsági ülésen, hogy gyakorlatilag nem érinti egyik kormány megbí-

zottat sem a törvénymódosítás, legalábbis úgy fogalmaztam, hogy nincs róla tudomásom, hogy érintené. Azért, mert a kormány megbízottak közül azok a kormány megbízottak, akik országgyűlési képviselői mandátumot nyertek, közös megegyezéssel szüntették meg a jogviszonyukat, és rájuk nem vonatkozik semmiféle külön juttatás, hanem ők a közös megegyezéssel megszűnt jogviszonyt követően gyakorlatilag másnapról országgyűlési képviselői tiszteletdíjra jogosultak, ezért nincs olyan időszak, ami külön juttatást eredményezne.

Ugyanígy azok esetében, akik újabb kormány megbízotti kinevezést kapnak, a törvény úgy szól, illetve nem így szól, de gyakorlatilag folyamatosnak kell tekinteni a jogviszonyt; tehát nem fizetnek ki a részükre külön juttatást, hanem az újabb kormány megbízotti jogviszony és a korábbi megbízotti jogviszony közötti időszakra, az azokra eső napokra részükre csak az eredeti bérüket, az eredeti illetményüket fizetik ki.

Ugyanígy ez a helyzet egyébként az állami vezetők esetén is, ha tehát egy államtitkárt vagy minisztert kineveznek a jogviszony megszűnését követően újból állami vezetővé, akkor nem jogosult külön juttatásra, hanem csak az átmeneti időszakra pontosan egy töredék illetményt kap.

Tehát változatlanul úgy gondolom, és fenntartom ezt az állítást, hogy sem erkölcsi értelemben, sem jogi értelemben nem áll elő az a helyzet, amire az ellenzéki képviselők utaltak a bizottságban, hogy tudniillik itt valamifajta, a politikusok számára kifizetendő külön juttatásról van szó.

Az kétségtelenül igaz, megkérdézhetik, hogy ezek után miért van szükség erre a szabályozásra. Fel is tette ezt a kérdést a képviselő úr. Azért, mert gyakorlatilag nincs szabályozva az, nincs érvényes szabályozása annak, hogy egy kormány megbízott jogviszonyának megszűnése esetére mire, milyen juttatásokra jogosult.

Ez egy törvényi hiányosságot pótol, de ügyelünk arra, és nem is támogatna a tárcánk, a kormány olyan javaslatot, amely egy hathavi vagy akár ennél kevesebb külön juttatásra jogosítaná fel a kormány megbízottakat.

Köszönöm szépen, elnök úr, a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az Igazságügyi bizottság előadójának felszólalására és a kisebbségi vélemények ismertetésére kerül sor, összesen 6 perces időkeretben úgy, hogy ebből 3 percet a kisebbségi vélemények elmondására kell biztosítani.

Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának, parancsoljon!

DR. VAS IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi bizottság az egyes törvényeknek a kormányzati szerkezet alakítással összefüggő módosí-

tásáról szóló T/263. számú törvényjavaslat részletes vitáját 2014. június 24-ei ülésén lefolytatta. A vita első szakaszában 8 igen szavazat és 3 tartózkodás mellett a bizottság úgy foglalt állást, hogy a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek.

A vita második szakaszában a bizottság értékelte a 263/2. számon benyújtott módosító javaslatot, és figyelemmel a házszabályi rendelkezések 42. § b) pontjára, úgy döntött, hogy úgynevezett belső túlterjeszkedés miatt nem felel meg a házszabályi rendelkezéseknek.

Ezt követően nyújtotta be a bizottság ezt a Bárándy képviselőtársam által már említett, 29 pontos módosító javaslatát.

Az való igaz, hogy a bizottsági ülés kezdetén került kiosztásra a javaslat, Rubovszky elnök úr azonban felajánlotta az ellenzéki képviselőknek az olvasási szünetet, akik nem kívántak élni a lehetőséggel, emellett az ellenzéki képviselők kifejezett javaslata ellenére a bizottság a módosító javaslat 29 pontját egyenként tárgyalta és azokról egyenként foglalt állást.

Úgyhogy a Bárándy képviselőtársam által előadottak kapcsán, mint ahogy a Törvényalkotási bizottságban is elmondtam, kifejezetten az ellenzéki képviselők kérték, hogy egyben tárgyaljuk, mert ők nem kívánják ezt a módosító javaslatot részleteiben megismerni. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem tudják! Más a két szó! Nem tudják!)* Kérték, hogy az elnök úr egyben szavazzasson, de mi külön, pontonként mentünk rajta végig.

Az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága a törvényjavaslat részletes vitáját június 24-én lezárta.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a kisebbségi vélemények ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak. 3 perce van maximum, parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR, az Igazságügyi bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az Igazságügyi bizottság ellenzéki tagjai nem támogatták a részletes vitát lezáró módosító javaslat benyújtását. Egészen pontosan azért, mert a bizottság egyetlen tagja sem ismerhette meg annak a tartalmát, és azért nem ismerhette meg annak a tartalmát, mert az Igazságügyi Minisztérium készítette teljes egészében a módosító javaslatot, és az Igazságügyi Minisztérium javaslata a bizottsági ülés megkezdésekor került a képviselők asztalára, azt a képviselők elolvasni nem tudták. Sőt, továbbmegyek: maga az elnök úr sem tudta a javaslatot elolvasni, ami egyébként valóban 29 oldalas és 29 pontból álló tervezet volt, ami, azt

gondolom, hogy az elnökhöz való mindenfajta tiszteletet is nélkülöz.

Képviselőtársam azt mondta, hogy az elnök úr ugyan felajánlotta, hogy olvasási szünetet rendel el, de én visszakérdezek a képviselő úrtól: azért 29 oldalt 29 pontból állóan mennyi idő alatt lehet elolvasni és utána arról véleményt formálni? Megmondom önnek őszintén, képviselő úr, én 29 oldalt nem 5 és nem is 10 perc alatt olvasok el, hogy arról én valamit, érdemben véleményt tudjak mondani, akár igent, akár nemet. *(Dr. Vas Imre: Húsz perc!)* Nem úgy önöknek, képviselőtársaim, akiknek sikerült, mert ahogy ön is elmondtá, valóban, képviselőtársai precízen, akkurátus módon, pontról pontra haladva megszavazták a módosító javaslat benyújtását.

Én azt mondom erre, képviselőtársam, hogy ez így, ebben a formában nem bizottsági munka. Ebből a bizottságból bohózatot tetszetek csinálni, ami szerintem teljes egészében méltatlan a Magyar Országgyűléshez.

(23.00)

Arra kérem a kormány tagjait, hogy a jövőben szíveskedjenek tartózkodni az ilyenfajta magatartástól, hogy ekkora terjedelmű anyag az utolsó pillanatban, pontosabban a bizottsági ülés megkezdésekor kerül a képviselők elé, mert így érdemben munkát végezni nem lehet. Vagy ha ezt a gyakorlatot kívánják folytatni, akkor javaslom, képviselő úr, hogy javasolja Répássy államtitkár úrnak, hogy módosítsák a törvényt és szüntessék meg a bizottságokat, mert azok léte így fölösleges, és ott érdemben munkát végezni nem lehet.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerint időkeretekben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, illetve az előre bejelentkezett felszólalónak. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó, MSZP. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ilyenkor egy összegző záróvitára kerül sor, tehát igyekszem az általános vitában elhangzottakat nem megismételni, hanem magának a törvényalkotási folyamatnak a jellemzőit kiemelni, illetve ezzel kapcsolatban néhány megjegyzést tenni.

Ugye, annak idején, amikor meghallgattuk a minisztereket, akkor két dolgot hiányoltunk: a kormányprogramot és az úgynevezett státútumot, amely a minisztériumok feladatait rögzíti. Ezt majd kor-

mányrendelet teszi meg, de ugye, át kell vezetni ezt a különböző jogszabályokon a névmódosulást, a feladatok módosítását, így kerülhetett az Országgyűlés elé ez a törvényjavaslat.

Azt gondoltuk, hogy azért nem ismerhetjük meg ezt a statútumot, illetve azért nem ismerhetjük meg a kormányprogramot, mert valamiféle titkos fegyverként majd előjön vele a második, illetve most már a harmadik Orbán-kormány, és sok mindent megismerhetünk. De itt a vita során és az egész törvénykezés során arra kellett rájöttünk, hogy itt nagyon nincsen másról szó, hanem a kis minisztériumok harcolnak a nagy minisztériummal, azaz a Lázár János által vezetett Miniszterelnökséget képviselő minisztériummal, a hatáskörök és a feladatok érdekében, ezért történhetett az meg, hogy aztán nagyon sok feladatból végül is egy-kettő mégiscsak megmaradhatott az úgynevezett kis minisztériumoknál. Hiszen ha megnézzük a felsorolást, akkor azt láthatjuk, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszternek több mint húsz hatásköre van: közbeszerzés, építés-ügy, európai uniós fejlesztések, közigazgatás szervezése, helyi önkormányzatok, kormányhivatalok, agrár-, vidékfejlesztés, és még sorolhatnám. És hát próbáltak az úgynevezett kis minisztériumok lecsípni ebből a hatalmas nagy hatáskörből néhány olyan feladatot, amely hátha az ő tevékenységüket is tudja biztosítani.

Igazából nem meglepő, hogy szóba került a minisztériumok vidékre költöztetése is, hiszen a Miniszterelnökséget vezető miniszter lefed minden kormányzati tevékenységet, tehát a többi miniszter igazából talán ráér, ezért még vidékre is mehet. És hát igazán vissza az az indok, hogy itt decentralizációról lenne szó, hiszen a decentralizáció nem arról szól, ami ebben a törvényjavaslatban van, hiszen itt koncentrációról van szó, a hatalom teljes koncentrációjáról egy minisztérium keretein belül. A decentralizáció arról szólna, hogy a helyi közösségek kapnak feladat- és hatáskört, nem pedig arról, hogy oda költöztetnek amúgy túl sok hatáskörrel nem rendelkező minisztériumokat.

Tehát azt gondolom, hogy ez a folyamat ezt mutatta be, és ezt erősíti az is, hogy nemrég kaptuk meg, pénteken tárgyalja majd az Országgyűlés a Belügy-minisztérium feladat- és hatáskörével összefüggő módosításokat. Ez is egy egészen elképesztő történet, hiszen még be sem fejeztük a kormány szerkezetátalakításával összefüggő módosításokat, már megkaptunk egy belügyminisztériumi módosító javaslatot, amit majd pénteken fogunk tárgyalni. Úgy néz ki, hogy a belügyminiszter egy kicsit későn ébredt, mert azt vette észre, hogy az ő minisztériuma is kisebb és kisebb lesz, ahogy Lázár János minisztériuma pedig növekszik, mint a kiscsömög.

Úgyhogy ezt a javaslatot mi nem fogjuk tudni támogatni, és azt kérjük, hogy ennél lényegesen komolyabban vegyék a kormányzati struktúra és a kormányzati szerkezet összeállítását.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem. Ebben az esetben a vitát lezárom. Megkérdezem Répássy államtitkár urat, óhajt-e; 5 perc 46 másodperc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyrészt köszönöm a türelmüket, hogy ennek az alapvetően technikai jellegű törvényjavaslatnak a vitájában részt vettek, és számos munkaórát fordítottak rá. Szeretném hangsúlyozni, hogy a kormány szervezetátalakítási szabadságával összefüggő törvények általában a végrehajtó hatalom munkaszervezési, feladatmegosztási szabályait tartalmazzák, és az egész kormányzati tevékenységre jellemző az Alaptörvény szerint előírt miniszterelnöki felelősség, gyakorlatilag a miniszterelnök felelős a végrehajtó hatalom kormányzati szervezeteinek működtetéséért.

Tehát szerintem szükségtelen, az én álláspontom az, hogy szükségtelen azt számon kérni, hogy az egyik miniszter vagy a másik miniszter kevesebb vagy több hatáskörrel rendelkezik-e, mert a miniszterek jogállása a magyar alkotmányos rendszerben kettős felelősséget jelent. Egyrészt a miniszterek természetesen felelősséggel tartoznak az Országgyűlésnek, de felelősséggel tartoznak a kormányfőnek is, tehát a miniszterelnöknek is. Hiszen a miniszterelnök irányítja a miniszterek tevékenységét. Tehát amikor például a Miniszterelnökséget vezető miniszter hatáskörének vélt vagy valós növekedéséről beszélünk, azért nehéz ezt megállapítani, mert nem volt eddig ilyen miniszter. Tehát a Miniszterelnökséget vezető miniszter eddig egy egységes Miniszterelnökségen belül a miniszterelnök munkaszervezetének, munkaszervének az államtitkári irányítója volt. Most ehhez képest egy minisztériumot irányít, amely azt is jelenti, hogy önálló felelősséggel tartozik az Országgyűlésnek, és már fel is hívtam erre korábban is a figyelmet, hogy immáron nem államtitkárként, hanem úgy, ahogy például a mai napon is, számos parlamenti ellenőrzési eszközzel tudják az ellenzéki képviselők és bárki ellenőrizni az ő tevékenységét a fejlesztési ügyektől kezdve a koordinációs kérdésekig, mindenben meg tudják kérdezni a képviselők a Miniszterelnökséget vezető minisztert. Tehát állítanom szerintem vagy a kormány szándékai szerint erősödött a Miniszterelnökséget vezető miniszter parlamenti felelőssége. Kérem, ezt vegyék figyelembe, amikor ezt az új kormányzati struktúrát bírálják.

A parlamenti bizottságokban is kifejtettem, különösen a Törvényalkotási bizottságban azt az álláspontomat, hogy a házsabály rendelkezései szerint a kormány mint előterjesztő, nem tud módosító javaslatot benyújtani a saját előterjesztéséhez. Ezért úgy,

ahogyan egyébként a korábbi kormányok idején is volt erre példa, egyéni országgyűlési képviselői módosító indítványok vagy bizottsági módosító indítványok kezdeményezésével tudja csak az előterjesztő korrigálni a saját maga által is korrekcióra szoruló törvényjavaslatát.

Ezen lehet változtatni, ehhez házsabálymódosítás szükséges, a házsabály szerint jelenleg csak a zárószavazás előtti módosító indítvány az egyetlen eszköz, amivel az előterjesztő befolyásolni tudja a saját maga által előterjesztett törvényt. Természetesen ennek nagyon szűk körben van csak mozgástere, hogy ilyen módosító indítvánnyal módosítsa az előterjesztő a törvényeket. Tehát szerintem nem kell ezt titkolni, annak idején a Magyar Szocialista Párt által vezetett kormány sem titkolta, hogy képviselőket kért meg arra, hogy módosító indítványokat nyújtsanak be, vagy akár bizottságokat kért meg arra, náluk, a bizottságokban kezdeményezte, hogy módosító indítványokat nyújtsanak be a törvényekhez. Ez, hangsúlyozom, egy eljárási rend miatt alakult így ki, semmi akadálya nem lenne egyébként, hogy az előterjesztő menet közben, az eljárás közben korrigálja a javaslatát.

Tisztelt Ház! Ezek után kérem, hogy a törvényjavaslatot szíveskedjenek támogatni. Különösen abból a szempontból kérem ezt, hogy általában a kormány szervezeti alakítási szabadságát az Országgyűlés vagy az országgyűlési képviselőcsoportok tiszteletben szokták tartani, és úgy gondolom, hogy az alkotmányos mozgástéren belül a kormány szervezeti alakítási szabadsága széles körű.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Dr. Vas Imre tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra várhatóan július 4-én, pénteken kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

(23.10)

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP: „Zajlik az Óbudai Nyár, Magyarország egyik legszínvonalasabb kulturális rendezvénye” címmel. Megadom a szót. Öt perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Megpróbálok most így este 11 óra felé egy kis óbudai nyarat idevarázsolni önöknek a Parlament falai közé.

Több éve már, hogy állandó rendezvénye a budapesti nyári programoknak az Óbudai Nyár rendezvénysorozata. Ezt a III. kerületi önkormányzat ren-

dezi meg, szervezi meg évről évre. Budapesten egyedülálló, hogy ennyire színes, ennyire mindenkire szóló, minden korosztályt egyformán vonzó programokat kínáljon egy nyári fesztivál. Ez a rendezvénysorozat mindig, most is egy III. kerülethez köthető zenekar, az Óbudai Danubia Zenekar koncertjével nyílt meg. Tavaly decemberben ünnepelte a zenekar fennállásának huszadik évét, és az ingyenes koncertjén Haydn, Csajkovszkij és Brahms művei csendültek fel.

A fesztivál jellegzetessége, hogy a programjai hidat képeznek a múlt, a jelen és a jövő között, de a generációk között is és a III. kerületben élők és az ország többi lakosa között is. A rendezvények nyitva állnak bárki előtt, tehát bárhol is lakjon, bármilyen korú is legyen.

Ezek jegyében először idén szerepelt a Korok Fesztiválja a III. kerületi rendezvény étlapján. A katonai amfiteátrumban ókori, a Zichy-udvarban barokk, az óbudai zsinagóga előtt középkori fesztivál színes programjain vehettek részt mindazok, akiket érdekelt e rendezvényforgatag, a Krúdy-negyedben pedig a századforduló hangulatát idéző programok voltak. Itt nézhettük meg, itt kíváncsiskodhattunk egy kicsit az ügyben, hogy Krúdy idején hogyan élhettek a magyarok Óbudán.

Egész június során az Óbudai-sziget gyermekszigetté alakult, ahol kisgyermekes családokat vár a rendező színesebbnél színesebb programokkal. Ezeket a programokat a kerületi múzeumok, a Goldberger Textilipari Gyűjtemény, az Óbudai Múzeum, az Óbudai Társaskör, az óbudai zsinagóga és az Óbudai Művelődési Központ rendezvényei is színesítették.

Lehetne sorolni, most már azt lehet mondani, hogy napestig azokat a programokat tehát, amelyekkel a III. kerület vár minden kedves kultúra iránt érdeklődő óbudait, nem óbudait, budapestit és mindenkit szerte az országban.

Július és augusztus során a programok között található színdarab, kiállítás, komoly- és könnyűzenei koncertek, balkáni csokorfesztivál, családi programok. A rendezvények során Tolnay Klári és Bohumil Hrabal századik születésnapjáról is megemlékeznek. A teljesség igénye nélkül, fellép a fesztiválunkon a Liszt Ferenc Kamarazenekar, a Budapesti Vonósok, az Anima Musicae Kamarazenekar, a Szent Efrém Férfikar, az East zenekar, a Csík zenekar, az Óbudai Danubia Zenekar, a Muzsikás együttes, az Alma együttes és az Ivan and the Parazol együttes.

Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy ebből is látszik, hogy a III. kerület a főváros egyik kulturális fellegette. Az óbudai nyári programsorozat pedig kiemelt fontosságú rendezvény, hiszen rendkívül színvonalas, mindenki által látogatható, nyitott rendezvényről van szó. Mi Óbudán, a III. kerületben híresek vagyunk arról, hogy várjuk azokat az embereket, akik színesítik programjainkat, minden évben évről évre egyre jobb, egyre nyitottabb rendezvényeket próbálunk szervezni azért, hogy mindenki jó érzéssel tölthessen egy kis időt a III. kerületben.

Ezért, aki azt kérdezi tőlem, hogy mit csináljon nyáron, ha van egy kis szabadideje délután, esténként, azt tanácsolom neki, jöjjön ki Óbudára.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. A kormány jelezte, hogy nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Csizi Péter képviselő úr, Fidesz: „Pécs a zöld város” címmel. Képviselő úr, öt perce van. Parancsoljon!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm képviselőtársaimnak a figyelmet ilyen késői órán, amikor is egy örömteli hírt szeretnék önökkel megosztani itt a Parlament falai között, hiszen Pécs városa különdíjat nyert a „100 százalék megújuló energia alapú távhó” címen.

Tizenkét európai ország több mint tízezer önkormányzata és régiója képviseltette magát a megújuló energiaforrások bajnokságán, ami egy települések közötti európai uniós verseny, ahol az önkormányzatok a megújulóenergia-felhasználás pályáján versenyezhetnek egymással. Pécs városa bebizonyította, hogy a megújuló energiaforrások felhasználásában Európa legjobbjai közt van.

Hiszen a mostani fűtési szezonról Pécs lett az első olyan hazai város, ahol a távfűtött épületek hőellátását - 31 ezer lakásról beszélünk - kizárólag helyben beszerzett tüzelőanyaggal, fenntartható módon biztosítják. A 85 megawattnyi villamos energiát termelő erőmű semmilyen fosszilis energiát nem termel, kizárólag biomasszával működik, ami jelenleg egyedülálló az Európai Unióban is.

Azt gondolom, hogy nem kell ecsetelnem azokban a napokban, amikor Kelet-Európából vagy az Uralon túlról érkező gáz ellátásában probléma mutatkozik, hogy egy ilyen beruházás hosszú távon mit jelent egy város életében, mit jelent egy város energiaellátásában. A beruházásnak köszönhetően évente 150 ezer tonnával csökken Pécs szén-dioxid-kibocsátása ahhoz képest, mint ha ezt az ellátást, a távhót földgázzal állítaná elő.

Külön öröm, hogy a szalmablokk működése teljes mértékben a régió mezőgazdaságából származik. Ez azt jelenti, hogy évi 4 milliárd forintnyi többletbevétel marad Magyarországon, évi 4 milliárd forintnyi többletbevétel, amiből korábban Keletről vásároltunk földgázt, marad Baranya megyében, több mint száz gazdánál.

A biomassza alapú távhőtermelés mellett egyéb megújuló energiaforrásokat is hasznosítanak Pécsen. A szennyvíztelepen hamarosan megkezdik működését a biogázüzem. A nemrégiben átadott Szentágothai János Kutatóközpont épületeit pedig egy több mint százszondás hőszivattyús rendszer látja el hőenergiával.

A kiválasztás azon alapult, hogy összesen mennyi a telepített megújulóenergia-kapacitás az adott

településen. A zsűri figyelembe vette többek között azt is, mennyire elkötelezett a városvezetés a megújuló energiaforrások hasznosítása iránt, végeznek-e szemléletformálást, van-e a településnek energiastratégiája, illetve hogy példát mutat-e az önkormányzat a közintézmények energetikai korszerűsítésével is.

Ez az elismerés jelzi, hogy Pécs városa már eddig is nagyon komoly lépéseket tett az egészséges zöld környezet kialakítása érdekében. Ez a díj ugyanakkor további pályázati lehetőséget nyithat meg, és elősegítheti, hogy Pécs 2017-ben Európa zöld fővárosa legyen. Ez utóbbi mindössze hat városnak sikerült eddig, így Pécs lehet az első kelet-közép-európai város, aki elnyerheti ezt a címet. Ha elnyerjük az elismerést, akkor annak komoly presztízsértéke van, ahogyan történt ez 2010-ben, amikor városunk volt Európa kulturális fővárosa.

Túl ezen azonban olyan együttműködési lehetőségek is szóba jöhetnek európai nagyvárosokkal, más európai országokkal, ami Pécs zöld arcéle további erősítését jelentheti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a figyelmet.

További jó munkát kívánok! *(Taps.)*

ELNÖK: Mi is köszönjük a képviselő úrnak. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP: „Mi lesz a hagyományos magyar állatfajtákkal?” címmel. Öt perc áll rendelkezésére.

Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt későn fekvő Képviselőtársaim! Leszűkítem a témát, mert úgy éreztem, hogy az öt percben nehéz lenne az őshonos, hagyományos haszonállatokról mindről beszélni, és a lótenyésztésről ejtenék pár szót.

Nagyon furcsa a magyar nyelv, a hagyományos magyar fajtákban megkülönböztetjük a haszonállatokat, holott ez a kifejezés, hogy „haszonállat”, azt feltételeznék, hogy valamilyen hasznot tudnak még hozni. Klasszikusan a bivaly, magyar szürke, magyar tarka marha, sertésfajtáink tej-, hústermelő ágazati tevékenysége a mai napig még képes arra, hogy helyi élelmiszerként, hagyományos élelmiszerként megjelenjen.

(23.20)

Ugyanakkor a lótartrási ágazat teljes mértékben az összeomlás szélén hever. Azért furcsa mindez, mert bármilyen pártot kérdezzünk meg a magyar parlamentben vagy akár még a parlamenten kívül is, általában úgy tűnik, hogy konszenzus van abban a témában, hogy az őshonos vagy hagyományos magyar lófajták védelme kiemelt cél lenne. Mindenki

egyértéket ebben, ugyanakkor kormányokon átívelően egyre romlik a lótenyésztés állapota, és egyre kevésbé jelenik meg a lótenyésztéssel kapcsolatos összes feladat a kormányzati munkában.

Most ezen téma, felszólalás kapcsán hadd emlékezzek meg egy évforduló kapcsán Fadlallah El Hedad Mihályról, egy regényes életű egyiptomi származású magyar úrról, aki a bábolnai ménésben volt ménésvezető, és ő személyesen hozott be Egyiptom térségéből nagyon fontos méneket, amelyek utána a shagya-arab vagy bábolnai arab fajtában lettek meghatározó mének. Alapvetően nagyon nagy baj van ma már a shagya-arabbal, nem különben az összes többi magyar fajtánkkal, a gidránnal és furiozo-north starral vagy a mezőhegyesi félvérrel a '20-as évek olimpiáin még eredményesen szerepeltek magyar sportolók, mára jóformán elvesznek ezek a fajtáink.

A hucul, a nóniusz, a lipicai egytől egyig olyan fajták, amelyeknek a kancaállománya Magyarországon évről évre csökken, és erről a csökkenésről egy rövid anyagot készítettünk, amivel csak fel szeretném hívni a figyelmet erre a problémára. Leginkább azt szeretném elmondani a kormányzatnak, számítva arra, hogy később írásban fog válaszolni, hogy hogyan lehet az, hogy ha a kormányzati kommunikáció nagymértékben segítené ezeknek a fajtáknak a megőrzését, akkor Magyarországon sem a mezőőri szolgálat, sem a lovasrendőrség, sem pedig az állami díszegységek egyáltalán nem használják a magyar fajtákat, ehelyett német sportfajtákat használnak, vagy pedig kultúrfajtaként sportlovakat.

Sehol nem jelenik meg a közszolgáltatásban ezeknek a magyar fajtáknak a fenntartása, ami viszonylag kézenfekvő lehetőség lenne. De gyakorlatilag a jogszabályi környezet sem segíti ezt a tevékenységet, és ismert származású lovak használatát gyakorlatilag nem írja elő semmilyen formában, tehát akár nullás süítésű, ismeretlen származású lovakat is lehetne hasznosítani. A tenyésztői kedv évről évre csökken, a génmegőrzési támogatások egyre riasztóbbak a gazdálkodóknak, és egyáltalán nem a támogatásról van szó, hanem egy nagyon alacsony összegű alamizsnáról, ami nem elég arra, hogy a túlzott, megnövekedett adminisztrációs terheket egyáltalán finanszírozzák.

Méltatlanul kevés a támogatás, végtelenül elhúzódó a kifizetés, nagyon logikátlan elvárásokat építenek be a támogatási politikába, a Nemzeti Élelmiszer-biztonsági Hivatal lótartó nyilvántartása nem megoldott. A kifizetési ügynökség ki nem mondott késleltető politikája gyakorlatilag sokszor ellehetetleníti a gazdálkodókat. A kifizető ügynökségek egyes munkatársainak a fajtával kapcsolatos felkészültségbeli hiányossága alapvetően konfliktusokat teremt.

Míndezért azokat a statisztikai adatokat szeretném még ismertetni, amivel a problémára fel akarom hívni a figyelmet. 2010 és 2013 év vége között 4,3 százalékkal csökkent a tradicionális lófajták kancaállománya, tehát folyamatosan fogy az anyaállatok

mennyisége. A fedezettett kancák száma 14 százalékkal csökkent az elmúlt időszakban. A nyilvántartásba vett csikók száma az elmúlt tíz évben közel 10 százalékkal csökkent. A mének száma 17 százalékkal csökkent le az elmúlt időszakban. És a tenyésztésben részt vevő egyesületi tagok száma is csökkent, közel egyötödével az eredetihez képest. A támogatott kancák száma a támogatási időszak kezdetéhez képest 34 százalékkal csökkent, amit azt jelenti, hogy az a tenyésztői kedv, amit egyáltalán a támogatás célozna, egyáltalán nem biztosítja azt, hogy a fajták fennmaradjanak.

Örülnék, ha a kormányzat a törekvéseiben megjelenítené ezen célok fontosságát.

Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP: „A szocializmus után az Orbán-rezsim is tönkreteszi a Balaton-felvidék karsztvízkincsét?” Öt perc áll rendelkezésére, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Balaton-felvidéken a politikai irányítás alatt álló regionális zöldhatóság jóváhagyásával olyan kapacitásnövelésre készülnek a vízkitermelésben, távolabbi területek ellátása érdekében, amely egyszerre veszélyezteti a térség ivóvízellátását és páratlan természeti kincseit. Az érthetetlen elemekben bővelkedő engedélyezési eljárásban egyszerre vannak jelen a hatósági függetlenséget felszámoló orbáni politika káros mellékhatásai, a rezsiharcban sorra elvérző vízszolgáltatók gondjai és a fenntarthatósági szemlélet teljes hiányára utaló kormányzati szemlélet beszivárgásának nyomai.

A Balaton-felvidéken, a Felsőörsztől Balatonakaliig terjedő zónában az állami Dunántúli Regionális Vízmű Zrt. nagymértékű karsztvíz-kitermelési engedélyezésre nyújtott be kérelmet. Hat kutat kívánnak fúrni, napi 9 ezer köbméteres átlagos kapacitással. Az eljárás 2012 novemberében indult, de erről csak 2013 augusztusában szerezhett tudomást az érintett 13 község lakossága és a területen működő kutak tulajdonosai, a szőlősgazdák, mezőgazdasági termelők. Ez a fajta hatósági információs bojkott mostanában szokásosnak tekinthető, de semmiképpen sem elfogadható. Az engedélyezés különös körülmények között zajlik. Az egyik új kút hatásterületéről például a hatástanulmányban lefelejtettek két régebbi, meglévő vízkiemelő helyet, így olybá tűnik, mintha az új kút nem zavarná a régiek működését, ami a valóságban nem igaz. Az új létesítmények nemcsak meglévő kutak működését lehetetlenítik el, hanem a karsztvízbázis lerablásával elsősorban szezonálisan, nyári időszakban a környék felszíni vizeit, forrásait, állat- és növényvilágát, a szőlő- és gyümölcsstermesztést is.

A téves adatokon és az adathiányon túl más érdekeség is van az engedélyezési dokumentációban. A szolgáltató DRV teljes hálózati vesztesége megközelíti a 9 millió köbmétert, azaz a teljes kitermelés negyedét. Ha ennek csak egy kicsiny töredékét sikerülne megfogni, nem is lenne szükség új kutak fúrására, a karsztvízbázis kizsigerelésére. Csakhogy az elaggott hálózat felújítása drága, a kutak fúrása sokkal olcsóbb, és a rezsibűvészkedéssel sújtott vízszolgáltatóknak nincs lehetőségük a szükséges beruházásokra. A DRV is azon szolgáltatói klubba tartozik, amely az elmúlt pár hónapban 5,4 milliárdos veszteséget hozott össze a rezsicsökkentés miatt. Így lesz a rezsiháború áldozata a vízhálózat, a környezet, majd végül az egyre gyengébb színvonalú szolgáltatást kapó lakosság. Ráadásul a DRV rendszeresen jelentős mennyiségű vizet ad a Bakonykarsztnak, ami azt jelenti, hogy az új kutakra talán nem is a saját szolgáltatási területén élők ellátása végett van szüksége.

Az a hatóság is megérdemel néhány szót, amely mindezen anomáliák ellenére engedélyezi a kútfúrását. A Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségről van szó, amelyet Illés Zoltán gyászos emléké működése nyomán egy szakmai végzettség és kompetencia nélküli hölgy, Illés egykori személyes titkára, a budapesti Práter utcai általános iskola volt igazgatónője vezet. A szóban forgó hatóság nemcsak arról nevezetes, hogy egyszer már kis híján gajra vágta a Balatonfelvidéket a bauxitbányászathoz kapcsolódó karsztvízkitermelés engedélyezésével, hanem arról is, hogy közvetlenül a vörösiszap-katasztrófa előtt tökéletesen rendben lévőnek találta a MAL később átszakadt gátjait. Erős a gyanú, hogy a felügyelőség most politikai megrendelést teljesít a kútfúrások engedélyezésével, hiszen a helyes szakmai álláspont az lenne, ha a DRV-t a kiugróan magas hálózati veszteség megszüntetésére köteleznék a fúrás helyett.

Az eset ismételt megmutatja, hogy az Orbán-kormány voluntarizmusa egyre gyakrabban csődöl be. Ezzel a módszerrel Magyarország nem működtethető. A hatóságok függetlenségét és szakmai irányítását helyre kellene állítani, a vízszolgáltatásban a fenntartható vízhasználat összes költségét tartalmazó árat kell alkalmazni, a magyaroknak pedig olyan fizetést kell biztosítani, amiből mindez megtehető.

Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP: „Kiválóságaink” címmel. Öt perce van, képviselő asszony, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a Házban jól ismert, hogy milyen rendkívül nehéz helyzetben van a Magyar Honvédség. Hatalmas fluktuáció, betöltetlen státusok tömege, történelmi mélypontra csökkentett védelmi költségvetés, el-

avult, leamortizálódott eszközállomány jellemzi ma a Magyar Honvédséget.

(23.30)

E rendkívül mostoha körülmények dacára katonáink elhivatottságának és felkészültségének, valamint a kormányzati ciklusokon átívelő programoknak köszönhetően a Magyar Honvédség nemzetközi elismerést is kiváltó eredményeket tud felmutatni. Aktualitásukra tekintettel két ilyen sikerre szeretném felhívni a tisztelt Ház figyelmét.

2014-ben ünnepli fennállásának 5. évfordulóját a pápai bázisrepülőtéren állomásozó nehéz légi szállító ezred, amely egy 12 országot tömörítő katonai együttműködési program keretében működik. Magyarország befogadó nemzetként speciális szerepet tölt be a programban. Nemcsak a C-17-es szállítórepülőkből álló flotta bázisrepülőterét biztosítja, de a légi járművek nyilvántartásba vétele is hazánkban történt, így azok magyar felségjelzéssel repülnek. Öt évvel ezelőtt, 2009-ben az akkori szocialista kormány és a parlamenti pártok példás együttműködésének eredményeként válhatott Pápa e több nemzet katonáiból álló katonai alakulat bázisává. Ez alatt a rövid időszak alatt ebből a kezdeményezésből egy teljes műveleti képességgel rendelkező repülőezred állt fel, a nemzetek közötti együttműködésnek és a közös képességfejlesztésnek kiváló példájaként. Várhatóan az elkövetkezendő évek egyik legfontosabb fejlesztése Pápa bázisrepülőterén a stratégiai légi szállítási képesség hangárkomplexumának megépítése lesz. A nehéz légi szállító ezred fennállásának 5. évfordulóján reményünket fejezzük ki, hogy a kormány mindent meg fog tenni a szükséges beruházás mielőbbi megvalósulásáért.

Tisztelt Képviselőtársaim! A másik fontos, büszkeségre okot adó esemény az évente megrendezésre kerülő NATO TigerMeet elnevezésű légi hadgyakorlat, amelyen a Magyar Honvédség idén harmadik alkalommal vett részt. A Magyar Honvédség Puma százada a 2009-es gyakorlaton nyújtott teljesítménye és a részt vevő országok ajánlása alapján nyert előfelvételt a rangos NATO-repülőszövetségbe, idén pedig elnyerte a teljes jogú tagságot. Az évenkénti találkozó célja, hogy elősegítse a légierők közötti együttműködést, a pilóták olyan feladatok végrehajtását gyakorolhassák, amelyeket nagy kötelékben szükséges végrehajtani, és melyeket az adott ország légtere esetlegesen nem tesz lehetővé. A mostani gyakorlaton a kecskeméti repülőbázis 5 Gripenel és An-26-os logisztikai támogatással, 42 katonával vett részt.

Büszkék vagyunk, hogy a Magyar Honvédség Puma százada a Tiger NATO-repülőszövetség teljes és szavazati jogú tagja lett. Katonáink számtalan nemzetközi fórumon bizonyítják kiválóságukat, olyan kimagasló teljesítményt nyújtanak, amely Eu-

rópa- és világszerte is elismerést vált ki. Ezek a sikerek jól példázzák, hogy a már lerakott alapokra építkezve hosszú távon, kormányzati ciklusokon túlmutató, szisztematikus munkával még nehéz feltételek között is komoly eredményeket lehet elérni. Ezen eredmények megőrzése és továbbfejlesztése a mindenkor honvédelmi vezetés egyik legfontosabb feladata.

Ugyanakkor a képességek fenntartásához elengedhetetlen, hogy a Magyar Honvédség állománya hazai terepen is megfelelő rendszerességgel gyakorlatozhasson, és ezt megfelelő technikai felszereltséggel tehesse. Ezért nem halasztható tovább a honvédség működési feltételeinek javítása és technikai modernizációjának megkezdése. Többéves illetménybefagyasztás után sürgetőnek tartjuk a katonák fizetésének érdemi emelését is. Ennek érdekében határozott kormányzati intézkedéseket várunk el, és támogatunk minden erre irányuló kezdeményezést. Mert a honvédelem valóban nemzeti ügy, és a Magyar Honvédség az egész nemzet büszkesége.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik: „Dr. Hasznos Miklós egyenes életútja kijelöli az irányt a rendszerváltás befejezéséhez” címmel. Képviselő úr, öt perc áll rendelkezésére, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Elmaradt a valódi rendszerváltás, elmaradt, és azóta is várat magára az MDF által beígért tavaszi nagytkarítás, de a szavazófülkékben állítólagosan végbement forradalom is ugyanígy elmaradt. Ugyanilyen nagy baj azonban, hogy az egyházon belül szintén elmaradt a rendszerváltozás. 83 esztendőskorában bekövetkezett halála előtt néhány évvel így fogalmazott Hasznos Miklós.

A Rákosi-diktatúra által kényszermunkára hurcolt későbbi kereszténydemokrata politikus a Jobbik országos elnökségi tanácsadójaként és 2009-es EP-képviselőjelöltjeként a nemzeti radikalizmus segítője is volt. Az 1951 és '56 közötti Munkaszolgálatosok Szövetsége egykori elnökeként a Jobbik antikommunista programcsomagjának összeállításában is közreműködött, segítette a párt országgyűlési munkáját, célkitűzései sajnos továbbra is aktuálisak. A Jobbik dr. Hasznos Miklóst a saját halottjának is tekinti.

Személyes fájdalom is a hozzám nagyon közel állt, általam rendkívül tisztelt dr. Hasznos Miklós halála, és az a mulasztás is, miszerint a KDNP 1. számú tagkönyve tulajdonosának, dr. Hasznos Miklósnak a halála ügyében nem tartotta szükségesnek a KDNP, hogy akár csak egy rövid részvényt nyilvánítsa tegyen közzé, míg például Horn Gyula halálakor ezt megtették. Persze, értem én, Hasznos Miklós a politikai tabukérdésekben is bátran fogalmazott. Idézem a Barikád hetilapnak adott interjújából: „A mai poli-

tikai életben mániákusan rögződött, hogy aki Izraellel szemben bármilyen vonatkozásban tárgyilagos véleményt mer megfogalmazni, az kiírja magát ebből a körből. A KDNP sorsát megpecsételi, hogy annak egyes képviselői a személyes karrier és az anyagi biztonság oltárán feláldozzák saját lelkiismeretüket.”

Dr. Hasznos Miklós már 1947-48-ban részt vett az úgynevezett Mindszenty-féle diáktüntetésekben, amire így emlékezett vissza: „Amikor a 40-es évek végén elkezdődött a hajsza Mindszentyék ellen, a kommunisták sorban zárták be az egyházi iskolákat, mi pedig szimpátiatüntetések szerveztünk. Óriási volt a lelkesedés, Pécsen is tüntettünk, kértük, hogy Mindszenty jöjjön ki a püspöki palota erkélyére, és adjon áldást. Ennek később az lett a következménye, hogy a Mindszenty-per befejeztével Magyarország összes közép- és felsőoktatási intézményéből kizártak.”

Munkahelyet sem kapott, ezért mint munkakerülő internálták. Komlón először szénbányában, majd később a kőbányában dolgoztatták. 1951-ben újabb ifjúsági összeesküvés címén indítottak ellene büntetőeljárás, de vádemelésre azért nem került sor, mert 1952 februárjában katonai behívóval kényszermunkára vitték. 28 hónapig végzett nehéz fizikai munkát, többek közt a taszári, sármelléki, szentkirályszabadjai repülőterek építésén dolgozott, napi 12 óra betonozás, éjszaka pedig vagonkirakás.

1956-ban munkástanács tag volt Komlón, a forradalom leverése után pedig többször vették közbiztonsági őrizetbe március 15. és október 23. előtt. Annak érdekében, hogy megszabaduljon a helyi szervezetek állandó zaklatásától, 1960-ban Budapestre költözött, ahol sokáig nem tudott senkihez bejelentkezni, ezért nem volt lakcíme, nem tudták kézbesíteni a meghívókat. Kartonját kivették a megfigyelésre kijelöltek közül, azt hitték, hogy disszidált.

Az új gazdasági mechanizmus idején, 1969-ben létrehozta az első termelészövetkezeti vállalatot, ahol nem volt párt és szakszervezet sem, és eredményesen dolgoztak. 1988-ban csatlakozott az MDF-hez, majd 1989-ben részt vett a KDNP megalapításában. Országgyűlési képviselő az első két ciklusban, 1999-ig a KDNP alelnöke, 2000-tól a Politikai Foglyok Országos Szövetségének elnökségi tagja, majd a Jobbik alakulását követően elnökségi tanácsadó, a vezetőségi ülések állandó meghívottja, 2009-ben EP-képviselőjelöltünk is volt. Az 1951 és '56 közötti Munkaszolgálatosok Szövetsége egykori elnökeként segítette a Jobbik parlamenti munkáját, így például Balczó Zoltán 2001-ben hívta fel a figyelmet az elmúlt húsz év kormányainak egy kirívó mulasztására, miszerint mind a mai napig nem történt meg a Rákosi-diktatúra idején munkaszolgálatra hurcoltak kárpótlása.

Dr. Hasznos Miklós az egyházon belül is szorgalmazta a rendszerváltást és azt, hogy az egyházak által üldözött igazi pásztorokat, akiket száműztek a legkisebb településekre, azokat kellett volna felemel-

ni és példaként állítani a magyar emberek elé, hogy lám, itt az egyház (*Az elnök csenget.*), amelyik ilyen embereket is tudott megőrizni - fogalmazott Hasznos Miklós -, és ilyen embereket tudott a magyar nemzet is megőrizni, mint Hasznos Miklós.

Köszönöm figyelmüket. (*Taps a Jobbik sorai-ban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a **következő rendkívüli ülésre 2014. július 4-én kerül sor.**

Munkájukat megköszönöm, az ülést bezárom. Jó éjszakát mindenkinek!

(Az ülés 23 óra 40 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666